

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN VERORDENINGEN

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP

VLAAMSE OVERHEID

N. 2009 — 259

[C — 2008/36400]

19 SEPTEMBER 2008. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming ter doorvoering van technische actualisering

De Vlaamse Regering,

Gelet op de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging, inzonderheid op artikel 1;

Gelet op de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, inzonderheid op artikel 3;

Gelet op de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder, inzonderheid op artikel 1;

Gelet op het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, inzonderheid op artikel 3;

Gelet op het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, het laatst gewijzigd bij het decreet van 7 december 2007, inzonderheid op de artikelen 4, § 2, tweede lid, 12, § 1, 13, § 4, 14, § 1, 18, § 3 & § 5, 20, 21, § 3, 22, derde lid, 24, § 2, 27, § 3, 29, § 1 en 45bis;

Gelet op het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 december 2007, titel III Bedrijfsinterne milieuzorg, inzonderheid op de artikelen 3.2.3 en 3.3.2;

Gelet op het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 december 2007, inzonderheid op het artikel 6;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni 2008;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni 2008;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming, inzonderheid artikel 21 en bijlage I;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 27 september 2007;

Gelet op het gezamenlijke advies van 6 maart 2008 van de Minaraad en van de SERV;

Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op 2 september 2008, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur;

Na beraadslaging,

Besluit :

HOOFDSTUK I. — *Wijzigingen van titel I van het Vlarem*

Artikel 1. In artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° punt 18°, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2006, wordt vervangen door wat volgt :

« 18° « belangrijke wijziging van een GPBV-inrichting » : een wijziging van de kenmerken of de werking, of een uitbreiding van de installatie die gevolgen voor het milieu kan hebben en die volgens de vergunningverlenende overheid negatieve en significante effecten kan hebben op mens of milieu; In de zin van deze definitie wordt elke wijziging of uitbreiding van een exploitatie geacht belangrijk te zijn, indien de wijziging of uitbreiding op zich voldoet aan de drempelwaarden, voorzover deze bestaan, van een rubriek of subrubriek uit de indelingslijst die in de vierde kolom van de indelingslijst is aangeduid met het symbool X, voor zover deze indelingscriteria bestaan; »;

2° een nieuw punt 54° wordt toegevoegd dat luidt als volgt :

« 54° « ondergrondse opslag van afvalstoffen » : een permanente afvalopslagvoorziening in een diepe onderaardse ruimte zoals een zout- of kaliummijn. ».

Art. 2. In artikel 1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 27 april 1994, 1 juni 1995, 12 januari 1999, 6 februari 2004, 14 mei 2004, 4 februari 2005, 3 juni 2005, 12 mei 2006 en 9 februari 2007 wordt punt 23°, opgeheven bij het besluit van de Vlaamse Regering van 27 april 1994, opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

« 23° « gebied » : tenzij anders gepreciseerd in de indelingslijst van titel I van het VLAREM of de desbetreffende hoofdstukken, afdelingen of subafdelingen van titel II van het VLAREM :

a) ofwel, gebied bepaald in de plannen van aanleg of de behoorlijk vergunde, niet vervallen verkavelingsvergunningen, vastgesteld in uitvoering van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, met bestemmingsvoorschriften zoals bepaald in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, en de ermee vergelijkbare gebieden;

b) ofwel, als er een categorie van gebiedsaanduiding voor een gebied is aangegeven in de goedgekeurde gewestelijke, provinciale of gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen vastgesteld in uitvoering van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening een van de volgende categorieën van gebiedsaanduiding :

- 1) wonen;
- 2) bedrijvigheid;
- 3) recreatie;
- 4) landbouw;
- 5) bos;
- 6) reservaat en natuur;
- 7) overig groen;
- 8) lijninfrastructuur;
- 9) gemeenschapsvoorzieningen en nutsvoorzieningen;
- 10) ontginning en waterwinning.

Voor de toepassing van dit besluit worden de categorieën van gebiedsaanduiding bedoeld sub b) gelijkgesteld met de overeenkomstige gebieden bedoeld sub a);

c) ofwel, als er geen categorie van gebiedsaanduiding is aangegeven, door de stedenbouwkundige voorschriften van een ruimtelijk uitvoeringsplan, vastgesteld in uitvoering van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, een gebied, bepaald in het gewestelijk, provinciaal of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, met een met de bestemmingsvoorschriften, zoals bepaald in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, vergelijkbare hoofdbestemming; ».

Art. 3. In artikel 2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 28 oktober 1992, 12 januari 1999 en 5 oktober 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2 worden de woorden « in bijlage 3 » vervangen door de woorden « in bijlage 3.B van bijlage 3 »;

2° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

« § 3. De melding moet alle gegevens en bijlagen bevatten die zijn opgenomen in het model van formulier voor de melding van de exploitatie of verandering van een inrichting van louter klasse 3 dat is vastgesteld in bijlage 3.B van bijlage 3 bij dit besluit. »;

3° in § 5 wordt punt 2° vervangen door wat volgt :

« 2° in de overige gevallen moet de melding gebeuren overeenkomstig § 2 en § 3, met dien verstande dat ze in dit geval :

a) alle gegevens en bijlagen moet bevatten die zijn opgenomen in het model van formulier voor de mededeling van de kleine verandering of een melding van klasse 3-onderdelen van een vergunde inrichting dat is vastgesteld in bijlage 3.A van bijlage 3 bij dit besluit;

b) moet worden ingediend bij de overheid die in eerste aanleg bevoegd is voor de vergunningsplichtige inrichting(en) die samen met de gemelde klasse 3-inrichting(en) een milieutechnische eenheid als bedoeld in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM vormen. »;

4° er wordt een § 6 toegevoegd die luidt als volgt :

« § 6. Bijkomende exemplaren van de in de vorige paragrafen bedoelde schriftelijke melding met bijlagen, vermeld in § 3, mogen, mits voorafgaande en schriftelijke toelating van de bevoegde overheid en conform het formaat in open standaard ter zake vastgesteld door de Vlaamse minister, in digitale vorm op elektronische dragers worden ingediend.

De schriftelijke melding, vermeld in het eerste lid, bevat een door de aanvrager ondertekende brief waarin deze verklaart dat de digitaal verstreekte gegevens volledig overeenstemmen met de schriftelijke versie. ».

Art. 4. In artikel 4 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan § 1 wordt een vierde en vijfde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

« Wanneer de melding betrekking heeft op een inrichting die ingedeeld is in rubrieken 52 tot 56 van de indelingslijst, stuurt de burgemeester zonder verwijl een afschrift van het meldingsformulier en zijn bijlage(n) aan de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij, bevoegd voor grondwater.

Voornoemde afschriften kunnen ook in digitale vorm conform het formaat in open standaard, vermeld in artikel 2, § 6, worden verstuurd. »;

2° aan § 2 wordt een vierde en vijfde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

« Wanneer de melding betrekking heeft op een inrichting die ingedeeld is in rubrieken 52 tot 56 van de indelingslijst, stuurt de bevoegde overheid zonder verwijl een afschrift van het meldingsformulier en zijn bijlage(n) aan de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij, bevoegd voor grondwater.

Voornoemde afschriften kunnen ook in digitale vorm conform het formaat in open standaard, vermeld in artikel 2, § 6, worden verstuurd. »

Art. 5. In artikel 5 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 27 april 1994, 1 juni 1995, 12 januari 1999, 15 juni 1999, 13 juli 2001, 5 oktober 2001, 31 mei 2002, 28 november 2003, 6 februari 2004, 4 februari 2005, 29 april 2005, 3 juni 2005, 12 mei 2006 en 6 juni 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

« § 2. De vergunningsaanvraag moet alle gegevens bevatten die als verplicht zijn aangeduid in het in bijlage 4 bij dit besluit gevoegde model van vergunningsaanvraagformulier alsook alle toepasselijke bijlagen die zijn voorgeschreven door dit artikel. »;

2° in § 3, 5°, wordt punt *a)* vervangen door wat volgt :

« *a)* een lijst met de aantallen dierplaatsen per ruimte in zover als mogelijk gespecificeerd volgens de diersoorten vermeld in bijlage 5.9 (« Opslagplaatsen voor mest »), Hoofdstuk VII (« Richtlijnen voor de opslagcapaciteit voor mest ») »;

3° in § 3, 5° wordt punt *b)* opgeheven;

4° in § 3, 5° wordt punt *c)* opgeheven;

5° § 5 wordt vervangen door wat volgt :

« « § 5. Bij de vergunningsaanvraag voor een inrichting of de verandering van een inrichting als bedoeld in de bepalingen van Titel IV, Hoofdstuk III, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wordt op straffe van onvolledigheid een overeenkomstig dezelfde bepalingen opgesteld en goedgekeurd milieu-effectrapport gevoegd. »;

6° § 6 wordt vervangen door wat volgt :

« § 6. Bij de vergunningsaanvraag voor een inrichting of de verandering van een inrichting als bedoeld in de bepalingen van Titel IV, Hoofdstuk V, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wordt op straffe van onvolledigheid een overeenkomstig dezelfde bepalingen opgesteld en goedgekeurd veiligheidsrapport gevoegd. ».

Art. 6. In artikel *6bis*, § 2, eerste lid, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999 en gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 6 februari 2004 en 12 mei 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt :

« 1° een belangrijke wijziging van een GPBV-inrichting »;

2° aan punt 3° worden de woorden « of een verandering waardoor een vergunde inrichting onder het toepassingsgebied valt van een rubriek of subrubriek van de indelingslijst die in de vierde kolom is aangeduid met een X; » toegevoegd.

Art. 7. In artikel 6ter, § 1, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999 en gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 4 februari 2005 en 12 mei 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid worden de woorden « bijlage 3 » vervangen door de woorden « bijlage 3.A »;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt :

« Voor de volledigheid van de mededeling moet deze alle gegevens en bijlagen bevatten die als verplicht zijn aangeduid in het in bijlage 3.A bij dit besluit gevoegde model van formulier voor de mededeling van de kleine verandering of een melding van klasse 3-onderdelen van een vergunde inrichting dat is vastgesteld in bijlage 3.A van bijlage 3. ».

Art. 8. In artikel *6quater*, § 3, eerste lid, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 19 september 2003 en 12 mei 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de zin « Wanneer de aanvraag betrekking heeft op een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3 tot en met 9.8 of rubriek 28.3 wordt daarenboven ook een exemplaar gezonden aan de Vlaamse Landmaatschappij. » wordt geschrapt;

2° de volgende zin wordt toegevoegd :

« Als de mededeling betrekking heeft op een inrichting die is ingedeeld in de rubrieken 52 tot en met 56 van de indelingslijst wordt daarenboven een exemplaar gezonden aan de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij, bevoegd voor grondwater. ».

Art. 9. In artikel 8, § 1, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2000, worden de woorden « in bijlage 6, delen 1 en 2, » vervangen door de woorden « in bijlage 6, kolom 3 van de delen 1 en 2, ».

Art. 10. Aan artikel 20 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 28 oktober 1992, 12 januari 1999, 14 mei 2004, 4 februari 2005 en 7 maart 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, eerste lid, wordt punt 2° vervangen door wat volgt :

« 2° wat de stedenbouwkundige aspecten betreft :

a) als het gaat om een vergunningsaanvraag, andere dan die van openbare besturen of een door hen opgerichte instelling, : het Agentschap R-O Vlaanderen, behalve wanneer het een inrichting betreft die is gelegen in een gemeente waarvan de Vlaamse Regering heeft vastgesteld dat ze voldoet aan de voorwaarden voorgeschreven door artikel 193, § 1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, in welk geval de stedenbouwkundige aspecten worden geadviseerd door het college van burgemeester en schepenen, dat hiertoe het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar inwint en in zijn advies opneemt;

b) als het gaat om een vergunningsaanvraag van openbare besturen of van een door hen opgerichte instelling : het Agentschap R-O Vlaanderen;

c) als het gaat om een beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen : het Agentschap R-O Vlaanderen, behalve wanneer het een inrichting betreft die is gelegen in een gemeente waarvan de Vlaamse Regering heeft vastgesteld dat ze voldoet aan de voorwaarden voorgeschreven door artikel 193, § 1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, in welk geval de stedenbouwkundige aspecten worden geadviseerd door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar;

d) als het gaat om een beroep tegen een beslissing van de deputatie van de provincieraad : de afdeling bevoegd voor het stedenbouwkundig beleid; »;

2° in § 1 wordt punt 7° geschrapt;

3° in § 1, derde lid, worden de woorden "tot en met 10°" vervangen door de woorden "tot en met 11°";

4° in § 2, 2° worden de woorden « vermeld in § 1, 1° en 2°, en het agentschap RO-Vlaanderen » vervangen door de woorden :

« a) de in § 1,1°, vermelde afdeling Milieuvergunningen;

b) het Agentschap R-O Vlaanderen, behalve wanneer het een inrichting betreft die is gelegen in een gemeente waarvan de Vlaamse Regering heeft vastgesteld dat ze voldoet aan de voorwaarden voorgeschreven door artikel 193, § 1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, in welk geval de stedenbouwkundige aspecten worden geadviseerd door de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar; »;

5° in § 2 wordt punt 7° geschrapt.

Art. 11. In artikel 21 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 28 oktober 1992, 12 januari 1999, 14 mei 2004, 4 februari 2005, 12 mei 2006 en 7 maart 2008 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2 worden de woorden « advies van de afdeling, bevoegd voor het stedenbouwkundig beleid en het agentschap RO-Vlaanderen » vervangen door de woorden « advies van het Agentschap R-O Vlaanderen, het college van burgemeester en schepenen, de gemeentelijke of provinciale stedenbouwkundige ambtenaar of de afdeling bevoegd voor het stedenbouwkundig beleid »;

2° § 7 wordt opgeheven;

3° in § 8 wordt punt 1° vervangen door wat volgt :

« 1° een gemotiveerde beoordeling over de inrichting waarvoor een vergunning wordt aangevraagd, wat betreft de verenigbaarheid met het grondwaterbeheersbeleid, het aantal aan te leggen peilputten en filters conform artikel 5.53.4.2 van titel II van het VLAREM, de kwantitatieve en kwalitatieve effecten op het beheer van de watervoerende en/of de ontvangende grondwaterlaag en de eventuele effecten op de andere watervoerende lagen enerzijds en op de openbare en private bovengrondse eigendommen anderzijds; ».

Art. 12. In artikel 22, § 2, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 28 oktober 1992, 12 januari 1999 en 7 maart 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in 3°, wordt het punt b) vervangen door wat volgt :

« b) het Agentschap R-O Vlaanderen behalve wanneer de Vlaamse Regering heeft vastgesteld dat de gemeente voldoet aan de voorwaarden voorgeschreven door artikel 193, § 1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening; als het dan gaat om een beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen, maakt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar deel uit van de commissie; »;

2° in 4°, wordt het punt e) geschrapt.

Art. 13. In artikel 26 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2, 4°, wordt het punt e) geschrapt;

2° in § 2, 5°, worden de volgende woorden geschrapt :

« met dien verstande dat zij niet mogen behoren tot het college van deskundigen, bedoeld in artikel 7, § 5, van het decreet ».

Art. 14. In artikel 30bis, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999, 13 juli 2001, 12 december 2003, 4 februari 2005 en 6 juni 2008, wordt een § 1bis, ingevoegd, die luidt als volgt :

« § 1bis. Gedurende de periode, zoals bedoeld in de artikelen 14, § 2, 1°, 5, en 15, § 2, van het Samenwerkingsakkoord van 13 december 2002 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering en financiering van bodemsanering van tankstations, zoals gewijzigd bij het Samenwerkingsakkoord van 9 februari 2007 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 13 december 2002 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering en financiering van bodemsanering van tankstations, mag geen enkele milieuvergunning voor de uitbating of indienstelling van een tankstation verleend worden op een terrein waarvoor een ontvankelijke aanvraag tot tussenkomst in het kader van sluiting, al dan niet bij wijze van overgangsmaatregel, bij het Fonds, zoals bedoeld in artikel 1, 13° van het voormeld Samenwerkingsakkoord, werd ingediend. Dit verbod geldt evenwel niet indien het mandaat van het voormeld Fonds eindigt alvorens de bodemsanering beëindigd is of wanneer de erkenning van het Fonds opgeheven wordt.

De in het eerste lid bedoelde periode gedurende dewelke geen milieuvergunning mag afgeleverd worden, zal blijken uit het attest, vermeld in bijlage 4B, punt F11, van dit besluit.

Indien uit het attest, vermeld in bijlage 4B, punt F11, van dit besluit blijkt dat voor het terrein bij het voormeld Fonds een ontvankelijke aanvraag tot tussenkomst in het kader van sluiting, al dan niet bij wijze van overgangsmaatregel, werd ingediend waarbij de uitbating van het tankstation werd stopgezet vóór 1 januari 1993, mag geen milieuvergunning afgeleverd worden tenzij als bijlage aan het attest een document werd overgemaakt, opgesteld door de OVAM, waaruit blijkt dat de uitvoering van de bodemsanering niet wordt gehinderd door de nieuwe uitbating van het tankstation. ».

Art. 15. In artikel 35 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 28 oktober 1992, 12 januari 1999 en 29 april 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° punt 5°, d), wordt opgeheven;

2° een punt 7° wordt toegevoegd dat luidt als volgt :

« 7° informatie Vlaamse Landmaatschappij :

de vergunningverlenende overheid bezorgt aan de Vlaamse Landmaatschappij een afschrift van de milieuvergunning waarbij één of meer van de rubrieken 9.3 tot en met 9.8, en/of van de rubrieken 28.2 en 28.3 van de indelingslijst van toepassing zijn, nadat deze in de zin van artikel 5, § 1, eerste lid, van het decreet, definitief is verleend. ».

Art. 16. Artikel 36 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999, wordt aangevuld met een punt 7° dat luidt als volgt :

« 7° informatie Vlaamse Landmaatschappij :

de vergunningverlenende overheid bezorgt aan de Vlaamse Landmaatschappij een afschrift van de milieuvergunning waarbij één of meer van de rubrieken 9.3 tot en met 9.8, en/of van de rubrieken 28.2 en 28.3 van de indelingslijst van toepassing zijn, nadat deze in de zin van artikel 5, § 1, eerste lid, van het decreet, definitief is verleend. ».

Art. 17. Aan artikel 39, § 1, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999, worden een tweede en derde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

« De milieuvergunning voor de verdere exploitatie kan vroeger dan de termijn, vermeld in het eerste lid, worden aangevraagd wanneer :

1° een overname van de vergunde inrichting door een andere exploitant is gepland;

2° de exploitant een belangrijke verandering van de vergunde inrichting beoogt; in dit laatste geval moet de milieuvergunningsaanvraag zowel betrekking hebben op de verdere exploitatie van de delen van de inrichting die verder in exploitatie blijven als op de geplande verandering.

In afwijking van het eerste en tweede lid, kunnen aanvragen voor een nieuwe vergunning, die tot 48 maanden vóór het verstrijken van de lopende vergunning worden ingediend, ontvankelijk worden verklaard, in zoverre het vergunningen betreft waarvan de eindtermijn afloopt ten laatste op 1 september 2011. ».

Art. 18. In artikel 42 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2 worden de woorden « het meldingsformulier, bedoeld in artikel 2, § 2, » vervangen door de woorden « het meldingsformulier, vastgesteld in bijlage 3.C van bijlage 3 bij dit besluit, »;

2° in § 3, tweede lid, wordt de tweede zin geschrapt;

3° in § 4 wordt het tweede lid geschrapt.

Art. 19. Artikel 44, § 1, van hetzelfde besluit, opgeheven bij het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2000, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

« § 1. Wanneer een inrichting bestemd voor het winnen of het kunstmatig aanvullen van grondwater, of een gedeelte ervan, definitief buiten gebruik wordt gesteld, is de exploitant verplicht dit binnen een termijn van drie maanden te melden aan de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij bevoegd voor grondwater, ongeacht de klasse waarin de inrichting is ingedeeld. Deze afdeling bezorgt onverwijld kopie van deze melding :

1° aan de Deputatie van de provincieraad alsmede aan de afdeling bevoegd voor milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie, wanneer deze inrichting is ingedeeld in de eerste klasse en/of ook onder de toepassing valt van een andere in de eerste klasse ingedeeld rubriek;

2° aan de burgemeester van de gemeente waarin de exploitatie gebeurt, in de andere gevallen dan bedoeld in 1°. ».

Art. 20. In artikel 45 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999, 3 juni 2005, 12 mei 2006 en 6 juni 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, tweede lid, worden de woorden « , tenzij een hogere overheid een of meer van de lopende vergunningen heeft verleend of de vergunningsvoorwaarden ervan heeft gewijzigd. In dat geval is deze hogere overheid bevoegd » geschrapt;

2° in § 3 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

« § 3. Behoudens wanneer het gaat om een ambtshalve beslissing, dient het in § 1 bedoelde verzoek te vermelden :

1° de volgende gegevens inzake de identificatie van de inrichting :

a) - indien het om een natuurlijke persoon gaat : de naam, voornaam, hoedanigheid, het adres, telefoon-, R.S.Z.- en B.T.W.-nummer van de exploitant;

— indien het om een rechtspersoon gaat : de benaming, de rechtsvorm en de maatschappelijke zetel, telefoon-, R.S.Z.- en B.T.W.-nummer van de exploitant, evenals de naam, de hoedanigheid van de verantwoordelijke persoon die de vergunningsaanvraag namens de exploitant ondertekent;

b) de juridische grondslag op basis waarvan de exploitant de beschikking heeft over de bedoelde inrichting(en) alsmede het eigendomsstatuut van de percelen waarop de exploitatie gebeurt of is gepland;

c) het adres van de inrichting die het voorwerp uitmaakt van de vergunningsaanvraag evenals de gemeenten en provincies waarin de percelen zijn gelegen waarop de exploitatie of de verandering van de inrichting gebeurt of gepland is;

d) de vermelding of het gaat om een inrichting van :

i. de Staat, de Gemeenschap, het Gewest, een provincie of een door een van hen opgerichte instelling;

ii. een gemeente, een vereniging van gemeenten of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;

iii. een niet hier voren genoemde openbare instelling.

2° de gevraagde wijziging of aanvulling van de opgelegde vergunningsvoorwaarden;

3° de motivering van de gevraagde wijziging of aanvulling;

4° het voorwerp en de datum van de gedane meldingen, evenals een afschrift van eerdere beslissingen over vergunningsaanvragen die werden ingediend voor de exploitatie, de lozing van afvalwaters, de verwerking van afvalstoffen, de winning van grondwater of voor de bescherming van grondwater met betrekking tot de inrichting of in voorkomend geval de datum waarop alsmede de overheid bij wie dergelijke vergunning(en) werd(en) aangevraagd. ».

Art. 21. Aan artikel 46, 3°, van hetzelfde besluit, worden de woorden « uitgezonderd de inrichtingen, vermeld onder de rubrieken 9.3 tot en met 9.8 van de indelingslijst, die in toepassing van artikel 47, § 2, van het Mestdecreet van 22 december 2006 hun activiteiten gedurende maximaal 5 jaar geheel of gedeeltelijk stopgezet hebben. » toegevoegd.

Art. 22. In artikel 47, § 1, tweede lid, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999, worden de woorden « , tenzij een hogere overheid een of meer van de lopende vergunningen heeft verleend of de vergunningsvoorwaarden ervan heeft gewijzigd. In dat geval is deze hogere overheid bevoegd » geschrapt.

Art. 23. In artikel 49 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999 en 23 april 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 wordt punt 3° vervangen door wat volgt :

« 3° de adviesverlenende overheidsorganen die overeenkomstig artikel 20, § 1, adviesbevoegdheid hebben over de inrichting, met uitzondering van het Agentschap R-O Vlaanderen, de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar en de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar; voor de stedenbouwkundige aspecten wordt dit beroepsrecht toegekend aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar; »;

2° in § 3 wordt punt 1° aangevuld met de woorden « ,vanaf de bekendmaking van de ontvankelijkheidsverklaring van het beroep aan de exploitant, gedurende een termijn van maximaal 150 kalenderdagen « .

Art. 24. In Artikel 50, 2°, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 oktober 1992, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in punt a) worden de woorden « voor eensluidend verklaard » geschrapt;

2° in punt b) worden de woorden « voor eensluidend verklaarde » geschrapt.

Art. 25. Aan artikel 51, § 3, 1°, van hetzelfde besluit, worden de woorden :

« ,vanaf de bekendmaking van de ontvankelijkheidsverklaring van het beroep aan de exploitant, gedurende een termijn van maximaal 150 kalenderdagen » toegevoegd.

Art. 26. In artikel 52, 2°, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 28 oktober 1992, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in punt a) worden de woorden « voor eensluidend verklaard » geschrapt;

2° in punt b) worden de woorden « voor eensluidend verklaarde » geschrapt.

Art. 27. In artikel 54, § 4, 2°, a), van hetzelfde besluit, worden de woorden « voor eensluidend verklaard » geschrapt.

Art. 28. In artikel 58 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 28 oktober 1992 en 12 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in punt 2° worden de woorden « deze ambtenaren zijn belast met het toezicht over de inrichtingen van klasse 1 en met het hoog toezicht over de inrichtingen van klasse 2 en 3; » vervangen door de woorden « deze ambtenaren zijn belast met het toezicht over de inrichtingen van klasse 1 alsook met deze van klasse 2 die in de vierde kolom van de indelingslijst met het symbool A zijn aangeduid, en met het hoog toezicht over de inrichtingen van de overige klasse 2 en 3; »;

2° aan punt 3° worden de woorden « alsook met het hoog toezicht over alle andere inrichtingen voor wat de gezondheidsaspecten betreft » toegevoegd.

Art. 29. In artikel 59, § 2, tweede lid, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 oktober 1992, worden de woorden « in § 1, 1°, a) » vervangen door de woorden « in § 1, 1°, b) ».

HOOFDSTUK II. — Wijzigingen aan de bijlagen van titel I van het Vlarem

Art. 30. De bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991, houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 27 april 1994, 1 juni 1995, 12 januari 1999, 6 februari 2004, 14 mei 2004, 4 februari 2005, 3 juni 2005, 12 mei 2006 en 6 juni 2008, wordt vervangen door de bijlage 1 vastgesteld in bijlage 1 bij dit besluit.

Art. 31. Bijlage 3 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 28 oktober 1992, 12 januari 1999, 4 februari 2005 en 12 mei 2006, wordt vervangen door de bijlage 3 vastgesteld in bijlage 2 bij dit besluit.

Art. 32. Bijlage 4 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 28 oktober 1992, 27 april 1994, 1 juni 1995, 12 januari 1999, 4 februari 2005, 3 juni 2005, 12 mei 2006 en 6 juni 2008, wordt vervangen door de bijlage 4 vastgesteld in bijlage 3 bij dit besluit.

HOOFDSTUK III. — Wijzigingen van titel II van het Vlarem

Art. 33. In artikel 1.1.2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° onder « Definities algemeen » worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) de definitie « gebied » wordt opgeheven;

b) in de definitie « dioxinen en furanen » worden de woorden « alle meervoudig gechloroerde dibenzo-p-dioxinen en dibenzofuranen die hieronder worden opgesomd met hun bijbehorende toxiciteitsequivalentie-factor » vervangen door de woorden « alle meervoudig gechloroerde dibenzo-p-dioxinen en dibenzofuranen die in de hierna volgende tabel worden opgesomd; bij de bepaling van de totale concentratie (TE) van dioxinen en furanen worden de massaconcentraties van de volgende dioxinen en dibenzofuranen vóór het optellen met de volgende equivalentiefactoren vermenigvuldigd : »;

2° onder « Definities afvalstoffenverwerking » wordt de tussentitel « Verbrandingsinrichtingen voor houtafval » met al de 5 onderliggende definities opgeheven;

3° onder « Definities afvalstoffenverwerking », « Verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties voor biomassaafval » worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) de definitie van « verontreinigd behandeld houtafval » wordt vervangen door wat volgt :

« 'verontreinigd behandeld houtafval' :

houtafval dat als gevolg van een behandeling met houtbeschermingsmiddelen of van het aanbrengen van een beschermingslaag, gehalogeneerde organische verbindingen dan wel zware metalen kan bevatten, met inbegrip van met name dergelijk houtafval dat afkomstig is van constructie- en sloopafval; »

b) de volgende definities worden toegevoegd :

« - « directe spaandroger » : droger waarin rechtstreeks warme gassen (meestal afkomstig van een verbrandingsinstallatie) worden doorgevoerd met de bedoeling spanen te drogen;

— « Indirecte spaandroger » : droger waarin de spanen gedroogd worden met warmte via een warmtewisselaar;

— « Hybride droger » : indirecte droger, waarbij een beperkt deel warme gassen van de verbrandingsinstallatie rechtstreeks over de spanen gevoerd wordt teneinde de waterdamp af te voeren;

— « Type-droger » : ofwel direct, ofwel indirect ofwel hybride droger;

— « Bestaande droger » : de som van alle type-drogers van de inrichting die vóór 28 december 2002 zijn vergund en waarbij de som van de individuele capaciteiten bepalend is voor de capaciteitscategorie;

— « Nieuwe droger » : de individuele drooginstallatie die op of na 28 december 2002 is vergund en waarbij de individuele capaciteit bepalend is voor de capaciteitscategorie; »;

4° onder « Definities asbestbeheersing » worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) in de titel wordt het woord « 7.7. » vervangen door het woord « 6.4. »;

b) na de definitie van « ruw asbest » en voor de definitie van « gebruik van asbest » worden de volgende definities ingevoegd :

« - « Hechtgebonden asbest » : asbestcement, asbesthoudende vloertegels en vloerbekledingen, asbesthoudende bitumen en roofingproducten en asbesthoudende pakkingen en dichtingen waarvan het bindmiddel bestaat uit cement, bitumen, kunststof of lijm;

— « Niet hechtgebonden asbest » : alle andere asbesthoudende materialen; »;

5° onder « Definities dieren/opslag mest » worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) de definitie van « meststof » wordt vervangen door wat volgt :

« « meststof » : elke één of meer stikstof- of fosforverbindingen bevattende stof die op het land wordt gebruikt ter bevordering van de gewasgroei, met inbegrip van dierlijke mest, afval van visteeltbedrijven en zuiverings-slib; »;

b) de definitie van « dierlijke mest » wordt vervangen door wat volgt :

« « dierlijke mest » : excrementen van vee of een mengsel van strooisel en excrementen van vee, alsook producten daarvan, met inbegrip van champost en van afval van visteeltbedrijven; »

c) de definitie van « stalmest » wordt vervangen door wat volgt :

« « stalmest » : mengsel van stro en uitwerpselen van runderen, paarden, schapen of varkens, met een drogestofgehalte van het mengsel van minimum 20 procent, en waarbij het mengsel als vaste mest is ontstaan door het huisvesten van deze dieren in ingestrooide stallen of door het bewerken van dierlijke mest met stro. Mengsels met uitwerpselen van pluimvee worden niet beschouwd als stalmest, ongeacht het drogestofgehalte of de ontstaanswijze; »;

d) de definitie « gesloten varkenshouderij » wordt opgeheven;

e) de definitie « bijzondere varkenshouderijen » wordt opgeheven;

f) de definitie « bestaande landbouwinrichting » wordt opgeheven;

g) de definitie « bestaande veeteeltinrichting » wordt opgeheven;

h) de definitie « bestaand landbouwbedrijf » wordt opgeheven;

i) de definitie « landbouwinrichting » wordt opgeheven;

j) de definitie « veeteeltinrichting » wordt opgeheven;

6° onder « Definities oppervlaktewater- en grondwaterbescherming (integraal waterbeleid) » worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) in het onderdeel « AFVALWATERCONTROLES », worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1) de definities van « referentie-meetmethode », « waarnemingsdrempel », « bepalingdrempel », « precisie » en « nauwkeurigheid » worden geschrapt;

2) de volgende definities van « referentie-meetmethode », « aantoonbaarheidsgrens », « bepalingsgrens », « rapportagegrens », « precisie », « juistheid » worden toegevoegd respectievelijk luidend als volgt :

« — « **referentiemeetmethode** » : werkwijze die voor de bepaling van een bepaalde parameter dient te worden toegepast; de referentiemeetmethoden omvatten Europese (EN), internationale (ISO) of andere genormeerde methoden of methoden die door het referentielaboratorium van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) werden gevalideerd in opdracht van de Vlaamse Overheid. Deze meetmethoden worden beschreven in het compendium voor analyse van water (WAC). Het compendium wordt goedgekeurd bij ministerieel besluit en de inhoudstabel van het WAC wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

Naast de meetmethoden in het compendium kunnen ook andere meetmethoden worden gebruikt die door de afdeling bevoegd voor erkenningen gelijkwaardig zijn verklaard aan het betrokken laboratorium. Als het laboratorium andere analysemethoden wil gebruiken dan opgenomen in het compendium, moet het de gelijkwaardigheid aantonen. De resultaten van het gelijkwaardigheidsonderzoek worden aan de afdeling bevoegd voor erkenningen en de VITO bezorgd. De afdeling bevoegd voor erkenningen beslist na advies van de VITO of de analysemethode al dan niet gelijkwaardig is en deelt de beslissing mee met een aangetekende brief aan het laboratorium.

— « **aantoonbaarheidsgrens** » : de kleinste hoeveelheid stof of laagste concentratie van de component in het monster waarvan de aanwezigheid nog kan worden vastgesteld.

— « **bepalingsgrens** » : de kleinste hoeveelheid stof of laagste concentratie van de component in het monster die met de analysemethode nog gekwantificeerd kan worden.

— « **rapportagegrens** » : de waarde beneden welke een component als niet kwantificeerbaar (<) wordt gerapporteerd, deze bedraagt minimaal de bepalingsgrens.

— « **precisie** » : de mate van spreiding in de analyseresultaten. Bij een uitspraak m.b.t. precisie dient aangegeven te worden welke condities (tijd, kalibratie, operator, toestel,...) bij het uitvoeren van de analyse veranderd werden; als minimale eis hiervoor wordt vooropgesteld dat de factor tijd gevarieerd wordt, m.a.w. dat de betreffende analyses op verschillende dagen en in verschillende reeksen worden uitgevoerd; de in bijlage 4.2.5.2, Art.4, opgegeven aanvaardbare precisie is uitgedrukt als het procentueel interval rond de gemiddelde waarde waarin 95 % van de resultaten worden gevonden van metingen die op bovenvermelde wijze werden uitgevoerd.

— « **juistheid** » : de mate van overeenstemming tussen de gemiddelde waarde die verkregen werd uit een (groot) aantal waarnemingen en de werkelijke waarde; de in bijlage 4.2.5.2, Art.4, opgegeven aanvaardbare juistheid is uitgedrukt als de procentuele systematische afwijking of bias, die berekend wordt als het verschil tussen de gemiddelde experimentele waarde en de werkelijke waarde, verrekend op de werkelijke waarde. ».

b) na het onderdeel « SECTORALE VOORWAARDEN AFKORTINGEN » wordt een nieuw onderdeel « CONCORDANTIETABEL VOOR BEPAALDE LOZINGSPARAMETERS » toegevoegd, luidend als volgt :

« CONCORDANTIETABEL VOOR BEPAALDE LOZINGSPARAMETERS

In plaats van de benamingen van de eerste kolom worden de corresponderende benamingen van de tweede kolom gebruikt :

Oude terminologie	Nieuwe terminologie
actief chloor	vrije chloor
actief chloor en broom	vrije chloor
ammoniakale stikstof	ammonium
boraten	boor
CCl ₄ extraheerbare stoffen	perchloorethyleen extraheerbare apolaire stoffen
chlooranilines	gechloreerde aromatische amines
chloor oxideerbare cyaniden	vrije cyanide
cobalt	kobalt
cyanide(n)	totaal cyanide
DDT	som van p,p'-DDT, o,p'-DDT, p,p'-DDE en p,p'-DDD
detergent(en)	som van anionische, niet-ionogene en kationische oppervlakreactieve stoffen
drins	som van aldrin, dieldrin, endrin en isodrin
faecale colibacteriën	E. coli
faecale streptokokken	enterokokken
fluoride	totaal anorganisch gebonden fluoride
fosfaten of totaal fosfaat	totaal fosfor
gechloreerde koolwaterstoffen of gehalogeneerde koolwaterstoffen of organohalogenen of organische halogeenverbindingen	som van vluchtige organische halogeenverbindingen, matig vluchtige organische halogeenverbindingen, PCB's en organochloorpesticiden
geleidingsvermogen	elektrische geleidbaarheid
gemakkelijk ontbindbare cyanide	vrije cyanide
gemakkelijk ontbindbare cyanide (Bucksteeg)	vrije cyanide
hexachloorcyclohexaan (HCH)	som van α , β , γ en δ -HCH
kleuring	kleur
nitraten	nitraat
ontbindbare cyanide (Bucksteeg)	vrije cyanide
oppervlakreactieve stoffen	som van anionische, niet-ionogene en kationische oppervlakreactieve stoffen
organische chloor	AOX
organische fosfor pesticiden	organofosforpesticiden
pesticiden	som van organochloorpesticiden, organofosforpesticiden, stikstofpesticiden, zure herbiciden en fenolen
selenium	seleen
sulfiden	som van opgelost sulfide en zuur milieu oplosbare sulfide
TOX	AOX
totaal fluor	totaal anorganisch gebonden fluoride
trichloorbenzeen (TCB)	som van 1,3,5-, 1,2,4- en 1,2,3-trichloorbenzeen »;

7° aan het onderdeel « Definities luchtverontreiniging » wordt een nieuw onderdeel « « METEN EN BEHEERSEN VAN FUGITIEVE VOS-EMISSIES » toegevoegd, dat luidt als volgt :

« METEN EN BEHEERSEN VAN FUGITIEVE VOS-EMISSIES

1° « fugatieve emissie » : emissie van vluchtige organische stoffen (exclusief methaan) door lekverliezen van apparaten en leiding(onderdelen);

2° « apparaten » : alle onderdelen van een inrichting (inclusief de randapparatuur van op- en overslaginstallaties) die fugatieve emissies kunnen veroorzaken. Het betreft onder meer :

a) spindelvoorvoeringen van afsluit- en regelorganen;

b) veiligheidskleppen die met de afblaas niet aangesloten zijn op een opvang- of verwerkingseenheid;

c) open - einden;

d) pompen, compressoren en roerwerken (asafdichting);

e) flenzen en andere verbindingen (inclusief flenzen en andere verbindingen van kleppen, pompen, compressoren, en roerwerken);

f) monsternamenpunten;

3° « meetblok » : een verzameling apparaten die voorkomen in een duidelijk afgebakend onderdeel van de inrichting, zoals een productie-eenheid, een productstroom, een tankenpark...;

4° « meetwaarde » : het resultaat van een meting van een apparaat volgens de meetmethode van hoofdstuk II van bijlage 4.4.6;

5° « registratiecriterium » : concentratie die bepalend is voor opname van het apparaat in de inventaris; het registratiecriterium wordt vastgelegd op de bepalingslimiet, namelijk als de meetwaarde een concentratie van 9 ppm overschrijdt;

6° « lekkend apparaat » :

a) voor apparaten die in contact komen met product type 1 : een apparaat waarvan de meetwaarde een concentratie van 500 ppm overschrijdt;

b) voor apparaten die in contact komen met product type 2 : een apparaat waarvan de meetwaarde een concentratie van 1.000 ppm overschrijdt;

7° « herstelcriterium » : de meetwaarde vanaf wanneer het apparaat hersteld of vervangen moet worden;

8° « product type 1 » : product met een gemiddelde concentratie van 5 gew% of meer aan stoffen waaraan overeenkomstig bijlage 7II D van titel I van het Vlarem, één of meer van de risicozinnen R45, R46, R49, R60 en R61 zijn toegekend;

9° « product type 2 » : product met een gemiddelde concentratie van minder dan 5 gew% aan stoffen waaraan overeenkomstig bijlage 7II D van titel I van het Vlarem, één of meer van de risicozinnen R45, R46, R49, R60 en R61 zijn toegekend;

10° « steekproef » : het percentage van het totale aantal apparaten dat minstens jaarlijks gemeten moet worden;

11° « initiële steekproef » : steekproef die bij de start van het meet- en beheersprogramma toegepast moet worden zoals bepaald in hoofdstuk III van bijlage 4.4.6 van dit besluit;

12° « aangepaste steekproef » : steekproef die aangepast wordt afhankelijk van het aantal lekkende apparaten uit een vorige steekproef zoals bepaald in hoofdstuk III van bijlage 4.4.6 van dit besluit. »;

Art. 34. Artikel 1.2.2.1, § 3, van hetzelfde besluit vervangen door wat volgt :

« § 3. Deze afwijkingen kunnen geen versoepeling inhouden van de in dit besluit vastgestelde emissiegrenswaarden, met uitzondering van de algemene emissiegrenswaarden voor lucht vermeld in bijlage 4.4.2 van titel II van het VLAREM, voor zover deze afwijkingmogelijkheid expliciet in deze bijlage is aangegeven. ».

Art. 35. Aan artikel 1.3.1.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003, wordt een § 4 toegevoegd die luidt als volgt :

« § 4. In afwijking van § 1, zijn overeenkomstig de EU-richtlijn 2005/36/EG van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties en de EU-richtlijn 2006/123/EG van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt, voor de toepassing van dit besluit van rechtswege als milieudeskundige erkend, de onderdanen van een EU-lidstaat die in het bezit zijn van het bekwaamheidsattest dat of de opleidingstitel die in het andere Gewest of in de andere EU-lidstaat verplicht wordt gesteld voor de toegang tot of uitoefening van hetzelfde beroep van milieudeskundige in de overeenkomstige discipline(s) of deeldomein(en) van deze discipline(s).

De onderdanen, vermeld in het eerste lid, moeten door middel van een schriftelijke verklaring, met daarin de gegevens betreffende verzekeringsdekking of soortgelijke individuele of collectieve vormen van bescherming inzake beroepsaansprakelijkheid, de afdeling bevoegd voor erkenningen vooraf in kennis stellen van het zullen verrichten van bedoelde diensten in het Vlaamse Gewest. Overeenkomstig artikel 7 van de EU-richtlijn 2005/36/EG moet deze verklaring vergezeld gaan van de volgende documenten :

1° een bewijs van de nationaliteit van de dienstverrichter;

2° een attest dat de houder ervan rechtmatig in een lidstaat gevestigd is om er de betrokken werkzaamheden uit te oefenen, en dat hem op het moment van afgifte van het attest geen beroepsuitoefeningsverbod is opgelegd, ook al is het maar tijdelijk;

3° bewijs van beroepskwalificaties.

De van rechtswege erkenning als milieudeskundige, vermeld in het eerste lid, gaat in vanaf de datum van atkeneming van deze schriftelijke verklaring door de afdeling bevoegd voor erkenningen. ».

Art. 36. In artikel 1.3.2.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999 en 23 april 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan de inleidende bepalingen van § 1 worden de punten e, f toegevoegd die luiden als volgt :

« e. bodem, deeldomein bodembescherming;

f. water, exclusief de deeldomeinen oppervlaktewater en grondwater bedoeld in artikel 1.3.2.1, b en c. »;

2° aan § 2 wordt een punt 10° toegevoegd, dat luidt als volgt :

« 10° indien de aanvraag betrekking heeft op de discipline bodem, deeldomein bodembescherming, de verklaring dat de monsterneming en de analyse zullen gebeuren conform het 'Compendium voor monsterneming en analyse in het kader van bodembescherming' en dat de adviezen zullen opgesteld worden conform de 'Code van goede praktijk bodembescherming' ».

Art. 37. In artikel 1.3.4.3 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt § 2 vervangen door wat volgt :

« § 2. De Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) wordt aangewezen als referentielaboratorium voor de disciplines lucht, bodem, deeldomein bodembescherming en water, inclusief de deeldomeinen oppervlaktewater en grondwater. ».

Art. 38. In artikel 3.2.2.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 26 juni 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt :

« In afwijking van de bepalingen van het eerste lid gelden de in afdeling 3.2.1 vermelde overgangsbepalingen echter wel voor de vestigingsregels (met name verbods- en afstandsregels) van dit besluit waaronder de in het eerste lid bedoelde inrichtingen of onderdelen zouden vallen door wijziging hetzij van bijlage 1 bij titel I van het VLAREM, hetzij door wijziging van de ruimtelijke bestemmingsplannen, ook bij hernieuwing van de vergunning. »;

2° aan het derde lid worden de woorden : « ten opzichte van de lopende basisvergunning. » toegevoegd.

Art. 39. Aan hoofdstuk 3.3 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt een artikel 3.3.0.2 toegevoegd dat luidt als volgt :

« Art. 3.3.0.2. Onverminderd de milieuvorwaarden vastgesteld door dit besluit, kan de overheid, bevoegd voor de akteneming van de melding van een in de derde klasse ingedeelde inrichting, mits motivering, bijzondere milieuvorwaarden aan een in de derde klasse ingedeelde inrichting opleggen, met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu in de directe omgeving, in zoverre deze geen emissiegrenswaarden betreffen en niet afwijken van de beste beschikbare technieken zoals beschreven in dit besluit.

De bijzondere voorwaarden vullen de in dit besluit vastgestelde voorwaarden aan, of stellen bijkomende eisen. Ze kunnen slechts in minder strenge zin van dit besluit afwijken wanneer deze bevoegdheid uitdrukkelijk in dit reglement aan de vergunningverlenende overheid is toegekend en voor zover deze afwijking geen aanleiding geeft tot bijkomende milieuhinder. ».

Art. 40. Artikel 4.1.6.4 van hetzelfde besluit wordt opgeheven.

Art. 41. Aan artikel 4.1.9.1.1, § 4, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 26 juni 1996 en 19 januari 1999, wordt een zesde alinea toegevoegd die luidt als volgt :

« Indien de milieuoördinator niet meer voldoet aan de voorwaarden om tot de functie van milieuoördinator te worden toegelaten of in het geval de milieuoördinator de door dit reglement aan hem/ haar opgelegde taken niet naar behoren uitvoert, kan de afdeling bevoegd voor milieuvergunningen, na de milieuoördinator te hebben gehoord, de verleende instemming intrekken. ».

Art. 42. In artikel 4.1.9.1.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 26 juni 1996 en 19 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2, 1°, b), worden de woorden « houder zijn van een einddiploma van een universiteit of einddiploma van hoger onderwijs op universitair niveau » vervangen door de woorden « de graad van master of een daarmee gelijkgeschakelde graad bezitten, zoals vermeld in het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs; »;

2° aan § 2, 1°, d), wordt een vierde alinea toegevoegd die luidt als volgt :

« de milieuoördinator is evenwel vrijgesteld van het volgen van de jaarlijkse bijscholing in een kalenderjaar en dit te belopen van het aantal uren dat hij in datzelfde kalenderjaar de aanvullende vorming volgt zoals bedoeld in § 3 van dit artikel. »;

3° aan § 2, 2°, d), wordt een tweede en een derde alinea toegevoegd die respectievelijk luiden als volgt :

« Om als milieuoördinator te kunnen worden erkend dient een persoon bij zijn aanvraag tot erkenning aan te tonen dat hij voldoet aan de vereisten vermeld in § 1, § 2, 1°, a), b), of c) naargelang het beoogde niveau, 2° a) en § 3 1° of 2° van dit artikel naargelang het beoogde niveau. De technische kennis vermeld in § 2, 1°, a), van dit artikel wordt voor het bekomen van deze erkenning slechts voldoende bewezen geacht indien de aanvrager aantoonbaar een praktische ervaring te hebben van minimum één jaar in de aanpak en de voorkoming van de milieuhinder op bedrijfsniveau.

Indien de milieuoördinator niet meer voldoet aan de voorwaarden om tot de functie van milieuoördinator te worden toegelaten of de door dit reglement aan hem/ haar opgelegde taken niet naar behoren uitvoert, kan de Vlaamse Minister - nadat de milieuoördinator door de afdeling bevoegd voor milieuvergunningen werd gehoord - op gemotiveerd voorstel van deze afdeling, de verleende erkenning intrekken. »;

4° aan § 3 wordt een tweede alinea toegevoegd die luidt als volgt :

« In afwijking van deze bijkomende vereiste, vermeld in de eerste alinea, kan een persoon die werknemer is van de exploitant éénmalig en voor een periode van maximum drie jaar als milieuoördinator worden aangesteld op de voorwaarde dat hij/ zij is ingeschreven voor het volgen van de cursus aanvullende vorming voor milieuoördinatoren. ».

Art. 43. Aan artikel 4.1.9.1.3, § 1, 2°, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt een tweede lid toegevoegd dat luidt als volgt :

« tenzij anders bepaald in de milieuvergunning moet de milieuoördinator ten minste éénmaal per trimester van een kalenderjaar zelf de controle, vermeld in het eerste lid, uitvoeren; deze minimumfrequentie geldt echter niet voor de onbemande installaties voor waterwinning (rubriek 53.9) en gasontspanningsstations (rubriek 16.5); ».

Art. 44. Aan artikel 4.1.9.1.4 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 26 juni 1996 en 19 januari 1999, wordt een § 3 toegevoegd die luidt als volgt :

« § 3 De kennisgeving, vermeld in § 2, kan voor een milieuoördinator-werknemer plaatsvinden door middel van een aanstellingsdossier dat op de exploitatiezetel ter beschikking wordt gehouden van de ambtenaren van de afdeling bevoegd voor milieuvergunningen en de afdeling bevoegd voor milieuhandhaving. Het aanstellingsdossier bevat de gedagtekende overeenkomst tussen exploitant en werknemer met betrekking tot de uitoefening door deze laatste van de functie van milieuoördinator en alle documenten waaruit blijkt dat de aanstelling van de milieuoördinator gebeurd is conform de bepalingen van de onderhavige toepasselijke afdeling 4.1.9. ».

Art. 45. In artikel 4.1.9.1.6 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 juni 1996 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 3 wordt punt 1° vervangen door wat volgt :

« 1° ofwel de graad van bachelor of een daarmee gelijkgeschakelde graad zoals bedoeld in het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs hebben; »;

2° § 6 wordt vervangen door wat volgt :

« § 6. Wanneer de aanvangsdatum van de cursus zich situeert binnen een periode van drie jaar welke de aanvraag tot erkenning voorafgaat, kan de cursus retroactief worden erkend op de voorwaarde dat deze het in § 2 vermelde programma omvat.

De toelatingsvoorwaarden tot de cursus zoals bedoeld in § 3 zijn deze die van toepassing zijn op het ogenblik dat de erkenning wordt verleend. ».

Art. 46. In artikel 4.1.9.2.4 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 juni 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt :

« § 1. Ter uitvoering van artikel 3.3.2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid zoals aangevuld door het decreet van 19 april 1995 worden de volgende categorieën van inrichtingen onderworpen aan een periodieke milieuaudit :

1° de in de eerste klasse ingedeelde inrichtingen die tevens zijn opgenomen in de bijlage I van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;

2° de VR-plichtige inrichtingen, vermeld in rubriek 17.2.2 van de indelingslijst in bijlage 1 bij titel I van het VLAREM;

3° de inrichtingen die in de indelingslijst in bijlage 1 bij titel I van het VLAREM onder de 6de kolom met de letter "P" zijn aangeduid, evenwel enkel in zoverre deze verplichting door de vergunningverlenende overheid is opgelegd rekening houdend met de aard van de inrichting, de aard van de milieueffecten die ervan uitgaan en/of de plaats waar ze gelegen is.

Inrichtingen die over een EMAS-geregistreerd of ISO 14001-gecertificeerd milieuzorgsysteem beschikken, zijn vrijgesteld van de verplichting om een periodieke milieuaudit op te stellen mits voldaan wordt aan de volgende voorwaarden :

1° het bedrijf moet tussen de twee voorziene opeenvolgende audits onafgebroken over een gecertificeerd milieuzorgsysteem beschikken;

2° de openbaarheid van de gegevens die anders via de decretale milieuaudit gerealiseerd wordt, moet gegarandeerd blijven;

3° het voldoen aan deze voorwaarden moet worden gecontroleerd door een milieuverificateur of certificatie-instelling. »;

2° aan § 2 wordt een derde lid toegevoegd dat luidt als volgt :

« Inrichtingen die over een EMAS-geregistreerd of ISO 14001-gecertificeerd milieuzorgsysteem beschikken, zijn vrijgesteld van de verplichting om een éénmalige milieuaudit op te stellen. ».

Art. 47. In de afdeling 4.1.11 van hetzelfde besluit, wordt het artikel 4.1.11.2, vernietigd bij het arrest van de Raad van State nr. 177.448 van 30 november 2007 in de zaak A. 176.285/VII-36.466, heringevoegd in de volgende lezing :

« Art. 4.1.11.2. Gebruik van stoffen en preparaten voor houtbehandeling

§ 1. Overeenkomstig de EG-richtlijn 2001/90/EG van 26 oktober 2001 mogen de volgende stoffen niet worden gebruikt voor de behandeling van hout :

1° creosoot (Einecs-nr. 232-287-5 - CAS-nr. 8001-58-9);

2° creosootolie (Einecs-nr. 263-047-8 - CAS-nr. 61789-28-4);

3° destillaten (koolteer), naftaleenoliën (Einecs-nr. 283-484-8 - CAS-nr. 84650-04-4);

4° creosootolie, acenafteenfractie (Einecs-nr. 292-605-3 - CAS-nr. 90640-84-9);

5° destillaten (koolteer), bovenste (Einecs-nr. 266-026-1 - CAS-nr. 65996-91-0);

6° antraceneolie (Einecs-nr. 292-602-7 - CAS-nr. 90640-80-5);

7° teerzuren, kool, ruw (Einecs-nr. 266-019-3 - CAS-nr. 65996-85-2);

8° creosoot, hout (Einecs-nr. 232-419-1 - CAS-nr. 8021-39-4);

9° lagetemperatuurkoolteerolie, alkalische (Einecs-nr. 310-191-5 - CAS nr. 122384-78-5).

§ 2. In afwijking van de verbodsbepalingen van § 1 :

1° mogen de genoemde stoffen en preparaten worden gebruikt voor de behandeling van hout in industriële installaties of door professionele gebruikers op wie de wetgeving van de Gemeenschap inzake de bescherming van werknemers van toepassing is, maar alleen voor herbehandeling in situ, indien zij :

a) benzo-a-pyreen in een concentratie van minder dan 0,005 % in massa, en

b) met water extraheerbare fenolen in een concentratie van minder dan 3 % in massa bevatten.

Deze stoffen en preparaten die voor de behandeling van hout in industriële installaties of door professionele gebruikers worden gebruikt,

— mogen uitsluitend in verpakkingen van 20 liter of meer in de handel worden gebracht;

— mogen niet aan consumenten worden verkocht.

Onverminderd de toepassing van andere communautaire voorschriften inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen en preparaten, dient op de verpakking van dergelijke stoffen en preparaten op leesbare en onuitwisbare wijze de volgende vermelding te worden aangebracht :

Uitsluitend bestemd voor gebruik in industriële installaties of voor behandeling door professionele gebruikers »;

2° mag hout dat overeenkomstig punt 1° in industriële installaties of door professionele gebruikers is behandeld en dat voor de eerste keer in de handel wordt gebracht of in situ wordt herbehandeld, uitsluitend door professionele gebruikers en in industriële toepassingen worden gebruikt, bijvoorbeeld voor spoorwegen, bij de transmissie van elektriciteit en telecommunicatie, voor omheiningen, voor agrarische doeleinden (bv. palen ter ondersteuning van bomen) en in haveninstallaties en waterwegen;

3° is het verbod van § 1 niet van toepassing op het in de handel brengen van hout dat vóór de inwerkingtreding van deze richtlijn met de in § 1 onder 1° tot en met 9°, vermelde stoffen is behandeld, indien dit hout als tweedehands product voor hergebruik in de handel wordt gebracht.

§ 3. Het in § 2, onder 2° en 3°, bedoelde hout mag echter niet worden gebruikt :

1° binnen gebouwen, ongeacht de bestemming ervan;

2° in speelgoed;

3° op speelplaatsen;

4° in parken, tuinen, en andere voorzieningen voor recreatie en vrijetijdsbesteding buitenshuis, indien het gevaar bestaat dat dit hout regelmatig met de huid in aanraking komt;

5° voor de vervaardiging van tuinmeubilair, zoals picknicktafels;

6° voor de vervaardiging, het gebruik en de hernieuwde behandeling van :

a) kweekbakken;

b) verpakkingen die in aanraking kunnen komen met voor menselijke en/of dierlijke voeding bestemde onbewerkte producten, tussenproducten of eindproducten;

c) ander materiaal dat de hierboven genoemde producten kan verontreinigen. ».

Art. 48. Artikel 4.1.11.5 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2006, wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 4.1.11.5. Gebruik van arseenverbindingen

§ 1. Overeenkomstig de EU-richtlijn 2006/139/EG van 20 december 2006 mogen arseenverbindingen niet worden gebruikt :

1° als stoffen en bestanddelen van preparaten ter voorkoming van de aangroeiing van micro-organismen, planten of dieren op :

a) scheepsrompen;

b) fuiken, drijvers, netten, alsmede alle overige apparatuur of uitrusting die bij de teelt van vissen en schaal- en schelpdieren wordt gebruikt;

c) alle apparatuur of uitrusting die zich geheel of gedeeltelijk onder water bevindt;

2° als stoffen en bestanddelen van preparaten voor de behandeling van industrieel water, ongeacht het gebruik daarvan.

3° voor de verduurzaming van hout.

§ 2. In afwijking van § 1 :

1° mogen de stoffen en preparaten voor de verduurzaming van hout alleen worden gebruikt in industriële installaties die van vacuüm- of druktechnologie gebruikmaken om hout te impregneren, als het oplossingen van anorganische verbindingen van koper, chroom en arseen (CCA) van type C zijn en als zij toegelaten zijn overeenkomstig artikel 5, lid 1, van Richtlijn 98/8/EG;

2° mag hout dat overeenkomstig punt 1° in industriële installaties met CCA-oplossingen is behandeld, voor professionele en industriële toepassingen in de handel worden gebracht, wanneer de structurele integriteit van het hout vereist is voor de veiligheid van mensen en van vee en het onwaarschijnlijk is dat mensen er gedurende de levensduur van dit hout mee in aanraking komen :

a) voor de utiliteitsbouw;

b) voor bruggen; als constructiehout in zoetwatergebieden en in brak water, bv. voor aanlegsteigers en bruggen;

c) voor geluidsbarrières;

d) voor lawineweringen;

e) voor veiligheidshekken en vangrails langs snelwegen;

f) als afrasteringspalen van rond naaldhout zonder bast, voor de veeteelt;

g) voor steunmuren;

h) voor telefoon- en elektriciteitspalen;

i) als ondergrondse dwarsliggers;

3° moet behandeld hout, onverminderd de toepassing van andere EU-voorschriften inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen en preparaten, worden gekenmerkt met de tekst "Uitsluitend voor professionele en industriële toepassingen. Bevat arseen"; bovendien moet het in de handel gebrachte hout ook zijn voorzien van een label met de tekst "Draag handschoenen bij het omgaan met dit hout. Draag een stofmasker en oogbescherming bij het zagen of anderszins bewerken van dit hout. Afval van dit hout moet door een daartoe gemachtigde onderneming als gevaarlijk afval worden behandeld. » ;

4° mag het behandelde hout, vermeld in punt 1°, niet worden gebruikt :

a) voor de woningbouw, ongeacht het doel;

b) voor toepassingen waarbij gevaar van herhaald huidcontact bestaat;

c) in zee;

d) voor landbouwdoeleinden, m.u.v. gebruik als afrasteringspalen voor de veeteelt of voor utiliteitsgebouwen zoals bedoeld in punt b);

e) voor toepassingen waarbij het behandelde hout in contact kan komen met halffabrikaten of eindproducten die bestemd zijn voor menselijke of dierlijke consumptie.

§ 3. Met arseenverbindingen behandeld hout dat vóór 30 september 2007, in de EU in gebruik was of dat overeenkomstig de EU-richtlijn 76/769/EEG in de handel was gebracht, mag op zijn plaats blijven en verder worden gebruikt tot het einde van zijn levensduur.

§ 4. Met CCA van type C behandeld hout dat vóór 30 september 2007 in de EU in gebruik was of overeenkomstig de EU-richtlijn 76/769/EEG in de handel was gebracht :

1° mag worden gebruikt of hergebruikt voor de toepassingen, vermeld in § 2, 2°, 3° en 4°;

2° mag op de tweedehandsmarkt worden gebracht voor de toepassingen, vermeld in § 2, 2°, 3° en 4°.

§ 5. Met andere typen CCA-oplossingen behandeld hout dat vóór 30 september 2007 in de EU in gebruik was :

1° voor de in § 2, onder 2°, 3° en 4° vermelde toepassingen wordt gebruikt of hergebruikt;

2° voor de in § 2, onder 2°, 3° en 4° vermelde toepassingen op de tweedehandsmarkt wordt gebracht. » .

Art. 49. Aan afdeling 4.1.11 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2006, wordt een artikel 4.1.11.8 toegevoegd, dat luidt als volgt :

« Art. 4.1.11.8. § 1. Overeenkomstig de EU-richtlijn 2006/122/EG van 12 december 2006 mogen perfluoroctaansulfonaten (PFOS) C8F17SO2X (X = OH, metaalzout (O-M+), halogenide, amide en andere derivaten waaronder polymeren, niet worden gebruikt als stof of bestanddeel van preparaten in een concentratie van 0,005 massaprocent of meer. Deze verbodsbepalingen gelden onverminderd het bepaalde in de EU-Verordening (EG) nr. 648/2004 van 31 maart 2004 betreffende detergentia.

Het eerste lid is echter niet van toepassing op de volgende artikelen, of de stoffen en preparaten die voor de productie daarvan benodigd zijn :

1° lichtgevoelige of antireflecterende coatings voor fotolithografische procedés;

2° fotografische coatings voor films, papier of drukplaten;

3° nevelonderdrukkers voor niet-decoratieve harde verchroming (VI) en bevochtigingsmiddelen voor gebruik bij gecontroleerde galvanisatie waarbij de hoeveelheid vrijkomende PFOS tot een minimum beperkt blijft door volledige aanwending van de beste beschikbare technieken zoals die zijn uitgewerkt in Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging;

4° hydraulische vloeistoffen voor de luchtvaart.

§ 2. In afwijking van § 1, eerste lid, mag blusschuim dat vóór 27 december 2006 op de markt is gebracht, worden gebruikt tot 27 juni 2011. ».

Art. 50. Artikel 4.2.4.1, § 3, 3°, van hetzelfde besluit wordt aangevuld met een tweede lid dat luidt als volgt :

« de emissiegrenswaarden vermeld in het eerste lid zijn tijdelijk niet van toepassing indien bij uitzonderlijke meteorologische omstandigheden, inzonderheid bij een hittegolf, de netveiligheid in het gedrang komt, en indien voldaan is aan de volgende voorwaarden :

— de exploitant beschikt over een door de afdeling bevoegd voor milieuvergunningen en de VMM goedgekeurd studierapport, waarin voor de geviseerde lozing een inschatting is gemaakt van de eigenschappen van de lozing en de effecten in het ontvangende oppervlaktewater, in relatie met de thermische draagkracht van het ontvangende oppervlaktewater; dit studierapport moet worden opgesteld door een MER-deskundige erkend in de discipline water en een MER-deskundige erkend in de discipline fauna en flora, en vermeldt expliciet de verhoogde maximumtemperatuur, uitgedrukt als ogenblikkelijke waarde en ook als daggemiddelde, van de bij optreden van een hittegolf tijdelijk toelaatbaar geachte lozing van koelwater, alsook de maximumduur van dergelijke lozing, evenals het geloosde debiet;

— de lozing voldoet aan de in het studierapport beschreven maximum temperaturen, debiet en andere randvoorwaarden; deze randvoorwaarden worden tijdens deze uitzonderlijke periode continu bewaakt door de exploitant;

— de aanvang en het einde van de lozing met verhoogde temperatuur wordt telkens onverwijld gemeld aan de toezichthoudende overheid;

Voor de toepassing van deze bepalingen, wordt een « hittegolf » gedefinieerd als zijnde een periode met minstens 5 opeenvolgende dagen met ten minste 25 graden (luchttemperatuur), waarvan op minstens 3 dagen 30 graden of meer wordt genoteerd te Ukkel. ».

Art. 51. Artikel 4.2.6.1 van hetzelfde besluit wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 4.2.6.1. § 1. Bij het nemen van monsters van het geloosde afvalwater, in het kader van de technische controle op de lozing van afvalwater, zoals bedoeld in artikel 62 van titel I van het VLAREM, wordt ofwel minstens één schepmonster genomen ofwel een debietproportioneel 24uur-mengmonster ofwel gelijktijdig zowel minstens één schepmonster als een debietproportioneel 24uur-mengmonster.

§ 2. Indien bij de analyse van een schepmonster blijkt dat de voor de parameters gemeten waarde, zonder verrekening van precisie en juistheid, hoger is dan tweemaal de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde, wordt de grenswaarde geacht te zijn overtreden. Voor de parameters debiet, zuurtegraad, temperatuur en voor de stoffen van lijst I van bijlage 2C wordt de grenswaarde evenwel geacht te zijn overtreden wanneer de gemeten waarde, na verrekening van de in bijlage 4.2.5.2 voor die parameters voorziene precisie- en juistheideisen, hoger is dan de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde.

§ 3. Indien bij de analyse van een schepmonster blijkt dat de voor een parameter, andere dan debiet, zuurtegraad, temperatuur en de stoffen van lijst I van bijlage 2C, gemeten waarde lager is dan of gelijk is aan tweemaal de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde doch, na verrekening van de in bijlage 4.2.5.2 voor die parameter voorziene precisie- en juistheideisen, hoger is dan de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde, dient te worden overgegaan tot de evaluatie van de voor die parameter gemeten waarde in een tweede monster. Dit tweede monster is ofwel het debietproportioneel 24uur-mengmonster dat gelijktijdig met het eerste monster genomen is of, indien slechts één monster genomen werd, een nieuw monster dat binnen een redelijke termijn genomen wordt. Indien ook de in dit tweede monster gemeten waarde, na verrekening van de in bijlage 4.2.5.2 voor die parameters voorziene precisie- en juistheideisen, hoger is dan de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde, wordt de grenswaarde geacht te zijn overtreden.

§ 4. Indien bij de analyse van een debietproportioneel 24uur-mengmonster blijkt dat de voor een parameter gemeten waarde, na verrekening van de in bijlage 4.2.5.2 voor die parameter voorziene precisie- en juistheidseisen, hoger is dan de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde, wordt de grenswaarde geacht te zijn overtreden.

§ 5. Voor de beoordeling van grenswaarden voor lozingsvrachten wordt de concentratie in het debietproportioneel 24 uur-mengmonster vermenigvuldigd met het totaal geloosde debiet over deze 24 uur, telkens na verrekening van de in bijlage 4.2.5.2 voor die parameters voorziene precisie- en juistheidseisen. Indien blijkt dat deze geloosde vracht hoger is dan de grenswaarde voor deze lozingsvracht, wordt de grenswaarde geacht te zijn overtreden.

§ 6. Voor de beoordeling van verhoudingen van parameters worden de concentraties in het debietproportioneel 24 uur-mengmonster gebruikt. Indien de daarmee berekende waarde meer dan 50% afwijkt van de grenswaarde, wordt de grenswaarde geacht te zijn overtreden. ».

Art. 52. Artikel 4.2.8.1.1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2008, wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 4.2.8.1.1. § 1. In een gemeente waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan definitief is vastgesteld, luiden de algemene voorwaarden voor de lozing van huishoudelijk afvalwater gelegen in het individueel te optimaliseren buitengebied als volgt :

1° het te lozen afvalwater dat in zodanige hoeveelheden pathogene kiemen bevat dat het ontvangende water er gevaarlijk door kan worden besmet, moet ontsmet worden;

2° de pH van het geloosde water mag niet meer dan 9 of niet minder dan 6,5 bedragen;

3° het biochemisch zuurstofverbruik in vijf dagen bij 20°C van het geloosde water mag volgende waarde niet overschrijden :

25 milligram zuurstofverbruik per liter

4° in het geloosde afvalwater mag het volgende gehalte niet overschreden worden :

60 milligram per liter voor de zwevende stoffen;

5° bovendien mag het geloosde afvalwater geen stoffen bevatten van bijlage 2C in concentraties die hoger zijn dan 10 keer de milieukwaliteitsnormen van toepassing voor de uiteindelijk ontvangende waterloop, noch alle andere stoffen, met een gehalte dat rechtstreeks of onrechtstreeks schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, voor de flora of fauna;

6° een representatief monster van het geloosde afvalwater mag geen oliën, vetten of andere drijvende stoffen bevatten in zulke hoeveelheden dat een drijvende laag op ondubbelzinnige wijze kan vastgesteld worden; in geval van twijfel, kan dit vastgesteld worden door het monster over te gieten in een schei-trechter en door vervolgens na te gaan of twee fasen gescheiden kunnen worden

7° de installatie moet lekvrij zijn, structureel stabiel, duurzaam en corrosiebestendig.

§ 2. Voor inrichtingen die zijn ingedeeld onder rubriek 3.2 of 3.6.1, wordt geacht aan de voorwaarden onder § 1, 3° en 4° en 7° te zijn voldaan indien het water minstens wordt gezuiverd door middel van een individuele behandelingsinstallatie met CE-label en die beantwoordt aan de geharmoniseerde norm EN 12566-3 : 2005 « Kleine afvalwaterzuiveringsinstallaties tot en met 50 IE C Deel 3 : Vooraf en/of ter plaatse geassembleerde afvalwaterzuiveringsinstallaties voor huishoudelijk afvalwater » die is vastgesteld in het kader van de uitvoering van de EG-richtlijn 89/106/EEG van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake voor de bouw bestemde producten en voor zover de capaciteit van de installatie is afgestemd op het aangesloten IE. Het verwijderingspercentage voor biochemisch zuurstofverbruik bedraagt minimaal 90 % en voor zwevende stoffen 70 %.

§ 3. Voor inrichtingen die zijn ingedeeld onder rubriek 3.2 of 3.6.1, wordt geacht aan de voorwaarden onder § 1, 3° en 4° en 7° te zijn voldaan indien het water minstens wordt gezuiverd door middel van een individuele behandelingsinstallatie met BENOR certificaat en voor zover de capaciteit van de installatie is afgestemd op het aangesloten IE.

De inrichtingen waarvoor een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen of herbouwen van een gebouw na de vaststelling van het definitief zoneringsplan, moeten onmiddellijk aan deze bepaling voldoen.

Voor de inrichtingen waarvoor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of herbouwen van een gebouw wordt verleend voor de vaststelling van het definitief zoneringsplan, gaan de voorwaarden van deze subafdeling die in strengere zin afwijken van de situatie zoals die bestond voor de definitieve vaststelling van het gemeentelijk zoneringsplan, in voege op de eerste dag van de 29ste maand na de definitieve vaststelling van het gemeentelijk zoneringsplan en ten vroegste vanaf 22 december 2015, tenzij anders vermeld in het uitvoeringsplan. Evenwel wordt geacht dat in dit geval met een bestaande individuele behandelingsinstallatie wordt voldaan aan de voorwaarden onder § 1, 3° en 4°. ».

Art. 53. Aan hoofdstuk 4.4 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt een afdeling 4.4.6, bestaande uit artikel 4.4.6.1.1. tot en met 4.4.6.2.5, toegevoegd, die luidt als volgt :

« Afdeling 4.4.6 Meten en beheersen van fugatieve VOS-emissies

Subafdeling 4.4.6.1 Algemene bepalingen

Art. 4.4.6.1.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de proces en de op- en overslaginstallaties van :

1° elke inrichting met een jaarlijkse fugatieve emissie van meer dan 10 ton VOS, berekend volgens de berekeningsmethode van hoofdstuk I van bijlage 4.4.6;

2° elke inrichting met een jaarlijkse fugatieve emissie van meer dan 2 ton VOS waaraan één of meer van de risicozinnen R45, R46, R49, R60 en R61 zijn toegekend, berekend volgens de berekeningsmethode van hoofdstuk I van bijlage 4.4.6.

De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op de activiteiten van de inrichtingen, vermeld in rubriek 59 van de indelingslijst, noch op koelinstallaties vermeld in rubriek 16.3 van de indelingslijst.

Art. 4.4.6.1.2. Voor inrichtingen die voor de eerste maal vergund zijn vóór 1 januari 2009, gelden de volgende overgangsbepalingen :

1° de beschrijving van de inrichting, vermeld in artikel 4.4.6.2.1, moet uiterlijk beschikbaar zijn tegen 1 januari 2010;

2° de initiële steekproef, vermeld in artikel 4.4.6.2.3, moet uiterlijk uitgevoerd zijn tegen 1 januari 2010;

3° de eerste berekening van de jaarlijkse fugatieve emissie, vermeld in artikel 4.4.6.2.5, moet uiterlijk uitgevoerd zijn drie maanden na het afronden van de initiële steekproef.

Voor inrichtingen of delen van een inrichting die voor de eerste maal vergund zijn op of na 1 januari 2009, gelden volgende bepalingen :

1° de beschrijving van de inrichting, vermeld in artikel 4.4.6.2.1, moet beschikbaar zijn bij de indienstelling van de inrichting of van een deel van de inrichting;

2° de initiële steekproef, vermeld in artikel 4.4.6.2.3, moet uiterlijk afgerond zijn op 31 december volgend op het jaar na de indienstelling;

3° de eerste berekening van de jaarlijkse fugatieve emissie, vermeld in artikel 4.4.6.2.5, moet uiterlijk 3 maand na het afronden van de initiële steekproef uitgevoerd worden.

Art. 4.4.6.1.3. Het meet- en beheersprogramma van de subafdeling 4.4.6.2 is niet van toepassing op de volgende apparaten :

1° onderdelen op onderdruk;

2° bronnen in leidingen met een diameter kleiner dan 0,5" (12,7 mm) en knelfittingen;

3° technisch dichte apparaten zoals gedefinieerd in hoofdstuk IV van bijlage 4.4.6.

Subafdeling 4.4.6.2. Meet- en Beheersprogramma

Art. 4.4.6.2.1. § 1. De exploitant past jaarlijks een meet- en beheersprogramma toe om de fugatieve emissies van de inrichting te bepalen en te beperken.

§ 2. Indien de inrichting opgedeeld wordt in meetblokken, wordt het meet- en beheersprogramma toegepast per individueel meetblok.

§ 3. Het meet- en beheersprogramma omvat alleen de in de inrichting aanwezige apparaten voor zover die in contact komen met :

1° gasvormige productstromen die bestaan uit meer dan 10 vol% koolwaterstoffen (exclusief methaan) met een dampspanning groter dan 0,3 kPa bij 20 °C;

2° vloeibare productstromen die bestaan uit koolwaterstoffen waarvan de som van de concentraties van de individuele componenten (exclusief methaan), met een dampdruk groter dan 0,3 kPa bij 20 °C, groter of gelijk is aan 20gew%.

§ 4. Het programma, vermeld in § 1, bestaat uit de volgende onderdelen :

1° een beschrijving van de inrichting die bestaan uit :

a) een opdeling van de inrichting in meetblokken;

b) een kwantificering van het aantal apparaten per type zoals vermeld in hoofdstuk III van bijlage 4.4.6, op verifieerbare manier gedocumenteerd (bijvoorbeeld per processchema);

2° een inventaris van apparaten;

3° een meet- en herstelprogramma;

4° een berekening van de emissies;

5° een rapportering.

Art. 4.4.6.2.2. § 1. Alle gemeten apparaten moeten op een overzichtelijke en verifieerbare manier (bijvoorbeeld per processchema) geteld en gedocumenteerd worden volgens de types, vermeld in hoofdstuk III van bijlage 4.4.6. Die tellingen worden in de inventaris opgenomen.

§ 2. Als de meetwaarde van een gemeten apparaat het registratiecriterium overschrijdt, moeten binnen een termijn van twee maanden na de meting de volgende gegevens in de inventaris opgenomen of geactualiseerd worden :

1° identificatie van het apparaat : type, locatie, identificatienummer;

2° naam product;

3° beschrijving van de productstroom :

a) gas of vloeibaar;

b) gew% koolwaterstoffen (exclusief methaan; vol% bij gassen), met een dampdruk groter dan 0,3 kPa bij 20 °C;

4° datum en resultaten van de uitgevoerde metingen;

5° uitgevoerde reparaties en datum en resultaat van de controlemetingen.

Art. 4.4.6.2.3. § 1. Het meetprogramma, vermeld in artikel 4.4.6.2.1, omvat de meting van de fugatieve emissies van de apparaten in de inrichting of meetblokken.

§ 2. Die meting wordt uitgevoerd volgens de meetmethode, beschreven in hoofdstuk II van bijlage 4.4.6.

§ 3. Indien de exploitant zelf de metingen uitvoert, moet apparatuur en een code van goede praktijk gehanteerd worden, die uiterlijk op 1 januari 2010 goedgekeurd worden door een erkend laboratorium. Indien de metingen door een extern laboratorium worden uitgevoerd, moet dat laboratorium vanaf 1 januari 2010 erkend zijn voor het meten van fugatieve emissies.

§ 4. Het meetprogramma wordt opgestart met de initiële steekproef. Het minimumaantal te meten apparaten per type apparaat en per type product wordt uitgedrukt als percentage van het totale aantal apparaten en is vermeld in hoofdstuk III van bijlage 4.4.6. Meetresultaten die niet dateren van vóór 1 januari 2000, mogen gebruikt worden in de initiële steekproef.

§ 5. Na het afronden van de initiële of aangepaste steekproef wordt jaarlijks en uiterlijk binnen een termijn van één jaar na het afronden van de vorige steekproef de >aangepaste steekproef' uitgevoerd. Het minimumpercentage apparaten dat gemeten moet worden, is afhankelijk van het aantal lekkende apparaten uit de vorige steekproef, zoals aangegeven in hoofdstuk III van bijlage 4.4.6. Ter aanvulling van de >aangepaste steekproef' moeten de apparaten waarvan de meetwaarde in de vorige steekproef het lek criterium overschreed, steeds opnieuw opgenomen worden. Elke 'aangepaste steekproef' wordt zo opgezet dat na een minimumaantal steekproeven alle apparaten gemeten zijn.

§ 6. Het meetprogramma, vermeld in § 1, kan worden toegepast op de volledige inrichting of op individuele meetblokken. Alle meetblokken worden voor de start van de initiële steekproef vastgelegd en moeten samen de volledige inrichting omvatten.

§ 7. Een beperkt aantal apparaten kan om praktische redenen niet altijd bereikbaar zijn voor metingen. Het aantal niet-metbare apparaten moet tot een minimum beperkt worden. Die apparaten worden gedocumenteerd en bij elke gelegenheid waar meting toch mogelijk is opgemeten.

Art. 4.4.6.2.4. Als de meetwaarde van een apparaat het herstelcriterium van hoofdstuk III van bijlage 4.4.6 overschrijdt, moet het apparaat in kwestie binnen een maand na de meting hersteld worden.

In afwijking van het eerste lid kunnen de volgende langere hersteltermijnen toegepast worden :

1° herstellingen die een vervanging van het apparaat zelf of een onderdeel ervan vereisen, moeten binnen drie maanden na de meting uitgevoerd worden;

2° als een herstelling niet binnen de in punt 1° opgelegde termijn kan uitgevoerd worden, moet dit vermeld worden in het rapporteringsdocument, vermeld in art. 4.4.6.2.5, eerste lid. Hierbij worden per apparaat de volgende gegevens vermeld :

- a) de oorzaak van het niet herstellen binnen de opgelegde termijn;
- b) de geplande hersteltermijn;
- c) de emissie die hierdoor jaarlijks zal uitgestoten worden.

Na de herstelling van het lekkende apparaat moet de uitgevoerde herstelling binnen een maand gecontroleerd worden via een nieuwe meting. Als het herstelde apparaat opnieuw het herstelcriterium overschrijdt, moet de herstelling opnieuw binnen de opgegeven maximale herstelperiode, vermeld in het eerste en het tweede lid, worden uitgevoerd. Die procedure wordt zolang herhaald totdat de meetwaarde onder het herstelcriterium blijft.

Art. 4.4.6.2.5. Jaarlijks en uiterlijk op 31 maart, wordt een rapporteringsdocument over het voorgaande jaar opgesteld met de volgende gegevens :

1° de opdeling van de inrichting in meetblokken;

2° per meetblok en per type apparaat :

- a. het aantal gemeten punten;
- b. het aantal lekkende apparaten;
- c. het aantal herstelde apparaten;
- d. lijst van niet herstelde apparaten, als vermeld in artikel 4.4.6.2.4, tweede lid, 2°;
- e. het aantal onbereikbare punten, vermeld in artikel 4.4.6.2.3, § 7;
- f. de totale jaarlijkse fugatieve emissie, berekend volgens de berekeningsmethode van hoofdstuk V van bijlage 4.4.6. Het document, vermeld in het eerste lid, wordt gedurende ten minste tien jaar bewaard. ».

Art. 54. Aan artikel 4.7.0.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, worden een § 2 tot en met § 5 toegevoegd, die luiden als volgt :

« § 2. De volgende asbesthoudende toepassingen kunnen zelf worden verwijderd voor zover deze via eenvoudige handelingen (bvb. vlot losschroeven) kunnen worden weggenomen :

1° hechtgebonden asbest die niet beschadigd is of waarbij er geen vrije vezels zichtbaar zijn en waarbij verwijdering geen aanleiding geeft tot een wijziging van de toestand;

2° hechtgebonden asbest die beschadigd is of waarbij er vrije vezels zichtbaar zijn en die verwerkt is in een buitentoepassing waarbij geen derden aanwezig zijn, voor zover de verwijdering geen aanleiding geeft tot een wijziging van de toestand;

3° asbesthoudende koorden, dichtingen of pakkingen, remvoeringen en analoge materialen.

Andere toepassingen mogen alleen verwijderd worden door gespecialiseerde bedrijven.

§ 3. Bij de sloop en verwijdering van asbesthoudend materiaal als vermeld in § 2, 1°, 2° en 3°, moet vezelverspreiding en blootstelling van personen aan asbestvezels verhinderd worden door de volgende maatregelen te nemen :

1° bevochtigen of fixeren van het materiaal;

2° de elementen één voor één verwijderen, bij voorkeur manueel, gebruik makend van handwerktuigen of in laatste instantie traagdraaiend gereedschap;

3° de materialen niet gooien;

4° de materialen niet breken;

5° de materialen opslaan in gesloten verpakkingen.

Bij de werkzaamheden mogen geen minderjarigen aanwezig zijn.

Voor persoonlijke bescherming tegen blootstelling wordt gebruik gemaakt van een stofmasker type P3 of gelijkwaardig stofmasker.

§ 4. De asbesthoudende toepassingen worden afzonderlijk opgeslagen en niet gemengd met het andere sloopafval;

§ 5. Het gebruik van mechanische werktuigen met grote snelheid (schuurschijven, slijpmachines, boormachines, e.d.), hogedrukreinigers en luchtcompressoren, voor het bewerken, snijden of schoonmaken van objecten of ondergronden in asbesthoudend materiaal, objecten of ondergronden bekleed met asbesthoudend materiaal of voor het verwijderen van asbest is verboden. ».

Art. 55. Aan artikel 5.2.1.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 juni 1996, wordt een § 5 toegevoegd die luidt als volgt :

« § 5. Niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten die worden beschouwd als afvalstoffen zoals bedoeld in het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, worden verzameld, behandeld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten. ».

Art. 56. In hetzelfde besluit, wordt subafdeling 5.2.2.3, bestaande uit artikel 5.2.2.3.1, 5.2.2.3.2 en 5.2.2.3.3 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, vervangen door wat volgt :

« Subafdeling 5.2.2.3.

Biologische behandeling van groenafval, GFT-afval en organisch-biologische bedrijfsafvalstoffen

Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 5.2.2.3.1. De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de inrichtingen, vermeld in de subrubrieken 2.2.3, a), b) en c) van de indelingslijst.

Art. 5.2.2.3.2. In afwijking van de algemeen geldende bepalingen voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen is geen weegbrug, groenscherm noch afvalstoffenregister vereist voor inrichtingen ingedeeld in klasse 3.

Art. 5.2.2.3.3. Buiten de openingsuren dient de composteerinstallatie te zijn afgesloten voor onbevoegden. Elke opslag van GFT-afval buiten de eigenlijke composteerruimte is verboden.

Art. 5.2.2.3.4. De exploitant houdt een compostdagboek bij met vermelding van gegevens inzake temperatuurmetingen, data van het omzetten en afoogsten.

Art. 5.2.2.3.5. § 1. De bedrijfsvoering van de aerobe compostering moet zo zijn dat :

1° in de composthopen een aerobe gelijkmatige compostering verzekerd wordt;

2° de composteringstijd zo is dat het proces optimaal verloopt teneinde een bruikbaar eindproduct te bekomen.

§ 2. De inrichting voor aerobe compostering beschikt over een spreidplaats om de volledige compostering te verzekeren. Bij het opzetten van de composthopen wordt het te composteren materiaal voldoende bevochtigd om een goed composteringsproces te verzekeren. Tijdens het composteringsproces wordt het substraat regelmatig gekeerd zodat de aerobe omstandigheden in de hopen steeds gehandhaafd blijven. De uitrusting voor het beluchten of het keren moet aanwezig zijn.

§ 3. Tussentijdse opslag van compost dient stofvrij te gebeuren en in hopen van maximum 4 meter hoogte.

§ 4. Composteerinstallaties met een composteerruimte groter dan 10 m; dienen voorzien te zijn van een vloestofdichte vloer, die is uitgerust met een afwateringssysteem. Het afvloeiwatervat wordt opgevangen, indien nodig behandeld, en opgeslagen met het oog op het gebruik ervan voor het bevochtigen van de te composteren afvalstoffen.

Inrichtingen voor het composteren van uitsluitend groenafval

Art. 5.2.2.3.6. In de inrichtingen vermeld in de subrubriek 2.2.3, a) mogen uitsluitend composteerbare afvalstoffen afkomstig van het onderhoud van tuinen en plantsoenen worden aanvaard.

Inrichtingen voor het composteren van groente-, fruit- en tuinafval (GFT-afval)

Art. 5.2.2.3.7. In de inrichtingen vermeld in de subrubriek 2.2.3, b) mag uitsluitend het volgende groente-, fruit- en tuinafval (GFT-afval) worden aanvaard :

1° in de composteerinstallaties bedoeld in de subrubriek 2.2.3, b), 1° : GFT-afval van huishoudelijke oorsprong verbonden aan een wooncomplex en/of wijk;

2° in de composteerinstallaties bedoeld in de subrubriek 2.2.3, b), 2° : GFT-afval van huishoudelijke oorsprong verbonden aan een woonwijk; de gebiedsafbakening rond de composteerinstallatie gebeurt in de milieuvergunning op basis van de capaciteit van de composteerinstallatie en het aantal inwoners dat onvoldoende mogelijkheden heeft tot thuiscomposteren; de exploitant registreert de producenten van de aangeboden afvalstoffen;

3° in de composteerinstallaties vermeld in de subrubriek 2.2.3, b), 3° : het GFT-afval omschreven in de milieuvergunning.

Art. 5.2.2.3.8. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, mag de compost die door een composteerinstallatie, ingedeeld in klasse 3, wordt geproduceerd uitsluitend :

1° worden geleverd aan diegenen die GFT-afval hebben aangeleverd

en/of

2° worden gebruikt als bodemverbeterend middel in openbare groenvoorzieningen in de gemeente waar de inrichting wordt geëxploiteerd.

Inrichtingen voor het composteren van organisch-biologische bedrijfsafvalstoffen

Art. 5.2.2.3.9. In de composteerinstallaties, vermeld in de subrubriek 2.2.3, c), mag uitsluitend het GFT-afval worden aanvaard als omschreven in de milieuvergunning. ».

Art. 57. In hetzelfde besluit, wordt subafdeling 5.2.2.3bis bestaande uit artikel 5.2.2.3bis.1 tot en met 5.2.2.3bis.6, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003, vervangen door wat volgt :

« Subafdeling 5.2.2.3bis.

Opslag en voorbehandeling van maaisel in afwachting van een nuttige toepassing

Art. 5.2.2.3bis.1. De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de inrichtingen vermeld in de subrubriek 2.2.3, d) van de indelingslijst.

Art. 5.2.2.3bis.2. In afwijking van de algemeen geldende bepalingen voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen is geen weegbrug, groenscherm noch afvalstoffenregister vereist voor inrichtingen ingedeeld in klasse 3.

Art. 5.2.2.3bis.3. In de inrichting mag uitsluitend maaisel afkomstig van het beheer van bermen en natuurgebieden worden aanvaard.

Art. 5.2.2.3bis.4. De bedrijfsvoering van het terrein moet zo zijn dat :

- 1° de opslag en voorbehandeling gecontroleerd gebeuren waarbij de biologische processen worden stilgelegd of op zijn minst dermate beperkt dat elke vorm van geurhinder of bodemverontreiniging uitgesloten is;
- 2° de voorbehandeling is afgestemd op de uiteindelijke verwerking. ».

Art. 58. In hetzelfde besluit worden artikel 5.2.2.3bis.5 en 5.2.2.3bis.6, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003, opgeheven.

Art. 59. In artikel 5.2.2.6.3 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

« § 2. « Niet-gedepollueerde voertuigwrakken worden zo geplaatst dat nog aanwezige vloeistoffen niet uit het wrak kunnen lekken. Niet-gedepollueerde voertuigwrakken mogen niet worden gestapeld, behalve met gebruik van stapelrekken voor zover dit in de milieuvergunning is toegelaten. De stapelhoogte mag, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, niet meer dan 3 m bedragen. »;

2° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

« § 3. Het stapelen van gedepollueerde voertuigwrakken, al dan niet met gebruik van stapelrekken, kan enkel gebeuren voor zover het in de milieuvergunning is toegelaten. De stapelhoogte mag, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, niet meer dan 3 m bedragen. ».

Art. 60. In artikel 5.2.2.6.4, § 4, tweede lid, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003, wordt punt 4° vervangen door wat volgt :

« 4° glas, indien dit glas na shredding niet zo wordt gescheiden dat het als materiaal kan teruggewonnen worden. ».

Art. 61. In artikel 5.2.2.7.1 van hetzelfde besluit, wordt § 2 vervangen door wat volgt :

« § 2. Schroot in de vorm van recipiënten zoals vaten, tanks of buisvormige structuren die gevaarlijke stoffen hebben bevat of ermee verontreinigd zijn, kan maar op de inrichting worden aanvaard voor zover de recipiënten :

1° ofwel leeg zijn en gereinigd werden;

2° ofwel leeg zijn en maximaal een dunne laag verf en/of inkt bevatten die een stevige en hechtende bekleding vormt. ».

Art. 62. Artikel 5.2.2.10.1 van hetzelfde besluit wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.2.2.10.1. § 1. De inrichting omvat een rein en een onrein gedeelte, die gescheiden zijn om besmetting of herbesmetting van de eindproducten te voorkomen.

§ 2. Het onreine gedeelte van het bedrijf omvat de ruimten voor het in ontvangst nemen van de dierlijke bijproducten, alle behandelingsruimten van het productieproces tot en met de warmtebehandelingsystemen, de zuiveringsinstallaties voor afvallucht en afvalwater.

§ 3. Het reine gedeelte van het bedrijf omvat de opslag en behandelingsruimten voor de stoffen die een warmtebehandeling hebben ondergaan.

§ 4. De verwerking van de afvalstoffen gebeurt in een gesloten verwerkingsinstallatie. ».

Art. 63. Artikel 5.2.2.10.2 van hetzelfde besluit wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.2.2.10.2. § 1. De aangevoerde afvalstoffen moeten uiterlijk binnen 24 uur na aanvoer zijn verwerkt.

§ 2. In uitzonderlijke gevallen kunnen voldoende gekoelde afvalstoffen in gekoelde gesloten ruimten langer worden bewaard.

§ 3. Huiden worden met natriumchloride behandeld. ».

Art. 64. Artikel 5.2.2.10.3 van hetzelfde besluit wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.2.2.10.3. § 1. Op elke plaats van de inrichting waar zij ontstaat, wordt geurbeladen afvallucht afgezogen en naar een aangepaste zuiveringsinstallatie gevoerd. De afvallucht wordt alleszins afgezogen in de ontvangstruimte, de opslagruimte en boven de breek- of maalinstallatie.

§ 2. De afvalgassen van de warmtebehandelingsinstallatie worden naar een aangepaste zuiveringsinstallatie geleid.

§ 3. Het afvalwater van de inrichting moet gemakkelijk kunnen wegvloeien naar geschikte opvangputten.

§ 4. Het afvalwater wordt behandeld in een aangepaste afvalwaterbehandelingsinstallatie tot het beantwoordt aan de lozingsnormen en zonder geurhinder te veroorzaken.

§ 5. Afvalwater dat afkomstig is uit de onreine zone moet C voor zover dat praktisch uitvoerbaar is C zo worden behandeld dat er geen ziekteverwekkers meer aanwezig zijn. ».

Art. 65. Artikel 5.2.2.10.4 van hetzelfde besluit wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.2.2.10.4. De procedures, methodes en apparatuur voor monsterneming van de verwerkte producten dragen de goedkeuring van de toezichhoudende overheid. De praktische uitvoering van de monsternemingen wordt vooraf goedgekeurd door een ter zake erkende milieudeskundige, tenzij de monsternemingen door een ter zake erkende milieudeskundige of laboratorium zelf worden uitgevoerd. ».

Art. 66. Artikel 5.2.2.10.5, 5.2.2.10.6 en 5.2.2.10.7 van hetzelfde besluit worden opgeheven.

Art. 67. Artikel 5.2.2.10.8 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 1997, wordt opgeheven.

Art. 68. Artikel 5.2.2.10.9 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 1997, wordt opgeheven.

Art. 69. Artikel 5.2.2.10.10 van hetzelfde besluit wordt opgeheven.

Art. 70. Artikel 5.2.2.10.11 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt opgeheven.

Art. 71. Artikel 5.2.2.10.12, 5.2.2.10.13 en 5.2.2.10.14 van hetzelfde besluit worden opgeheven.

Art. 72. Het artikel 5.2.3bis.1.37 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, met de er bovenstaande tussentitel « Overgangs- en opheffingsbepalingen » wordt opgeheven.

Art. 73. Aan het artikel 5.2.3bis.4.8 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

« § 3. De emissiegrenswaarden van artikel 5.2.3bis.4.9 en de meetverplichtingen van artikel 5.2.3bis.4.12 zijn van toepassing voor het deel van het niet verontreinigd behandeld houtafval dat bestaat uit natuurlijk hout, schors inbegrepen, dat alleen een mechanische behandeling heeft ondergaan. » .

Art. 74. Aan artikel 5.2.3bis.4.9 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, wordt een punt 3° toegevoegd dat luidt als volgt :

« 3° In afwijking van de bepalingen van punt 1°, wordt geacht dat ook aan de emissiegrenswaarden voor totaal stof, SO₂, NO_x en CO is voldaan wanneer de concentraties in de rookgassen lager liggen dan de emissiegrenswaarden vastgelegd in hoofdstuk 5.43 voor vaste en vloeibare fossiele brandstoffen, rekening houdende met gelijkaardige omstandigheden zoals het nominaal thermisch vermogen van de installatie, de fysische toestand van de brandstof, het tijdstip van verlenen van de eerste vergunning en de respectieve zuurstofgehalten waarbij de emissiegrenswaarden voor de fossiele brandstoffen zijn uitgedrukt.

Voor installaties met een vermogen van minder dan 300 kW_{th} dient er getoetst te worden aan de emissiegrenswaarden van subafdeling 5.43.2.3 voor inrichtingen van minder dan 2 MW. ».

Art. 75. Artikel 5.2.3bis.4.11 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.2.3bis.4.11. Voor direct gestookte spaandrogers gelden, in afwijking en met uitsluiting van alle algemene emissiegrenswaarden zoals bepaald in hoofdstuk 4.4 en in afwijking van de sectorale emissiegrenswaarden vermeld in artikel 5.2.3bis.4.9 en artikel 5.2.3bis.4.10, de emissiegrenswaarden zoals bepaald in artikel 5.19.1.4, § 2bis. ».

Art. 76. In artikel 5.2.3bis.4.12, § 4, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, wordt het vierde lid vervangen door wat volgt :

« Behalve voor verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen kan de vergunningverlenende overheid op vraag van de exploitant en op basis van een evaluatieverslag van de toezichthoudende overheid, toestaan dat er geen continue bemonstering van dioxinen en furanen wordt uitgevoerd en/of de analysefrequentie wordt verminderd. ».

Art. 77. In de afdeling 5.2.3bis « Verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties voor afvalstoffen » van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, wordt na het artikel 5.2.3bis.4.12 een nieuw artikel 5.2.3bis.4.12bis ingevoegd dat luidt als volgt :

« Art. 5.2.3bis.4.12bis. Voor direct gestookte spaandrogers gelden, in afwijking en met uitsluiting van alle algemene meetfrequenties zoals bepaald in afdeling 4.4.4 en in afwijking van de sectorale meetfrequenties zoals bepaald in artikel 5.2.3bis.4.12, de meetfrequenties zoals bepaald in artikel 5.19.1.4, § 6. ».

Art. 78. Aan het artikel 5.2.3bis.4.13 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, wordt een § 3 ingevoegd, die luidt als volgt :

« § 3. De emissiegrenswaarden van artikel 5.2.3bis.4.15 en de meetverplichtingen van artikel 5.2.3bis.4.18 zijn van toepassing voor het ander niet verontreinigd behandeld houtafval dan dat bestaat uit natuurlijk hout, schors inbegrepen, dat alleen een mechanische behandeling heeft ondergaan.

Art. 79. Het artikel 5.2.3bis.4.14, § 1, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, wordt vervangen door wat volgt :

« § 1. Voor het onderscheid tussen "niet-verontreinigd behandeld" en "verontreinigd behandeld" houtafval geldt ingeval van twijfel de volgende tabel van richtwaarden voor potentieel aanwezige verontreinigingen. Deze tabel bevat A-waarden en B-waarden voor eventueel aanwezige verontreinigingen aan zware metalen en gehalogeneerde organische verbindingen, als volgt :

Samenstellingsvoorwaarden in mg/kg DS		
Verontreinigende stof	A	B
Arseen en arseenverbindingen, uitgedrukt als arseen (As)	2	4
Koper en koperverbindingen, uitgedrukt als koper (Cu)	20	40
Lood en loodverbindingen, uitgedrukt als lood (Pb)	90	180
Chroom en chroomverbindingen, uitgedrukt als chroom (Cr)	30	60
Fluor en fluorverbindingen, uitgedrukt als fluor (F)	30	60
Chloor en chloorverbindingen, uitgedrukt als chloor (Cl)	600	1200
Pentachloorfenol	3	6
Benzo-a-pyreen	0,5	1

De voorwaarden om te bepalen of aan deze samenstellingsvoorwaarden voldaan is, worden vastgelegd in § 6. »

Art. 80. In artikel 5.2.3bis.4.15 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in de tabel van het eerste lid worden de woorden in de eerste rij aangevuld met de verwijzing « **** »;

2° het eerste lid wordt aangevuld met de verwijzing « (****) » die als volgt luidt :

« (****) Er wordt ook geacht dat aan de emissiegrenswaarden voor totaal stof, SO₂, NO_x en CO is voldaan wanneer de concentraties in de rookgassen lager liggen dan de emissiegrenswaarden vastgelegd in hoofdstuk 5.43 voor vaste en vloeibare fossiele brandstoffen, rekening houdende met gelijkaardige omstandigheden zoals het nominaal thermisch vermogen van de installatie, de fysieke toestand van de brandstof, het tijdstip van verlenen van de eerste vergunning en de respectieve zuurstofgehalten waarbij de emissiegrenswaarden voor de fossiele brandstoffen zijn uitgedrukt.

Voor installaties met een vermogen van minder dan 300 kWth dient er getoetst te worden aan de emissiegrenswaarden van subafdeling 5.43.2.3 voor inrichtingen van minder dan 2 MW. ».

Art. 81. Artikel 5.2.3bis.4.17 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.2.3bis.4.17. Voor direct gestookte spaandrogers gelden, in afwijking en met uitsluiting van alle algemene emissiegrenswaarden zoals bepaald in hoofdstuk 4.4 en in afwijking van de sectorale emissiegrenswaarden vermeld in artikel 5.2.3bis.4.15 en artikel 5.2.3bis.4.16, de emissiegrenswaarden zoals bepaald in artikel 5.19.1.4, § 2bis. ».

Art. 82. In artikel 5.2.3bis.4.18, § 1, 4°, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, wordt het vierde lid vervangen door wat volgt :

« Behalve voor verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen kan de vergunningverlenende overheid op vraag van de exploitant en op basis van een evaluatieverslag van de toezichthoudende overheid, toestaan dat er geen continue bemonstering van dioxinen en furanen wordt uitgevoerd en/of de analysefrequentie wordt verminderd. ».

Art. 83. In de afdeling 5.2.3bis « Verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties voor afvalstoffen » van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, wordt na het artikel 5.2.3bis.4.18 een artikel 5.2.3bis.4.18bis ingevoegd dat luidt als volgt :

« Art. 5.2.3bis.4.18bis. Voor direct gestookte spaandrogers gelden, in afwijking en met uitsluiting van alle algemene meetfrequenties zoals bepaald in afdeling 4.4.4 en in afwijking van de sectorale meetfrequenties zoals bepaald in artikel 5.2.3bis.4.18, de meetfrequenties zoals bepaald in artikel 5.19.1.4 § 5. ».

Art. 84. In de afdeling 5.2.3bis « Verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties voor afvalstoffen » van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, wordt na het artikel 5.2.3bis.4.19 een artikel 5.2.3bis.4.19bis ingevoegd dat luidt als volgt :

« Art. 5.2.3bis.4.19bis. Voor direct gestookte spaandrogers gelden, in afwijking van artikel 5.2.3bis.4.19, voor de meetmethode en de beoordeling van de meetresultaten de bepalingen van artikel 5.19.1.4, § 6. ».

Art. 85. Het artikel 5.2.3bis.4.22 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, met de er bovenstaande tussentitel « Overgangs- en opheffingsbepalingen » wordt opgeheven.

Art. 86. Afdeling 5.2.5 van hetzelfde besluit, opgeheven door het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

« Afdeling 5.2.5.

MONOSTORTPLAATSEN VOOR BAGGERSPECIE AFKOMSTIG
UIT DE OPPERVLAKTEWATEREN BEHORENDE TOT HET OPENBAAR HYDROGRAFISCH NET

Subafdeling 5.2.5.1.

Algemene bepalingen

Art. 5.2.5.1.1. Tenzij anders bepaald in de toepasselijke reglementeringen of in de milieuvergunning moeten de inrichtingen bedoeld in de rubriek 2.3.7, a) van de indelingslijst voldoen aan de door deze subafdeling vastgestelde milieuvoorwaarden.

In de milieuvergunning kan worden afgeweken van de door deze afdeling vastgestelde milieuvoorwaarden op voorwaarde dat wordt voldaan aan de bepalingen van de Europese richtlijn 1999/31/EG van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen.

Art. 5.2.5.1.2. Kosten van het storten

De exploitant draagt er zorg voor dat minimaal de volgende kosten worden aangerekend voor het storten van de afvalstoffen op de stortplaats :

1° alle kosten voor de inrichting en de exploitatie van de stortplaats

2° de kosten voor het stellen van de financiële zekerheid;

3° de kosten voor het sluiten en de nazorg.

Subafdeling 5.2.5.2.

De aanvaarding van baggerspecie op de monostortplaats

Art. 5.2.5.2.1. De volgende baggerspecie mag niet op de monostortplaats worden aanvaard :

1° baggerspecie die meer dan 0,1 % giftige organische stoffen bevat gekenmerkt door het symbool T+ of T, uitgedrukt op de watervrije afvalstof;

2° baggerspecie die giftige anorganische stoffen bevat in concentraties groter dan de drempelwaarde waarbij aan preparaten ervan het symbool T+ of T op basis van de toxicologische eigenschappen van de stoffen (R-zinnen 23, 24, 25, 26, 27, 28, 39, en 48) wordt gegeven (Richtlijn 88/379/EEG van 7 juni 1988 zoals gewijzigd door de Richtlijn 93/18/EEG van 5 april 1993), uitgedrukt op de watervrije afvalstof;

3° alle andere soorten baggerspecie die niet voldoen aan de geldende aanvaardingscriteria. Het is verboden afvalstoffen te verdunnen of te vermengen uitsluitend om aan de aanvaardingscriteria te voldoen.

Van de bepalingen van het eerste lid, 2°, kan in de milieuvergunning worden afgeweken mits aan volgende voorwaarden wordt voldaan :

1° de baggerspecie wordt voorbehandeld zodat de aanwezige giftige verbindingen zo goed mogelijk worden omgelegd naar minder giftige verbindingen en zodat aan de geldende aanvaardbaarheidscriteria wordt voldaan;

2° de baggerspecie op een apart gedeelte van de stortplaats wordt gestort. Bij de inrichting, uitbating en afwerking van dat deel van de stortplaats dienen de nodige maatregelen getroffen opdat in alle opzichten een nulemissie wordt bereikt, meer bepaald mag noch door manipulatie van de afvalstoffen, noch door percolaat, noch door verspreiding van stof of dergelijke enige emissie optreden;

3° de baggerspecie kan slechts op de stortplaats worden aanvaard voor zover ze uitdrukkelijk in de milieuvergunning is toegelaten en mits naleving van de daartoe in de milieuvergunning gestelde bijzondere voorwaarden.

Art. 5.2.5.2.2. Basiskarakterisering

Basiskarakterisering is de eerste stap in de aanvaardingsprocedure en houdt een volledige karakterisering van de baggerspecie in door het verzamelen van alle benodigde informatie voor het veilig verwijderen van de afvalstoffen op lange termijn. Voor elk type afvalstof is basiskarakterisering vereist.

Voor deze basiskarakterisering geldt het volgende :

1° Basiskarakterisering heeft de volgende functies :

a) basisinformatie over de afvalstoffen (type en herkomst, samenstelling, consistentie, uitloogbaarheid en - zo nodig en beschikbaar - andere karakteristieke eigenschappen);

b) basisinformatie voor het verwerven van inzicht in het gedrag van afvalstoffen op stortplaatsen en opties voor behandeling als vastgesteld in de afdeling 5.2.4 van dit besluit;

c) beoordeling van afvalstoffen aan de hand van grenswaarden;

d) vaststelling van de belangrijkste variabelen (kritische parameters) voor het uitvoeren van de controletest en opties voor de vereenvoudiging van deze test (wat moet leiden tot een aanzienlijke vermindering van het aantal te meten bestanddelen, maar uitsluitend na overlegging van de relevante informatie); karakterisering kan verhoudingen tussen basiskarakterisering en resultaten van vereenvoudigde testprocedures opleveren alsmede frequentie van controletests.

Als de basiskarakterisering van een baggerspecie laat zien dat de stof voldoet aan de in subafdeling 5.2.5.3 vervatte criteria voor een stortplaatscategorie, wordt de stof geacht aanvaardbaar te zijn voor deze stortplaatscategorie. Indien de afvalstof niet aan de criteria voldoet, is deze niet aanvaardbaar voor deze stortplaatscategorie.

De producent van de afvalstoffen, of de persoon die verantwoordelijk is voor het beheer ervan, is er tevens verantwoordelijk voor dat de informatie aangaande de karakterisering correct is. De exploitant bewaart de vereiste informatie gedurende een periode van 10 jaar.

2° De essentiële eisen voor basiskarakterisering van de afvalstoffen zijn de volgende :

a) bron en oorsprong van de afvalstoffen;

b) informatie over het proces waarbij de afvalstoffen zijn geproduceerd (beschrijving en kenmerken van grondstoffen en producten);

c) beschrijving van de afvalbehandeling die is toegepast krachtens afdeling 5.2.4 van dit besluit of een verklaring van redenen waarom zulk een behandeling niet noodzakelijk wordt geacht;

d) gegevens over de samenstelling van de afvalstoffen en het uitlooggedrag indien van toepassing;

e) uiterlijk van de afvalstoffen (geur, kleur, fysische vorm);

f) code volgens de Europese lijst van afvalstoffen zoals opgenomen in bijlage 1.2.1 van het VLAREA;

g) voor gevaarlijke afvalstoffen ingeval van spiegelcategorieën : de desbetreffende gevaarlijke eigenschappen overeenkomstig bijlage III van Richtlijn 91/689/EG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen, zoals opgenomen in afdeling 2.4 van het VLAREA;

h) informatie waaruit blijkt dat de afvalstoffen niet onder de uitsluitingen van artikel 5.2.4.1.2 vallen;

i) de stortplaatscategorie waarin de afvalstoffen kunnen worden aanvaard;

j) zo nodig, aanvullende voorzorgsmaatregelen op de stortplaats;

k) nagaan of recycling of nuttige toepassing van de afvalstoffen mogelijk is.

3° In de regel dient een afvalstof te worden getest om informatie, vermeld in 2°, te verkrijgen. Behalve het uitlooggedrag dient de samenstelling van het afval bekend te zijn of door uitvoering van tests te worden vastgesteld. De voor de basiskarakterisering gebruikte tests dienen ook die voor het uitvoeren van de controle te omvatten.

Voor elke partij baggerspecie is karakterisering vereist. De basiskarakterisering dient de essentiële eisen voor deze karakterisering te omvatten. Aangezien elke partij afval moet worden gekarakteriseerd, is uitvoering van controletests niet noodzakelijk.

De genoemde karakterisering zullen informatie verschaffen die rechtstreeks kan worden vergeleken met aanvaardingscriteria voor de desbetreffende stortplaatscategorie en bovendien kan beschrijvende informatie worden verstrekt.

4° In de volgende gevallen zijn tests voor de basiskarakterisering niet nodig :

alle benodigde informatie voor de basiskarakterisering is bekend en naar behoren gemotiveerd ten genoegen van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij.

Art. 5.2.5.2.3. Verificatie ter plaatse

§ 1. Voor elke op een stortplaats afgeleverde lading baggerspecie vindt voor en na het lossen visuele inspectie plaats. Tevens vindt controle van de vereiste documentatie plaats.

Voor baggerspecie dat door de producent van het afval op een onder zijn beheer vallende stortplaats wordt gestort, mag deze verificatie op het punt van verzending plaatsvinden.

§ 2. De baggerspecie mag op de stortplaats worden aanvaard, als het dezelfde betreft als de baggerspecie die aan de basiskarakterisering is onderworpen en in de bijbehorende documenten wordt beschreven. Is aan deze voorwaarde niet voldaan, dan mag de baggerspecie niet worden aanvaard.

§ 3. Bij de aflevering worden periodiek monsters genomen. De genomen monsters worden na aanvaarding van het afval bewaard gedurende een periode van een maand.

Subafdeling 5.2.5.3. Criteria voor de aanvaarding van baggerspecie

Art. 5.2.5.3.1. Deze subafdeling beschrijft de criteria voor het aanvaarden van baggerspecie in elke stortplaatscategorie.

In bepaalde gevallen zijn maximaal driemaal zo hoge grenswaarden voor in deze subafdeling vermelde specifieke parameters (behalve opgeloste organische koolstof ("Dissolved Organic Carbon" of "DOC") in artikel 5.2.5.3.2, § 2 en artikel 5.2.5.3.3, § 1, totaal organische koolstof ("Total Organic Carbon" of "TOC") en pH in artikel 5.2.5.3.3, § 2 en gewichtsverlies bij gloeien ("Loss on Ignition" "LOI") en/of TOC in artikel 5.2.5.3.3, § 2, als aan de volgende twee voorwaarden is voldaan :

1° dit is bepaald in de afvalspecifieke vergunning voor de ontvangende stortplaats, waarbij rekening wordt gehouden met de kenmerken van de stortplaats en haar omgeving, en

2° de emissies (inclusief percolaat) van de stortplaats, rekening houdend met de in dit deel voor die specifieke parameters genoemde grenswaarden, op basis van een risicoanalyse geen extra risico voor het milieu zullen opleveren.

Art. 5.2.5.3.2. Criteria voor monostortplaatsen voor niet gevaarlijke baggerspecie

§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.5.2.1, § 1, artikel 5.2.5.3.3 en artikel 5.2.5.3.4 kan op een monostortplaats voor uitsluitend niet gevaarlijke baggerspecie, baggerspecie worden gestort die voldoet aan de volgende criteria :

1° voldoende steekvast zijn; voor de steekvastheid van baggerspecie wordt volgende waarde als richtwaarde gehanteerd : afschuifspanning $> 10 \text{ kN/m}^2$; in ieder geval moeten de betreedbaarheid en stabiliteit van de stortplaats steeds verzekerd blijven;

2° extraheerbare apolaire koolwaterstoffen : $< 2 \text{ Gew.-%}$ op de watervrije afvalstof;

3° totaal oplosmiddelen (aspecifiek) : $< 1 \text{ Gew.-%}$ op de watervrije afvalstof;

4° totaal extraheerbare organohalogenverbindingen : $< 1000 \text{ mg}$ per kg op de watervrije afvalstof.

Het voldoen aan de aanvaardbaarheidscriteria kan worden aangenomen op basis van de aard en herkomst van de afvalstoffen.

§ 2. Voor niet gevaarlijke baggerspecie zijn de volgende grenswaarden van toepassing, berekend bij $L/S = 10 \text{ l/kg}$ voor totale afgifte.

Componenten	L/S = 10 l/kg
	mg/kg droge stof
As	2
Ba	100
Cd	1
Cr _{totaal}	10
Cu	50
Hg	0,2
Mo	10
Ni	10
Pb	10
Sb	0,7
Se	0,5
Zn	50
Chloride	15.000
Fluoride	150
Sulfaat	20.000
DOC (*)	800
TDS (**)	60.000

(*) als de afvalstoffen bij hun eigen pH-waarde niet aan deze waarden voor DOC voldoen, kunnen ze eventueel worden getest bij $L/S = 10 \text{ l/kg}$ en een pH tussen 7,5 en 8,0. De afvalstoffen kunnen worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de aanvaardingscriteria voor DOC, als het resultaat van deze bepaling niet hoger is dan 800 mg/kg .

(**) de waarde voor totaal opgeloste vaste stoffen (« Totaal Opgeloste Vaste Stoffen » (TDS)) kan als alternatief voor de waarden voor sulfaat en chloride worden gebruikt.

§ 3. In afwijking van de bepalingen van § 1 en § 2, gelden voor monostortplaatsen voor uitsluitend anorganische niet gevaarlijke baggerspecie met een laag gehalte aan organisch/biologisch afbreekbare stoffen, waarbij de baggerspecie niet voldoet aan de criteria bepaald in § 2 de volgende voorwaarden :

1° extraheerbare apolaire koolwaterstoffen : < 5 Gew.-% op de waterrijke afvalstof met als aanbevolen analysemethoden EPA 9071, AAC 3/R;

2° totaal oplosmiddelen (aspecifiek) : < 3 Gew.-% op de waterrijke afvalstof met als aanbevolen analysemethode AAC 3/Q;

3° totaal extraheerbare organohalogeenvverbindingen : < 1000 mg per kg op de waterrijke afvalstof met als aanbevolen analysemethode AAC 3/N;

4° wateroplosbaar gedeelte : < 10 Gew.-% op de waterrijke afvalstof, met als aanbevolen analysemethode : gewichtsverlies na extractie volgens DIN 38414-S4;

5° tenzij anders vermeld in de milieuvergunning :

a) ofwel, verlies door uitgloeijing van het droge bestanddeel van de afvalstof tengevolge van de ontbinding van organische stoffen, uitgezonderd vaste polymeren en asfalt : < 10 gewichtsprocent,

b) ofwel, totaal organische koolstof, uitgezonderd de koolstof vervat in vaste polymeren of asfalt, op het droge bestanddeel van de afvalstof : < 6%;

voor de toepassing van deze bepalingen wordt met vaste polymeren bedoeld de kunststoffen in vaste vorm zoals folies, granulaten, voorwerpen, vaste brokken;

aanbevolen analysemethode :

a) gloeiverlies : DIN 38414-S3, AAC2/II/A.2;

b) totaal organische koolstof : AAC2/II/A.7;

6° voor de steekvastheid van baggerspecie wordt volgende waarde als richtwaarde gehanteerd : afschuifspanning > 10 kN/m², met als aanbevolen methode AAC2filA.4 of een gelijkwaardige grondmechanische methode; in ieder geval moeten de betreedbaarheid en stabiliteit van de stortplaats steeds verzekerd blijven;

7° uitlooggedrag : het uitlooggedrag wordt bepaald volgens de analysemethode beschreven in de norm DIN 38414-S4; de afvalstoffen mogen slechts op de stortplaats worden aanvaard indien het eluaat beantwoordt aan volgende waarden :

Parameter	Grenswaarde	Aanbevolen analysemethode
pH	4 - 13	DIN 38404-C5
		ISO/DIS/10523
		AAC 2/ I /A.1
Fenolen (fenolindex)	< 100 mg/l	DIN 38409-H16
		ISO 6439
Arseen	< 1,0 mg/l	DIN 38405-D18
		ISO/DIS 11969 en 11885
		NF T90-119
		AAC 2/ I /.2
Lood	< 2,0 mg/l	DIN 38406-E6
		ISO 8288 en ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/ I /B.1 en B.2
Cadmium	< 0,5 mg/l	DIN 38406-E19
		ISO 8288 en ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/ I /B.1 en B.2
Chroom VI	< 0,5 mg/l	DIN 38405-D24
		ASTM D1687
		AAC 2/ I /B.6
Koper	< 10 mg/l	DIN 38406-E7
		ISO 8288 en ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/ I /B.1 en B.2
Nikkel	< 2,0 mg/l	DIN 38406-E11
		ISO 8288 en ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/ I /B.1 en B.2
Kwik	< 0,1 mg/l	DIN 38406-E12
		ISO 5666/1-2 en 5666-3
		AAC 2/ I /B.3
Zink	< 10 mg/l	DIN 38406-E8

Parameter	Grenswaarde	Aanbevolen analysemethode
		AAC 2/ I /B.1 en B.2
Fluoride	< 50 mg/l	ISO 10359-1 en 10304-1
		DIN 38405-D4
		AAC 2/ I /C.1
Ammonium	< 1,0 g/l	ISO 7150-1 en 7150-2
		DIN 38406-E5
		AAC 2/ I /B.4
Cyanide (totaal)	< 1,0 mg/l	DIN 38405-D14
		ISO 6703-1
		AAC 2/ I /C.2
Nitriet	< 30 mg/l	ISO 6777 en 10304-1
		AAC 2/ I /C.3

de concentratie voor zware metalen geldt voor het metaal en de verbindingen ervan uitgedrukt als metaal;

Afvalstoffen die na toepassing van beste beschikbare technieken inzake uitloging niet voldoen aan de grenswaarde voor het wateroplosbaar gedeelte en/of de voormelde uitloogcriteria, kunnen toch op de stortplaats worden aanvaard op voorwaarde dat de afvalstoffen in zoutcelcondities worden gestort; met zoutcelcondities wordt bedoeld het onder de beste omstandigheden fysisch afschermen van de afvalstoffen van het percolaat; die afvalstoffen kunnen slechts op de stortplaats worden aanvaard voor zover ze uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten en mits naleving van de daartoe in de milieuvergunning gestelde bijzondere voorwaarden.

Art. 5.2.5.3.3. Criteria voor baggerspecie die aanvaardbaar is op monostortplaatsen voor gevaarlijke baggerspecie

Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.5.2.1, § 1, kan op een monostortplaats voor gevaarlijke baggerspecie, gevaarlijke baggerspecie worden gestort die de nodige voorbehandeling heeft ondergaan, mits voldaan is aan de volgende voorwaarden :

1° alleen die baggerspecie mag worden aanvaard die uitdrukkelijk in de milieuvergunning is toegelaten; indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen mogen worden gestort, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld;

2° de baggerspecie, afkomstig van de fysico-chemische immobilisatiebehandeling van baggerspecie mag met het oog op de uitharding in brij- of pasteuze vorm op de monostortplaats worden gestort voor zover dit uitdrukkelijk in de milieuvergunning is toegelaten en mits naleving van de daartoe in de vergunning gestelde bijzondere voorwaarden.

3° De volgende grenswaarden voor uitloging zijn van toepassing, berekend bij L/S = 10 l/kg voor totale afgifte.

Componenten	L/S = 10 l/kg
	mg/kg droge stof
As	25
Ba	300
Cd	5
Cr _{totaal}	70
Chroom VI	5
Cu	100
Hg	2
Mo	30
Ni	40
Pb	50
Sb	5
Se	7
Zn	200
Cyanide (totaal)	10
Chloride	25.000
Fluoride	500
Sulfaat	50.000
DOC(*)	1.000
TDS (**)	100.000

(*) als de afvalstoffen bij hun eigen pH-waarde niet aan deze waarden voor DOC voldoen, kunnen ze eventueel worden getest bij L/S = 10 l/kg en een pH van 7,5- 8,0. De afvalstoffen kunnen worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de aanvaardingscriteria voor DOC, als het resultaat van deze bepaling niet hoger is dan 800

(**) de waarden voor TDS kunnen als alternatief voor de waarden voor sulfaat en chloride worden gebruikt

Als overige criteria gelden :

1° behalve aan de grenswaarden voor uitloging, vermeld in het eerste lid, moeten gevaarlijke afvalstoffen aan de volgende aanvullende criteria voldoen :

Parameter	Waarde
LOI (*)	10 %
TOC (totaal organisch koolstof)(*)	6 % (**)
pH	4 - 13
ZBV (zuurbindend vermogen)	Moet worden gecontroleerd (***)

(*) LOI of TOC moet worden gebruikt.

(**) Als deze waarde wordt overschreden kan in de milieuvergunning een hogere grenswaarde worden toegelaten, mits voor de DOC een waarde van 1.000 mg/kg niet wordt overschreden bij L/S = 10 l/kg en de pH-waarde van het materiaal zelf dan wel een pH tussen 7,5 en 8.

(**) het zuurbindend vermogen van de afvalstof moet worden gecontroleerd. Meer bepaald moet het bufferend vermogen van de afvalstof voldoende zijn opdat ook in contact met het infiltrerend neerslagwater het voldoen aan de grenswaarden voor uitloging verzekerd blijft.

2° extraheerbare apolaire koolwaterstoffen : < 5 Gew.-% op de watervrije afvalstof;

3° totaal oplosmiddelen (aspecifiek) : < 3 Gew.-% op de watervrije afvalstof;

4° totaal extraheerbare organohalogeenvverbindingen : < 1000 mg per kg op de watervrije afvalstof;

5° voor de steekvastheid van slib wordt volgende waarde als richtwaarde gehanteerd : afschuifspanning > 10 kN/m². In ieder geval moeten de betrouwbaarheid en stabiliteit van de stortplaats steeds verzekerd blijven.

Subafdeling 5.2.5.4.

Werkplan

Art. 5.2.5.4.1. Voor de monstortplaats dient het algemene werkplan de volgende bijkomende gegevens te vermelden :

1° inrichtingsplan van de stortplaats omvattende :

a) aanvullings-, nivellerings- en profileringsplan;

b) constructie en uitvoering van de drainagesystemen met beschermingslagen (dimensionering en gebruikte materialen);

c) voor stortplaatsen in ophoging : constructie van de stortdijken (afmetingen en gebruikte materialen);

d) constructie en uitvoering van de afsluitlaag met beschermingslagen (gebruikte materialen);

2° de indeling van de beschikbare stortruimte in stortvakken;

3° de volgorde van opvulling in tijd en ruimte bij normale baggerspecieaanvoer en de werkwijze bij abnormaal grote baggerspecieaanvoer;

4° de werkwijze inzake het storten en het verdichten;

5° de dikte van de baggerspecielaag voor het aanbrengen van de tussenafdek en eindafdek;

6° de lengte van het stortfront;

7° de organisatie van de aanvoer en de opslag van afdekmaterialen;

8° het drainageplan omvattende het schema en de organisatie van de maatregelen inzake de verwerking van het percolatiewater;

9° de vestiging, de dimensionering en het werkingsschema van de installatie voor zuivering van het percolatiewater zodat aan de opgelegde lozingsnormen kan worden voldaan;

10° de maatregelen om de stabiliteit van de gestorte baggerspecie, afdekmaterialen en afdekgronden te verzekeren;

11° het gasdrainageplan omvattende het schema en de organisatie van de maatregelen inzake de verwerking van het vrijkomende stortgas;

12° het afwerkingsplan omvattende de eindprofielen en de constructie en uitvoering van de afdichtlaag en eindafdek;

13° het afwateringsplan van het afgewerkte terrein.

Het werkplan dient de goedkeuring van de toezichhoudende overheid te dragen. Het goedgekeurde werkplan wordt gevolgd door de toezichhoudende ambtenaar.

Subafdeling 5.2.5.5.

Inrichting, infrastructuur en afwerking van de stortplaats

Art. 5.2.5.5.1. In de milieuvergunning kan worden opgelegd dat een installatie voor wielwassing, al of niet manueel te bedienen, aan de uitrit wordt geïnstalleerd. In bevestigend geval waakt de exploitant er over dat de wielwassing wordt uitgevoerd.

Het indringen van grondwater of afvloeiwatervan naburige percelen wordt voorkomen. Dat kan gebeuren door het aanleggen van een kwelsloot rond de stortplaats of een drainagesysteem. De diepte en de plaats van de kwelsloot of de uitvoering van het drainagesysteem worden bepaald op basis van de hydrogeologische toestand van de vestigingsplaats zoals deze blijkt uit de hydrogeologische studie en/of het aanvraagdossier, en desgevallend nader in de milieuvergunning is bepaald.

Art. 5.2.5.5.2. § 1. Om te voorkomen dat de bodem of het grondwater worden verontreinigd, worden op de monstortplaats, overeenkomstig de resultaten van de hydrogeologische studie en de stabiliteitsstudie en overeenkomstig het goedgekeurde werkplan, achtereenvolgens de volgende voorbereidende infrastructuurwerken uitgevoerd :

1° voorbereidende grondwerken;

2° voor stortplaatsen in ophoging : het aanbrengen van de stortdijken;

3° het aanbrengen van de afsluitlaag en tenzij anders bepaald in de vergunning het aanbrengen van een controledrainagesysteem;

4° aanbrengen van een percolaatdrainagesysteem.

De uitvoering van de verschillende werken gebeurt onder toezicht van een milieudeskundige erkend in de discipline grondwater of bodem. Deze deskundige stelt na afloop een rapport op waarin hij de conformiteit van de uitgevoerde werken aan het goedgekeurde inrichtingsplan attesteert. Dit rapport wordt bezorgd aan de toezichthoudende overheid.

§ 2. De voorbereidende grondwerken omvatten het opruimen, het nivelleren, profileren en het verdichten van het terrein.

§ 3. De afsluitlaag :

1° kan bestaan uit een homogene slecht doorlatende laag bodemmateriaal met daarboven een kunstmatige afdichting van aaneengelaste foliematerialen tussen aangepaste beschermingslagen;

De bodem en zijanten van de stortplaats moeten bestaan uit een minerale laag die voldoet aan voorschriften inzake doorlatendheid en dikte, die tezamen een niveau van bescherming (K) van bodem, grondwater en oppervlaktewater moeten garanderen dat ten minste gelijkwaardig is aan het niveau dat bereikt wordt met een slecht doorlatende laag van 5 meter dikte en een K-waarde die kleiner dan of gelijk is aan $1,0 \text{ H } 10^{-9} \text{ m/s}$.

De homogene slecht doorlatende laag bedoeld hierboven kan van nature aanwezig zijn indien de geologische toestand van het terrein voldoende waarborgen biedt inzake ondoorlatendheid. Het bewijs van ondoorlatendheid wordt door de aanvrager voldoende bewezen en moet door de toezichthoudende overheid aanvaard worden. De natuurlijke omstandigheden dienen in ieder geval voldoende garanties te bieden om elke bodem- of grondwaterverontreiniging ingevolge het weglekken van percolaat te voorkomen;

Indien de geologische barrière niet op natuurlijke wijze aan bovengenoemde voorwaarden voldoet, kan zij kunstmatig worden aangevuld en versterkt met andere middelen die een gelijkwaardig beschermingsniveau garanderen. Een kunstmatige geologische barrière mag niet dunner zijn dan 0,5 meter.

De kunstmatige afdichting bestaande uit aaneengelaste foliematerialen tussen aangepaste beschermingslagen wordt aangebracht op de bodem en op de wanden van de stortplaats. De gebruikte foliematerialen zijn minstens gelijkwaardig aan een HDPE-folie van 2,5 mm dikte.

2° kan andere uitvoeringsvormen aannemen die de goedkeuring van de toezichthoudende overheid vereisen. De aanvrager dient de degelijkheid ervan te bewijzen. De andere uitvoeringsvormen dienen minstens gelijkwaardig te zijn aan de dubbele afsluitlaag zoals beschreven in punt 1° hierboven.

§ 4. Bij het storten in ophoging wordt het volledige stortterrein met stortdijken omgeven. De stortdijken zijn voldoende breed en hoog opgevat. Het dijklichaam wordt opgebouwd uit homogeen materiaal dat voldoende verdicht wordt. De stortdijken worden aangebracht overeenkomstig de vordering der stortactiviteiten zoals vermeld in het goedgekeurde werkplan. Op het binnenbeloop van de stortdijken en indien nodig ook op de dijkkruin wordt een afsluitlaag aangebracht als vermeld in § 3. Het buitenbeloop van de stortdijken wordt met gras ingezaaid.

§ 5. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning wordt een controledrainagesysteem bestaande uit een buizensysteem met afvoerkokers of een ander gelijkwaardig systeem aangebracht tussen de slecht doorlatende laag en de kunstmatige afdichting bestaande uit foliematerialen. Het drainagesysteem wordt geplaatst in een doorlatende bodemlaag. Het drainagesysteem wordt zo geconstrueerd dat een snelle detectie van eventuele lekken in de folie, en een regelmatige doorspoeling van de drainagebuizen tijdens de exploitatie mogelijk is.

§ 6. Een percolaatdrainagesysteem bestaande uit een buizensysteem met afvoerkokers of een ander gelijkwaardig systeem wordt aangebracht op de bodem bovenop de afsluitlaag en wordt geplaatst in een doorlatende bodemlaag van minstens 0,4 meter dikte. Het drainagesysteem wordt zo geconstrueerd dat een regelmatige doorspoeling van de drainagebuizen tijdens de exploitatie mogelijk is.

§ 7. De drainagesystemen vermeld in § 5 en § 6, hierboven worden zo aangelegd dat, rekening houdend met de resultaten van de stabiliteitsstudie, de goede werking steeds verzekerd blijft. De gebruikte drainagebuizen beantwoorden inzake sterkte aan de resultaten van de stabiliteitsstudie. De dimensionering van de drainagesystemen en de keuze van de materialen vindt plaats rekening houdend met de te verwachten hoeveelheden percolaat en de samenstelling ervan. De drainagesystemen worden beschermd tegen dichtslibbing door het aanbrengen van aangepaste beschermingslagen.

Om een vlotte evacuatie van het percolaat te verzekeren worden, indien nodig, bij de verdere opbouw van de stortheuvel bijkomende drainagelagen (horizontaal en/of verticaal) aangelegd.

§ 8. De uitvoering van de voorbereidende infrastructuurwerken kan gefaseerd worden overeenkomstig het goedgekeurde inrichtingsplan.

Art. 5.2.5.3. § 1. Voor iedere watervoerende laag die door de stortplaats kan worden beïnvloed worden voor de aanvang van de stortactiviteiten rondom het stortterrein minstens 3 genivelleerde meetputten voor grondwater aangelegd (minstens één meetpunt bevindt zich aan de zijde waar het grondwater het gebied van de stortplaats binnenstroomt en twee bevinden zich aan de zijde waar het grondwater het gebied van de stortplaats uitstroomt). De meetputten moeten een representatieve bepaling van de plaatselijke grondwaterkwaliteit en de beïnvloeding ervan door de stortplaats mogelijk maken. Het aantal meetputten, de vestigingsplaats en de technische kenmerken ervan worden bepaald in overleg met de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij op basis van de hydrogeologische toestand van het terrein zoals deze blijkt uit de hydrogeologische studie en/of het dossier van de vergunningsaanvraag, en eventueel nader in de milieuvergunning is bepaald.

§ 2. De verschillende meetputten worden duidelijk geïdentificeerd. Een nivelleringsmerkstreep met vermelding van het bijhorende TAW-niveau of het niveau dat refereert aan een ander topografisch referentiepunt wordt duidelijk aangebracht. De meetputten worden met een slot afgegrensd.

§ 3. De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij wordt tijdig in kennis gesteld van het aanleggen van deze meetputten zodat haar afgevaardigde hierbij aanwezig kan zijn. Bij het aanleggen van iedere meetput maakt de boommeester een technisch verslag op overeenkomstig de richtlijnen van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij.

§ 4. Na het aanleggen worden de meetputten aan een testpomp onderworpen. De testpompingen worden uitgevoerd overeenkomstig de richtlijnen van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij.

§ 5. Voor iedere meetput wordt een fiche opgesteld die alle technische gegevens in verband met zijn constructie en de uitgevoerde testpomping bevat. Deze fiche wordt opgesteld overeenkomstig de richtlijnen van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij.

§ 6. Voor met de exploitatie van de stortplaats wordt gestart, wordt de nultoestand van de grondwaterkwaliteit bepaald. Op z'n vroegst één week na de testpompings worden de verschillende meetputten bemonsterd en aan een volledige analyse onderworpen, overeenkomstig de richtlijnen van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij. De metingen en analyses worden uitgevoerd door een daartoe erkend laboratorium. Het grondwaterpeil wordt opgemeten. De analyseresultaten gelden als basisreferentiewaarde.

§ 7. De technische fiche voor elke meetput opgesteld, wordt toegezonden aan de toezichthoudende overheid en aan de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij.

Art. 5.2.5.5.4. § 1. Op de monostortplaatsen worden, om te verhinderen dat water de stortplaats zou binnendringen en om de stortplaats ruimtelijk te integreren, op stortvakken waar de stortactiviteiten definitief worden beëindigd, boven de tussenafdek een afdichtlaag en een eindafdek aangebracht.

De uitvoeringswijze van de verschillende werken, de gebruikte materialen en de oplevering van de uitgevoerde werken moeten door de toezichthoudende overheid worden goedgekeurd. Ze kan daarvoor het advies van een onafhankelijk en terzake competent orgaan of persoon inwinnen en kan desgewenst controletests laten uitvoeren.

§ 2. De afdichtlaag :

1° kan bestaan uit een homogene laag van slecht doorlatend bodemmateriaal met daarboven een kunstmatige afdichting van aaneengelaste foliematerialen, tussen aangepaste beschermingslagen;

— de slecht doorlatende laag wordt aangebracht als een continue laag over het volledige stortterrein. Inzake doorlatendheid is de slecht doorlatende laag gelijkwaardig aan een laag van 0,5 meter dikte met een k-waarde die kleiner is dan of gelijk aan 1.10^{-9} m/s;

— de gebruikte foliematerialen zijn minstens gelijkwaardig aan een HDPE-folie van 2,5 mm dikte;

2° kan andere uitvoeringsnormen aannemen die door de toezichthoudende overheid moeten worden goedgekeurd. De aanvrager dient de degelijkheid ervan te bewijzen. De andere uitvoeringsvormen dienen minstens gelijkwaardig te zijn aan de dubbele afdichtlaag zoals beschreven in punt 1 hierboven.

Een licht verhang overeenkomstig het afwateringsplan is noodzakelijk om de afvloeiing van het regenwater mogelijk te maken.

§ 3. Bovenop de dichtlaag wordt de eindafdek aangebracht. De eindafdek bestaat uit een drainerende laag van meer dan 0,5 meter dikte bestaande uit materialen zoals grof gebroken puin en zand. De drainerende laag bevat de nodige beschermingslagen tegen dichtslibbing. Bovenop de drainerende laag wordt een bewortelingslaag van meer dan 1 meter dikte aangebracht. In de bovenlaag wordt, indien nodig, een begreppeling aangebracht. De drainerende laag kan vervangen worden door een alternatief drainagesysteem. De totale dikte van de eindafdek bedraagt in ieder geval minstens 1,50 meter.

§ 4. Binnen de kortst mogelijke termijn worden de gedeelten die een eindafdek hebben gekregen ingezaaid met gras.

§ 5. De begroeiing mag de aangebrachte afdichtlaag niet kunnen beschadigen. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning dient de ontwikkeling van hoogstammige gewassen te worden verhinderd.

Art. 5.2.5.5.5. Toereikende maatregelen worden genomen om een gecontroleerde evacuatie van het gevormde stortgas te verzekeren en ongecontroleerde ophoping ervan te voorkomen.

Op biologische actieve stortplaatsen wordt, voor de afdichtlaag wordt aangebracht, een gasdrainagesysteem aangelegd. Het gasdrainagesysteem kan bestaan uit horizontale en/of verticale drainagebuizen, indien nodig geplaatst in een drainerende laag. Het wordt zo geconcentreerd dat al het vrijkomende stortgas wordt opgevangen en op een veilige manier wordt afgevoerd. Het gasdrainagesysteem dient door de toezichthoudende overheid te worden goedgekeurd.

Het opgevangen stortgas wordt bij voorkeur gevaloriseerd als energiebron. Indien valorisatie niet haalbaar is wordt het stortgas, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning verbrand in een daartoe aangepaste gasfakkell.

Subafdeling 5.2.5.6.

De exploitatie, afwerking en nazorg

Art. 5.2.5.6.1. § 1. De exploitant deelt de datum van de definitieve beëindiging van de stortactiviteiten in een stortvak schriftelijk mee aan de toezichthoudende overheid binnen de maand na beëindiging van de stortactiviteiten.

§ 2. Voor een stortplaats, of voor een gedeelte daarvan, dient met de afwerking en de sluitingsprocedure te worden begonnen wanneer :

1° ofwel, de stortplaats of een gedeelte ervan zijn capaciteit heeft bereikt;

2° ofwel, de exploitant van de stortplaats in afwijking van zijn werkplan daartoe zelf besluit, mits de toezichthoudende overheid haar schriftelijke goedkeuring heeft gegeven;

3° ofwel, de vergunningverlenende overheid daartoe besluit;

4° ofwel, bij het verstrijken van de vergunningstermijn, in geval geen hernieuwing van de milieuvergunning werd verkregen.

§ 3. Om het binnendringen van water in de monostortplaats te vermijden wordt zo snel mogelijk een afdichtlaag aangebracht.

§ 4. De volledige afwerking wordt uitgevoerd uiterlijk één jaar na het tijdstip vermeld in § 1. Rekening houdend met stabilisatie en zettingen kunnen in de milieuvergunning andere termijnen worden bepaald.

§ 5. Een stortplaats of een gedeelte daarvan wordt pas als definitief afgewerkt beschouwd, wanneer de toezichthoudende overheid na het uitvoeren van een eindinspectie ter plaatse en na het beoordelen van alle verslagen die de exploitant heeft ter beschikking gesteld, een proces-verbaal houdende definitieve afwerking van de stortplaats opgesteld heeft.

De toezichthoudende overheid bezorgt de exploitant een kopie van dit proces-verbaal. Een en ander doet in geen geval af aan de verantwoordelijkheid van de exploitant uit hoofde van de vergunningsvoorwaarden.

§ 6. De exploitant blijft, nadat de stortplaats definitief is gesloten, verantwoordelijk voor onderhoud, toezicht en controle in de nazorgfase zolang de vergunningverlenende overheid zulks nodig acht, rekening houdend met de tijd gedurende welke de stortplaats gevaar kan opleveren. De exploitant van de stortplaats is verantwoordelijk voor toezicht op en analyse van het stortplaatsgas, het stortplaatspercolaat en het grondwater in de omgeving van de stortplaats, zolang de vergunningverlenende overheid van oordeel is dat een stortplaats gevaar voor het milieu kan opleveren en onverminderd eventuele andere wetgeving met betrekking tot de aansprakelijkheid van de houder van

het afval. De exploitant stelt de toezichhoudende overheid en de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij in kennis van alle significante nadelige milieueffecten die bij de controleprocedures aan het licht zijn gekomen en geeft gevolg aan het besluit van de bevoegde autoriteit omtrent de aard en het tijdstip van de uit te voeren corrigerende maatregelen.

Art. 5.2.5.6.2. § 1. Verontreiniging van bodem, oppervlakte- en/of grondwater ten gevolge van de exploitatie van de monostortplaats wordt steeds voorkomen.

§ 2. Het overtollige niet-verontreinigde regenwater of afvloeiwat wordt opgevangen en afgevoerd.

§ 3. Het gevormde percolaat wordt permanent afgepompt. Het waterpeil in de opvangputten voor percolaat mag niet hoger komen dan de halve hoogte van de laagste draineerbuizen die erin uitmonden.

§ 4. Het is verboden percolaat of ander overtollig water opnieuw over de stortplaats te sproeien om het te verwerken.

§ 5. Het overtollige verontreinigde afvloeiwat en het percolaatwater worden onafgebroken overgepompt naar een ondoorlatend verzamelbekken. De capaciteit wordt zo berekend dat te allen tijde de gevormde hoeveelheid percolaat kan worden opgevangen. Maatregelen worden getroffen om te beletten dat het water in het verzamelbekken hinder veroorzaakt voor de omgeving. In de milieuvergunning kan een technisch alternatief worden toegestaan.

§ 6. Afhankelijk van de kwaliteit van het te lozen water en van de lozingsvoorwaarden moet zonodig een aangepaste waterzuiveringsinstallatie worden gebouwd.

§ 7. De waterzuiveringsinstallatie wordt zo aangelegd dat iedere verontreiniging van bodem en grondwater wordt voorkomen. De verzamel- en behandelingsbekkens worden vloeiend dicht gemaakt. Het waterzuiveringssysteem wordt zo geconcipeerd dat in ieder geval steeds wordt voorkomen dat water dat niet aan de lozingsnormen voldoet, zou worden geloosd.

§ 8. De producten nodig voor de waterzuivering worden gestockeerd in een afsluitbaar lokaal dat beantwoordt aan de vereisten voor de opslag van die producten.

§ 9. De afwatering van de beëindigde stortvakken gebeurt zo dat het regenwater zonder te worden verontreinigd kan afvloeien of worden weggepompt.

Art. 5.2.5.6.3. § 1. De periode van nazorg voor de monostortplaats bedraagt ten minste 30 jaar. De periode van nazorg vangt aan op datum van het proces-verbaal van de toezichhoudende overheid houdende vaststelling van de definitieve afwerking van de monostortplaats. De vergunningverlenende overheid kan de periode van nazorg verlengen op verzoek van de toezichhoudende overheid of van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij en op basis van de evolutie van de grondwaterkwaliteit, het gedrag van de stortplaats, zettingen, de vorming van percolaat of stortgassen, of andere gebeurtenissen die een nadelige invloed op het milieu hebben.

§ 2. De nazorgactiviteiten omvatten minstens de volgende punten :

1° de instandhouding en het onderhoud van de volgende infrastructuur : de omheining en toegangspoorten; de wegenis op het afgewerkte terrein;

2° het beheer van de begroeiing;

3° de regelmatige controle van de toestand van de afwerkingslagen, stortdijken en taluds eventuele zettingen en erosie na te gaan, met inbegrip van eventuele herstelwerkzaamheden;

4° de instandhouding en het onderhoud van de drainagesystemen met inbegrip van het afpompen en het zuiveren van het nog gevormde percolaat;

5° de instandhouding, het onderhoud en de exploitatie van de ontgassingsinfrastructuur, met inbegrip van de gasfakkels;

6° de instandhouding en het onderhoud van de meetputten voor grondwater met inbegrip van het uitvoeren van de in de vergunning opgelegde controles en metingen;

7° de jaarlijkse rapportering zoals opgelegd in de vergunning.

§ 3. Bij het beëindigen van de definitieve afwerking van de stortplaats legt de exploitant een nazorgplan ter goedkeuring voor. Het nazorgplan dient minstens de volgende punten te bevatten :

- 1° een tijdschema voor het uitvoeren van de in de vergunning opgelegde controles en metingen;
- 2° een werkplan voor het uitvoeren van de nazorgactiviteiten vermeld in § 2.

§ 4. Het nazorgplan wordt goedgekeurd door de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij inzake de controle en de metingen van het grondwater en door de toezichthoudende overheid inzake alle andere punten.

§ 5. Het goedgekeurde nazorgplan maakt deel uit van het proces-verbaal van de toezichthoudende overheid houdende vaststelling van de definitieve afwerking van de stortplaats.

§ 6. Indien naar aanleiding van de uitvoering van de nazorgactiviteiten nadelige gevolgen voor het milieu worden ontdekt, stelt de exploitant onverwijld de toezichthoudende overheid en de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij hiervan in kennis. Hij vermeldt ook de aard en het tijdstip van uitvoering van de voorgenomen corrigerende maatregelen. Deze maatregelen, door de exploitant te bekostigen dienen, naargelang het grondwateraspecten betreft of andere aspecten, de goedkeuring van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij of van de toezichthoudende overheid te dragen. Indien de exploitant de aldus al of niet gewijzigde maatregelen niet zelf uitvoert of laat uitvoeren binnen de gestelde termijn, kan de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij de bedoelde maatregelen laten uitvoeren voor rekening van de exploitant.

Art. 5.2.5.6.4. Op kosten van de exploitant worden voor de aanvang der stortactiviteiten en nadien tweemaal per jaar door de toezichthoudende ambtenaar of door een erkend laboratorium in opdracht van de toezichthoudende ambtenaar watermonsters uit de meetputten voor grondwater genomen en geanalyseerd door een erkend laboratorium. De monsternamen worden een eerste maal uitgevoerd vóór de aanvang van de stortactiviteiten en minstens 1 week na het uitvoeren van de testpompingen. De analyseverslagen worden naar de exploitant verzonden. Deze controles (bemonstering en analyse) worden voortgezet gedurende de periode van nazorg. De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij kan na deze termijn nog jaarlijks controles opleggen.

De te analyseren stoffen omvatten ten minste de algemene kwaliteitsparameters voor grondwater (temperatuur, pH, geleidbaarheid, normale kationen en anionen) aangevuld met de relevante verontreinigingsparameters (zware metalen, organische stoffen) die worden vastgelegd op basis van de samenstelling van het percolaat. De lijst van parameters die bij de analyses bepaald worden, draagt de goedkeuring van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij.

Het percolaatwater wordt minstens tweemaal per jaar bemonsterd en geanalyseerd door een erkend laboratorium. Het gezuiverde percolaat dat wordt geloosd wordt minstens maandelijks bemonsterd en geanalyseerd. Deze controles (bemonstering en analyse) worden voortgezet gedurende de periode van nazorg tot zolang percolaatwater wordt gevormd. De lijst van parameters die bij de analyses bepaald worden, draagt de goedkeuring van de toezichthoudende overheid.

Op stortplaatsen met een actieve ontgassing wordt tweemaal per jaar de samenstelling van het stortgas bepaald. ».

Art. 87. Aan artikel 5.4.3.1.4 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, 23 april 2004 en 12 mei 2006, wordt een § 2BIS ingevoegd die luidt als volgt :

« § 2BIS. De emissiegrenswaarden voor organische oplosmiddelen zijn niet van toepassing voor inrichtingen die tevens onder de subrubriek 59.7.1° of 2° vallen, indien de exploitant voldoet aan de bepalingen van hoofdstuk 5.59. Voor inrichtingen voor het coaten van hout die gebruik maken van minder dan 15 ton/jaar solventhoudende bedekkingsmiddelen, kan de exploitant ofwel voldoen aan de emissiegrenswaarden geldig voor de inrichtingen bedoeld in subrubriek 59.7.1°, van de indelingslijst, ofwel naar keuze op één van de volgende vereenvoudigde manieren aantonen dat voldaan wordt aan de bepalingen van het equivalent reductieprogramma :

a) de exploitant toont ten alle tijde aan dat alleen gebruik gemaakt wordt van bedekkingsmiddelen met een solventgehalte < 150 g/l;

b) de exploitant toont aan dat het gewogen gemiddelde gehalte aan organische oplosmiddelen van alle ingezette producten die bij het aanbrengen van bedekkingsmiddelen gebruikt worden lager ligt dan 560 g/l;

c) de exploitant toont, met een vereenvoudigde oplosmiddelenboekhouding, jaarlijks aan dat in het voorbije jaar voldaan wordt aan de bepalingen van het equivalent reductieprogramma.

Voor het bepalen van het gewogen gemiddelde gehalte aan organische oplosmiddelen van alle ingezette producten bij het aanbrengen van bedekkingsmiddelen als bedoeld in het eerste lid, 2°, voor een bepaalde periode, gaat de exploitant als volgt tewerk :

1° opstellen van een lijst van alle producten, zijnde bedekkingsmiddelen, reinigingsproducten, verdunners, die bij het aanbrengen van bedekkingsmiddelen gebruikt worden; voor elk product wordt het gehalte oplosmiddelen en het gehalte aan deklaagmateriaal (uitgedrukt als droge stof) genoteerd; bij het opstellen van deze lijst worden de solventarme of solventvrije bedekkingsmiddelen mee opgenomen; de gehalten worden genoteerd als g VOS/l;

2° noteren van de hoeveelheden van aangekochte en in het proces ingezette producten en dit voor alle producten op de lijst onder 1° van onderhavig lid; dit gebeurt door voor elk product :

3° de in de beschouwde periode aangekochte hoeveelheden te sommeren;

4° hiervan de terug doorverkochte of op een andere manier afgevoerde niet gebruikte producten van af te trekken;

5° bij het begin en einde van deze periode een inventaris te maken van de hoeveelheid;

6° in voorraad en de toename in voorraad af te trekken respectievelijk de afname in voorraad bij te tellen;

7° het resultaat uit te drukken in liter;

8° voor elk voor het aanbrengen van bedekkingsmiddelen ingezette product, de hoeveelheid ingezette VOS in g bepalen door het VOS-gehalte, bepaald onder 1° van dit lid, en de ingezette hoeveelheid, bepaald onder 2° van dit lid, met elkaar te vermenigvuldigen;

9° het gewogen gemiddelde gehalte aan organische oplosmiddelen te bepalen door het onder 3° van dit lid bepaalde getal te delen door de som, in liter, van alle van aangekochte en in het proces ingezette producten zoals bepaald onder 2° van dit lid.

Voor het opstellen van de vereenvoudigde oplosmiddelenboekhouding volgens het eerste lid, 3°, voor een bepaalde periode gaat de exploitant als volgt te werk :

1° opstellen van een lijst van alle producten, zijnde bedekkingsmiddelen, reinigingsproducten, verdunners, die bij het aanbrengen van bedekkingsmiddelen gebruikt worden; voor elk product wordt het gehalte oplosmiddelen en het gehalte aan deklaagmateriaal (uitgedrukt als droge stof) genoteerd; bij het opstellen van deze lijst worden de solventarme of solventvrije bedekkingsmiddelen mee opgenomen; de gehalten worden genoteerd als g VOS/l of in kg/kg (gewichts-%);

2° noteren van de hoeveelheden van aangekochte en in het proces ingezette producten en dit voor alle producten op de lijst onder 1° van dit lid; dit gebeurt door voor elk product :

de in de beschouwde periode aangekochte hoeveelheden te sommeren;

hiervan de terug doorverkochte of op een andere manier afgevoerde niet gebruikte producten van af te trekken;

bij het begin en einde van deze periode een inventaris te maken van de hoeveelheid in voorraad en de toename in voorraad af te trekken respectievelijk de afname in voorraad bij te tellen;

3° per product de hoeveelheid oplosmiddelen en de hoeveelheid deklaagmateriaal bepalen die met de aangekochte en in het proces ingezette producten zijn ingezet;

4° het totaal van de in de periode in het proces ingezette oplosmiddelen bepalen door de hoeveelheden bepaald in 3° van dit lid te sommeren;

5° noteren van de hoeveelheden solventhoudende afvalstoffen die in de periode zijn afgehaald door erkende overbrenger; op basis van het solventgehalte bepaald met een representatief staal van deze solventhoudende afvalstoffen, de hoeveelheid oplosmiddel berekenen dat via deze afvalstoffen is afgevoerd;

6° bepalen van de hoeveelheid oplosmiddel waarvan aangenomen wordt dat ze geëmitteerd werd in de voorbije periode, door van de hoeveelheid in het proces ingezette oplosmiddelen zoals bepaald in 4° van dit lid, de hoeveelheid oplosmiddelen die via afvalstoffen is afgevoerd zoals bepaald in 5° van dit lid, af te trekken; deze hoeveelheid wordt uitgedrukt in kg;

7° het totaal van de in de periode in het proces ingezet deklaagmateriaal bepalen door de hoeveelheden bepaald in 3° van dit lid te sommeren. Dit totaal wordt uitgedrukt in kg;

Er wordt voldaan aan de bepalingen van het equivalent reductieprogramma, indien de hoeveelheid oplosmiddelen waarvan wordt aangenomen dat ze is geëmitteerd zoals bepaald in het derde lid, 6°, kleiner is dan 2,4 maal de hoeveelheid in het proces ingezet deklaagmateriaal, zoals bepaald in het derde lid, 7°. ».

Art. 88. In artikel 5.7.1.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

« § 2. Tenzij met in achtname van de EU-Verordening nr. 2037/2000 van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen anders is vermeld in de milieuvergunning, is de productie en het gebruik verboden van :

- 1) Chloorfluorkoolstoffen;
- 2) andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolstoffen;
- 3) halonen;
- 4) tetrachloorkoolstof;
- 5) 1,1,1-trichloorethaan;
- 6) Broomfluorkoolwaterstoffen;
- 7) broomchloormethaan. »;

2° § 3 wordt opgeheven;

3° § 4 wordt opgeheven.

Art. 89. In artikel 5.7.5.1, § 3, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de woorden « Het kwikcelprocedé mag na het jaar 2010 niet meer toegepast worden » worden vervangen door de woorden « Het kwikcelprocedé mag na het jaar 2010 niet meer toegepast worden, behoudens wanneer het gaat om een procedé dat gebruik maakt van kaliumchloride (KCl) in welk geval de toepassing nog wordt toegelaten tot en met het jaar 2015 »;

2° een tweede lid wordt toegevoegd dat luidt als volgt :

« De toelating tot verder toepassen van het « kaliumchloride (KCl) »-procedé na 2010 is afhankelijk van de naleving van de volgende voorwaarden :

1° de inrichting is behoorlijk vergund voor de verlengde periode dat het procedé wordt toegepast;

2° de exploitant stelt de inzake de milieuvergunning bevoegde overheid er vóór 1 januari 2011 schriftelijk van in kennis dat het « kaliumchloride (KCl) »-procedé na 2010 verder zal worden toegepast met vermelding van de beoogde definitieve stopzettingsdatum die vóór 1 januari 2016 moet zijn gesitueerd; deze bevoegde overheid bezorgt onverwijld een kopie van de voornoemde schriftelijke kennisgeving aan :

a) de afdeling bevoegd voor milieuvergunningen;

b) de afdeling bevoegd voor milieu-inspectie;

3° de exploitant bezorgt samen met de schriftelijke kennisgeving, bedoeld sub 2°, aan de inzake de milieuvergunning bevoegde overheid een plan voor de definitieve stopzetting van de kwikcelinstallaties; dit plan bevat inzonderheid :

a) een verbintenis tot definitieve stopzetting uiterlijk op 31 december 2015 van bedoelde kwikcelinstallaties;

b) een stappenplan met de maatregelen die zullen worden getroffen voor :

— de definitieve stopzetting op de vooropgestelde datum;

— de reconversie van de installaties;

— de beoogde kwikemissiereducties;

— de veilige opslag en afvoer van het kwik;

het voornoemde plan is niet vereist in het geval de betrokken bedrijfsorganisatie(s) vóór 1 januari 2011 met het Vlaams Gewest een definitief goedgekeurde milieubeleidsvereenkomst als bedoeld in het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleidsvereenkomsten heeft afgesloten die alle aangelegenheden, vermeld sub a) en b), voor de beschouwde sector tot voorwerp heeft. ».

Art. 90. In artikel 5.7.7.1 van hetzelfde besluit wordt § 2 vervangen door wat volgt :

« § 2. De afvalgassen van installaties voor de productie van 1,2-dichloorethaan en van vinylchloride moeten naar een zuiveringsinrichting voor afvalgas worden geleid. Hierbij moet aan de volgende voorwaarden voldaan zijn :

1° in afwijking van de bepalingen van afdeling 4.4.3 geldt voor 1,2-dichloorethaan in de geloosde afvalgassen, een emissiegrenswaarde van 5 mg/Nm³;

2° de concentratie van dioxinen en furanen, berekend overeenkomstig de wijze vermeld in de definitie van « dioxines en furanen » zoals vastgesteld in artikel 1.1.2, « definities algemeen », uitgedrukt als nanogram dioxine toxisch equivalent per Nm³; (ng TEQ/Nm³) en betrekking hebbend op een volumegehalte aan zuurstof in de rookgassen van 11 %, mag een grenswaarde van 0,1 ng TEQ/Nm³ niet overschrijden op alle in een bemonsteringstijd van minimum 6 en maximum 8 uur gemeten gemiddelde waarden.

De massaconcentratie van dioxinen en furanen moet op initiatief en kosten van de exploitant ten minste éénmaal per jaar gemeten worden volgens de voorschriften van de norm T95-R-NBN EN 1948-delen 1, 2 en 3 door een voor deze meting erkend laboratorium. Elke meting uitgevoerd volgens bovenvermelde methode moet, na verrekening van de nauwkeurigheid bedoeld in artikel 4.4.4.2, § 5, voldoen aan de voorgeschreven emissiegrenswaarde. Indien de gemeten concentratie, na verrekening van voormelde nauwkeurigheid, de emissiegrenswaarde overschrijdt, wordt binnen de drie maand een nieuwe monsternamen en analyse verplicht. ».

Art. 91. Artikel 5.9.1.2 van hetzelfde besluit wordt opgeheven.

Art. 92. In artikel 5.9.2.2, § 5, van hetzelfde besluit, toegevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2003, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

« Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning dient de inrichting, ingeval op de inrichting vaste dierlijke mest geproduceerd wordt, te beschikken over één of meer mestopslagplaatsen voor vaste dierlijke mest met een totale capaciteit die voldoende is om ten minste de hoeveelheid vaste dierlijke mest te stockeren die gedurende een periode van 6 maanden wordt geproduceerd door de dieren die op basis van het aantal dierplaatsen in de stal(len) kunnen worden gehouden.

Ten laatste op 31 december 2011 wordt deze capaciteit op een hoeveelheid overeenstemmend met 9 maanden gebracht voor dieren die steeds op stal staan.

In afwijking van voorgaande bepalingen bedraagt voor stalmest de periode ten minste 3 maanden. ».

Art. 93. In artikel 5.9.2.3 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999 en 19 september 2003, wordt § 1 vervangen door wat volgt :

« § 1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, dient de inrichting met mengmest te beschikken over één of meer mestopslagplaatsen met een totale capaciteit die voldoende is om ten minste de hoeveelheid mest te stockeren die gedurende een periode van 6 maanden wordt geproduceerd door de dieren die op basis van het aantal dierplaatsen in de stal(len) kunnen worden gehouden.

Ten laatste op 31 december 2011 wordt deze capaciteit op een hoeveelheid overeenstemmend met 9 maanden gebracht voor dieren die steeds op stal staan. Het benodigde volume dient berekend op basis van de richtlijnen voor opslagcapaciteit voor mest vermeld in bijlage 5.9, hoofdstuk 7.

Aan deze bepalingen wordt eveneens geacht voldaan te zijn wanneer de exploitant van de inrichting aantoonbaar op een andere reglementaire manier gedurende de beschouwde periode te kunnen voorkomen dat de voormelde methoeveelheid of een gedeelte ervan op cultuurgrond wordt opgebracht. ».

Art. 94. Artikel 5.9.3.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt opgeheven.

Art. 95. Artikel 5.9.4.3 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2003, wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.9.4.3. Het is verboden nieuwe varkenshouderijen te exploiteren of bestaande te veranderen met stijging van het aantal varkensseenheden, indien zij gelegen zijn :

1° geheel of gedeeltelijk in een waterwingebied en/of een beschermingszone type I, II of III;

2° geheel of gedeeltelijk in een gebied ander dan agrarische gebieden. ».

Art. 96. In artikel 5.9.4.4, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt de aanhef vervangen door wat volgt :

« In agrarische gebieden gelden voor de exploitatie van een nieuwe varkenshouderij en de verandering van een bestaande varkenshouderij met verhoging van het aantal varkensenheden, de volgende verbods- en afstandsregels : ».

Art. 97. Artikel 5.9.4.5 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2003, wordt opgeheven.

Art. 98. In artikel 5.9.4.6 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt § 1 opgeheven.

Art. 99. In artikel 5.9.5.3 van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2 worden de woorden « en in de « Noordzeekustzone »-zone » geschrapt;

2° in § 3 worden de woorden « en in de « Noordzeekustzone »-zone » geschrapt;

3° in § 5, eerste lid, wordt de tabel vervangen door wat volgt :

«

Waarderingspunten toegekend aan de inrichting	Vereiste minimumafstand in m bij aantal stuks gevogelte						
	≤ 5000	van 5.001 tot 10.000	van 10.001 tot 20.000	van 20.001 tot 40.000	van 40.001 tot 60.000	van 60.001 tot 80.000	> 80.000
< 75	100	150	200	300	400	verbod	verbod
75 - 150	75	100	150	225	300	verbod	verbod
151 - 200	50	75	100	150	200	250	300
> 200	50	75	100	150	200	225	250

».

Art. 100. In artikel 5.9.6.1 van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) in punt 2° worden de woorden « en in de « Noordzeekustzone »-zone » geschrapt;

b) in punt 3° worden de woorden « en in de « Noordzeekustzone »-zone » geschrapt;

2° een § 3 wordt toegevoegd die luidt als volgt :

« § 3. De verbod- en afstandsregels vermeld in § 1 en § 2 zijn niet van toepassing op proefdierinrichtingen. Voor de toepassing van deze bepalingen wordt onder proefdierinrichtingen verstaan : inrichtingen waar levende gewervelde dieren, met inbegrip van vrij levende en/of tot voortplanting in staat zijnde larvale vormen, met uitsluiting van andere foetale of embryonale vormen, worden gehouden die worden gebruikt in proeven, of voor proefdoeleinden zijn bestemd, met uitzondering van inrichtingen waar vee voor praktijkonderzoek wordt ingezet. ».

Art. 101. In artikel 5.9.8.3, § 3, van hetzelfde besluit worden de woorden « het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen » vervangen door de woorden « het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen ».

Art. 102. Artikel 5.9.11.1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2003, wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.9.11.1. De exploitant houdt een register bij van de mestbewerking en/of mestverwerking. ».

Art. 103. Aan het hoofdstuk 5.9 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999 en 19 september 2003, wordt een nieuwe afdeling 5.9.12 « Milieuvorwaarden met betrekking tot inrichtingen waarin honden worden gehouden » toegevoegd die luidt als volgt :

« Afdeling 5.9.12.

Milieuvorwaarden met betrekking tot inrichtingen waarin honden worden gehouden

Art. 5.9.12.1. De voorwaarden van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 9.9 van de indelingslijst.

Art. 5.9.12.1. De inrichting is voorzien van een omheining die de dieren belet te ontsnappen. Langs de zijanten die uitgeven op andermans woning en op de openbare weg, moet deze omheining uit ondoorzichtige elementen met een minimale hoogte van 2 meter bestaan. Een afsluitpoort moet voorzien worden zodat onbevoegden geen toegang hebben.

De hokken moeten een afdoende geluidsisolatie hebben en rond de hokken en de speelweiden moet er een beplanting worden geplaatst zodat de dieren niet gestoord worden door de omgeving.

Alle rustversturende activiteiten zijn verboden tussen 22 en 7 uur.

De honden worden tussen 22 en 7 uur binnen gehouden, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

Kadavers van honden moeten door een destructiebedrijf verwijderd worden. In afwachting van ophaling worden ze in een gesloten recipiënt bewaard. ».

Art. 104. Artikel 5.16.1.1 van hetzelfde besluit wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.16.1.1. § 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen vermeld in rubriek 16 van de indelingslijst.

§ 2. Vanaf 1 januari 2010 mogen alleen de volgende houders door middel van een verplaatsbaar recipiënt of een tankwagen, gevuld worden met vloeibaar gemaakte gassen van de groepen 1, 2 of 3, als bedoeld in § 4 :

1° de vaste reservoirs op de in de melding of vergunningsaanvraag aangeduide plaats.

§ 3. De volgende voorschriften moeten met betrekking tot de opslag van gasen in acht genomen worden :

1° de gasen mogen niet buiten de daartoe bestemde opslagruimte worden opgeslagen;

2° de nodige voorzorgsmaatregelen moeten worden getroffen om te vermijden dat gasen met elkaar of met andere stoffen in contact komen waarbij :

a) ofwel gevaarlijke chemische reacties kunnen plaatsvinden;

b) ofwel gasen met elkaar kunnen reageren onder vorming van schadelijke of gevaarlijke gasen en dampen;

c) ofwel gasen samen ontploffingen en/of branden kunnen veroorzaken. » .

§ 4. Voor de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk worden de samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gasen in de volgende vier groepen gerangschikt :

1° ontvlambare gasen, omvattende :

a) gasen die alleen ontvlambaar zijn (gevaarsrisico F), zoals vloeibaar gemaakte petroleumgasen, acetyleen en waterstof;

b) ontvlambare giftige (gevaarsrisico's F en T) of ontvlambare schadelijke gasen (gevaarsrisico's F en Xn), zoals koolmonoxide en ethyleenoxide;

c) ontvlambare zeer giftige gasen (gevaarsrisico's F en T+), zoals arsine en fosfine;

2° giftige gasen, omvattende :

a) gasen die alleen giftig (gevaarsrisico T) of schadelijk (gevaarsrisico Xn) zijn, zoals ammoniak;

b) gasen die alleen zeer giftig (gevaarsrisico T+) zijn, zoals boortrichloride en fosgeen;

3° oxiderende gasen, omvattende :

a) gasen die alleen oxiderend zijn (gevaarsrisico O), zoals lachgas en zuurstof;

b) gasen die ofwel zowel oxiderend als giftig zijn (gevaarsrisico's O en T) ofwel zowel oxiderend en zeer giftig zijn (gevaarsrisico's O en T+), zoals chloor, fluor en stikstofdioxide;

4° de andere niet in sub 1° tot en met sub 3° bedoelde gasen, zoals argon, helium, koolstofdioxide (koolzuuranhydride), krypton en stikstof.

De gevaarsrisico's, vermeld in het eerste lid, betreffen de risico's gedefinieerd in deel II van de bijlage 7 bij titel I van het VLAREM.

Art. 105. Artikel 5.16.1.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.16.1.2. § 1. In de lokalen of op de plaatsen waar ontvlambare gasen geproduceerd, opgeslagen en/of behandeld worden, moeten de nodige maatregelen worden getroffen om de vorming van gevaarlijke elektrostatische ladingen te voorkomen

§ 2. De verwarming van de lokalen of van de plaatsen bedoeld in § 1, mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en de werking voldoende waarborgen bieden om brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen. Verwarmingstoestellen zijn zo geplaatst dat zij de wand van opgeslagen gasrecipiënten niet overmatig kunnen opwarmen.

§ 3. In de lokalen of de op de plaatsen vermeld in § 1 :

1° is het verboden vuur te maken en gebruik te maken van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken, tenzij voor onderhouds- en constructiedoeleinden op voorwaarde dat de door de exploitant of zijn aangestelde vastgestelde voorzorgsmaatregelen zijn genomen. Wanneer ontvlambare gasen effectief aanwezig zijn, dient het gehalte aan brandbaar gas in de werkzone onder de grens van één vijfde van de laagste ontvlambaarheidsgrens te blijven. Dit gehalte moet tijdens de uitvoering van de werken voortdurend gecontroleerd worden;

2° is het verboden te roken; dit rookverbod dient op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangegeven; dit rookverbod dient niet aangegeven als het lokaal of de plaats gelegen is binnen een grotere rookvrije zone; het rookverbod is dan aangegeven bij alle toegangen tot de rookvrije zone;

3° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en uitwasemingen van niet-brandbare materialen te zijn;

4° is het verboden met voertuigen binnen te rijden, tenzij noodzakelijk voorladen en lossen, onderhoud en/of constructie én op voorwaarde dat de door de exploitant of zijn aangestelde vastgestelde voorzorgsmaatregelen zijn genomen;

5° is de opslag van brandbare stoffen verboden binnen de 5 m van de productie/opslag/behandeling van de ontvlambare gasen;

6° zijn, behalve wanneer het gaat om samengeperste ontvlambare gasen lichter dan lucht, rioleringsputten of aansluitingen met de rioleringen verboden, tenzij ze uitgerust zijn met een luchtafsnijder waarvan de werking verzekerd is.

De aanwezigheid van ontvlambare stoffen, het verbod tot roken en het verbod vuur te maken dienen aangegeven via duidelijk zichtbare, door de bij koninklijk besluit van 17 juni 1997 vastgestelde pictogrammen.

§ 4. Het is verboden ontvlambare stoffen op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur de 40 °C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong. » .

Art. 106. Aan de afdeling 5.16.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden artikel 5.16.1.3, tot en met 5.16.1.9 toegevoegd die luiden als volgt :

« Art. 5.16.1.3. De in dit hoofdstuk opgelegde voorschriften inzake de bouw van drukapparaten, lekdichtheidstest en de veiligheidsvoorzieningen van drukapparaten worden geacht geëerbiedigd te zijn voor de drukapparaten of samenstellen waarvoor een EG-verklaring van overeenstemming voor handen is en die tevens is voorzien van de CE-markering, tenzij een keuringsdienst van gebruikers de EG-verklaring heeft opgesteld.

Voor de drukapparaten of samenstellen met een EG-verklaring van overeenstemming dienen de wettelijke bepalingen in verband met de markering en etikettering ook na de inbedrijfstelling geëerbiedigd te blijven.

Art. 5.16.1.4. § 1. De exploitant treft als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen opdat, bij herstellen, lek, ontsnapping via veiligheidsklep e.d., het ontsnappende gas de buurt niet hindert, noch de omgevingslucht, de bodem, het oppervlaktewater of grondwater verontreinigt. Zo nodig dient het ontsnappende gas via leidingen naar een geschikte plaats te worden geëvacueerd.

§ 2. De evacuatieleiding van een veiligheidsklep :

1° moet zo zijn gedimensioneerd dat de vereiste capaciteit van de veiligheidsklep beschikbaar blijft overeenkomstig de richtlijnen van de fabrikant;

2° moet uitgevoerd zijn in een materiaal dat weerstand biedt aan de mechanische en chemische inwerkingen waaraan ze is blootgesteld;

3° mag niet kunnen worden afgesloten indien de veiligheidsklep in dienst is;

4° moet tegen verstopping en het binnendringen van regenwater beschermd zijn.

§ 3. Wanneer gassen van groep 1a), 1b) en/of 1c) van een veiligheidsklep naar de openlucht geëvacueerd worden zijn onderstaande regels op de uitmonding van toepassing :

1° indien er zich binnen een straal van 5 m van de uitmonding een ventilatie- en/of luchttoevoeropening bevindt van een gebouw of een ruimte waarin zich gas kan ophopen, dan moet de evacuatieleiding uitmonden op een hoogte van ten minste 3 m boven het maaiveld, en ten minste 1 m hoger zijn dan dit gebouw;

2° de uitmonding gebeurt op een veilige plaats, ten minste 1 m verwijderd van ontstekingsbronnen (waaronder niet-explosieveilig elektrisch materieel);

3° de uitmonding moet ten minste 1 m zijn verwijderd van het verharde gedeelte van een voor publiek vrij toegankelijk terrein;

4° de uitmonding moet zich bevinden op een voldoende verluchte plaats waar geen gasophoping kan plaatsvinden.

Een andere configuratie, die volgens een milieudeskundige erkend in de discipline « houders voor gassen of gevaarlijke stoffen » minstens even veilig is voor de omgeving, gelet op de aard van het gas en de omgeving, is eveneens toegestaan.

Art. 5.16.1.5. § 1. De elektrische installaties, toestellen en verlichtingstoestellen moeten beantwoorden aan de voorschriften van de Codex voor het Welzijn op het Werk en van het AREI (Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties), in het bijzonder de artikelen die handelen over ruimten waarin een ontplofbare atmosfeer kan ontstaan.

§ 2. Onverminderd de reglementaire bepalingen, vermeld in § 1, moeten de elektrische installaties in zones waar gevaar bestaat voor brand en ontploffing door de toevallige aanwezigheid van een ontplofbaar mengsel, uitgevoerd worden volgens de vereisten van een zoneringsplan.

§ 3. Voor installaties waarop het AREI nog niet van toepassing is, geschiedt de zone-indeling overeenkomstig de bepalingen van artikel 105 van dat reglement.

Bij installaties met ontvlambare gassen moeten de reservoirs, de metalen steunen, de verschillende met flenzen verbonden gedeeltes van buisleidingen en alle metalen onderdelen zich voortdurend onder hetzelfde elektrische potentiaal bevinden. Te dien einde zijn deze verschillende elementen met elkaar verbonden door een systeem van doelmatige geleiders. Andere systemen die een gelijkwaardige beveiliging bieden, kunnen toegelaten worden door een milieudeskundige erkend in de discipline « houders voor gassen of gevaarlijke stoffen ».

§ 4. De exploitant houdt elk keuringsattest van de elektrische installatie ter inzage van de milieudeskundige erkend in de discipline « houders voor gassen of gevaarlijke stoffen » en van de toezichthoudende overheden en dit ten minste tot het attest van het tweede navolgende gelijkaardige onderzoek beschikbaar is.

Art. 5.16.1.6. § 1. Voor de installatieleidingen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen gelden de volgende voorschriften :

1° de pijpen en hun koppelingen zijn vervaardigd uit buizen met eigenschappen die verenigbaar zijn met de druk- en temperatuurvoorwaarden en het vervoerde fluidum; voor vloeibaar gemaakt handelspropan, handelsbutaan of mengsels daarvan dienen zij van staal te zijn met hoge lasbaarheid conform een norm bedoeld voor gassen onder druk; een ander materiaal dat de vermelde hoedanigheden evenveel waarborgt, mag eveneens worden gebruikt;

2° voor de vaste leidingen is de maximale werkdruk als volgt te bepalen :

a) voor de elementen in contact met niet ontspannen gassen (vloeibare fase en/of gasvormige fase) :

1) voor vloeibaar gemaakt handelspropan, handelsbutaan of mengsels daarvan is de maximale werkdruk de in bijlage 5.16.4 aangeduide waarde verhoogd met de grootste overdruk die door eventuele compressoren of pompen kan worden veroorzaakt;

2) voor de overige gassen is de maximaal toelaatbare werkdruk ten minste gelijk aan de maximale werkdruk van het aangesloten reservoir, vermeerderd met de overdruk veroorzaakt door de eventuele compressoren en pompen;

b) voor de elementen in contact met het ontspannen gas : de maximumdruk die na die ontspanner kan voorkomen;

3° eisen van maximaal toelaatbare druk (PS) en vervangtermijn voor buigbare vaste hydraulische slangen, voorzien van hun koppelingen :

a) ofwel dienen ze zo te zijn ontworpen en vervaardigd dat ze kunnen weerstaan aan een druk van :

1) 4 maal de maximale werkdruk voor de leidingen waarvan de nominale maat (DN) kleiner is dan 65;

2) 3 maal de maximale werkdruk voor de leidingen waarvan de nominale maat (DN) gelijk is aan of groter is dan 65;

dergelijke slangen dienen ten minste vijf jaar na indienstneming vervangen door nieuwe;

b) ofwel mogen ze zijn ontworpen en vervaardigd voor een kleinere druk als ze sneller vervangen worden, of als ze na een bepaald aantal draaiuren automatisch buiten dienst gesteld worden; deze werkwijze mag alleen toegepast worden als de milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » hieraan zijn goedkeuring geeft en de druk en het vervangsignaal expliciet in het afgeleverde attest vermeldt;

c) ofwel mag hieromtrent de gebruiksaanwijzing van de fabrikant strikt gevolgd wordt; deze werkwijze mag alleen toegepast worden als de milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » hieraan zijn goedkeuring geeft en hij de gebruiksaanwijzing, de druk en het vervangsignaal expliciet in het afgeleverde attest vermeldt;

d) ofwel mag tenslotte een code van goede praktijk gevolgd worden; deze werkwijze mag alleen toegepast worden als de milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » hieraan zijn goedkeuring geeft en hij de code van goede praktijk, de druk en het vervangsignaal expliciet in het afgeleverde attest vermeldt.

4° de slangen voorzien van hun koppelingen en de vaste leidingen, worden, na het monteren, onderworpen aan een proefdruk gelijk aan 1,4 maal de maximale werkdruk met een minimum van 300 kPa; deze proef wordt zo uitgevoerd dat de dichtheid en ook de afwezigheid van vervormingen en van eventuele fouten die de veiligheid zouden kunnen schaden zo nauwkeurig mogelijk nagegaan worden;

mits akkoord van de milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen », kunnen de hydrostatische druktesten vervangen worden door proeven met gas onder een druk van 1,2 maal de maximale werkdruk indien de pijpen bij de constructeur hydrostatisch werden getest op een druk van ten minste 1,5 maal de maximale werkdruk; Voor de aftapslangen voorzien van hun koppelingen aangesloten op de vloeibare fase is deze proef ten minste ieder jaar te hernieuwen; ze heeft plaats aan de maximale werkdruk;

5° de nodige maatregelen zijn getroffen om te voorkomen dat in de leidingen van de vloeibare fase een druk zou kunnen ontstaan die de druk PS van de leiding met meer dan 20 % overtreft;

De milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » kan andere maatregelen toestaan om te beletten dat overdrukken een onveilige toestand veroorzaken.

§ 2. Alle onderdelen van de installatie, zoals afsluitkranen, ontspanners, kleppen, ventielen, slangen, dichtingen, zijn ontworpen en vervaardigd rekening houdend met de eigenschappen van het gebruikte gas.

§ 3. Wat betreft de pijpleidingen en slangen voor vloeibaar gemaakt handelspropan, handelsbutaan of mengsels daarvan bij opslagplaatsen voor deze gassen in vaste ongekoelde houders, worden, voor de elementen in contact met het ontspannen gas, de bovenstaande bepalingen en de bepalingen van artikel 5.16.1.7 echter vervangen door de norm NBN D 51-006 « Binnenleidingen voor commercieel butaan of propaan in gasfase op een werkdruk van maximum 5 bar en plaatsing van de verbruikstoestellen.

§ 4. De bepalingen van de paragrafen 1 tot en met 3 gelden voor installaties geplaatst na 1 januari 2009.

Art. 5.16.1.7. Voor ondergrondse gasreservoirs en gasleidingen gekoppeld aan deze reservoirs, geplaatst na 1 januari 2009, gelden bijkomend de volgende voorschriften :

1° de installatie, de bekleding en de uitrusting worden uitgevoerd volgens een code van goede praktijk;

2° bij gevaar voor overstroming of hoge waterstand dienen de nodige voorzieningen te worden aangebracht om te beletten dat een reservoir zou worden opgelicht;

3° de vereiste maatregelen dienen getroffen te worden om de ondergrondse reservoirs en leidingen maximaal te beschermen tegen mechanische beschadiging;

4° de ondergrondse houders moeten met een ten minste 50 cm dikke laag grond of een ander aangepast inert materiaal bedekt worden. Voor LPG-houders met een maximaal inhoudsvermogen van 5.000 l volstaat een bedekking van 30 cm in plaats van 50 cm, mits de bovenzijde van de houder over de gehele lengte en over voldoende breedte tegen graafwerken wordt beschermd door een oordeelkundig geplaatst kunststofnet.

De ondergrondse metalen reservoirs en leidingen moeten worden voorzien van een bekleding met een totale diëlektrische weerstand van ten minste 10 kV.

Vóór de plaatsing van een metalen houder en de erbij horende leidingen :

- binnen een waterwingebied of een beschermingszone type I of II, of
- in de omgeving van elektrische geleiders waar belangrijke zwerfstromen kunnen aanwezig zijn,

dient de corrosiviteit van de bodem en van de opvulgrond bepaald en gecategoriseerd te worden door een milieudeskundige erkend in de discipline bodemcorrosie, volgens de werkwijzen vermeld in bijlage 5.17.5. Hierbij wordt de corrosiviteit van de grond op het diepste punt van de plaats waar de metalen houder komt te liggen, of de opvulgrond, gecategoriseerd als "weinig corrosief", "matig corrosief", "corrosief" of "sterk corrosief". De bepaling van de corrosiviteit mag niet geschieden onder extreme omstandigheden van droogte of bij vorst.

Van bovenvernoemde bepaling van corrosiviteit mag afgezien worden wanneer de corrosiviteit van de bodem en opvulgrond reeds werd bepaald tijdens de laatste vijf jaar of wanneer zonder voorafgaand bodemcorrosiviteitsonderzoek kathodische bescherming wordt aangebracht. Het aanbrengen van deze kathodische bescherming dient te gebeuren onder toezicht van een milieudeskundige erkend in de discipline bodemcorrosie.

Kathodische bescherming :

• indien het resultaat van het voorafgaand bodemcorrosiviteitsonderzoek, "corrosief" of "sterk corrosief" is, moet kathodische bescherming worden aangebracht;

• indien het resultaat van het voorafgaand bodemcorrosiviteitsonderzoek, "matig corrosief" is, mag er in eerste instantie voor geopteerd worden geen kathodische bescherming te plaatsen. In dit geval dient een corrosiemonitoring aan de hand van een permanente of periodieke potentiaalmeting uitgevoerd te worden; bij een potentiaalmeting meer positief dan -500 mV ten opzichte van een Cu/CuSO₄ referentie-elektrode, wijzend op mogelijke corrosie of zwerfstromen, dient kathodische bescherming aangebracht te worden;

• indien het resultaat van het voorafgaand bodemcorrosiviteitsonderzoek "weinig corrosief" is, is kathodische bescherming niet noodzakelijk.

Bij kathodische bescherming moet het gehele oppervlak van de houder, met inbegrip van de metalen leidingen (indien nodig), op een potentiaal worden gebracht van -850 mV of een grotere negatieve waarde gemeten ten opzichte van een Cu/CuSO₄ referentie-elektrode. In anaerobe gronden moet deze potentiaal ten minste -950 mV bedragen.

Bij kathodische bescherming moeten de bovengrondse leidingen geïsoleerd zijn van de ondergrondse leidingen.

5° nadat het reservoir in de uitgraving is geplaatst en alvorens hij wordt bedekt, gaat de milieudeskundige erkend in de discipline bodemcorrosie na of de bekleding van het reservoir nog in goede staat verkeert en of de diëlektrische weerstand ervan voldoende is; indien dit niet het geval is, wordt de oorzaak opgespoord en verholpen, waarna de diëlektrische weerstand opnieuw wordt gemeten; teneinde de bekleding niet te beschadigen mag bij een controlemeting niet getest worden op een hogere diëlektrische weerstand dan de door de constructeur gewaarborgde diëlektrische weerstand;

6° de aanvulling van de uitgraving alsook de eventuele ophoging gebeurt met niet-corrosieve grond met korrelgrootte kleiner dan 2 mm en voor zover noodzakelijk mag een verharding ter bescherming tegen mechanische beschadiging door motorvoertuigen aangebracht worden;

7° de exploitant dient te beschikken over een attest van een milieudeskundige erkend in de discipline bodemcorrosie; het attest vermeldt ten minste :

a) de goedkeuring van de bekleding van het reservoir en van de ondergrondse leidingen, rekening houdend met de bodemgesteldheid;

b) de goedkeuring van de keuze van de kathodische bescherming indien deze is vereist;

c) het resultaat van de meting van de diëlektrische weerstand van de bekleding, vermeld in punt 4°;

d) de polarisatiepotentiaal van het te beschermen oppervlak gemeten ten opzichte van de Cu/CuSO₄ referentie-elektrode.

De exploitant houdt het attest ter inzage van de milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » en van de toezichthoudende ambtenaren.

Art. 5.16.1.8. § 1. De in dit hoofdstuk voor bepaalde installaties voorgeschreven onderzoeken, uit te voeren door een milieudeskundige erkend in de discipline « houders voor gassen of gevaarlijke stoffen », omvatten, tenzij uitdrukkelijk anders bepaald in de betrokken afdeling, het volgende :

1° de milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » onderzoekt de EG-verklaring van overeenstemming, de attesten en de gebruiksaanwijzing, die hem worden voorgelegd door de exploitant;

2° hij gaat na of de installatie voldoet aan de voorwaarden van dit hoofdstuk 5.16, aan de bijzondere vergunningsvoorwaarden alsmede aan alle andere eisen die de goede en veilige werking van de installatie moeten waarborgen. Hij gaat eveneens na of de goede werking van de installatie niet in het gedrang wordt gebracht door de opstelling ervan, door de voorziene gebruiksomstandigheden of door enig ander zichtbaar gebrek;

3° behalve bij installaties met samengeperste lucht, dient de milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » de ganse installatie aan een lekdichtheidstest te onderwerpen volgens een code van goede praktijk. Bij de ingebruikname van de installatie dient deze test evenwel niet te worden uitgevoerd op de onderdelen of het geheel waarvoor een EG-verklaring van overeenstemming voorhanden is;

4° de installatie moet volgens een code van goede praktijk worden gecontroleerd op de staat van bewaring en op de bescherming tegen corrosie.

Het onderzoek bij de (her)ingebruikname bevat een inwendig onderzoek van de houders. Als het gaat om houders van samengeperste lucht en, meer in het algemeen, in alle gevallen waarbij inwendige corrosie kan optreden, dient ook bij de volgende periodieke onderzoeken een inwendig onderzoek uitgevoerd te worden.

Voor een LPG-reservoir met een maximaal inhoudsvermogen van 13.000 liter volstaat echter, wat het inwendig onderzoek betreft, een onderzoek bij de (her)ingebruikname en zijn er geen volgende periodieke inwendige onderzoeken vereist. Voor een LPG-reservoir met een maximaal inhoudsvermogen van meer dan 13.000 liter, wordt, wat het inwendig onderzoek betreft, de in § 2 vermelde maximumtermijn van de periodieke onderzoeken van 5 jaar op 20 jaar gebracht.

Voor de vacuümgeïsoleerde reservoirs in het geval het dauwpunt van het opgeslagen product lager is dan min 10 °C, volstaat, wat het inwendig onderzoek betreft, een onderzoek bij de (her)ingebruikname en zijn er geen volgende periodieke inwendige onderzoeken vereist.

Voor de vacuümgeïsoleerde reservoirs in het geval dat de binnenmantel uit roestvrij staal of aluminium bestaat, zijn geen inwendige onderzoeken vereist.

Bovendien kan, in het algemeen, de milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » de in § 2 vermelde periodiciteit van de onderzoeken, wat betreft de inwendige onderzoeken, in functie van de gedane vaststellingen en/of ervaring, mits motivatie, wijzigen, evenwel zonder dat de termijn tussen twee opeenvolgende inwendige onderzoeken bij verhoging van de termijn meer dan 10 jaar mag bedragen. In de milieuvergunning kan deze termijn van 10 jaar vergroot worden tot maximaal 20 jaar.

Indien een reservoir sterk gecorrodeerd is, kan de milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen », aanvullende onderzoeken, met inbegrip van een hydrostatische druktest, van het reservoir opleggen; in verband met het nagaan van de uitwendige invreting van de platen van de gasreservoirs dient bij de ingegraven reservoirs zonder kathodische bescherming dit onderzoek verricht met behulp van ultrasone stralingen of van elk ander procedé dat de milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » als toereikend beschouwt. Bij de ingegraven reservoirs met kathodische bescherming volstaat het de kathodische bescherming jaarlijks door een milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » of een erkend milieudeskundige in de discipline bodemcorrosie te laten nazien;

5° de milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » controleert de goede werking van de veiligheidsvoorzieningen; hij gaat na of de goede werking van veiligheidskleppen zonder CE-markering voldoende is aangetoond. Voor het nazicht van de veiligheidskleppen van vacuümgeïsoleerde gasopslagreservoirs wordt de maximumtussentijd van 6 jaar vervangen door een maximumtussentijd van 3 jaar. De veiligheidskleppen van de andere gasopslagreservoirs worden ten minste om de tien jaar herafgesteld;

6° alleen indien de milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » het nodig acht maar nooit bij ingebruikname wanneer voor het desbetreffende onderdeel of wanneer voor het geheel een EG-verklaring van overeenstemming voorhanden is, wordt een drukweerstandproef uitgevoerd, gewoonlijk een hydrostatische druktest van de drukvaten : de beproevingsdruk is minstens gelijk aan de hoogste van de volgende waarden :

a) de druk die overeenstemt met de maximale gebruiksbelasting die het apparaat kan weerstaan gelet op de maximaal toelaatbare druk en de maximaal toelaatbare temperatuur, vermenigvuldigd met 1,25;

b) de maximaal toelaatbare druk, vermenigvuldigd met 1,43;

voor een drukvat zonder EG-verklaring van overeenstemming mag deze factor 1,43 vervangen worden door de factor voorzien in de code van goede praktijk, die gehanteerd werd bij het ontwerp van het drukvat; bij vacuümgeïsoleerde reservoirs wordt de proefdruk echter 1 bar hoger genomen.

De hoger bepaalde beproevingsdruk mag op aanvraag van de constructeur verhoogd worden, op voorwaarde dat deze schriftelijk aantoont dat de voorgestelde beproevingsdruk geen overdreven spanning in de verschillende delen van het reservoir zal veroorzaken; gedurende de proef mag in het apparaat geen significant lek of een vervorming boven een vastgestelde drempel optreden; de proef mag tot geen enkele blijvende vervorming aanleiding geven; ingeval de hydrostatische druktest schadelijk is of zeer hinderlijk voor de exploitatie, kunnen er alternatieve onderzoeksmethodes worden toegepast om te achterhalen of de sterkte nog voldoende gewaarborgd blijft;

7° de milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » maakt het attest, vermeld in artikel 5.16.1.9, op.

§ 2. De periodieke onderzoeken, vermeld in § 1, worden, tenzij een andere termijn is bepaald overeenkomstig § 1 of in de volgende afdelingen, uitgevoerd ten minste om de 5 jaar, beginnend bij het onderzoek bij ingebruikname, en na elke belangrijke aanpassing of belangrijke herstelling van de installatie. Voor vacuümgeïsoleerde gasopslagreservoirs is de maximumtermijn evenwel 6 jaar in plaats van 5 jaar.

Indien in het voorgaande afgeleverde attest een kleinere maximumtermijn is opgelegd, dient deze kleinere maximumtermijn geëerbiedigd te worden, eventueel alleen voor de in het attest bepaalde controles.

Art. 5.16.1.9. § 1. Het attest, vermeld in artikel 5.16.1.8, bevat :

1° de gedetailleerde opgave van de gedane controles en beproevingen, die de milieudeskundige erkend in de discipline « houders voor gassen of gevaarlijke stoffen » zelf heeft uitgevoerd alsmede van de hierbij gedane relevante vaststellingen;

2° in het geval hij beslist heeft een drukweerstandspreef uit te voeren, de motivatie van deze beslissing;

3° het ondubbelzinnige besluit dat :

a) de installatie wel of niet voldoet aan de sectorale voorwaarden van hoofdstuk 5.16 van titel II van het Vlarem, aan de bijzondere vergunningsvoorwaarden alsmede aan alle andere eisen die de goede en veilige werking van de installatie moeten waarborgen;

b) de goede werking van de installatie wel of niet in het gedrang wordt gebracht door de opstelling ervan, door de voorziene gebruiksomstandigheden of door enig ander zichtbaar gebrek;

4° bij een tekort : of de installatie al dan niet in werking mag gesteld worden en zo ja binnen welke termijn deze tekorten moeten verholpen worden en welke voorzorgsmaatregelen de exploitant dient te treffen om ondertussen een aanvaardbaar veiligheidspeil te waarborgen;

5° bij het ontbreken van een gebruiksaanwijzing, een opsomming van de vereiste veiligheidsvoorzieningen en onderhoudshandelingen;

6° de termijn waarbinnen de inrichting aan een nieuw onderzoek moet onderworpen worden om in dienst te mogen blijven met in acht name van de maximumtermijnen vastgesteld in dit hoofdstuk.

§ 2. De exploitant houdt elk door dit hoofdstuk voorgeschreven attest van de milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren en dit ten minste tot het attest van het tweede navolgende gelijkaardige onderzoek beschikbaar is.

§ 3. Wanneer volgens dit hoofdstuk onderzoeken door een milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » vereist zijn, mogen de desbetreffende installaties slechts in gebruik genomen of verder worden gebruikt indien uit het attest blijkt dat de goede en veilige werking van de installatie is gewaarborgd of indien, wanneer tekorten werden vastgesteld, de nodige maatregelen worden getroffen om de vastgestelde tekorten binnen de in het attest vastgestelde termijn te verhelpen en de in het attest vastgestelde nodige voorzorgsmaatregelen zijn getroffen om ondertussen een aanvaardbaar veiligheidspeil te waarborgen.

§ 4. Voor elke herstelling, het aanbrengen van iedere wijziging aan het reservoir en het lassen van bijhorigheden op een gasreservoir, die volgens dit hoofdstuk aan onderzoeken door een milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » is onderworpen, is de voorafgaande schriftelijke toestemming vereist van een milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen ». Deze milieudeskundige deelt de veiligheidsmaatregelen, die vereist zijn bij deze handelingen, schriftelijk aan de exploitant mee.

§ 5. Voor de vergunningsplichtige en meldingsplichtige installaties die op 1 januari 2009 vergund respectievelijk gemeld zijn waarvoor volgens de op 1 januari 2008 bestaande regeling in dit hoofdstuk geen attest van een onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » vereist was, moet het door dit hoofdstuk voorgeschreven onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » een eerste maal zijn uitgevoerd uiterlijk op 1 januari 2011.

Voor bovenvermelde installaties, die bovendien niet voldoen aan de in dit hoofdstuk opgelegde voorschriften inzake de bouw van drukapparaten, lekdichtheidstesten de veiligheidsvoorzieningen van drukapparaten, worden deze voorschriften vervangen door volgende bepalingen : met het oog op het eerste onderzoek bezorgt de exploitant van de installatie aan de erkende milieudeskundige alle documenten die het mogelijk kunnen maken over de veiligheid van de installatie te oordelen; bij gebrek aan bewijskrachtige documenten gaat de erkende milieudeskundige over tot een grondig onderzoek van de installatie en tot elke andere controle die hij nodig acht.

De op 1 januari 2009 lopende attesten van een onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » die volgens de op 1 januari 2008 bestaande regeling in dit hoofdstuk vereist waren, blijven geldig tot op de datum die in het attest is vermeld; is er in het attest geen datum vermeld dan blijft het attest van kracht volgens de op 1 januari 2008 bestaande regeling voor de geldigheidsduur van het attest

Art. 107. Artikel 5.16.3.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.16.3.2. Luchtcompressoren

§ 1. De bepalingen van dit artikel gelden voor luchtcompressoren, als samenstel of als ter plaatse geassembleerd geheel, die een drukvat omvatten, waarvan het product van de toelaatbare druk (PS) en het volume (V) groter is dan 3.000 bar.liter, voor zover de druk bij de maximaal toelaatbare temperatuur meer dan 4 bar hoger is dan de normale atmosferische druk (1013 mbar), of waarvan PS groter is dan 3000 bar.

§ 2. De luchtcompressoren moeten voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° de bouw van het drukvat, de veiligheidsappendages en de onder druk staande appendages horende bij het drukvat beantwoordt aan een door een milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » aanvaarde code van goede praktijk;

1° elk drukvat heeft een hydrostatische druktest ondergaan; de test moet zod zijn uitgevoerd en geattesteerd dat de uitgevoerde test als evenwaardig aan de test bedoeld in artikel 5.16.1.8, § 1, 6°, kan beschouwd worden;

2° elk drukvat draagt een plaat waarop de naam van de constructeur, het nummer van het drukvat, het fabricagejaar, de maximaal toelaatbare druk (PS), het volume (V) en de beproevingsdruk voorkomt.

§ 3. De drukvaten zijn voorzien van de hieronder opgesomde veiligheidsvoorzieningen :

1° een of meer veiligheidskleppen die in werking treden bij een druk lager dan of gelijk aan de PS en die verhinderen dat de druk in het drukvat met meer dan 10 % deze PS kan overschrijden;

2° een goed zichtbaar geplaatste manometer, waarvan de schaal een goed merkbaar teken draagt, dat de PS aanwijst;

3° een manostaat die de motor van de compressor stillegt, zodra deze druk bereikt is, tenzij de installatie zo is gebouwd dat de druk in het reservoir niet hoger kan opgevoerd worden dan PS;

4° een purgeerkraan;

5° een inspectieopening volgens het minimum aan inspectie-openingen voor cilindrische houders aangegeven in de volgende tabel :

inwendige diameter (Di) in mm	lengte van het cilindrisch gedeelte L in mm	aard, schikking en aantal inspectie-openingen
$Di \leq 300$		1 klein kijkgat in iedere bodem. Bij $L > 1000$ mm is een bijkomend groot kijkgat te voorzien (1).
$300 < Di \leq 450$	$L \leq 1500$ $L > 1500$	2 grote kijkgaten, kort bij of in de bodem of 1 handgat (1) in het centrale 3e gedeelte van de cilindrische sectie. een handgat kort bij iedere bodem of in de bodems. Is de afstand tussen 2 handgaten groter dan 1500 mm is een bijkomend handgat te voorzien (1).
$450 < Di \leq 800$	$L \leq 1500$	2 grote kijkgaten, kort bij of in de bodem of 1 handgat (1) in het centrale 3e gedeelte van de cilindrische sectie.
	$1500 < L \leq 3000$ $L > 3000$	1 kopgat in het centrale 3e gedeelte van de cilindrische lichaam of een handgat kort bij elke bodem of in elke bodem. Is de afstand tussen 2 handgaten groter dan 1500 mm is een bijkomend handgat te voorzien (1). Het aantal inspectie-openingen zal vermeerderd worden zodat de afstand tussen 2 kopgaten niet groter wordt dan 3000 mm en deze tussen 2 handgaten niet groter dan 2000 mm; Handgaten zullen gelokaliseerd worden in het cilindrisch gedeelte kort bij elke bodem of in elke bodem en in het centrale 3e gedeelte van het cilindrisch lichaam.
$800 < Di \leq 1200$	$L \leq 2000$ $L > 2000$	1 kopgat in het centrale 3e gedeelte van de cilindrische lichaam of een handgat in het cilindrisch gedeelte kort bij elke bodem of een handgat in elke bodem of 1 mangat. Dezelfde inspectie-openingen als in het geval $Di < 800$ en $L > 3000$, ofwel 1 mangat
$Di > 1200$	-	1 mangat

(1) kijkgaten moeten zo opgesteld staan dat zij zicht geven op de langsnaad(naden).

Voor de begrippen gehanteerd in voorgaande tabel gelden de volgende definities :

- kijkgat
 - klein kijkgat : opening met inwendige diameter ≥ 30 mm en opstaande rand \leq inwendige diameter;
 - groot kijkgat : opening met inwendige diameter ≥ 50 mm en opstaande rand \leq inwendige diameter
- handgat : opening waardoor een hand en een lamp kan ingebracht worden
afmetingen : minimum 80 x 100 mm (inwendig)
opstaande rand ≤ 65 mm
opstaande rand ≤ 100 mm wanneer conisch.
- kopgat : opening waardoor een hoofd, een arm en een lamp kan ingebracht worden.
afmetingen : minimum 220 x 320 mm of diameter 320 mm (inwendig)
opstaande rand ≤ 65 mm
opstaande rand ≤ 100 mm wanneer conisch.
- mangat : opening waardoor een persoon kan binnendringen.
afmetingen : minimum 320 x 420 mm of diameter 420 mm (inwendig)
opstaande rand ≤ 150 mm
opstaande rand ≤ 100 mm wanneer conisch.

§ 4. Een luchtcompressor moet bij de ingebruikname onderworpen worden aan een onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen ». De luchtcompressoren worden verder overeenkomstig het artikel 5.16.1.8, § 2, onderworpen aan een periodiek onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » zodat een maximale beveiliging voor de buurt wordt verzekerd.

Voor de vergunningsplichtige en meldingsplichtige installaties die op 1 januari 2009 vergund respectievelijk gemeld zijn, geldt de overgangsregeling voorzien in artikel 5.16.1.9, § 5.

Art. 108. Aan de afdeling 5.16.3 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt een artikel 5.16.3.4 toegevoegd dat luidt als volgt :

« Art. 5.16.3.4. Installaties voor het fysisch behandelen van gassen andere dan luchtcompressoren en koelinstallaties

§ 1. De bepalingen van dit artikel gelden voor de volgende installaties voor zover de dampdruk bij de maximaal toelaatbare temperatuur meer dan 0,5 bar hoger is dan de normale atmosferische druk (1013 mbar) :

1° installaties met drukvaten, boven de volgende grenzen :

a) bij drukvaten voor gassen ingedeeld in groep 2a)1° of in groep 4, wanneer de maximaal toelaatbare druk PS groter is dan 1000 bar of wanneer het product van PS en V groter is dan 1000 bar.l;

b) bij drukvaten voor andere gassen wanneer PS groter is dan 200 bar of wanneer het product van PS en V groter is dan 200 bar.l;

2° installaties met installatieleidingen, boven de volgende grenzen :

a) voor gassen ingedeeld in groep 2a)1° of in groep 4, wanneer de nominale maat DN groter is dan 250 en tezelfdertijd het product van PS en DN groter is dan 5.000 bar;

b) voor andere gassen wanneer DN groter is dan 100 en tezelfdertijd het product van PS en DN groter is dan 3.500 bar of wanneer DN groter is dan 350;

§ 2. De installaties dienen te voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° de bouw van de drukapparaten beantwoordt aan een door de milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » aanvaarde code van goede praktijk;

2° ofwel is de controle op de bouw toevertrouwd aan de milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen ». Ofwel wordt de controle op de bouw geattesteerd door een aangemelde instantie.

3° elk drukvat draagt een plaat waarop de naam van de constructeur, het nummer van het drukvat, het fabricagejaar, de maximaal toelaatbare druk (PS), het volume (V) en de beproevingsdruk voorkomt.

§ 3. De volgende veiligheidsvoorzieningen moeten worden voorzien :

1° wanneer de toelaatbare grenzen van een drukapparaat onder redelijkerwijs te voorziene omstandigheden kunnen worden overschreden, moet het drukapparaat zijn uitgerust met passende veiligheidstoestellen, tenzij de beveiliging wordt gegarandeerd door andere in de installatie ingebouwde veiligheidsvoorzieningen. De beveiligingsvoorzieningen en de combinaties daarvan omvatten :

a) de veiligheidsappendages;

b) naar gelang het geval passende controlevoorzieningen, zoals aanwijsinstrumenten en/of alarmeringsapparatuur, waarmee automatisch of manueel toereikende maatregelen kunnen worden genomen om de drukapparaten binnen de toelaatbare grenzen te houden;

2° zo nodig zijn de drukapparaten voorzien van toereikende aftap- en ontluchtingsmiddelen teneinde :

a) schadelijke effecten, zoals waterslag, inzakken ten gevolge van het vacuüm, corrosie en onbeheerste chemische reacties te voorkomen; alle fasen van het gebruik en de beproeving, met name de drukbeproeving, dienen in aanmerking te worden genomen;

b) reiniging, inspectie en onderhoud onder volledig veilige omstandigheden mogelijk te maken;

3° Indien dit ter verzekering van de voortdurende veiligheid van de drukapparaten noodzakelijk is, moeten er inspectieopeningen volgens artikel 5.16.3.2, § 3, 5°, aanwezig zijn. Andere middelen om te mogen stellen dat de drukapparaten zich in veilige staat bevinden mogen worden toegepast :

a) wanneer het apparaat te klein is om fysieke toegang tot het inwendige gedeelte te verlenen;

b) of wanneer het openen van het drukapparaat nadelige gevolgen zou hebben voor het inwendige gedeelte;

c) of wanneer is aangetoond dat de stof die in het apparaat aanwezig is, niet schadelijk is voor het materiaal waaruit het apparaat is vervaardigd en een ander proces van inwendige degradatie redelijkerwijs niet verwacht mag worden.

§ 4. Een installatie moet bij de ingebruikname onderworpen worden aan een onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen ». De installatie wordt verder overeenkomstig het artikel 5.16.1.8, § 2, onderworpen aan een periodiek onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen » zodat een maximale beveiliging voor de buurt wordt verzekerd.

Voor de vergunningsplichtige en meldingsplichtige installaties die op 1 januari 2009 vergund respectievelijk gemeld zijn, geldt de overgangsregeling voorzien in artikel 5.16.1.9, § 5.

Art. 109. In artikel 5.16.4.4.2 van hetzelfde besluit, wordt § 2 vervangen door wat volgt :

« § 2. Het is verboden auto's of motorvoertuigen met LPG te bevoorraden waarvan het vulpunt zich niet binnen de overeenkomstig § 1 aangeduide vulplaats bevindt. ».

Art. 110. In artikel 5.16.4.4.4 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

« § 2. De tankzuilen moeten worden geplaatst :

1° langs en op een afstand van maximum 2 m van de grote as van de rechthoek welke de vulplaats afbakt;

2° op een voldoende stevig eilandje waaraan ze worden verankerd zodat de breekveiligheid, bedoeld in § 5, kan werken en beschermd door palen van ten minste 70 cm hoogte; deze schikkingen gelden niet voor tankzuilen van het hangende type. »;

2° § 4 wordt vervangen door wat volgt :

« § 4. Een doorstroombegrenzer is geplaatst tussen voormelde meter en de tankslang. De lengte van de tankslang mag niet meer bedragen dan 7 m. »;

3° § 6 wordt vervangen door wat volgt :

« § 6. Het inhoudsvermogen van het gedeelte van de buisleiding, stroomafwaarts van de kraan die zich op het einde van de slang bevindt, mag niet groter zijn dan 20 cm³. »;

4° § 9 wordt vervangen door wat volgt :

« § 9. Zo de tankzuil zich bevindt op minder dan 3 m van een tankzuil voor benzine of gasolie moet het volgende worden in acht genomen :

1° de gasaanvoerleiding van de tankzuil moet voorzien zijn van een elektromagnetische kraan van het normaal gesloten type in serie met de in § 3 bedoelde handkraan; de elektromechanische schakelaar, drukknop of gelijk ander gelijkwaardig systeem van de tankzuil zorgt voor het in werking treden (openen) van de elektromagnetische kraan;

2° de elektrische installatie van de benzine- en gasoliepompen en -zuilen moet voldoen aan de voorwaarden vermeld in artikel 5.16.4.4.5. ».

Art. 111. In artikel 5.16.4.4.7 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt :

« § 1. Het is verboden de LPG-tank te vullen van een autovoertuig ingeschreven in België, zo de montage van de LPG-installatie van dit voertuig niet voldoet aan de voorschriften van het koninklijk besluit van 9 mei 2001 betreffende het gebruik van vloeibaar gemaakte petroleumgassen (LPG) voor de aandrijving van voertuigen. Voor de naleving van deze bepalingen, kan de exploitant of zijn aangestelde vragen hem het bij het autovoertuig horende getuigschrift, bedoeld in artikel 10 van voormeld koninklijk besluit, voor te leggen.

In het geval van tankstations met selfservice moet dit verbod, duidelijk zichtbaar uitgehangen worden op het niveau van de tankzuil. »;

2° in § 2, tweede lid, worden de woorden « LPG-recipienten met een inhoudsvermogen kleiner dan of gelijk aan 60 liter welke dienen voor de verwarmings- of keukeninstallaties van caravans of motorhomes » vervangen door de woorden « LPG-recipienten met een inhoudsvermogen kleiner dan of gelijk aan 120 liter » en worden de woorden « en dat de termijn van herbeproeving niet overschreden is. » vervangen door de woorden « , dat de termijn van herbeproeving niet overschreden is en dat het niet gaat om tanks, die duidelijk een dichtheidsdefect of een andere abnormaliteit die een aanduiding vormt voor een risicoverhoging vertonen »;

3° in § 3 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

« De exploitant of zijn aangestelde moet in het station aanwezig zijn tijdens de bedrijfsuren » vervangen door de woorden « De exploitant of zijn aangestelde moet tijdens de bedrijfsuren in het station bestendig aanwezig zijn en verricht zelf de vuloperaties of houdt toezicht vanuit de controlecabine. ». »

Art. 112. In artikel 5.16.4.4.9, § 2, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de woorden « wordt ten minste driejaarlijks hernieuwd » vervangen door de woorden « wordt ten minste vijfjaarlijks hernieuwd ».

Art. 113. In artikel 5.16.4.4.10, § 1, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° punt 2° wordt vervangen door wat volgt :

« 2° de minimumafstand in horizontale projectie gemeten, die de houders, de kranen, de kleppen, de pompen en de vulopeningen moet scheiden van elke opening van een woonlokaal, van elke opening van een werklokaal dat niet onderworpen is aan het open vuurverbod, van elke openbare weg, van elke naburige eigendom en van riolen, bedraagt 5 m; »;

2° in punt 3° worden de woorden « deze voorzieningen worden bepaald door de exploitant op basis van het advies van » vervangen door de woorden « deze voorzieningen worden bepaald door de exploitant in overleg met en op basis van het advies van ».

Art. 114. Aan subafdeling 5.16.4.4 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt een artikel 5.16.4.4.11 toegevoegd dat luidt als volgt :

« Art. 5.16.4.4.11. Veiligheidsafstandsregels

§ 1. Met behoud van de toepassing van artikel 4.1.3.2 en artikel 5.16.4.4.1 moeten de nodige minimale veiligheidsafstanden worden in acht genomen om de buurt te beschermen tegen de risico's voor en de gevolgen van accidentele gebeurtenissen die eigen zijn aan de aanwezigheid of de uitbating van het LPG-station.

Voor de LPG-stations, die beantwoorden zowel aan de standaardcriteria als aan de minimale technische eisen, vastgesteld in bijlage 5.16.6 bij dit besluit, gelden met toepassing van de bepalingen van het eerste lid de minimale veiligheidsafstandsregels zoals bepaald in de volgende paragrafen.

Voor de LPG-stations, die niet beantwoorden aan de standaardcriteria, en deze minimale technische eisen, vastgesteld in bijlage 5.16.6 bij dit besluit, gelden de geïndividualiseerde minimale veiligheidsafstanden die nodig zijn volgens de bij de milieuvergunningaanvraag gevoegde individuele veiligheidsstudie uitgevoerd door een erkend VR-deskundige.

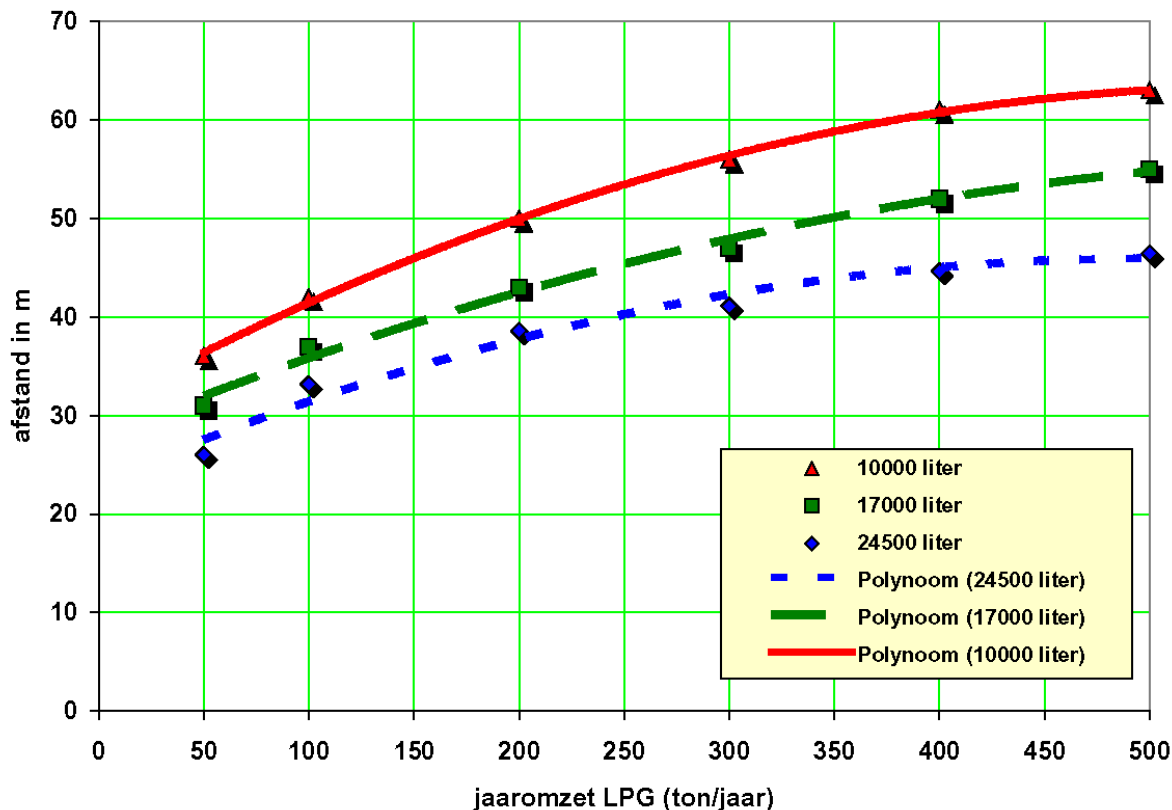
§ 2. Voor LPG-stations met ondergrondse opslagtank die beantwoorden zowel aan de standaardcriteria als aan de minimale technische eisen, vastgesteld in bijlage 5.16.6 bij dit besluit, gelden de strengste van de beide volgende veiligheidsafstandsregels :

1° tussen het vulpunt van het LPG-station enerzijds en anderzijds :

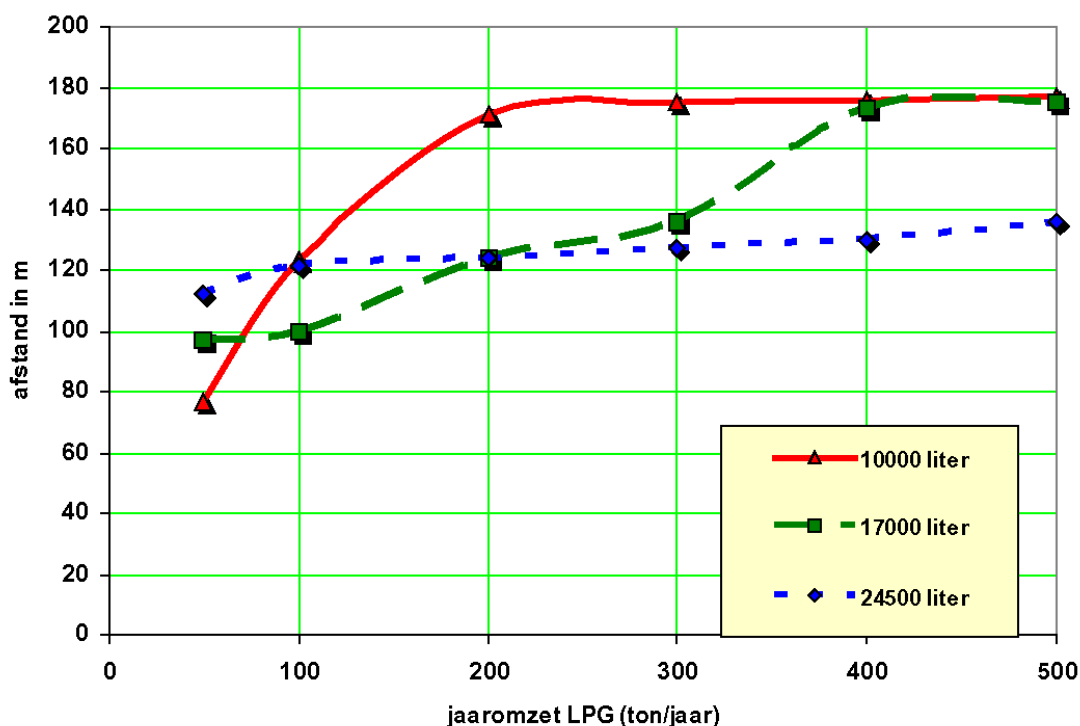
a) de meest nabijgelegen bestaande of potentiële woning, niet behorend tot de te vergunnen inrichting;

b) de gebouwen andere dan woningen, niet behorend tot de te vergunnen inrichting, met regelmatige bezetting door mensen;

moet een afstand bestaan die minimum gelijk is aan, of groter is dan de afstand die in de grafiek hierna is aangegeven in functie van de maximale LPG-jaaromzet en de waterinhoud van de LPG-opslagtank :

2° tussen de losplaats van de LPG-vrachtwagen waarmee de LPG-opslagtank wordt (bij)gevuld enerzijds en de meest nabijgelegen kwetsbare locatie anderzijds moet een afstand bestaan die minimum gelijk is aan, of groter is dan de afstand die in de grafiek hierna is aangegeven in functie van de maximale LPG-jaaromzet en de waterinhoud van de LPG-opslagtank :

§ 3. Voor LPG-stations met bovengrondse opslagtank die beantwoorden zowel aan de standaardcriteria als aan de minimale technische eisen, vastgesteld in bijlage 5.16.6 bij dit besluit, gelden de strengste van de beide volgende veiligheidsafstandsregels :

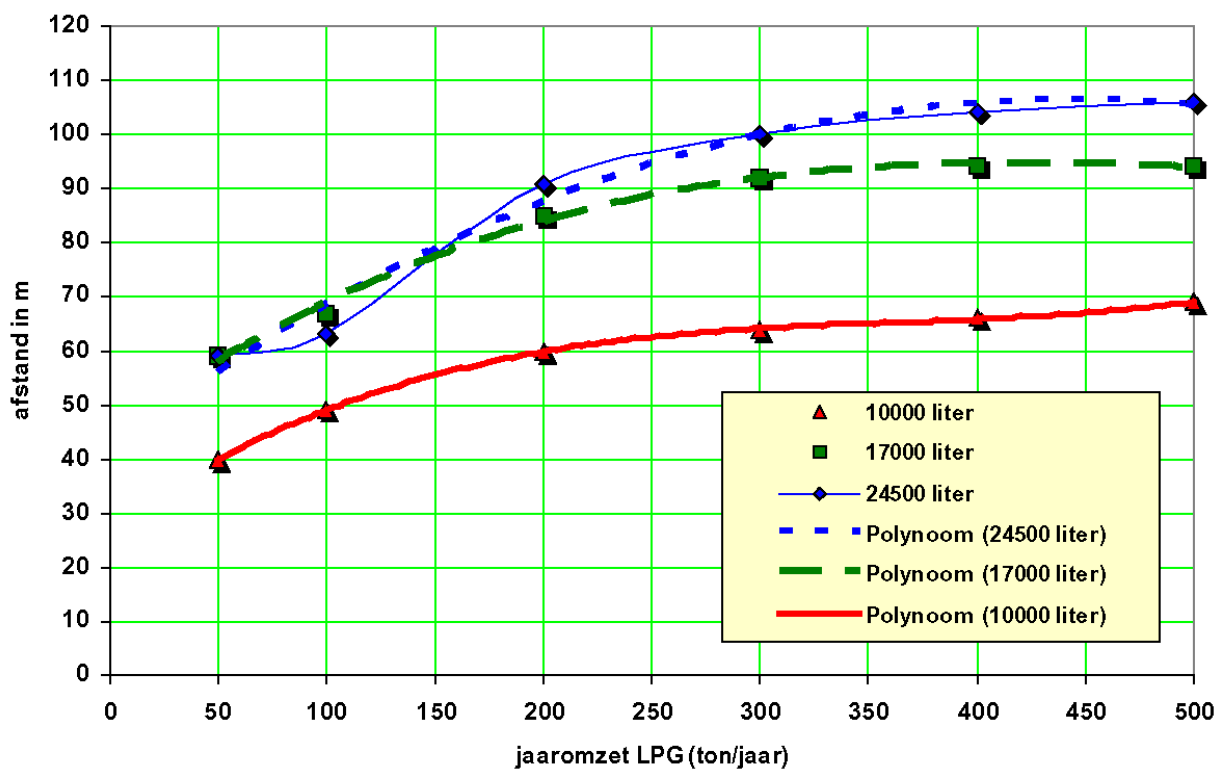
1° tussen het vulpunt van het LPG-station enerzijds en anderzijds :

a) de meest nabijgelegen bestaande of potentiële woning, niet behorend tot de te vergunnen inrichting;

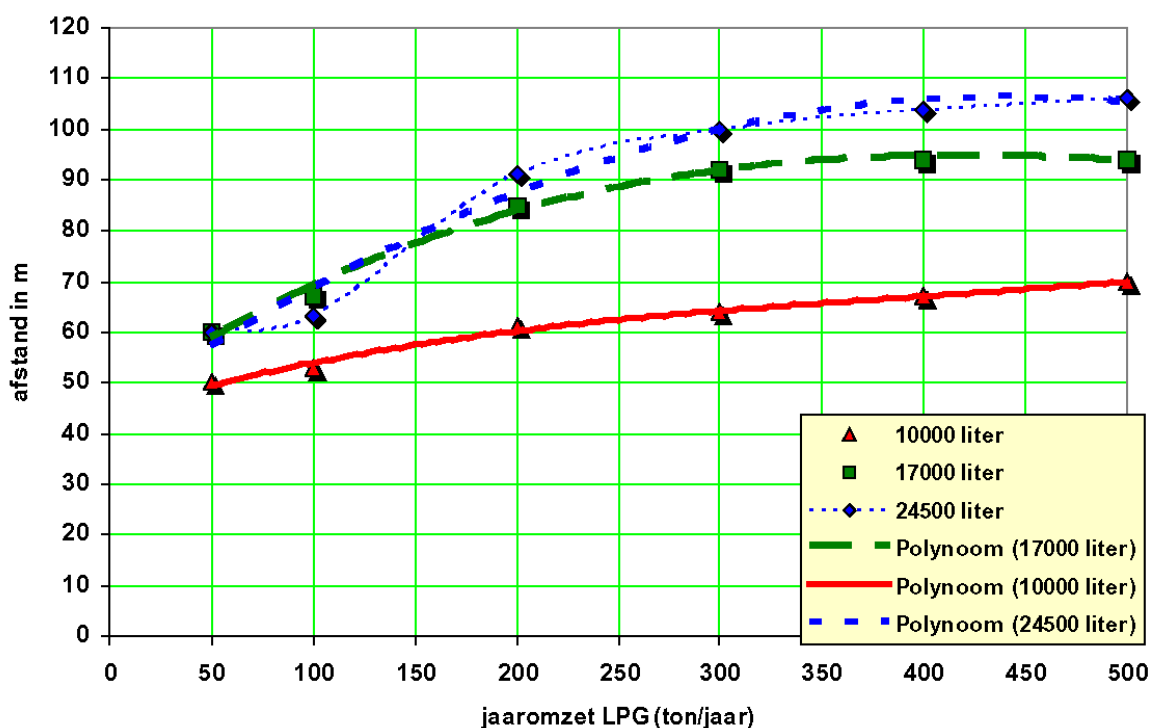
b) de gebouwen andere dan woningen, niet behorend tot de te vergunnen inrichting, met regelmatige bezetting door mensen;

moet een afstand bestaan die minimum gelijk is aan, of groter is dan de afstand die in de grafiek hierna is aangegeven in functie van de maximale LPG-jaaromzet en de waterinhoud van de LPG-opslagtank :

a) wanneer de bovengrondse LPG-opslagtank is uitgerust met een debietbegrenzer van 190 liter/min :

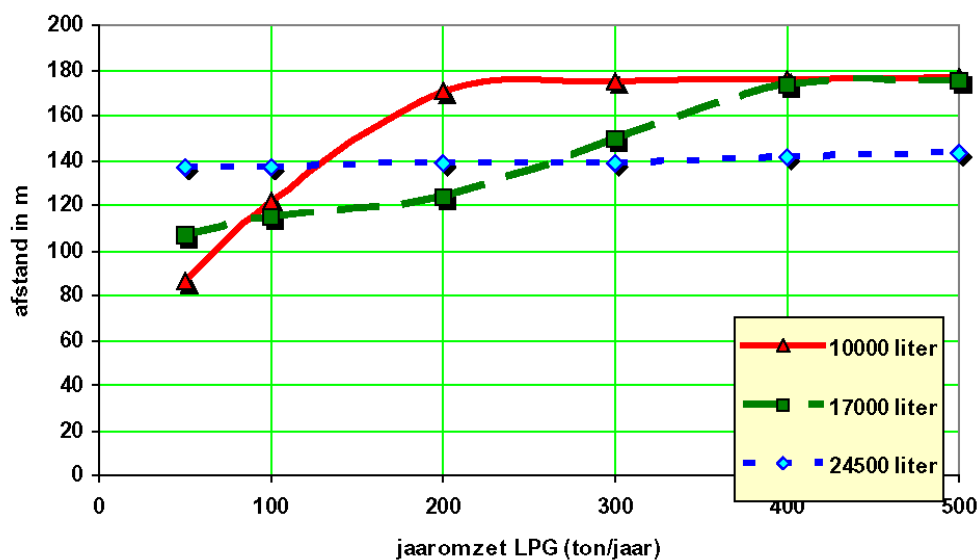

b) wanneer de bovengrondse LPG-opslagtank is uitgerust met een debietbegrenzer van 380 liter/min :

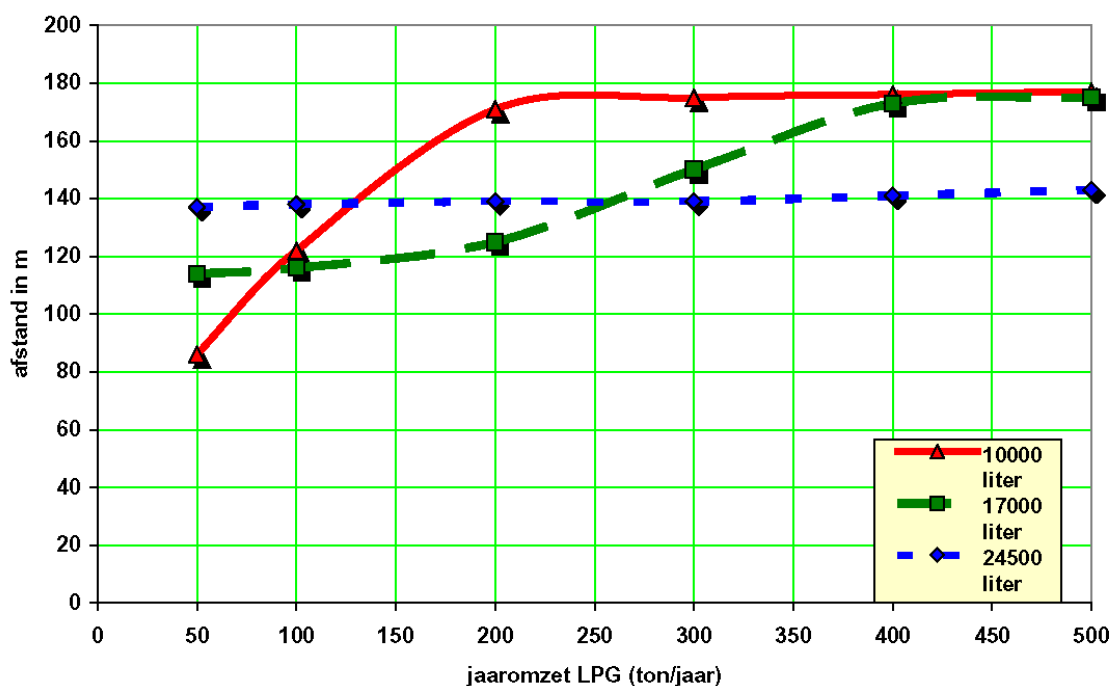

2° tussen de losplaats van de LPG-vrachtwagen waarmee de LPG-opslagtank wordt (bij)gevuld enerzijds en de meest nabijgelegen kwetsbare locatie anderzijds moet een afstand bestaan die minimum gelijk is aan, of groter is dan de afstand die in de grafiek hierna is aangegeven in functie van de maximale LPG-jaaromzet en de waterinhoud van de LPG-opslagtank :

a) wanneer de bovengrondse LPG-opslagtank is uitgerust met een debietbegrenzer van 190 liter/min :

b) wanneer de bovengrondse LPG-opslagtank is uitgerust met een debietbegrenzer van 380 liter/min :

§ 4. In afwijking van de bepalingen van het artikel 3.2.1.1 van dit reglement, moeten verdeelinstallaties die de eerste maal voor 1 januari 2009 zijn vergund, uiterlijk op 1 januari 2019 voldoen aan de veiligheidsafstandsregels van dit artikel.

Art. 115. In artikel 5.16.5.1 van hetzelfde besluit wordt § 2 opgeheven.

Art. 116. In artikel 5.16.5.6, § 1, van hetzelfde besluit, worden de woorden « bestaat uit een weerstandbiedend en ondoordringbaar materiaal » vervangen door de woorden « bestaat uit een weerstandbiedend en voor bodemverontreinigende gassen ondoordringbaar materiaal ».

Art. 117. In artikel 5.16.6.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt § 3 opgeheven.

Art. 118. Het artikel 5.16.6.8 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.16.6.8. § 1. De opslagplaatsen worden overeenkomstig het artikel 5.16.1.8, § 2, periodiek onderzocht door een milieudeskundige erkend in de discipline « houder voor gassen of gevaarlijke stoffen ».

§ 2. Het onderzoek, vermeld in § 1, omvat tevens, buiten de punten bedoeld in artikel 5.16.1.8, § 1 :

wat de veiligheidskleppen betreft, worden deze ten minste om de tien jaar herafgesteld; uiterlijk op alle kleppen moeten uitwendig zijn en voorzien zijn van een adapter.

§ 3. Voor vacuümgeïsoleerde houders wordt de opslagplaats ten minste om de twee jaar door een bevoegd deskundige nagezien. ».

Art. 119. Aan artikel 5.16.6.10, § 1, 7°, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt een punt e) toegevoegd dat luidt als volgt :

« e) elke andere uitvoering die conform is aan het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties en die door een erkende milieudeskundige is goedgekeurd. ».

Art. 120. In artikel 5.16.6.11 van hetzelfde besluit, wordt § 1 vervangen door wat volgt :

« § 1. Voor wat de pijpleidingen betreft, is de maximumdrukdruk als volgt te bepalen :

1° voor de elementen in contact met niet ontspannen gassen (vloeibare fase en/of gasvormige fase) : volgens de bepalingen van het koninklijk besluit van 13 juni 1999 betreffende het op de markt brengen van drukapparatuur, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 6 december 2005, waarmee de EG-richtlijn 97/23/EG van 29 mei 1997 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende drukapparatuur (Pressure Equipment Directive, PED), in intern recht werd omgezet;

2° voor de elementen in contact met het ontspannen gas : volgens de norm NBN D 51 006 « Binnenleidingen voor commercieel butaan of propaan in gasfase op een werkdruk van maximum 5 bar en plaatsing van de verbruikstoestellen ». ».

Art. 121. In artikel 5.16.6.13 van hetzelfde besluit, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

« Wat de houders met een inhoudsvermogen kleiner of gelijk aan 3.000 liter bovengronds of 5.000 liter ondergronds betreft, mag deze afsluiting afgeschafte worden, op voorwaarde dat de bijhorigheden behalve magnetische inhoudmeter en veiligheidsklep, die zouden kunnen lekken, van een beschermingskap voorzien zijn. ».

Art. 122. In artikel 5.16.6.14, § 1, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de woorden « is het verboden te roken, met brandende voorwerpen binnen te dringen » vervangen door de woorden « is het verboden te roken, met brandende voorwerpen of elektronische toestellen die ontstekingsbronnen bevatten, binnen te dringen ».

Art. 123. Aan artikel 5.17.1.10 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden een § 3, § 4 en § 5 toegevoegd die luiden als volgt :

« § 3. Tenzij anders vermeld in de specifieke sectorale voorwaarden inzonderheid van afdeling 5.17.4, of in de milieuvergunning, moeten in afwijking van § 1 houders voor de opslag van zeer giftige, giftige, schadelijke of corrosieve vloeistoffen die een dampdruk hebben van meer dan 13,3 kPa bij een temperatuur van 35 °C, ter beperking van de emissies van vluchtige organische stoffen (VOS) worden uitgerust met een dampbehandelingsinstallatie met een reductiepercentage van minimaal 98 % ten opzichte van een vergelijkbare houder met een vast dak zonder dampbeheersvoorzieningen (d.w.z. een houder met vast dak en alleen vacuüm/overdrukklep), voor zover die houders een onderdeel vormen van een GPBV-installatie, en voor zover de individuele opslagcapaciteit 500 m³ of meer bedraagt.

§ 4. Tenzij anders vermeld in de specifieke sectorale voorwaarden inzonderheid van afdeling 5.17.4, of in de milieuvergunning, moet, in afwijking van § 1, het systeem ter beperking van de emissies van vluchtige organische stoffen (VOS) bij houders voor de opslag van andere dan zeer giftige, giftige, schadelijke of corrosieve vloeistoffen die een dampdruk hebben van meer dan 13,3 kPa bij een temperatuur van 35 °C, ter beperking van de emissies van vluchtige organische stoffen (VOS), resulteren in een emissiereductie van minimaal 97 % ten opzichte van een vergelijkbare houder met een vast dak zonder dampbeheersvoorzieningen (d.w.z. een houder met vast dak en alleen vacuüm/overdrukklep), voor houders met intern of extern vlottend dak, voor zover die houders een onderdeel vormen van een GPBV-installatie, en voor zover de individuele opslagcapaciteit 500 m³ of meer bedraagt.

§ 5. De bepalingen van § 3 en § 4 gelden vanaf 1 januari 2015. ».

Art. 124. In artikel 5.17.2.10 van hetzelfde besluit wordt het laatste lid vervangen door wat volgt :

« Het is verboden houders waarvan de vulleiding voorzien is van een rode klever of plaat, bedoeld in artikel 5.17.2.9, te vullen of te laten vullen. De exploitant dient alle nodige maatregelen te treffen, overeenkomstig het verslag van de erkende milieudeskundige, om de opslaginstallatie terug in goede staat te brengen waarna de opslaginstallatie terug aan een controle dient onderworpen. Binnen de veertien dagen nadat een rode klever of plaat aangebracht werd maakt de exploitant of op zijn verzoek de erkende milieudeskundige hiervan melding bij de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij bevoegd voor grondwater. »

Art. 125. In artikel 5.17.3.16, § 2, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het derde lid worden de woorden « Voor in klasse 3 ingedeelde opslag van P3- en/of P4-producten » vervangen door de woorden « Voor houders, bestemd voor de opslag van P3- producten, met een individueel inhoudsvermogen tot en met 20.000 liter en voor houders, bestemd voor de opslag van P4-producten, met een individueel inhoudsvermogen tot en met 50.000 liter »;

2° een vierde lid dat luidt als volgt, wordt toegevoegd :

« Evenwaardige onderzoeken kunnen worden uitgevoerd zonder de houder inwendig te reinigen. De periodieke herhaling dient in dit geval korter te zijn dan om de 20 jaar en deze termijn dient vastgelegd te worden op basis van een risicoanalyse uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen. Elk deelonderzoek dient uitgevoerd volgens een code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen. ».

Art. 126. Artikel 5.17.3.18, laatste lid, van hetzelfde besluit wordt vervangen door wat volgt :

« Het is verboden houders waarvan de vulleiding voorzien is van een rode klever of plaat, bedoeld in artikel 5.17.3.17, te vullen of te laten vullen. De exploitant dient alle nodige maatregelen te treffen, overeenkomstig het verslag van de erkende milieudeskundige, om de opslaginstallatie terug in goede staat te brengen waarna de opslaginstallatie terug aan een controle dient onderworpen. Binnen de veertien dagen nadat een rode klever of plaat aangebracht werd maakt de exploitant of op zijn verzoek de erkende milieudeskundige hiervan melding bij de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij bevoegd voor grondwater. »

Art. 127. Artikel 5.17.4.2.1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 2001, wordt aangevuld met een § 4 die luidt als volgt :

« § 4. De bepalingen van deze subafdeling zijn niet van toepassing voor de autoassemblagebedrijven die werken met het « in lijn »- of « lopende band »-systeem waar de nieuwe geassembleerde benzineauto's voor de eerste maal getankt worden. De benzinedampen dienen evenwel teruggevoerd te worden naar een tussentank, een damptherugwinningsinstallatie of een gelijkwaardig systeem. De tussentank mag in voorkomend geval binnen in het assemblagegebouw gelegen zijn.

De emissies van de damptherugwinningsinstallatie in de atmosfeer mogen bij normale werking niet meer bedragen dan 5 g C per liter getankt. Uiterlijk drie maanden na de datum van ingebruikstelling en vervolgens minstens éénmaal per jaar dient een milieudeskundige erkend in de discipline lucht, een verslag op te stellen waarin de resultaten van de metingen uitgevoerd ter bepaling van de gemiddelde uitstoot van dampen in de afvoer van de damptherugwinningsinstallatie worden weergegeven, besproken en getoetst aan de voormelde emissiegrenswaarde. De termijn tussen twee controlemetingen mag in geen geval 15 maanden overschrijden. De resultaten van voormelde emissiemetingen moeten ter inzage zijn van de met het toezicht gelaste overheden. » .

Art. 128. In afdeling 5.17.4 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999 en 20 april 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het opschrift worden de woorden « van benzine » vervangen door de woorden « van gevaarlijke vloeistoffen »;

2° er wordt een subafdeling 5.17.4.3, bestaande uit artikel 5.17.4.3.1 en 5.17.4.3.2, toegevoegd, die luidt als volgt :

« Subafdeling 5.17.4.3.

Op- en overslagactiviteiten in petroleumraffinaderijen

Art. 5.17.4.3.1. De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de opslagplaatsen, vermeld in de subrubrieken 17.3.4 en 17.3.5 van de indelingslijst, voorzover deze opslagplaatsen betrekking hebben op het ontvangen, opslaan en overslaan van gevaarlijke vloeistoffen in een petroleumraffinaderij als vermeld in subrubriek 1.1 en/of 20.1.2 van de indelingslijst. Zij gelden onverminderd de andere toepasselijke bepalingen van hoofdstuk 5.17.

Art. 5.17.4.3.2. § 1. Bovengrondse verticale houders moeten uitgerust worden met vlottende daken voor zover de individuele opslagcapaciteit 500 m³ of meer bedraagt en vloeibare organische producten worden opgeslagen die een dampspanning hebben van 13,3 kPa of meer bij 35 °C.

§ 2. Bovengrondse verticale houders uitgerust met een uitwendig vlottend dak moeten voorzien zijn van een primaire afdichting om de ringvormige ruimte tussen de wand van de houder en de buitenste rand van het vlottend dak af te dichten en van een secundaire afdichting die boven de primaire afdichting is aangebracht, zodat in vergelijking met een vergelijkbare houder met vast dak zonder dampbeheersvoorzieningen, d.w.z. een houder met vast dak en alleen vacuüm/overdrukplep, in totaal 95 % of meer van de damp wordt vastgehouden.

§ 3. Bovengrondse verticale houders uitgerust met een intern vlottend dak moeten voorzien zijn van een primaire afdichting, zodat in vergelijking met een vergelijkbare houder met vast dak zonder dampbeheersvoorzieningen, met name een houder met vast dak en alleen vacuüm/overdrukplep, in totaal 90 % of meer van de damp wordt vastgehouden.

§ 4. Om het rendement, vermeld in § 2 en § 3, te bepalen worden berekeningsmethoden uit de literatuur gebruikt die ten minste rekening houden met volgende parameters : de dampspanning bij opslagtemperatuur, het moleculair gewicht van de dampen, het type afdichting, de diameter van de houder en de vrije damphoogte. De berekeningen van het rendement worden voor elke houder ter beschikking gehouden van de toezichthoudende overheid.

§ 5. Indien het rendement, vermeld in § 2 en § 3, niet gerealiseerd kan worden omwille van de specifieke karakteristieken van de betrokken houder (zoals lage doorzet, kleine diameter), moet aangetoond worden dat de beste beschikbare primaire en secundaire dichtingen worden ingezet. Dit kan door aan te tonen dat de geïnstalleerde dampvoorzieningen het rendement wel zouden bereiken in een houder met gemiddelde karakteristieken.

§ 6. Andere dampbeheersvoorzieningen dan vlottende daken zijn toegelaten indien per houder kan aangetoond worden dat een zelfde rendement wordt gerealiseerd.

§ 7. Alle naden, verbindingen en doorvoeringen van de drijvende daken moeten worden afgedicht met toepassing van de beste beschikbare technieken. ».

§ 8. Het onderzoek, vermeld in artikel 5.17.3.16, § 1, omvat tevens de afdichtingen. Deze moeten vervangen worden wanneer uit inspectie blijkt dat hun goede werking niet meer gewaarborgd is.

§ 9. Verplaatsingsdampen uit mobiele tanks, exclusief zeeschepen, die worden gevuld met nafta, reformaat, benzine of aromaten met een dampspanning van 13,3 kPa of meer bij 35 °C moeten via een dampdichte leiding teruggevoerd worden naar een dampbehandelingsinstallatie (dampturugwinningseenheid of verbrandingseenheid met terugwinning van energie).

§ 10. De dampbehandelingsinstallatie, vermeld in § 9, moet voldoen aan de bepalingen, vermeld in artikel 5.17.4.1.3, § 4, en in § 3, tweede lid, van bijlage 5.17.9.

§ 11. Elke periode van buitengebruikstelling van deze dampbehandelingsinstallatie moet in een register worden vermeld, alsmede de reden daarvan en de getroffen maatregelen. Dit register ligt ter inzage van de toezichthoudende overheid op de plaats van exploitatie.

§ 12. De bepalingen van dit artikel gelden vanaf 1 januari 2010. Voor houders die reeds vóór 1 januari 2005 reglementair in gebruik waren en op jaarbasis minder dan 10 ton VOS uitstoten, gelden de bepalingen van § 1 tot en met § 8 evenwel vanaf 1 januari 2015. ».

Art. 129. Aan artikel 5.17.5.1 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 2001, wordt een § 4 toegevoegd die luidt als volgt :

« § 4. De bepalingen van § 2 en § 3 van dit artikel zijn niet van toepassing op brandstofverdeelininstallaties behorend tot het « in lijn »- of « lopende band »-systeem van autoassemblagebedrijven waar de nieuwe geassembleerde benzineauto's voor de eerste maal getankt worden. ».

Art. 130. Aan artikel 5.17.5.5 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt een § 2 toegevoegd, die luidt als volgt :

« § 2. De bepalingen van § 1 van dit artikel zijn niet van toepassing op het « in lijn' » of « lopende band »-systeem van autoassemblagebedrijven waar de nieuwe geassembleerde auto's voor de eerste maal getankt worden. Onverminderd de andere wettelijke of reglementaire bepalingen ter zake treft de exploitant de vereiste beschermingsmaatregelen tegen de risico's van brand, ontploffing en verontreiniging. De brandstofbevoorrading van de motorvoertuigen dient te gebeuren boven een inkuiping teneinde brandverspreiding, bodem- en / of grondwaterverontreiniging te voorkomen. ».

Art. 131. In hetzelfde besluit wordt hoofdstuk 5.18, dat bestaat uit artikel 5.18.1.1 tot en met 5.18.3.1, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, 26 maart 2004, 12 mei 2006, 7 maart 2008 en 6 juni 2008, vervangen door wat volgt :

« HOOFDSTUK 5.18

ONTGINNINGEN

AFDELING 5.18.1

ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5.18.1.1. § 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen, vermeld in de subrubrieken 18.1, 18.2 en 18.5 van de indelingslijst.

§ 2. De ontginningen omvatten de activiteiten waarbij oppervlaktedelfstoffen worden onttrokken aan de bodem door middel van een bovengrondse exploitatie in gebieden die volgens de stedenbouwkundige plannen de bestemming ontginningsgebied hebben. Met oppervlaktedelfstof wordt bedoeld elke delfstof die als geologische afzetting aan of in de nabijheid van het aardoppervlak in openlucht wordt ontgonnen.

§ 3. Enkel de kadastrale percelen of delen ervan zowel opgenomen in de stedenbouwkundige als in de milieuvergunning kunnen ontgonnen worden.

§ 4. De exploitant houdt een afschrift van de vergunningsbesluiten en de bijhorende plannen waarop de vergunde kadastrale percelen duidelijk zijn aangegeven, ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren.

§ 5. De werken van alle aard, tijdelijk of bestendig verbonden aan de ontginning, gebeuren onder het gezag en de verantwoordelijkheid van de exploitant. Deze laatste stelt een verantwoordelijke persoon aan.

De naam van deze verantwoordelijke persoon wordt door de vergunninghouder aan de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, en de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen, schriftelijk meegedeeld. De bedoelde verantwoordelijke persoon heeft als opdracht toezicht te houden op de naleving van de van toepassing zijnde milieu- en vergunningsvoorwaarden.

§ 6. In geval instortingen of verzakkingen dreigen die een gevaar voor de omgeving of voor het openbaar domein kunnen vormen, moet de exploitant de toezichthoudende ambtenaren en de burgemeester hiervan schriftelijk op de hoogte brengen binnen de 24 uur.

Bij hoogdringendheid moet voormelde kennisgeving telefonisch, per fax of per e-mail gebeuren met een schriftelijke bevestiging binnen de 24 uur.

Elk zwaar ongeval of incident moet onmiddellijk meegedeeld worden aan de burgemeester en aan de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, en de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen.

Art. 5.18.1.2. § 1. De ontginning moet uitgevoerd worden overeenkomstig een goedgekeurd werkplan. Dit werkplan moet worden opgesteld in functie van de vergunningsvoorwaarden en de eindafwerking, en moet ten minste de volgende aspecten behandelen :

1° de plaats waar de ontginning wordt uitgevoerd met dien verstande dat de ontginning op niet meer dan één plaats tegelijk mag uitgevoerd worden, tenzij gemotiveerd wordt waarom meerdere gelijktijdige ontginningsplaatsen nodig zijn;

2° een motivering voor het al of niet veranderen van de toestand van de grondwatertafel. In het geval dat een grondwatertafelverandering wordt voorgesteld, dient bijkomend melding gemaakt te worden van :

a) het aantal en de plaats van de peilputten in de omgeving;

b) de mogelijkheid tot hervoeding;

c) de maximale grondwatertafelverandering;

d) het lozingspunt van de opgepompte hoeveelheden water;

3° een nauwkeurige beschrijving van de eindafwerking, zijnde de toestand waarin de percelen waarvoor een milieuvergunning is verleend na ontginning zullen worden afgewerkt, met vermelding van de maximale oppervlakte die op een bepaald ogenblik onafgewerkt zal zijn;

4° een beschrijving van de maatregelen om de hinder voor de omgeving te voorkomen en/of te beperken en inzonderheid van de maatregelen tegen stof en geluid;

5° een beschrijving van de monsternames aan de hand waarvan wordt nagegaan of de teelaarde al dan niet verontreinigd is, als die teelaarde valt onder de definitie van winningsafval, vermeld in artikel 1.1.2. De precieze voorwaarden van de monsternames worden bepaald in overleg met de overheid die bevoegd is om het werkplan goed te keuren;

6° de analyseresultaten van de monsters, vermeld in 5°, getoetst aan de normen, vermeld in bijlage 4 van het besluit van 14 december 2007 van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming.

§ 2. De voorschriften inzake de eindafwerking van de ontginningszone, aangegeven op het gewestplan of het ruimtelijk uitvoeringsplan, het ontwerp-gewestplan of het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan, een goedgekeurd plan van aanleg of enig ander van toepassing zijnd stedenbouwkundig plan, moeten stipt gevolgd worden.

§ 3. Het werkplan, vermeld in § 1, moet binnen de drie maanden na de betekening van de vergunning ter goedkeuring voorgelegd worden aan de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, en de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen.

De ontginningswerken die het voorwerp van de vergunning uitmaken mogen slechts worden aangevat na de goedkeuring van het werkplan zowel door de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, als door de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen.

§ 4. De vergunninghouder moet een voortgangsrapport opstellen zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 26 maart 2004 houdende regels tot uitvoering van het oppervlaktedelfstofdecreet.

AFDELING 5.18.2

VOORWAARDEN BETREFFENDE DE ONTGINNINGSWERKEN

Art. 5.18.2.1. § 1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, moet de vergunde ontginningszone vóór de aanvang van de ontginningswerken duidelijk afgepaald worden door een beëdigd landmeter. De exploitant deelt datum en uur waarop tot deze afpaling wordt overgegaan uiterlijk zeven kalenderdagen vooraf mee aan de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, en aan de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen.

§ 2 De toegang tot de ontginning wordt verboden door borden die op oordeelkundig gekozen plaatsen worden opgesteld en duidelijk vanop de openbare weg zichtbaar zijn. In overleg met de burgemeester moet voor die plaatsen die een groot gevaar voor het publiek vormen, bepaald worden waar en op welke wijze de ontginning moet afgeschermd worden.

§ 3. In de mate dat in het goedgekeurde werkplan is voorzien dat de dekgrond en/of de teelaarde met een afzonderlijke trap wordt afgegraven, moet de specie op voldoende afstand van het front gestapeld worden om het gevaar voor afschuiving te vermijden.

§ 4. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, moet langs aangrenzende percelen die geen eigendom zijn van de exploitant, langs openbare en private land- en buurtwegen en langs gebouwen en kunstwerken, een beschermingsstrook onaangetast worden gelaten.

Deze strook moet ten minste een breedte hebben :

1° langs bestaande gebouwen en kunstwerken : gelijk aan de diepte van de uitgraving t.o.v. het maaiveld met een minimum van 10 m;

2° langs aangrenzende percelen niet in eigendom van de exploitant : gelijk aan de diepte van de uitgraving t.o.v. het maaiveld met een minimum van 5 m en een maximum van 15 m;

3° langs wegen : gelijk aan de diepte van de uitgraving t.o.v. het maaiveld met een minimum van 5 m.

Langs deze stroken moet een helling behouden blijven van :

1° 45° t.o.v. de horizontale bij droge winningen, met name boven de natuurlijke grondwatertafel;

2° 18° t.o.v. de horizontale bij natte winningen, met name onder de natuurlijke grondwatertafel.

Bij verdere uitdieping van een ontginning moet worden nagegaan of de bestaande beschermingsstroken op het niveau van het maaiveld voldoende rekening houden met de nieuw voorziene diepte. In voorkomend geval moet een nieuwe beschermingsstrook langs de rand van de oude putvloer voorzien worden.

Mits schriftelijke toelating van de eigenaar van een aanpalend perceel, kan de bovenvermelde beschermingsstrook vervallen zonder dat de door ontginning aangetaste zone verder mag komen dan de grenzen van de vergunde zone.

§ 5. Op die plaatsen waar de vereiste of voorgeschreven stroken en hellingen niet meer bestaan, moet de exploitant deze onmiddellijk herstellen. De herstelmaatregelen moeten onmiddellijk ter kennis gebracht worden van de toezichthoudende ambtenaren.

§ 6. De ontginningmethode moet aangepast zijn aan de aard van de te ontginnen grondlagen, van de dekgronden en van de afzettingen in de omgeving. De nodige schikkingen moeten worden getroffen om het gevaar voor instortingen, afschuivingen, inklinkingen, beschadigingen van gebouwen en van kunstwerken en het droogtrekken van omgevende terreinen en waterwinningen, te voorkomen.

Het is verboden te werken met ondermijning of met vooroverhellend front. Fronten waaraan niet meer ontgonnen wordt, moeten worden afgewerkt volgens de hellingen vermeld in § 4.

§ 7. Tijdens en na de exploitatie dient er voor gezorgd dat de waterhuishouding van de omgeving de normale situatie benadert.

Een verandering van de grondwatertafel moet maximaal beperkt en zo mogelijk zelfs vermeden worden. Bij natte winningen dient watervervuiling door olievlekken voorkomen te worden door de drijvende baggermachines of zandzuigers uit te rusten met voorzieningen die lekkages voorkomen en met materiaal dat bij een olieek ingezet kan worden voor de ruiming.

Art. 5.18.2.2. Niemand mag springstoffen in de ontginningen of in de daaraan palende aanhorigheden brengen, tenzij daarvoor in de milieuvergunning uitdrukkelijk toelating is verleend. De gevaren die springstoffen met zich brengen, moeten door de nodige voorzorgsmaatregelen vermeden worden.

Het is verboden op de werven dynamiet en gelijkaardige mengsels te brengen die door de vorst werden getroffen of die zich niet in volmaakte staat van bewaring bevinden.

Het is verboden op de werven brisante springstoffen en ontploffers te laten liggen die niet onmiddellijk worden gebruikt.

Het plaatsen van springstoffen in mijnovens en het vullen van een boorgat mag enkel gebeuren met vulstokken die niet van metaal zijn. Schokken en plotse stoten moeten daarbij vermeden worden. »

Art. 132. In artikel 5.19.14, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

« § 2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4 zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden : temperatuur 0 °C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de geloosde afvalgassen met uitzondering voor de afvalgassen afkomstig van direct gestookte spaandrogers, indirect gestookte spaandrogers en hybride spaandrogers. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

parameter	Emissiegrenswaarde
stofdeeltjes totaal bij een massastroom van:	
a) ≤ 200 g/h	150,0 mg/Nm ³
b) > 200 g/h:	
- in het afvalgas van slijpmachines	- tot 31 december 2014: 10,0 mg/Nm ³ - vanaf 1 januari 2015: 5,0 mg/Nm ³
	10 mg/Nm ³ (nat gas)
- in de overige afvalgassen	- tot 31 december 2014: 50,0 mg/Nm ³ - vanaf 1 januari 2015: 15,0 mg/Nm ³ (nat gas)

»

2° een nieuwe § 2bis wordt ingevoegd die luidt als volgt :

« § 2bis. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking en met uitsluiting van alle algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4 zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden : temperatuur 0 °C, druk 101,3 kPa van toepassing op de geloosde afvalgassen van direct gestookte spaandrogers.

parameter	emissiegrenswaarde (mg/Nm ³ , tenzij anders vermeld) - het zuurstofgehalte waarbij gemeten wordt is steeds aangeduid, evenals droog / nat gasomstandigheden			
	≤ 5 MW	5 t/m 20 MW (nieuw) 5 t/m 30 MW (bestaand)	20 t/m 50 MW (nieuw) 30 t/m 50 MW (bestaand)	> 50 MW
stofdeeltjes totaal (bij 17% O ₂)				
- nieuw	150	50	30	20
- bestaand	150	tot 1 januari 2009: 150 vanaf 1 januari 2009: 50	30	30
NO _x (bij 11% O ₂)				
- nieuw	800	800	800	500
- bestaand	875	875	875	875
CO (1) (bij 11 % O ₂)				
- nieuw	250	200	200	100
- bestaand	250	250	250	250
TOC (in mg C) (bij 17% O ₂ , nat gas)				
- nieuw	300	300	300	300
- bestaand	500	500	300	300
PCDD's en PCDF's (ng TEQ/Nm ³ , bij 17% O ₂) (2)				
- nieuw	0,2	0,1	0,1	0,1
- bestaand	0,2	0,15	0,15	0,15
formaldehyde (bij 17 % O ₂ , nat gas)	50	50	50	50
HCl (bij 11% O ₂)	50	50	50	10
HF (bij 11% O ₂)	2	2	2	1
SO ₂ (bij 11% O ₂)	-	-	-	50
Zware metalen (bij 11% O ₂ , tenzij anders vermeld) Som (3)				
- nieuw	1,5	1,5	1,5	0,5
- bestaand	1,5	1,5	1,5	1,5
	(bij 17 % O ₂)			
Hg				
- nieuw	0,1	0,1	0,1	0,05
- bestaand	0,1	0,1	0,1	0,1
	(bij 17 % O ₂)			
Cd + Tl				
- nieuw	0,1	0,1	0,1	0,05
- bestaand	0,1	0,1	0,1	0,1
	(bij 17 % O ₂)			

(1) uurgemiddelde na verbranding.

(2) de gemiddelden worden bepaald over een bemonsteringsperiode van minimaal zes uur en maximaal acht uur. De emissiegrenswaarde heeft betrekking op de totale concentratie van dioxinen en furanen, berekend aan de hand van het begrip 'toxische equivalentie'.

(3) som = Sb, As, Pb, Cr, Co, Cu, Sn, Ni, V.

Bij toepassing van vaste of vloeibare brandstoffen in direct gestookte spaandrogers mag het massagehalte aan zwavel 1 %, bij vaste brandstoffen ten opzichte van een onderste stookwaarde van 29,3 MJ/kg, niet overschrijden of de afvalgassen moeten gelijkwaardig worden gereinigd.

De normen voor HCl, HF en de zware metalen (Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Sn + Ni + V, Hg en Cd + Tl) zijn enkel van toepassing indien niet-verontreinigd behandeld houtafval wordt gestookt of meegestookt als brandstof. »;

3° een nieuwe § 2ter wordt ingevoegd die luidt als volgt :

« § 2ter. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking en met uitsluiting van alle algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4 zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³; en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden : temperatuur 0°C, druk 101,3 kPa, gemeten zuurstofgehalte, van toepassing op de geloosde afvalgassen van indirect gestookte spaandrogers en hybride spaandrogers.

parameter	emissiegrenswaarde (mg/Nm ³), droog / nat gasomstandigheden zijn steeds aangeduid		
	≤ 500 g/h	500 t/m 5000 g/h	> 5000 g/h
Stofmassastroom →			
stofdeeltjes totaal (droog gas)			
- nieuw	150	20	20
- bestaand	150	50 (1)	tot 1 januari 2009: 50 vanaf 1 januari 2009: 20
formaldehyde (nat gas)			
- nieuw	50	50	20
- bestaand	50	50	20
TOC (in mg C, nat gas)			
- nieuw	300	300	300
- bestaand	300	300	300

(1) Voor hybride gestookte spaandrogers waarbij de gebruikte gassen NIET vooraf gereinigd zijn, wordt dit 20 mg/Nm³; ».

Voor hybride drogers waarbij gereinigde rookgassen gebruikt worden in de droger wordt er verwezen naar de normen van indirecte drogers.

4° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

« § 3. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, vermeld in hoofdstuk 4.4, mogen bij de installaties voor de productie van houtvezelplaten of spaanplaten de emissies aan damp- of gasvormige organische stoffen volgens bijlage 4.4.2 sub 9° en 10° in het afvalgas van de persen per kubieke meter geproduceerde plaat 0,06 kg niet overschrijden. »;

5° § 4 wordt vervangen door wat volgt :

« § 4. Met betrekking tot de meetfrequentie, de meetmethode en de evaluatie van de meetresultaten gelden de bepalingen van de meetstrategie voor luchtverontreinigende stoffen, vermeld in hoofdstuk 4.4, uitgezonderd voor de emissies van de persen bij de productie van houtvezelplaten of spaanplaten. »;

6° er wordt een § 5 toegevoegd die luidt als volgt :

« § 5. In afwijking van de algemene meetfrequenties zoals bepaald in artikel 4.4.4.4, dient bij installaties voor de productie van houtvezelplaten of spaanplaten de emissienorm voor het afvalgas van de persen van 0,06 kg (aan damp- of gasvormige organische stoffen uit groep 9° en 10° volgens bijlage 4.4.2) per kubieke meter geproduceerde plaat, minstens jaarlijks te worden getoetst. »;

7° er wordt een § 6 toegevoegd die luidt als volgt :

« § 6. Voor de afvalgassen afkomstig van direct gestookte spaandrogers, indirect gestookte spaandrogers en hybride spaandrogers gelden, in afwijking van alle algemene meetfrequenties zoals bepaald in afdeling 4.4.4, onderstaande meetfrequenties.

	Stof	CO	PCDD's en PCDF's (TEQ)	TOC (in mg C)	Formaldehyde	NO _x	HCl	HF	re metalen: Som (1) Hg Cd + Tl	
Meetfrequenties voor directe drogers										
≤ 5 MW										
- onbehandeld hout	6-mdl	6-mdl	-	jaarlijks	jaarlijks	jaarlijks	-	-	-	
- niet-verontreinigd behandeld hout	6-mdl	6-mdl	2-jaarlijks	jaarlijks	jaarlijks	6-mdl	6-mdl	jaarlijks	jaarlijks	
tussen 5 MW en 50 MW										
- onbehandeld hout	3-mdl	3-mdl	jaarlijks	6-mdl	6-mdl	3-mdl	-	-	-	
- niet-verontreinigd behandeld hout	3-mdl	3-mdl	Jaarlijks	6-mdl	6-mdl	3-mdl	6-mdl	6-mdl	6-mdl	
≥ 50 MW										
- onbehandeld hout	3-mdl	3-mdl	6-mdl	3-mdl	3-mdl	continu	-	-	-	
- niet-verontreinigd behandeld hout	3-mdl	3-mdl	6-mdl	3-mdl	3-mdl	continu	3-mdl	3-mdl	3-mdl	
Meetfrequenties voor indirecte en hybride drogers										
≤ 500 g/h	6-mdl	-	-	jaarlijks	jaarlijks	-	-	-	-	
> 500-5000 g/h	mdl	-	-	6-mdl	6-mdl	-	-	-	-	
>5000 g/h	mdl	-	-	3-mdl	3mdl	-	-	-	-	
(1) som	=	Sb,	As,	Pb,	Cr,	Co,	Cu,	Sn,	Ni,	V

(1) som = Sb, As, Pb, Cr, Co, Cu, Sn, Ni, V

De sectorale meetfrequenties voor HCl, HF en de zware metalen (som, Hg en Cd + Tl) zijn enkel van toepassing indien niet-verontreinigd behandeld houtafval wordt gestookt of meegestookt als brandstof. In de milieuvergunning kan worden toegestaan dat de frequentie van de periodieke metingen voor zware metalen verlaagd wordt naar één maal per twee jaar, op voorwaarde dat de emissies als gevolg van verbranding of meeverbranding minder dan 50% bedragen van de overeenkomstig artikel 5.19.1.4, § 2bis en artikel 5.19.1.4, § 2ter vastgestelde emissiegrenswaarden. Dat wordt beoordeeld aan de hand van informatie over de samenstelling van het afval in kwestie en metingen van de emissies van de genoemde stoffen. Die uitzonderingen moeten in de milieuvergunningsaanvraag worden vermeld en gemotiveerd.

In de milieuvergunning kan worden toegestaan dat de frequentie van de periodieke metingen verlaagd wordt, op voorwaarde dat de exploitant aan de vergunningverlenende overheid kan bewijzen dat de emissies onder alle omstandigheden minder dan 50% bedragen van de vastgestelde emissiegrenswaarden. Deze toelating moet in de milieuvergunning worden gemotiveerd. ».

Art. 133. Aan artikel 5.20.2.2, § 1 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, wordt een derde lid toegevoegd dat luidt als volgt :

« Voor de toepassing van de emissiegrenswaarden, bedoeld in deze § 1, wordt vanaf 1 januari 2010 voor de gasturbines in warmtekrachttoepassing enkel het warmterecuperatiegedeelte in rekening gebracht. Het warmterecuperatiegedeelte van de gasturbines in warmtekrachttoepassing wordt bepaald door het totale rookgasvolume van de gasturbine in warmtekrachttoepassing te verminderen met het rookgasvolume dat specifiek aan de elektriciteitsopwekking van de installatie kan toegekend worden, met name 4000 Nm³/MWhe (bij een zuurstofgehalte in de rookgassen van 15 volumepercent). De bijhorende emissies aan de elektriciteitsopwekking van de installatie die in mindering moeten gebracht worden van de totale emissies van de installatie, worden bepaald door het rookgasvolume dat specifiek aan de elektriciteitsopwekking van de installatie wordt toegekend, te vermenigvuldigen met de gemeten emissieconcentraties voor de gehele installatie. ».

Art. 134. In artikel 5.20.2.7, § 4, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, worden de woorden « artikel 5.2.3.1.5, § 6 » vervangen door de woorden « de wijze vermeld in de definitie van « dioxines en furanen » zoals vastgesteld in artikel 1.1.2, « definities algemeen », ».

Art. 135. Artikel 5.24.0.1 van hetzelfde besluit wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.24.0.1. Voor inrichtingen, als vermeld in rubriek 24 van de indelingslijst, worden voor het laboratorium op zich geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventuele andere toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing. Inzonderheid gelden voor de lozing van afvalwater afkomstig van laboratoria de sectorale normen vastgesteld in sub 21 van de bijlage 5.3.2 bij dit besluit. ».

Art. 136. Aan artikel 5.25.0.1 van hetzelfde besluit wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

« § 4. De niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten worden als categorie 1-, categorie 2- of categorie 3-materiaal behandeld, verzameld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten. ».

Art. 137. Aan artikel 5.26.0.1 van hetzelfde besluit, waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt een § 2 toegevoegd die luidt als volgt :

« § 2. De niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten worden als categorie 1-, categorie 2- of categorie 3-materiaal behandeld, verzameld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten. ».

Art. 138. Aan artikel 5.28.2.1 van hetzelfde besluit, waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt een § 2 toegevoegd, die luidt als volgt :

« § 2. De niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten worden als categorie 1-, categorie 2- of categorie 3-materiaal behandeld, verzameld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten. ».

Art. 139. Aan artikel 5.28.3.1.1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2003, wordt een § 3 toegevoegd die luidt als volgt :

« § 3. De niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten worden als categorie 1-, categorie 2- of categorie 3-materiaal behandeld, verzameld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten. ».

Art. 140. In artikel 5.28.3.2.3 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 2 wordt opgeheven;

2° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

« § 3. Het register, bedoeld in § 1, ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren. ».

Art. 141. Aan artikel 5.29.0.4 van hetzelfde besluit wordt een nieuwe § 3 toegevoegd die luidt als volgt :

« § 3. Indien het de opslag betreft van stuivende stoffen in gesloten systemen behorende bij een GPBV-installatie, zijnde een inrichting die in de 4de kolom van de indelingslijst met het symbool X is gekenmerkt, moet ter beperking van de stofemissies :

1° onverminderd de bepalingen van de artikelen 5.29.0.3 en 5.29.0.4, een stofverwijderingsinstallatie worden gebruikt;

2° de emissie van stof van deze stofverwijderingsinstallatie lager zijn dan 10 mg/Nm³;

Voor installaties die de eerste maal zijn vergund voor 1 januari 2009, gelden de bepalingen van deze § 3 met ingang van 1 januari 2011. ».

Art. 142. In artikel 5.29.0.6, § 1, 3°, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999 en 28 november 2003, worden de woorden « artikel 5.2.3.1.5, § 6 » vervangen door de woorden « de wijze vermeld in de definitie van « dioxines en furanen » zoals vastgesteld in artikel 1.1.2, « definities algemeen », ».

Art. 143. Aan artikel 5.30.0.4 van hetzelfde besluit wordt een nieuwe § 4 toegevoegd die luidt als volgt :

« § 4. Indien het de opslag betreft van stuivende stoffen in gesloten systemen behorende bij een GPBV-installatie, zijnde een inrichting die in de 4de kolom van de indelingslijst met het symbool X is gekenmerkt, moet ter beperking van de stofemissies :

1° een stofverwijderingsinstallatie worden gebruikt;

2° de emissie van stof van deze stofverwijderingsinstallatie lager zijn dan 10 mg/Nm³.

Voor installaties die de eerste maal zijn vergund voor 1 januari 2009, gelden de bepalingen van deze § 3 met ingang van 1 januari 2011. ».

Art. 144. In artikel 5.30.1.3, 2°, b), van hetzelfde besluit wordt de norm voor de parameter CO die luidt als volgt :

«

	voor ovens met naverbranding	100 mg/Nm ³ ;
	voor ovens zonder naverbranding	800 mg/Nm ³ ;

»

vervangen door de woorden :

«

	voor ovens met naverbranding	100 mg/Nm ³ ;
	voor ovens zonder naverbranding	800 mg/Nm ³ ;
	uitzondering : snelbouwovens	1.500 mg/Nm ³ ;
	uitzondering : ring- en veldbrandovens	1.500 mg/Nm ³ ; tenzij anders bepaald in de milieuvergunning

».

Art. 145. In artikel 5.30.1.4, § 2, van hetzelfde besluit wordt de norm voor de parameter CO die luidt als volgt :

«

	voor ovens met naverbranding	100 mg/Nm ³ ;
	voor ovens zonder naverbranding	800 mg/Nm ³ ;

»

vervangen door de woorden :

«

	voor ovens met naverbranding	100 mg/Nm ³ ;
	voor ovens zonder naverbranding	800 mg/Nm ³ ;
	uitzondering : snelbouwovens	1.500 mg/Nm ³ ;
	uitzondering : ring- en veldbrandovens	1.500 mg/Nm ³ ; tenzij anders bepaald in de milieuvergunning

».

Art. 146. In hetzelfde besluit, wordt afdeling 5.30.2, die bestaat uit artikel 5.30.2.1, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 Januari 1999, vervangen door wat volgt :

« AFDELING 5.30.2.

ASFALTBETONCENTRALES

Art. 5.30.2.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de asfaltbetoncentrales bedoeld in subrubriek 30.4 van de indelingslijst. Voor inrichtingen die reeds voor 1 januari 2004 met een geldige vergunning in bedrijf gesteld waren, gelden de bepalingen van deze afdeling, met uitzondering van de emissiegrenswaarde voor CO, slechts vanaf 1 januari 2010.

Art. 5.30.2.2. § 1. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden van hoofdstuk 4.4 geldt voor de volgende parameters een emissiegrenswaarde zoals weergegeven in de volgende tabel geldend bij een zuurstofgehalte van 17 %.

Parameter	Emissiegrenswaarde (mg/Nm ³)	Richtwaarde (mg/Nm ³)
CO	500	100
Stof	20	
SO ₂	200	
NO _x	200	
TOC	100	

§ 2. Onverminderd de andere bepalingen van hoofdstuk 4.4 moeten de concentraties van de parameters, vermeld in § 1, minstens met de onderstaande frequentie in functie van het nominaal thermisch vermogen van de asfaltbetoncentrale worden gemeten :

nominaal thermisch vermogen	meetfrequentie
300 kW tot en met 1 MW	5-jaarlijks
meer dan 1 MW tot en met 5 MW	2-jaarlijks
meer dan 5 MW tot en met 100 MW	3-maandelijks
meer dan 100 MW	continu

Deze metingen moeten gebeuren door een daarvoor erkende milieudeskundige discipline lucht, of door de exploitant zelf met apparatuur en volgens een methode die zijn goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline lucht. De vast opgestelde meetapparatuur moet worden gekeurd door een hiervoor erkend milieudeskundige conform een code van goede praktijk.

Art. 5.30.2.3. Teneinde de diffuse VOS-emissies optimaal te beperken moeten :

1° de bitumentanks voorzien zijn van watersloten;

2° de geïsoleerde silo's voor het bewaren van warm asfalt voorzien zijn van automatisch openende en sluitende laaddeuren;

3° de uitgang van de mixer worden ingekapseld en voor zover mogelijk de lucht afgezogen en afgevoerd worden naar de droogtrommel.

Art. 5.30.2.4. Het gebruik van antikleefmiddel dient aan volgende voorwaarden te voldoen :

1° het gebruikte antikleefmiddel moet biologisch afbreekbaar zijn en mag niet vluchtig zijn, met name het product moet bij 293,15° K een dampspanning hebben van 0,01 kPa of minder;

2° het gebruik van antikleefmiddel moet beperkt worden tot het strikte minimum;

3° de plaats waar het anti kleefmiddel verneveld wordt over de laadbak van de vrachtwagens moet voorzien zijn van een verharde en vloeistofdichte ondergrond;

4° er moeten voorzieningen aanwezig zijn voor de opvang en zuivering van de gecontamineerde vloeistof/water afkomstig van het verstuiven van het anti-kleefmiddel.

Art. 5.30.2.5. De vulstoffen moeten worden opgeslagen in gesloten stalen silo's. In het geval van aanvoervulstof moeten deze silo's worden voorzien van een overvulbeveiliging met een automatisch alarmsignaal en een automatisch afsluitsysteem van de vulleiding.

De silo's voor de vulstoffen moeten zijn voorzien van zelfreinigende stoffilters.

Art. 5.30.2.6. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, is het verwerken van nieuw natuurasfalt Trinidad verboden. ».

Art. 147. In artikel 5.31.1.2, 2°, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in de tabel onder a) wordt de vijfde rij en de voetnoot vervangen door wat volgt :

«

eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005	0,3 B 5 ≥ 5	50 50	0,20 % (1) 0,20 % (1)	1.000 (2) 500	650 650	150 150
---	----------------	----------	--------------------------	------------------	------------	------------

(1) maximumzwavelgehalte in brandstof (in massa-%)

(2) Voor dieselmotoren gevoed met vloeibare biomassa-producten, met uitzondering van biomassa-afval, wordt de emissiegrenswaarde voor NO_x vervangen door 2.000 mg/Nm³ »;

2° b) wordt vervangen door wat volgt :

« b) vanaf 1 januari 2008 :

type dieselmotor	Nominiaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³					
		stof	SO ₂ (bij gasolie)	SO ₂ (bij stookolie)	NO _x	CO	org. Stoffen
eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1993	≥ 0,3	300	0,10 % (1)	1,00 % (1)	5000	1500	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 1993 en vóór 1 januari 2000	≥ 0,3	200	0,10 % (1)	1,00 % (1)	4000	1000	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000 en vóór 1 januari 2005	0,3 - 3	50	0,10 % (1)	1,00 % (1)	4000	650	-
	≥ 3 - 5	50	0,10 % (1)	1,00 % (1)	2000	650	—
	≥ 5	50	0,10 % (1)	1,00 % (1)	500	650	—
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005	0,3 - 5	50	0,10 % (1)	1,00 % (1)	1.0002	650	150
	≥ 5	50	0,10 % (1)	1,00 % (1)	500	650	150

(1) maximumzwavelgehalte in brandstof (in massa-%)

(2) Voor dieselmotoren gevoed met vloeibare biomassaproducten, met uitzondering van biomassa-afval, kan in de milieuvergunning een hogere emissiegrenswaarde voor NO_x worden vastgesteld, evenwel slechts voor een periode lopende tot uiterlijk 31 december 2009 en tot een waarde van maximum 2.000 mg/Nm³;

« .

Art. 148. In artikel 5.31.2.2, 2°, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2006, wordt b) vervangen door wat volgt :

« b) vanaf 1 januari 2008

type dieselmotor	nominiaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³ ;				
		stof	SO ₂ (bij gasolie)	SO ₂ (bij stookolie)	NO _x	CO
eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	≥ 0,3	300	0,10 % (1)	1,00 % (1)	-	1500
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	0,3 - 5	50	0,10 % (1)	1,00 % (1)	4000	650
	≥ 5	50	0,10 % (1)	1,00 % (1)	2000	650

(1) maximumzwavelgehalte in brandstof (in massa-%)] »

Art. 149. Artikel 5.32.6.2 van hetzelfde besluit wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.32.6.2. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5 zijn alle in de tweede klasse ingedeelde activiteiten met modelvliegtuigen verboden vanaf 19 uur tot 7 uur. ».

Art. 150. Afdeling 5.32.8 van hetzelfde besluit, dat bestaat uit artikel 5.32.8.1.1 tot en met 5.32.8.2.6, wordt vervangen door wat volgt :

« Afdeling 5.32.8.

SCHIETSTANDEN IN OPENLUCHT

Subafdeling 5.32.8.1.

Algemene bepalingen

Art. 5.32.8.1.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen vermeld in subrubriek 32.7. van de indelingslijst ondergebracht in openlucht of in een niet-gesloten lokaal.

De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op het gaaischieten met de handboog, andere dan kruisboog, zijnde handelingen die niet onder de toepassing vallen van de subrubriek 32.7. van de indelingslijst.

Elke uitbating van een schietstand in openlucht is verboden in natuur- en bosgebieden als vermeld in :

1° ontwerp-gewestplannen, gewestplannen en andere ruimtelijke uitvoeringsplannen

2° het bosdecreet van 13 juli 1990;

3° de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

Art. 5.32.8.1.2. Geluid en trillingen

Behalve voor kleiduivenschietstanden gelden inzake geluid en trillingen de voorschriften van artikel 5.32.7.2.7 van dit besluit. Voor kleiduivenschietstanden gelden de voorwaarden van artikel 5.32.8.2.7.

Subafdeling 5.32.8.2.
Kleiduivenschietstanden

Art. 5.32.8.2.1. Het schietterrein

§ 1. Het schietterrein is volledig eigendom van of op zijn geheel gehuurd door de exploitant van de schietstand. Het bewijs van de eventuele huurovereenkomst dient ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 2. Op de hoekpunten van het schietterrein wordt vóór elke schieting een bord geplaatst waarop duidelijk leesbaar het volgende opschrift is aangebracht :

« GEVAAR - SCHIETTERREIN - HET ACHTERLIGGENDE TERREIN NIET BETREDEN ».

§ 3. Op de hoeken van het schietveld wordt een goed zichtbare rode vlag geplaatst.

Art. 5.32.8.2.2. Inrichting van de schietstand

§ 1. De schietstand is ingericht overeenkomstig een code van goede praktijk.

§ 2. De toeschouwers en de schutters, die niet aan de beurt zijn, bevinden zich achter een materiële hindernis, gelegen minstens 5 meter achter de schietplaats.

§ 3. Zodra de kleiduiven en/of de brokstukken ervan ingevolge de weersomstandigheden buiten het schietveld kunnen terechtkomen, moet de schieting onmiddellijk stilgelegd worden.

Art. 5.32.8.2.3. De wapens

§ 1. De gebruikte geweren zijn jachtgeweren of sportgeweren met gladde loop met maximumkaliber 12. Hun schouderriem is verwijderd.

§ 2. De patronen mogen niet langer zijn dan 70 mm, en hun vulling bedraagt ten hoogste 28 g. De diameter van de staalkorrels is ten hoogste 3 mm en van de tot 1 januari 2010 nog toegelaten loodkorrels ten hoogste 2,55 mm.

Het gebruik van zwart kruid en lichtpatronen is verboden.

§ 3. Automatische wapens zijn verboden.

§ 4. Wanneer de schutter niet op de schietplaats is, bevindt zijn wapen zich op een veilige plaats.

§ 5. Vóór de schieting legt de schutter zijn patronen ter controle aan de hoofdscheidsrechter of de verantwoordelijke persoon voor.

§ 6. Het is vanaf 1 januari 2010 verboden op kleiduiven te schieten met loodpatronen of daartoe de gelegenheid te geven. Het is verboden loodpatronen voorhanden te hebben tijdens het schieten op kleiduiven.

Art. 5.32.8.2.4. Het personeel

§ 1. Het toezicht wordt uitgeoefend door de verantwoordelijke persoon, bijgestaan door één of meer medewerkers en door de wedstrijdleiding.

Hun functie is respectievelijk de volgende :

1° de verantwoordelijke persoon en zijn medewerker(s) staan in voor het veilig verloop van de schieting; zij nemen alle beslissingen die daartoe nodig zijn;

2° de wedstrijdleiding, bestaande uit één of meer scheidsrechters en juryleden, staat in voor de controle van het schietverloop in enge zin, bijvoorbeeld het beoordelen van de schoten, het toekennen van de punten; zo nodig roepen zij de hulp in van de verantwoordelijke persoon en/of zijn medewerker(s).

§ 2. De verantwoordelijke persoon en zijn medewerker(s) alsmede de wedstrijdleiding dragen duidelijk zichtbare, onderling verschillende kentekens.

§ 3. De minimumleeftijd van de verantwoordelijke persoon en zijn medewerker(s) alsmede van de operator(en) is 18 jaar.

Art. 5.32.8.2.5. De schieting

§ 1. Op de schietplaats vertoeven geen andere personen, dan de schutters die aan de beurt zijn en eventueel de scheidsrechter(s), de juryleden, de initiator of instructeur en de werpleider.

§ 2. De wapens worden slechts geladen op de schietplaats.

§ 3. De schutters mogen de schietplaats slechts verlaten met een ongeladen wapen.

§ 4. De schutter houdt zijn wapen steeds in de richting van het schietveld, tenzij het geopend is.

§ 5. Bij een defect aan een geladen geweer meldt de schutter dit onmiddellijk aan de scheidsrechter.

§ 6. De schieting mag slechts begonnen worden na de expliciete toelating van de verantwoordelijke persoon, die vooraf gecontroleerd heeft de veiligheid verzekerd is. De verantwoordelijke persoon of zijn hiertoe aangeduide medewerkers houden verder permanent toezicht op het verloop van de schieting.

§ 7. De schieting wordt onmiddellijk stilgelegd wanneer de verantwoordelijke persoon, dit door middel van een rode vlag of door middel van een geluidssignaal aangeeft.

§ 8. Telkens het nodig is dat het schietveld betreden wordt, ontladen de schutters hun wapen.

§ 9. Er mag niet op andere doelen geschoten worden dan op kleiduiven.

§ 10. De schutters mogen elkaar op geen enkele manier hinderen.

§ 11. Iedereen die zich op een onverantwoordelijke manier gedraagt, wordt van het schietterrein verwijderd.

Art. 5.32.8.2.6. Algemene bepalingen

Het is vanaf 1 januari 2010 verboden kleiduiven te gebruiken of voorhanden te hebben die milieugevaarlijke stoffen bevatten in concentraties die de hierna aangegeven waarden te boven gaan :

— de som van anthracen, benzo[a]anthracen, benzo[k]fluorantheen, benzo[a]pyreen, chryseen, phenanthreen, fluorantheen, indeno[1,2,3cd]pyreen, naftaleen en benzo[ghi]peryleen, mag 10 mg/kg niet overschrijden.

Art. 5.32.8.2.7. Geluid

Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning zijn de geluidsnormen, bedoeld in hoofdstuk 4.5, niet van toepassing op kleiduivenschietstanden in openlucht. De schietactiviteiten zijn evenwel enkel toegelaten gedurende de periode van 10 uur tot 19 uur op zon- en feestdagen en van 10 uur tot 21 uur op de andere dagen.

De exploitant treft de nodige maatregelen om de geluidsproductie aan de bron en de geluidsoverdracht naar de omgeving te beperken en vermeldt deze in een register. Ook de controle en de wijze van controle op de maatregelen worden in het register vermeld. Het register wordt door de exploitant steeds ter beschikking gehouden van de toezichthoudende overheid. Naargelang van de omstandigheden en technologisch verantwoorde mogelijkheden volgens de huidige stand van de techniek wordt hierbij gebruik gemaakt van een oordeelkundige (her)schikking van

de geluidsbronnen, geluidsarme installaties en toestellen, geluidsisolatie en/of absorptie en/of afscherming. Het maximale emissieniveau wordt per discipline en per categorie bepaald waarbij rekening gehouden wordt met de best beschikbare verantwoorde technieken; dit maximale emissieniveau wordt ingeschreven in het register.

Art. 5.32.8.2.8. Verbods- en afstandsregels

Het is verboden een kleiduivenschietstand te exploiteren waarvan de schietposten in de schietrichting gelegen zijn :

1° op een afstand van 500 meter of minder van een stiltebehoevende inrichting, van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, van een natuurgebied met wetenschappelijke waarde, van een natuureservaat, van een parkgebied of van een gebied voor verblijfsrecreatie;

2° op minder dan 250 m van individuele woningen.

Deze verbodsbepalingen zijn niet van toepassing op tijdelijke inrichtingen.

De afstandsregels, vermeld in het eerste lid, gelden niet voor de bestaande inrichtingen of gedeelten ervan. De vergunningverlenende overheid kan met het oog op het algemeen belang en in functie van de lokale omgevingsfactoren een gebruiksbepaling opleggen in de milieuvergunning. ».

Art. 151. Aan subafdeling 5.32.9.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt een artikel 5.32.9.1.5 toegevoegd dat luidt als volgt :

« Art. 5.32.9.1.5. In afwijking van de in de afdeling 5.32.9 vastgestelde specifieke voorwaarden inzake toezicht en redders, maar onverminderd de voorwaarden inzake het maximum toegelaten aantal baders, geldt voor zwembaden met inbegrip van open zwemgelegenheden in meren en vijvers die niet gebruikt worden als instructiebad :

1° ofwel met maximaal 1,40 meter diepte en met een wateroppervlakte van maximaal 200 m²;

2° ofwel met maximaal 1,40 meter diepte en met een wateroppervlakte van meer dan 200 tot en met maximaal 500 m² en de vorm van het bad zo is dat dit volledig in het gezichtsveld ligt van één persoon;

de voorwaarde dat de baders onder rechtstreeks en constant toezicht staan van ten minste :

— in de voornoemde situatie 1° : één persoon die in het bezit is van hetzij een basisreddersbrevet van het BLOSO, hetzij van een ander gelijkwaardig getuigschrift goedgekeurd door het BLOSO, of hetzij van een EHBO-brevet afgeleverd door een gemachtigde instelling voor het inrichten van de cursussen EHBO;

— in de voornoemde situatie 2° : naargelang het maximum aantal baders 94, 144 of 194 bedraagt, één, twee respectievelijk drie personen die elk in het bezit zijn van hetzij een basisreddersbrevet van het BLOSO, hetzij van een ander gelijkwaardig getuigschrift goedgekeurd door het BLOSO, of hetzij van een EHBO-brevet afgeleverd door een gemachtigde instelling voor het inrichten van de cursussen EHBO. ».

Art. 152. In artikel 5.32.9.2.1, § 7, van hetzelfde besluit wordt punt 1° vervangen door wat volgt :

« 1° In de zwemhal heerst er een maximale relatieve vochtigheid zonder dat deze evenwel hoger mag zijn dan 65 %, gemiddeld gemeten over de hele ruimte; ».

Art. 153. Aan artikel 5.32.9.2.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt een § 3^{quater} toegevoegd die luidt als volgt :

« § 3^{quater}. Een leerkracht, trainer, lesgever of begeleider van duikactiviteiten in het zwembad, kan een lesgeefactiviteit combineren met de functie van toezichthoudende persoon onder de volgende voorwaarden :

1° de duikers staan onder constant toezicht van ten minste één persoon. Dit toezicht is aangepast aan de beoefende duikdiscipline;

2° bij het beoefenen van de duiksport wordt nooit alleen gedoken.

Een leerkracht, trainer, lesgever of begeleider van duikactiviteiten in het zwembad, kan een lesgeefactiviteit combineren met de functie van toezichthoudende redder onder de volgende voorwaarden :

1° de duikers staan onder constant toezicht van ten minste één persoon. Dit toezicht is aangepast aan de beoefende duikdiscipline;

2° bij het beoefenen van de duiksport wordt nooit alleen gedoken;

3° hij/zij is in het bezit van het Hoger Reddersbrevet van het BLOSO of het brevet Duiker Redder van het BLOSO of van een ander gelijkwaardig getuigschrift goedgekeurd door het BLOSO;

4° de redders worden ten minste éénmaal per jaar geoefend in redding- en reanimatietechnieken; het bewijs van de meest recente bijscholing ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie; deze bijscholing moet erkend zijn door het BLOSO. ».

Art. 154. In artikel 5.32.9.3.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan § 3 wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt :

« 5° De exploitant verbiedt de baders de toegang tot het zwembad en de kades indien deze niet eerst door een voetwaadbak of langs voetsproeiers en door een stortbad zijn gegaan. » ;

2° in § 7 wordt punt 6° vervangen door wat volgt :

« 6° De circulatiepompen kunnen ten minste een cyclusduur van 4 uur aan. Het water uit een groot bad wordt minimum om de 4 uur volledig behandeld (turnover = 4 uur); voor een bad met een capaciteit van 100 m³ of lager is de turnover maximaal 2 uur. De controle van deze turnover gebeurt met een efficiënte debietmeter die achter de filterinstallatie wordt geplaatst in de deelstroom van elk bad en een doseerstop beveelt bij een daling van het debiet tot minder dan 40 % van het normale. ».

Art. 155. In artikel 5.32.9.3.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt een § 3ter, ingevoegd die luidt als volgt :

« § 3ter. Een leerkracht, trainer, lesgever of begeleider van duikactiviteiten in het zwembad, kan een lesgeefactiviteit combineren met de functie van toezichthoudende persoon onder de volgende voorwaarden :

1° de duikers staan onder constant toezicht van ten minste één persoon. Dit toezicht is aangepast aan de beoefende duikdiscipline;

2° bij het beoefenen van de duiksport wordt nooit alleen gedoken.

Een leerkracht, trainer, lesgever of begeleider van duikactiviteiten in het zwembad, kan een lesgeefactiviteit combineren met de functie van toezichhoudende redder onder de volgende voorwaarden :

1° de duikers staan onder constant toezicht van ten minste één persoon. Dit toezicht is aangepast aan de beoefende duikdiscipline;

2° bij het beoefenen van de duiksport wordt nooit alleen gedoken;

3° hij/zij is in het bezit van het Hoger Reddersbrevet van het BLOSO of het brevet Duiker Redder van het BLOSO of van een ander gelijkwaardig getuigschrift goedgekeurd door het BLOSO;

4° de redders worden ten minste éénmaal per jaar geoefend in redding- en reanimatietechnieken; het bewijs van de meest recente bijscholing ligt ter inzage van de toezichhoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie; deze bijscholing moet erkend zijn door het BLOSO. ».

Art. 156. In artikel 5.32.9.4.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in de tabel onder § 1 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) in punt a) wordt voor de parameter bicarbonaat de grenswaarde « 60 » vervangen door « ≤ 40 en richtwaarde ≥ 60 »;

b) in punt b) wordt het woord « Legionella pneumophila » vervangen door « Legionella pneumophila » en de grenswaarde « 0 » vervangen door « niet aantoonbaar »;

2° in § 3, derde lid, worden de woorden « drinkwater. Een kopie » vervangen door de woorden "drinkwater. De analyses specifiek voor Legionella pneumophila gebeuren door een specifiek hiervoor erkend laboratorium. Een kopie ».

Art. 157. Aan artikel 5.32.9.8.1 van hetzelfde besluit wordt een § 3 ingevoegd die luidt als volgt :

« § 3. Een leerkracht, trainer, lesgever of begeleider van duikactiviteiten in de zwemgelegenheid, kan een lesgeefactiviteit combineren met de functie van toezichhoudende persoon onder de volgende voorwaarden :

1° de duikers staan onder constant toezicht van ten minste één persoon; dit toezicht is aangepast aan de beoefende duikdiscipline;

2° bij het beoefenen van de duiksport wordt nooit alleen gedoken.

Een leerkracht, trainer, lesgever of begeleider van duikactiviteiten in de zwemgelegenheid, kan een lesgeefactiviteit combineren met de functie van toezichhoudende redder onder de volgende voorwaarden :

1° de duikers staan onder constant toezicht van ten minste één persoon; dit toezicht is aangepast aan de beoefende duikdiscipline;

2° bij het beoefenen van de duiksport wordt nooit alleen gedoken;

3° hij/zij is in het bezit van het Hoger Reddersbrevet van het BLOSO of het brevet Duiker Redder van het BLOSO of van een ander gelijkwaardig getuigschrift goedgekeurd door het BLOSO;

4° de redders worden ten minste éénmaal per jaar geoefend in redding- en reanimatietechnieken; het bewijs van de meest recente bijscholing ligt ter inzage van de toezichhoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie; deze bijscholing moet erkend zijn door het BLOSO. ».

Art. 158. In artikel 5.32.9.8.2 van hetzelfde besluit wordt § 3 vervangen door wat volgt :

« § 3. Tijdens de week die het badseizoen voorafgaat en verder ten minste om de 14 dagen tijdens dit seizoen, wordt op kosten van de exploitant een bacteriologisch onderzoek op een representatief staal van het zwemwater uitgevoerd door een laboratorium erkend voor de analyse van drinkwater. Dit bacteriologisch onderzoek dient minimaal uitgevoerd te worden vanaf 1 mei tot en met 30 september. Een dubbel van deze analysesresultaten wordt door het laboratorium rechtstreeks aan de gezondheidsinspecteur gezonden. ».

Art. 159. In de titel van punt III van de subafdeling 5.32.9.8 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999 wordt het woord « surven » vervangen door het woord « surfen ».

Art. 160. Aan artikel 5.32.9.8.6 van hetzelfde besluit wordt een derde lid toegevoegd dat luidt als volgt : « De voorwaarden van het eerste en tweede lid van dit artikel zijn niet van toepassing indien in de vijver of waterloop enkel de duiksport wordt beoefend. ».

Art. 161. Artikel 5.32.10.2, § 1, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt aangevuld met een tweede lid dat luidt als volgt :

« De in het eerste lid onder de punten 2° en 3° vastgestelde verbodsbepalingen gelden niet bij het gebruik van motorvaartuigen die beantwoorden aan de geluidsnormen vastgesteld door het Koninklijk besluit van 23 februari 2005 houdende vaststelling van essentiële veiligheidseisen en van essentiële eisen in verband met de geluids- en uitlaatemissies voor pleziervaartuigen evenmin als bij het gebruik van motorvoertuigen die beantwoorden aan de geluidsnormen, vastgesteld in het algemeen reglement op de technische eisen waaraan motorvoertuigen moeten voldoen om in het verkeer te worden gebracht. ».

Art. 162. In artikel 5.32.10.4 van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2 wordt punt 1° vervangen door wat volgt :

« 1° op zon- en feestdagen : van 18 uur tot 10 uur; »;

2° een § 3 wordt toegevoegd die luidt als volgt :

« § 3. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5 is het gebruik van de omloop met motorvaartuigen die beantwoorden aan de geluidsnormen, vastgesteld door het Koninklijk besluit van 23 februari 2005 houdende vaststelling van essentiële veiligheids-eisen en van essentiële eisen in verband met de geluids- en uitlaatemissies voor pleziervaartuigen, verboden :

1° op zon- en feestdagen : van 20 uur tot 10 uur;

2° op de niet in 1° bedoelde dagen : van 21 uur tot 7 uur. ».

Art. 163. Aan de afdeling 5.32.10 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999 en 15 juni 1999, worden artikel 5.32.10.5, 5.32.10.6 en 5.32.10.7 toegevoegd, die luiden als volgt :

« Art. 5.32.10.5. Specifieke veiligheidsvoorwaarden voor indoorkartings met vaar- of voertuigen met ontploffingsmotoren

§ 1. De deuren tussen racehal en andere ruimten toegankelijk voor het publiek, zijn goed afgedicht en sluiten automatisch.

§ 2. Alle nodige voorzorgen worden genomen om de veiligheid van het publiek te verzekeren.

De nooduitgangen moeten steeds bereikbaar zijn en goed zichtbaar aangeduid.

De nodige brandpreventie- en brandbestrijdingsmaatregelen moeten worden genomen op advies van en in overleg met de brandweer.

§ 3. Door middel van waarschuwborden moeten de klanten geïnformeerd worden over volgende risico's :

1° wegens de mogelijkheid van verhoogde koolstofmonoxideniveaus is de aanwezigheid in de racehal af te raden voor zwangeren, jonge kinderen en hartlijders;

2° wegens verhoogde geluidsniveaus is het dragen van gehoorbeschermers in de racehal wenselijk.

Art. 5.32.10.6. Specifieke geluidsvoorwaarden voor indoorkartings met vaar- of voertuigen met ontploffingsmotoren

Om het gehoor van alle aanwezigen in de racehal te beschermen, mag het geproduceerde equivalent geluidsniveau (LAeq, 2h) niet meer dan 90 dB(A) bedragen bij een puntmeting op 1m hoogte en op 1m van de binnenmuur. Het piekniveau (L 10) bedraagt maximaal 110 dB(A).

De uitbater moet gehoorbeschermers ter beschikking hebben voor de aanwezigen.

Art. 5.32.10.7. Specifieke luchtemmissievoorwaarden voor indoorkartings met vaar- of voertuigen met ontploffingsmotoren

Binnen een periode van zes maand na het bekomen van de milieuvergunning, moeten op initiatief en op kosten van de exploitant door een daartoe erkende milieudeskundige metingen worden uitgevoerd van CO in de racehal. Deze metingen moeten bij normale werking en in de meest slechte omstandigheden worden uitgevoerd. Deze metingen moeten ter evaluatie worden voorgelegd aan de gezondheidsinspectie en aan de milieudienst van de gemeente.

Tijdens het racen moet de racehal steeds optimaal geventileerd worden om de schadelijke uitlaatgassen af te voeren. Het gehalte aan koolmonoxide (CO) wordt als indicator beschouwd. De ventilatie, hetzij natuurlijk, hetzij door middel van extractoren of mechanische ventilatie, moet zo efficiënt zijn dat nergens in de racehal een CO-gehalte van 50 ppm overschreden wordt en dat over een glijdende uitmiddelingstijd van 8 uren de concentratie maximaal 25 ppm bedraagt. Zo nodig wordt een pauze voorzien om de hal optimaal te verluchten.

In de racehal wordt een CO-detector met alarm geplaatst op een voor de binnenluchtkwaliteit representatief punt, op afstand van de ventilatie-openingen. De detector geeft een auditief en visueel signaal bij een concentratie van 50 ppm CO in de lucht van de racehal. Bij die concentratie worden onmiddellijk alle activiteiten stilgelegd tot normalisatie van de luchtkwaliteit. De detector wordt jaarlijks door een installateur gekeurd. » .

Art. 164. In artikel 5.33.0.3 van hetzelfde besluit wordt § 3 vervangen door wat volgt :

« § 3. Het opslaan van brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen in lokalen waarin papier wordt opgeslagen is verboden. ».

Art. 165. In artikel 5.36.0.3 van hetzelfde besluit wordt § 3 vervangen door wat volgt :

« § 3. Het opslaan van brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen in lokalen waarin rubber of rubberen voorwerpen worden opgeslagen is verboden. ».

Art. 166. In artikel 5.41.1.3 van hetzelfde besluit, hernummerd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, wordt § 3 vervangen door wat volgt :

« § 3. Het opslaan van brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen in lokalen waarin textiel of textielwaren worden opgeslagen is verboden.

Art. 167. In hoofdstuk 5.41 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, wordt een artikel 5.41.1.5 ingevoegd dat luidt als volgt :

« Art 5.41.1.5. § 1. Het gebruik van milieugevaarlijke stoffen moet beperkt en zo mogelijk vermeden worden. Bij voorkeur worden totaal biodegradeerbare en/of bioëlimineerbare stoffen gebruikt, met lage humane en ecologische toxiciteit en laag emissie- en geurniveau.

Indien vervanging niet mogelijk is moeten de nodige maatregelen worden getroffen om het risico voor mens en milieu zo laag mogelijk te houden.

Stoffen worden beschouwd als totaal biodegradeerbaar indien zij voldoen aan volgende voorwaarden :

1° ≥ 70 % opgeloste organische koolstof (DOC) verwijdering in 28 dagen op basis van testen die de afbraak meten via reductie in opgeloste C (bv. OECD testen 301A, 301^E);

2° ≥ 60 % degradatie in 28 dagen op basis van testen die de afbraak meten via O₂ consumptie of CO₂ productie (bv. OECD test 301B).

Stoffen worden beschouwd als bioëlimineerbaar indien zij voldoen aan volgende voorwaarden :

1° ≥ 70 % opgeloste organische koolstof (DOC) verwijdering in 28 dagen volgens OECD 302B

2° ≥ 80 % opgeloste organische koolstof (DOC) verwijdering in 7 dagen volgens OECD 302B met een geadapteerd inoculum.

§ 2. Onderstaande stoffen/stofgroepen dienen maximaal te worden vervangen :

1° alkylfenoethoxilaten.

2° PAK houdende minerale oliën.

3° natriumhypochloriet voor bleektoepassingen, met uitzondering voor hoge witheidseisen en gevoelige weefsels (acryl).

4° cadmium houdende pigmenten.

5° chloorhoudende carriers : vb. 1,2 dichloorbenzeen; 1,2,4 trichloorbenzeen; dichloortolueen.

§ 3. Onderstaande stoffen mogen niet gebruikt worden :

1° kankerverwekkende azo-kleurstoffen en azo-kleurstoffen die onder reductieve omstandigheden kankerverwekkende aromatische amines afsplitsen.

2° pentachloorfenol (PCP) houdende kleurstoffen

3° Cr VI voor oxidatie van zwavel en kuipkleurstoffen.

4° arseen, pentachloorfenol en organotinverbindingen voor rotwerende, motwerende en antimijtbehandelingen.

5° ethyleendiaminetetraazijnzuur (EDTA) en diethyleentriaminepentaazijnzuur (DTPA) voor het ontharden van proceswater.

6° distearyldimethylammoniumchloride (DSDMAC), di(geharde talk)dimethylammoniumchloride (DHTDMAC) en bis(gehydrogeneerde talkalkyl) dimethylammoniumchloride (DTDMAC).

§ 4. Procesbaden met broomhoudende vlamvertragers of antimoon mogen niet worden geloosd. ».

Art. 168. In artikel 5.43.2.1.1.§ 1, 2°, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in de tabel onder a.2. worden de tweede, derde, vierde en vijfde rij en de voetnoot vervangen door wat volgt :

«

50 tot en met 100	50	1700	300	250	3	5
meer dan 100 tot en met 300	50	1700	300	250	3	5
meer dan 300 tot en met 400	50	lineaire afname van 1700 tot 1050	250 (1)	250	3	5
meer dan 400 tot en met 500	25	lineaire afname van 1050 tot 400	250 (1)	250	1	5

(1) Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW die minder dan 1000 uren per jaar met vloeibare brandstof worden gevoed, al dan niet gelijktijdig met een gasvormige of vaste brandstof, worden deze voor vloeibare brandstof vermelde emissiegrenswaarden voor NO_x vervangen door 400 mg/Nm³. »

2° in de tabel onder b.2. worden de tweede en derde rij vervangen door wat volgt :

«

50 tot en met 100	50	1700	300	175	3	5
meer dan 100 tot en met 300	50	1700	300	175	3	5

».

Art. 169. In artikel 5.43.2.2.1.§ 1, 2°, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in de tabel onder a) wordt de vierde rij vervangen door wat volgt :

«

nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005 :						
a) < 20 MWth	50	1700	400	175	3	5
b) ≥ 20 MWth	50	1700	150	175	3	5

« ;

2° in de tabel onder b) worden de tweede, derde en vierde rij en de voetnoot vervangen door wat volgt :

«

Bestaande inrichtingen a) < 20 MWth b) ≥ 20 MWth	200 200	1700 1700	650 300 (1)	250 250	3 3	5 5
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 2005 : a) < 20 MWth b) ≥ 20 MWth	50 50	1700 1700	400 300	175 175	3 3	5 5
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005 : a) < 20 MWth b) ≥ 20 MWth	50 50	1700 1700	400 150	175 175	3 3	5 5

(1) Voor installaties met minder dan 100 bedrijfsuren per jaar wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_x vervangen door 650 mg/Nm³;

« .

Art. 170. In artikel 5.43.2.3.1, § 1, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in punt 1°, a), worden de woorden « a) < 2 MW_{th} » vervangen door de woorden « a) van 0,3 MW_{th} tot < 2 MW_{th} »;

2° in punt 1°, b), worden de woorden « a) < 2 MW_{th} » vervangen door « a) van 0,3 MW_{th} tot < 2 MW_{th} »;

3° in punt 2°, a), worden de derde en de vierde rij van de tabel vervangen door wat volgt :

«

nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2005 : a) van 0,3 MWth tot < 2 MWth b) ≥ 2 MWth	100 100	350 (2) 1700	250 (3) 600	175 175	7 7	15 15
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005 : a) van 0,3 MWth tot < 2 MWth b) ≥ 2 MWth	100 100	350 1700	185 525	175 175	3 3	5 5

»;

4° in punt 2° wordt b) vervangen door wat volgt :

«

type inrichting	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³ ;					
	stof	SO ₂	NO _x	CO	nikkel	vanadium
bestaande inrichtingen	200	1700	650	250	3	5
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2005 : a) van 0,3 MWth tot < 2 MWth b) ≥ 2 MWth	100 100	170 (1) 1700	250 (2) 600	175 175	3 3	5 5
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005 : a) van 0,3 MWth tot < 2 MWth b) ≥ 2 MWth	100 100	170 1700	185 525	175 175	3 3	5 5

(1) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor SO₂ vervangen door 1700 mg/Nm³;

(2) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_x vervangen door 450 mg/Nm³ »;

5° in punt 3° wordt a) vervangen door wat volgt :

« a) bestaande inrichtingen :

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³			
	stof	SO ₂	NO _x (1)	CO
hoogovengas	50	800	350	250
industriegas uit ijzer- en staalindustrie	50	35	350	250
cokesovengas	50	400	350	250
vloeibaar gemaakt gas	50	5	350	250
aardgas	50	35	— tot 31 december 2009 : 300 — vanaf 1 januari 2010 : 150	250
andere gassen	50	35	350	250

(1) Deze emissiegrenswaarde voor NO_x wordt tot 31 december 2008 verhoogd tot 500 mg/Nm³, behalve voor aardgas; »;

6° in punt 3° wordt b) vervangen door wat volgt :

« b) nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 2005

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³ ;			
	stof	SO ₂	NO _x	CO
Hoogovengas	10	800	200	100
industriegas uit ijzer- en staalindustrie	50	35	200	100
Cokesovengas	5	400	200	100
vloeibaar gemaakt gas	5	5	200	100
aardgas	5	35	150(1)	100
andere gassen	5	35	200	100

(1) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996, worden de bovenvermelde emissiegrenswaarden voor NO_x tot 31 december 2009 vervangen door 300 mg/Nm³ »;

7° in punt 3° wordt c) vervangen door wat volgt :

« c) nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³			
	stof	SO ₂	NO _x	CO
Hoogovengas	10	200	200	100
industriegas uit ijzer- en staalindustrie	30	35	200	100
Cokesovengas	5	400	200	100
vloeibaar gemaakt gas	5	5	200	100
aardgas	5	35	— tot 31 december 2009 : 150 — vanaf 1 januari 2010 : 80 (1)	100
andere gassen	5	35	200	100

(1) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 2010, worden de bovenvermelde emissiegrenswaarden voor NO_x vervangen door 150 mg/Nm³ ».

Art. 171. Artikel 5.43.3.3, § 2, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2006, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

« Die continue metingen zijn niet vereist :

1° voor SO₂ van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties die gestookt worden met aardgas en/of met ontzwaveld raffinaderijgas waarvan het zwavelgehalte minder dan 150 ppm bedraagt;

2° voor SO₂ van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties die gestookt worden met vloeibare brandstof waarvan het zwavelgehalte bekend is, ingeval er geen ontzwavelingsuitrusting is. ».

Art. 172. Aan artikel 5.44.0.1 van hetzelfde besluit, waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt een § 2 toegevoegd die luidt als volgt :

« § 2. De niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten worden als categorie 1-, categorie 2- of categorie 3-materiaal behandeld, verzameld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten. ».

Art. 173. In artikel 5.45.1.1 van hetzelfde besluit, waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt een § 2 toegevoegd die luidt als volgt :

« § 2. De niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten worden als categorie 1-, categorie 2- of categorie 3-materiaal behandeld, verzameld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten. ».

Art. 174. In artikel 5.45.1.2, § 1, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de woorden « overeenkomstig rubriek 45 » vervangen door de woorden « overeenkomstig subrubrieken 45.1 a, b, d en e (slachthuizen), 45.2 (vetmelterijen), 45.4 a (pensziederijen en darmwasserijen) en 45.18 (dierlijke bijproducten, andere dan afvalstoffen als bedoeld in het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen) »..

Art. 175. In artikel 5.45.1.3, § 4, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de woorden « mag geen dierlijk afval » vervangen door de woorden « mogen geen dierlijke bijproducten. ».

Art. 176. In artikel 5.45.2.2 van hetzelfde besluit wordt § 5 vervangen door wat volgt :

« § 5. Huiden moeten zo spoedig mogelijk na het vrijkomen gekoeld worden bewaard. ».

Art. 177. In artikel 5.45.2.3 van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2 worden de woorden « Alle destructiemateriaal moet worden opgeslagen in een daartoe bestemde silo of andere daartoe bestemde recipiënten; het materiaal moet dagelijks uit de inrichting worden afgevoerd. », vervangen door de woorden « Alle dierlijk afval moet uit de inrichting worden afgevoerd overeenkomstig de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2006 betreffende de ophaling en de verwerking van dierlijk afval. »;

2° § 2bis., ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 1997, wordt vervangen door wat volgt :

« § 2bis. Categorie 1-materiaal wordt met een kleurstof gemerkt. ».

Art. 178. Aan de afdeling 5.45.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 26 juni 1996 en 19 januari 1999, wordt een artikel 5.45.2.5 toegevoegd dat luidt als volgt :

« Art. 5.45.2.5. Rituele slachtingen

§ 1. In afwijking van de bepalingen van onderhavige afdeling alsook van de algemene bepalingen van afdeling 5.45.1 gelden voor rituele slachtingen als vermeld in subrubriek 45.1, c) van de indelingslijst de bepalingen van dit artikel.

§ 2. Rituele slachtingen mogen worden uitgevoerd in een slachthuis, als vermeld in de subrubrieken 45.1, a), b), en d) van de indelingslijst, dat vergund is voor het slachten van de betrokken diersoort en mits naleving van de van toepassing zijnde milieu- en vergunningsvoorwaarden. Op dagen van het Offerfeest kan de vloer voor noodslachtingen gebruikt worden voor het uitvoeren van rituele particuliere slachtingen, op voorwaarde dat niet gelijktijdig noodslachtingen worden uitgevoerd.

§ 3. Particuliere rituele slachtingen mogen ook worden uitgevoerd in een inrichting, bedoeld in subrubriek 45.1, c) van de indelingslijst, op voorwaarde dat :

1° er enkel tijdelijk, met name ter gelegenheid van het Offerfeest, wordt geslacht;

2° de exploitant beschikt over een sluitende regeling voor het verzamelen en ophalen van de dierlijke bijproducten en verwerkte producten zoals bepaald in de EU-verordening (EG) nr. 1774/2002 van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.

§ 4. Voor de inrichtingen, vermeld in § 3, gelden de volgende voorwaarden :

1° de inrichting is overdekt. Het uitvoeren van het volledige slachtproces en in bijzonder de keelsnede mag niet zichtbaar zijn van op de openbare weg;

2° de inrichting moet beschikken over de nodige voorzieningen om voldoende hoeveelheden drinkbaar water ter beschikking te stellen, met het oog op het geregeld reinigen van de vloer en het slachtmateriaal, evenals voor het wassen van de handen van de offeraars;

3° de vloer dient verhard derwijze dat het water niet door de vloer mag dringen, zodat hij tussen de slachtingen door met water gereinigd kan worden, waarbij het water vlot geëvacueerd kan worden;

4° de toegang tot de inrichting moet zo georganiseerd zijn dat de activiteiten ordelijk kunnen verlopen; er moet een rustplaats voorzien zijn voor de dieren die zijn aangevoerd maar nog niet onmiddellijk geslacht worden; de aangevoerde dieren mogen niet in het vervoermiddel blijven waarmee zij aangevoerd worden;

5° er wordt tegelertijd slechts één levend dier in de kelingsruimte toegelaten; het dier dient dan onmiddellijk geslacht te worden; meerdere kelingsruimten zijn mogelijk;

6° in de kelingsruimte moeten voldoende recipiënten voor bloedopvang voorzien zijn; de slachtplaats moet zo ingericht zijn dat het bloed via afloop terechtkomt in recipiënten; voor de berekening van het totaal volume kan maximaal 3 liter bloed per schaap vooropgesteld worden;

7° de inrichting moet voldoende groot zijn in die zin dat het rusten, het kelen en het onthuiden en verwijderen van de ingewanden volgens een doorstromingsprincipe op een afzonderlijke plaats gebeurt, hetgeen niet noodzakelijk een afzonderlijk lokaal impliceert;

8° de capaciteit van de ruimte voor het onthuiden en verwijderen der ingewanden - de meest tijdrovende bewerkingen - en van het daarvoor aanwezige personeel, zal bepaald zijn voor het aantal en de omvang van de kelingsruimte(n) evenals voor de mate waarin nieuwe dieren tot de kelingsruimte(n) worden toegelaten;

9° een doorstromingssysteem moet georganiseerd worden zodat vlot kan doorgesluisd worden van de kelingsruimte naar de ruimte waar de onthuiding en de verwijdering van de ingewanden uitgevoerd wordt;

10° voor het onthuiden en het verwijderen van de ingewanden worden de dieren opgehangen. Zo dit onmogelijk is, worden zij in een slachtberrie gelegd;

11° het afvalwater afkomstig van de reiniging van de bakken, slachtvloer, mag enkel geloosd worden via een rioleringsstelsel dat aangesloten is op een operationele rioolwaterzuiveringsinstallatie (zuiveringszone A); het reinigingswater moet vóór de lozing een zeef met een doorsnede van maximum 6 mm passeren; het dierlijke afval dat door deze zeef wordt tegengehouden is eveneens categorie 1-materiaal en moet met het dierlijke afval verwijderd worden; wanneer het niet mogelijk is om het reinigingswater via een rioolwaterzuiveringsinstallatie af te voeren, mag er geen lozing plaatsvinden; in dat geval moet alle reinigingswater worden opgevangen en afgevoerd naar een openbare waterzuiveringsinstallatie. ».

Art. 179. Artikel 5.45.2bis.2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 1997, wordt vervangen door wat volgt :

« Artikel 5.45.2bis.2. Categorie 1-materiaal wordt met een kleurstof gemerkt. ».

Art. 180. Aan het hoofdstuk 5.45 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 26 juni 1996, 17 december 1997, 19 januari 1999 en 12 mei 2006, wordt een afdeling 5.45.6, bestaande uit artikel 5.45.6.0.1, toegevoegd die luidt als volgt :

« AFDELING 5.45.6.

INRICHTINGEN VOOR HET OPSLAAN EN BEHANDELEN VAN DIERLIJKE BIJPRODUCTEN,
ANDERE DAN DEZE OPGENOMEN ONDER RUBRIEK 2.

Art. 5.45.6.0.1. De niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten worden als categorie 1-, categorie 2- of categorie 3-materiaal behandeld, verzameld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.

Enkel de verwerkingsmethoden zoals bepaald in bijlage V, hoofdstuk III van de Verordening (EG) 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten zijn toegelaten. ».

Art. 181. In artikel 5.53.1.2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de woorden « volgens de regels van goed vakmanschap » vervangen door de woorden « volgens de regels van goed vakmanschap zoals opgenomen in de code van goede praktijk voor boren, exploiteren en afsluiten van boorputten voor grondwaterwinning vastgesteld in bijlage 5.53.1 bij dit besluit. ».

Art. 182. In artikel 5.53.5.1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt § 2 vervangen door wat volgt :

« § 2 De exploitant is verplicht een buiten dienst gestelde grondwaterwinning of een onderdeel hiervan, op te vullen wanneer deze een potentieel gevaar betekent voor de kwaliteit van het grondwater. De opvulling dient te gebeuren overeenkomstig de code van goede praktijk voor boren, exploiteren en afsluiten van boorputten voor grondwaterwinning vastgesteld in bijlage 5.53.1 bij dit besluit. ».

Art. 183. In artikel 5.55.2, § 1, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de woorden « volgens de regels van goed vakmanschap » vervangen door de woorden « volgens de regels van goed vakmanschap zoals opgenomen in de code van goede praktijk voor boren, exploiteren en afsluiten van boorputten voor grondwaterwinning vastgesteld in bijlage 5.53.1 bij dit besluit. ».

Art. 184. In artikel 5.55.3 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt § 2 vervangen door wat volgt :

« § 2 De exploitant is verplicht een buiten dienst gestelde grondwaterwinning of een onderdeel hiervan, op te vullen wanneer deze een potentieel gevaar betekent voor de kwaliteit van het grondwater. De opvulling dient te gebeuren overeenkomstig de code van goede praktijk voor boren, exploiteren en afsluiten van boorputten voor grondwaterwinning vastgesteld in bijlage 5.53.1 bij dit besluit. ».

Art. 185. In artikel 5.58.3, 3°, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de woorden « artikel 5.2.3.1.5, § 6 » vervangen door de woorden « de wijze vermeld in de definitie van « dioxines en furanen » zoals vastgesteld in artikel 1.1.2, « definities algemeen » ».

Art. 186. In artikel 5.60.2, derde lid, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 31 mei 2002 en vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007, worden de woorden « laag van 120 cm » vervangen door de woorden « laag van 150 cm ».

Art. 187. In de tabel van artikel 5BIS.15.5.3.1, § 2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006, worden in de 2de kolom, 5de rij, de woorden « meer dan 1 MW en 2 MW » vervangen door de woorden « meer dan 1 MW tot en met 2 MW ».

Art. 188. In het opschrift tussen artikel 5BIS.15.5.4.3.8 en artikel 5BIS.15.5.4.3.9 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006, wordt het woord « Individuele » vervangen door het woord « Individuele ».

Art. 189. In artikel 5BIS.15.5.4.3.11 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 worden de woorden « artikel 5BIS.15.5.3.2, § 1 » vervangen door de woorden « artikel 5BIS.15.5.3.1, § 1 »;

2° in § 2 worden de woorden « artikel 5BIS.15.5.4.3.9 » vervangen door de woorden « artikel 5BIS.15.5.4.3.10 ».

Art. 190. In artikel 5BIS.15.5.4.6.2, § 1, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006, worden de woorden « minder dan 300 liter » vervangen door de woorden « minder dan 1.000 liter ».

Art. 191. In de tabel in artikel 5BIS.15.5.4.11.3, 2°, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006, worden in de eerste kolom, derde rij, de woorden « Eerste melding/vergunning tot exploitatie is » aangevuld met de woorden « verleend op of na 1 januari 2000 ».

Art. 192. In de tabel in artikel 5BIS.19.8.3.1, § 2, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006, worden in de tweede kolom, vijfde rij, de woorden « meer dan 1 MW en 2MW » vervangen door de woorden « meer dan 1 MW tot en met 2 MW ».

Art. 193. In artikel 5BIS.19.8.4.2.1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

« § 3. Overeenkomstig de EG-richtlijn 2001/90/EG van 26 oktober 2001 mogen de volgende stoffen niet worden gebruikt voor de behandeling van hout :

1° creosoot (Einecs-nr. 232-287-5 - CAS-nr. 8001-58-9);

2° creosootolie (Einecs-nr. 263-047-8 - CAS-nr. 61789-28-4);

- 3° destillaten (koolteer), naftaleenoliën (Einecs-nr. 283-484-8 - CAS-nr. 84650-04-4);
- 4° creosootolie, acenafteenfractie (Einecs-nr. 292-605-3 - CAS-nr. 90640-84-9);
- 5° destillaten (koolteer), bovenste (Einecs-nr. 266-026-1 - CAS-nr. 65996-91-0);
- 6° antraceenolie (Einecs-nr. 292-602-7 - CAS-nr. 90640-80-5);
- 7° teerzuren, kool, ruw (Einecs-nr. 266-019-3 - CAS-nr. 65996-85-2);
- 8° creosoot, hout (Einecs-nr. 232-419-1 - CAS-nr. 8021-39-4);
- 9° lagetemperatuurkoolteerolie, alkalische (Einecs-nr. 310-191-5 - CAS nr. 122384-78-5).

In afwijking van de verbodsbepalingen van het eerste lid :

1° mogen de genoemde stoffen en preparaten worden gebruikt voor de behandeling van hout in industriële installaties of door professionele gebruikers op wie de wetgeving van de Gemeenschap inzake de bescherming van werknemers van toepassing is, maar alleen voor herbehandeling in situ, indien zij :

- a) benzo-a-pyreen in een concentratie van minder dan 0,005 % in massa, en
- b) met water extraheerbare fenolen in een concentratie van minder dan 3 % in massa bevatten.

Deze stoffen en preparaten die voor de behandeling van hout in industriële installaties of door professionele gebruikers worden gebruikt,

- mogen uitsluitend in verpakkingen van 20 liter of meer in de handel worden gebracht;
- mogen niet aan consumenten worden verkocht.

Onverminderd de toepassing van andere communautaire voorschriften inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen en preparaten, dient op de verpakking van dergelijke stoffen en preparaten op leesbare en onuitwisbare wijze de volgende vermelding te worden aangebracht :

Uitsluitend bestemd voor gebruik in industriële installaties of voor behandeling door professionele gebruikers »;

2° mag hout dat overeenkomstig punt 1° in industriële installaties of door professionele gebruikers is behandeld en dat voor de eerste keer in de handel wordt gebracht of in situ wordt herbehandeld, uitsluitend door professionele gebruikers en in industriële toepassingen worden gebruikt, bijvoorbeeld voor spoorwegen, bij de transmissie van elektriciteit en telecommunicatie, voor omheiningen, voor agrarische doeleinden (bv. palen ter ondersteuning van bomen) en in haveninstallaties en waterwegen;

3° is het verbod van § 1 niet van toepassing op het in de handel brengen van hout dat vóór de inwerkingtreding van deze richtlijn met de in § 1 onder 1° tot en met 9°, vermelde stoffen is behandeld, indien dit hout als tweedehands product voor hergebruik in de handel wordt gebracht.

Het in het tweede lid, onder 2° en 3°, bedoelde hout mag echter niet worden gebruikt :

- 1° binnen gebouwen, ongeacht de bestemming ervan;
- 2° in speelgoed;
- 3° op speelplaatsen;
- 4° in parken, tuinen, en andere voorzieningen voor recreatie en vrijetijdsbesteding buitenshuis, indien het gevaar bestaat dat dit hout regelmatig met de huid in aanraking komt;
- 5° voor de vervaardiging van tuinmeubilair, zoals picknicktafels;
- 6° voor de vervaardiging, het gebruik en de hernieuwde behandeling van :
 - a) kweekbakken;
 - b) verpakkingen die in aanraking kunnen komen met voor menselijke en/of dierlijke voeding bestemde onbewerkte producten, tussenproducten of eindproducten;
 - c) ander materiaal dat de hierboven genoemde producten kan verontreinigen. »;

2° aan § 4 wordt een punt 3° toegevoegd dat luidt als volgt :

« 3° in afwijking van 1° en 2° :

a) mogen de stoffen en preparaten voor de verduurzaming van hout alleen worden gebruikt in industriële installaties die van vacuüm- of druktechnologie gebruikmaken om hout te impregneren, als het oplossingen van anorganische verbindingen van koper, chroom en arseen (CCA) van type C zijn en als zij toegelaten zijn overeenkomstig artikel 5, lid 1, van Richtlijn 98/8/EG;

b) mag hout dat overeenkomstig punt a) in industriële installaties met CCA-oplossingen is behandeld, voor professionele en industriële toepassingen in de handel worden gebracht, wanneer de structurele integriteit van het hout vereist is voor de veiligheid van mensen en van vee en het onwaarschijnlijk is dat mensen er gedurende de levensduur van dit hout mee in aanraking komen :

- 1) voor de utiliteitsbouw;
- 2) voor bruggen; als constructiehout in zoetwatergebieden en in brak water, bv. voor aanlegsteigers en bruggen;
- 3) voor geluidsbarrières;
- 4) voor lawineweringen;
- 5) voor veiligheidshekken en vangrails langs snelwegen;
- 6) als afrasteringspalen van rond naaldhout zonder bast, voor de veeteelt;
- 7) voor steunmuren;
- 8) voor telefoon- en elektriciteitspalen;
- 9) als ondergrondse dwarsliggers;

c) moet behandeld hout, onverminderd de toepassing van andere EU-voorschriften inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen en preparaten, worden gekenmerkt met de tekst "Uitsluitend voor professionele en industriële toepassingen. Bevat arseen"; bovendien moet het in de handel gebrachte hout ook zijn voorzien van een label met de tekst "Draag handschoenen bij het omgaan met dit hout. Draag een stofmasker en

oogbescherming bij het zagen of anderszins bewerken van dit hout. Afval van dit hout moet door een daartoe gemachtigde onderneming als gevaarlijk afval worden behandeld. » ;

d) mag het behandelde hout, vermeld in punt a), niet worden gebruikt :

- 1) voor de woningbouw, ongeacht het doel;
- 2) voor toepassingen waarbij gevaar van herhaald huidcontact bestaat;
- 3) in zee;
- 4) voor landbouwdoeleinden, m.u.v. gebruik als afrasteringspalen voor de veeteelt of voor utiliteitsgebouwen zoals bedoeld in punt b);
- 5) voor toepassingen waarbij het behandelde hout in contact kan komen met halffabrikaten of eindproducten die bestemd zijn voor menselijke of dierlijke consumptie. ».

Art. 194. In artikel 5BIS.19.8.4.2.4, § 4, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006, worden de woorden « dit reglement; » geschrapt.

Art. 195. Het opschrift « Individuele voorbehandelingsinstallaties, septische putten en koolwaterstofafscheiders » tussen artikel 5BIS.19.8.4.5.8 en 5BIS.19.8.4.5.9 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006, wordt vervangen door wat volgt : « Individuele voorbehandelingsinstallaties en septische putten ».

Art. 196. Het artikel 5BIS.19.8.4.5.10 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006, wordt opgeheven.

Art. 197. In artikel 5BIS.19.8.4.5.11 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006, wordt § 2 opgeheven.

Art. 198. In artikel 5BIS.19.8.4.6.2, § 1, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006, worden de woorden « § 1. De onderneming moet over voldoende parkeerruimte beschikken om alle wagens in herstelling en/of afgewerkt te parkeren. Bovendien moet er ook » worden vervangen door de woorden « Er moet ».

Art. 199. In artikel 5BIS.19.8.4.7.3, § 3, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006, worden de woorden « in gebied ander dan industriegebied : » vervangen door de woorden « in gebied ander dan industriegebied (in de tweede kolom van de navolgende tabel staat « WG » voor watergedragen en « SG » voor solventgedragen) ».

Art. 200. In artikel 5BIS.19.8.4.7.4, § 2, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006, wordt het woord « Ppneumatisch » vervangen door het woord « Pneumatisch ».

Art. 201. In artikel 5BIS.19.8.4.9.2, § 1, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006, worden de woorden « minder dan 300 liter » vervangen door de woorden « minder dan 1.000 liter ».

Art. 202. In artikel 6.2.1.3, § 3, van hetzelfde besluit, worden de woorden « in openbare riolering in een zuiveringszone C » vervangen door de woorden « in oppervlaktewater of in openbare riolering in een zuiveringszone C ».

Art. 203. Artikel 6.2.2.3.1, § 1, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2008, wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 6.2.2.3.1. § 1. De algemene voorwaarden voor de lozing van huishoudelijk afvalwater gelegen in het collectief te optimaliseren buitengebied luiden als volgt :

1° het te lozen afvalwater dat in zodanige hoeveelheden pathogene kiemen bevat dat het ontvangende water er gevaarlijk door kan worden besmet, moet ontsmet worden;

2° de pH van het geloosde water mag niet meer dan 9 of niet minder dan 6,5 bedragen;

3° het biochemisch zuurstofverbruik in vijf dagen bij 20 °C van het geloosde water mag volgende waarde niet overschrijden :

25 milligram zuurstofverbruik per liter;

4° in het geloosde afvalwater mag het volgende gehalte niet overschreden worden :

60 milligram per liter voor de zwevende stoffen;

5° bovendien mag het geloosde afvalwater geen stoffen bevatten van bijlage 2C, van titel I van het VLAREM in concentraties die hoger zijn dan 10 keer de milieukwaliteitsnormen van toepassing voor de uiteindelijk ontvangende waterloop, noch alle andere stoffen, met een gehalte dat rechtstreeks of onrechtstreeks schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, voor de flora of fauna;

6° een representatief monster van het geloosde afvalwater mag geen oliën, vetten of andere drijvende stoffen bevatten in zulke hoeveelheden dat een drijvende laag op onduidelijke wijze kan vastgesteld worden; in geval van twijfel, kan dit vastgesteld worden door het monster over te gieten in een scheidrechter en door vervolgens na te gaan of twee fasen gescheiden kunnen worden. ».

Art. 204. Artikel 6.2.2.4.1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2008, wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 6.2.2.4.1. § 1. De algemene voorwaarden voor de lozing van huishoudelijk afvalwater gelegen in het individueel te optimaliseren buitengebied luiden als volgt :

1° het te lozen afvalwater dat in zodanige hoeveelheden pathogene kiemen bevat dat het ontvangende water er gevaarlijk door kan worden besmet, moet ontsmet worden;

2° de pH van het geloosde water mag niet meer dan 9 of niet minder dan 6,5 bedragen;

3° het biochemisch zuurstofverbruik in vijf dagen bij 20°C van het geloosde water mag volgende waarden niet overschrijden :

25 milligram zuurstofverbruik per liter

4° in het geloosde afvalwater mag het volgende gehalte niet overschreden worden :

60 milligram per liter voor de zwevende stoffen;

5° bovendien mag het geloosde afvalwater geen stoffen bevatten van bijlage 2C, van titel I van het VLAREM in concentraties die hoger zijn dan 10 keer de milieukwaliteitsnormen van toepassing voor de uiteindelijk ontvangende waterloop, noch alle andere stoffen, met een gehalte dat rechtstreeks of onrechtstreeks schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, voor de flora of fauna;

6° een representatief monster van het geloosde afvalwater mag geen oliën, vetten of andere drijvende stoffen bevatten in zulke hoeveelheden dat een drijvende laag op ondubbelzinnige wijze kan vastgesteld worden; in geval van twijfel, kan dit vastgesteld worden door het monster over te gieten in een scheitrechter en door vervolgens na te gaan of twee fasen gescheiden kunnen worden

7° de installatie moet lekvrij zijn, structureel stabiel, duurzaam en corrosiebestendig.

§ 2. Voor lozingen gelegen in een individueel te optimaliseren buitengebied wordt geacht aan de voorwaarden onder § 1, 3°, 4° en 7° te zijn voldaan indien het afvalwater minstens wordt gezuiverd door middel van een individuele behandelingsinstallatie met CE-label en die beantwoordt aan de geharmoniseerde norm Erreur! Signet non défini. « Kleine afvalwaterzuiveringsinstallaties tot en met 50 IE C Deel 3 : Vooraf en/of ter plaatse geassembleerde afvalwaterzuiveringsinstallaties voor huishoudelijk afvalwater » die is vastgesteld in het kader van de uitvoering van de EG-richtlijn 89/106/EEG van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake voor de bouw bestemde producten en voor zover de capaciteit van de installatie is afgestemd op het aangesloten IE. Het verwijderingspercentage voor biochemisch zuurstofverbruik bedraagt minimaal 90 % en voor zwevende stoffen 70 %.

Voor lozingen gelegen in een individueel te optimaliseren buitengebied wordt ook geacht aan de voorwaarden onder § 1, 3°, 4° en 7° te zijn voldaan indien het afvalwater minstens wordt gezuiverd door middel van een individuele behandelingsinstallatie met BENOR-certificaat en voor zover de capaciteit van de installatie is afgestemd op het aangesloten IE. Het verwijderingspercentage voor biochemisch zuurstofverbruik bedraagt minimaal 90% en voor zwevende stoffen 70 %.

§ 3. De inrichtingen waarvoor een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen of herbouwen van de woning na de vaststelling van het definitief zoneringsplan, moeten onmiddellijk aan de bepalingen van deze subafdeling voldoen.

Voor de inrichtingen waarvoor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of herbouwen van de woning wordt verleend vóór de vaststelling van het definitief zoneringsplan, gaan de voorwaarden van deze subafdeling die in strengere zin afwijken van de situatie zoals die bestond voor de definitieve vaststelling van het gemeentelijk zoneringsplan, in voege op de eerste dag van de 29ste maand na de definitieve vaststelling van het gemeentelijk zoneringsplan en ten vroegste vanaf 22 december 2015, tenzij anders vermeld in het uitvoeringsplan. Evenwel wordt geacht dat in dit geval met een bestaande individuele behandelingsinstallatie wordt voldaan aan de voorwaarden onder § 1, 3° en 4°.

Art. 205. Aan artikel 6.4.0.1 van hetzelfde besluit, waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden een § 2, § 3, § 4 en § 5 toegevoegd die luiden als volgt :

« § 2. De volgende asbesthoudende toepassingen kunnen zelf worden verwijderd voor zover deze via eenvoudige handelingen (bv. vlot losschroeven) kunnen worden weggenomen :

1° hechtgebonden asbest die niet beschadigd is of waarbij er geen vrije vezels zichtbaar zijn en waarbij verwijdering geen aanleiding geeft tot een wijziging van de toestand;

2° hechtgebonden asbest die beschadigd is of waarbij er vrije vezels zichtbaar zijn en die verwerkt is in een buitentoepassing waarbij geen derden aanwezig zijn, voor zover de verwijdering geen aanleiding geeft tot een wijziging van de toestand;

3° asbesthoudende koorden, dichtingen of pakkingen, remvoeringen en analoge materialen.

Andere toepassingen mogen alleen verwijderd worden door gespecialiseerde bedrijven.

§ 3. Bij de sloop en verwijdering van asbesthoudend materiaal als vermeld in § 2, 1°, 2° en 3°, moet vezelverspreiding en blootstelling van personen aan asbestvezels verhinderd worden door de volgende maatregelen te nemen :

1° bevochtigen of fixeren van het materiaal;

2° de elementen één voor één verwijderen, bij voorkeur manueel, gebruik makend van handwerktuigen of in laatste instantie traagdraaiend gereedschap;

3° de materialen niet gooien;

4° de materialen niet breken;

5° de materialen opslaan in gesloten verpakking.

Bij de werkzaamheden mogen geen minderjarigen aanwezig zijn.

Voor persoonlijke bescherming tegen blootstelling wordt gebruik gemaakt van een stofmasker type P3 of gelijkwaardig stofmasker.

§ 4. De asbesthoudende toepassingen worden afzonderlijk opgeslagen en niet gemengd met het andere sloopafval;

§ 5. Het gebruik van mechanische werktuigen met grote snelheid (schuurschijven, slijpmachines, boormachines, e.d.), hogedrukreinigers en luchtcompressoren, voor het bewerken, snijden of schoonmaken van objecten of ondergronden in asbesthoudend materiaal, objecten of ondergronden bekleed met asbesthoudend materiaal of voor het verwijderen van asbest is verboden. ».

Art. 206. Hoofdstuk 6.5 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, 17 juli 2000 en 28 november 2003 wordt vervangen door wat volgt :

« HOOFDSTUK 6.5.

PARTICULIERE STOOKOLIETANKS MET EEN WATERINHOUD VAN MINDER DAN 5.000 LITER

AFDELING 6.5.1.

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

Art. 6.5.1.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op particuliere opslaginstallaties waarvan de stookolietank een waterinhoud heeft van minder dan 5.000 liter. Met opslaginstallatie wordt bedoeld het geheel van vaste houder(s), waarschuwings- of beveiligingssysteem, leidingen, in voorkomend geval inkuiping en lekdetectiesysteem en alle toebehoren tot aan de verbrandingsinstallatie en dienstig voor de verwarming van een onroerend goed dat hoofdzakelijk als woonegelegenheid wordt gebruikt.

De opslaginstallaties en hun onderdelen dienen gebouwd, getransporteerd, geplaatst en aangesloten volgens de toepasselijke codes van goede praktijk.

Art. 6.5.1.2. De opslaginstallaties dienen beschermd tegen mechanische beschadigingen en elke vorm van aantasting o.a. door corrosie. De dichtheid van leidingen, koppelingen, kranen en toebehoren dient te allen tijde verzekerd. Niet toegankelijke leidingen dienen in een brandstofdichte greppel of buis geplaatst. Deze greppel of buis helt af naar een toegankelijke opvangput.

Art. 6.5.1.3. De houder dient uitgerust :

1° met een waarschuwingssysteem waarbij een akoestisch signaal dat steeds hoorbaar moet zijn voor de leverancier en deze verwittigt zodra de te vullen houder voor 95% is gevuld; dit systeem kan zowel mechanisch als elektronisch zijn, ofwel

2° met een beveiligingssysteem, waarbij de vloeistoftoevoer automatisch wordt afgesloten zodra de te vullen houder voor maximum 98 % is gevuld; dit systeem kan zowel mechanisch als elektronisch zijn;

3° met een ontfluchtingssysteem dat uitmondt op een plaats waar de mogelijke hinder voor de buurt zo beperkt mogelijk is.

Art. 6.5.1.4. Alle openingen en aansluitingen aan de houder dienen geplaatst boven het maximumpeil van de opgeslagen brandstof, behalve voor bovengrondse houders dienend voor verwarmingsinstallaties zonder aanzuiging, zoals kachels.

Art. 6.5.1.5. De houder mag alleen gevuld zijn met die brandstoffen waarvoor hij gebouwd is. De nodige maatregelen dienen genomen om het morsen van brandstof tijdens het vullen te voorkomen.

AFDELING 6.5.2.

BEPALINGEN VOOR OPSLAGINSTALLATIES MET BOVENGRONDSE HOUDERS

Art. 6.5.2.1. Onverminderd de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones is de opslag van brandstoffen in bovengronds geplaatste houders toegelaten in :

1° houders uit metaal;

2° houders uit gewapend thermohardende kunststoffen;

3° houders uit roestvrij staal;

4° prefabconstructies bestaande uit een prefab betonnen cilindrische houder waarin een metalen houder is geplaatst;

5° houders uit kunststoffen andere dan gewapende thermohardende kunststoffen, op voorwaarde dat zij na de plaatsing en voor het in gebruik nemen ervan een drukproef hebben doorstaan gedurende ten minste één uur bij een overdruk of een onderdruk van 30 kPa.

6° opslagsystemen die naar voorkoming van bodem- en/of grondwaterverontreiniging toe dezelfde waarborgen bieden als voormelde houders; deze opslagsystemen moeten worden aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen; een attest van deze aanvaarding wordt opgesteld en ondertekend door de voormelde milieudeskundige; dit attest wordt ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 6.5.2.2. De houders dienen in of boven een inkuiping geplaatst.

Dubbelwandige houders en prefabconstructies als vermeld in artikel 6.5.2.1., dienen niet in of boven een inkuiping geplaatst mits ze uitgerust zijn met een permanent lekdetectiesysteem.

Een inkuiping mag alleen de houder en zijn toebehoren omvatten. Enkel de leidingen vereist voor de exploitatie van de houder mogen door de inkuiping gevoerd worden en wel boven het peil dat bereikt zou zijn wanneer de inkuiping gevuld zou zijn met de totale nominale inhoud van de erin geplaatste houders.

Indien zich hemelwater in de inkuiping kan bevinden dienen de nodige maatregelen getroffen om dit regelmatig te verwijderen zonder vervuiling van het milieu. Ongeacht de hoeveelheid water die zich eventueel in de inkuiping bevindt, moet deze steeds de totale maximale inhoud van de erin geplaatste houders kunnen opvangen.

AFDELING 6.5.3.

BEPALINGEN VOOR OPSLAGINSTALLATIES MET ONDERGRONDSE HOUDERS

Art. 6.5.3.1. § 1. Onverminderd de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones is de opslag van brandstoffen in rechtstreeks in de grond ingegraven houders toegelaten in :

1° dubbelwandige houders uit metaal;

2° houders uit gewapend thermohardende kunststoffen;

3° houders uit roestvrij staal;

4° prefabconstructies bestaande uit een prefab betonnen cilindrische houder waarin een enkelwandige metalen houder is geplaatst;

5° opslagsystemen die naar voorkoming van bodem- en/of grondwaterverontreiniging toe dezelfde waarborgen bieden als voormelde houders; deze opslagsystemen moeten worden aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen; een attest van deze aanvaarding wordt opgesteld en ondertekend door de voormelde milieudeskundige; dit attest wordt ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones is de opslag van brandstoffen in houders geplaatst in een groeve toegelaten in :

1° de opslagwijzen vermeld in § 1;

2° enkelwandige houders uit metaal.

§ 3. Het hoogste punt van de houder moet minstens 0,50 m onder het maaiveld liggen. Het plaatsen van roerende of onroerende lasten boven de houder moet vermeden worden. Indien dit toch gebeurt moeten alle maatregelen genomen zijn om beschadigingen aan de houder te voorkomen o.a. door een voldoende draagkrachtige afdekking die de lasten (met uitzondering van het eventuele opvullings- en afdekkingsmateriaal) niet overdraagt op de houder.

Art. 6.5.3.2. De aanvulling rond de houder dient te gebeuren met inert materiaal dat geen gevaar oplevert voor beschadiging of aantasting van de houder, zijn bekleding en de groeve. Bij metalen houders dient bijzondere aandacht besteed aan de mogelijke corrosie. Het aanvullingsmateriaal moet voldoende doorlatend zijn t.o.v. de brandstof, hiervoor mag de doorval van het zeefmonster door een zeef met maaswijdte 1,25 mm niet meer bedragen dan 15 % van zijn droge massa.

Art. 6.5.3.3. De houder dient zich te bevinden op ten minste 1 m van de grenzen van de percelen van derden en op meer dan 0,75 m van ondergrondse constructies die niet tot de opslaginstallatie behoren. De onderlinge afstand tussen de houders dient minstens 0,50 m te bedragen.

De groeve mag alleen de houder en zijn toebehoren omvatten. Enkel de leidingen vereist voor de exploitatie van de houders mogen door de wanden van de groeve gevoerd worden en wel boven het peil dat bereikt zou zijn wanneer de groeve gevuld zou zijn met de totale nominale inhoud van de erin geplaatste houders, rekening houdend met het eventuele aanvullingsmateriaal. Wanneer de houder een inhoud heeft van meer dan 2.000 liter, moet tussen de wanden van de houder en de wanden van de groeve een vrije ruimte bestaan van minstens 0,50 m breedte om het onderzoek van de houder mogelijk te maken; indien de groeve wordt opgevuld dient deze ruimte minstens 0,30 m te bedragen.

Art. 6.5.3.4. Voor zover er een risico van oplichting van de houder ten gevolge van een onderdompeling in (grond)water bestaat, dient de houder stevig en onvervormbaar bevestigd aan een fundering of ballast waarvan het gewicht groter is dan de grootst mogelijk optredende opwaartse kracht.

Art. 6.5.3.5. De houder moet afhellen onder een helling van minstens 1cm/m in de richting van het mangat of de vul- of peilopening. Van zodra de waterinhoud van de houder gelijk is aan of groter is dan 3.000 liter moet een mangat aanwezig zijn met een opening waarvan de ingeschreven cirkel een diameter van ten minste 0,50 m heeft.

AFDELING 6.5.4.

DE CONTROLE OP DE BOUW VAN DE HOUDERS EN DE PLAATSING VAN EEN OPSLAGINSTALLATIE

Art. 6.5.4.1. Opslaginstallaties dienen geplaatst ofwel door een installateur die gemachtigd is om hiervoor een certificaat af te leveren ofwel onder toezicht van een erkende technicus. Na de plaatsing maar vóór de ingebruikname stelt de gemachtigde installateur of de erkende technicus een certificaat op waaruit ondubbelzinnig moet blijken dat de opslaginstallatie voldoet aan de bepalingen van dit hoofdstuk. Dit certificaat vermeldt bovendien de naam en het erkenningsnummer van de gemachtigde installateur of de erkende technicus.

Art. 6.5.4.2. Voor de bouw van een opslaginstallatie mag enkel gebruik gemaakt zijn van producten en onderdelen waarvan ofwel de overeenkomst met de toepasselijke code van goede praktijk gecertificeerd is door een erkende certificeringsinstelling ofwel na een beproeving overeenkomstig de toepasselijke code van goede praktijk. Voor wat betreft de prefabconstructie bestaande uit een prefab betonnen cilindrische houder waarin een enkelwandige metalen houder is geplaatst, bestaat het certificaat op zijn minst uit een verklaring van de fabrikant welke hij gemachtigd is af te leveren na keuring van een prototype.

Art. 6.5.4.3. Binnen de maand na de aanleg van de opslaginstallatie conform de bepalingen van dit hoofdstuk, brengt de gemachtigde installateur of de erkende technicus op de houder een duidelijk leesbare en onuitwisbare groene merkplaat aan waarop onuitwisbaar volgende gegevens dienen aangebracht :

- zijn erkenningsnummer;
- de datum van de plaatsing van de opslaginstallatie;
- de uiterste datum van de eerstvolgende controle ingeval van opslag in ondergrondse houder.

Art. 6.5.4.4. Bij de oplevering van de opslaginstallatie bezorgt de gemachtigde installateur of de erkende technicus aan de eigenaar het certificaat van de installatie samen met de certificaten of de beproevingsverslagen van de onderdelen ervan. De eigenaar van de opslaginstallatie draagt er zorg voor dat de exploitant(en) in het bezit is (zijn) van een kopie van het certificaat van de installatie.

AFDELING 6.5.5.

PERIODIEKE CONTROLES, ONDERHOUD EN BUITENGEBRUIKSTELLING

Art. 6.5.5.1. Opslaginstallaties met bovengrondse houders dienen niet onderworpen aan periodieke controles.

Art. 6.5.5.2. § 1. Opslaginstallaties met ondergrondse houders dienen vanaf de datum van de plaatsing ten minste om de vijf jaar onderworpen aan een periodieke controle als vermeld in artikel 6.5.5.3.

§ 2. Van de termijn, vermeld in § 1, kan worden afgeweken bij gebruik van een controlemethode die toelaat de kwaliteit en de levensduur van de ondergrondse houder in te schatten, waarbij maximaal gezocht wordt naar het detecteren van niet-dichte houders en/of het classificeren van houders naargelang de kwaliteitstoestand.

De aanvaarding van laatstgenoemde controlemethode en de bijhorende criteria om de maximale termijn voor de hercontrole te bepalen, gebeurt door de afdeling bevoegd voor milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie en bijkomend moet worden aangetoond dat deze controlemethode als basis dient voor het voorkomen van de milieuschade die kan ontstaan vanaf de eerste controle met dit systeem.

Art. 6.5.5.3. De periodieke controles vermeld in de artikel 6.5.5.2 moeten worden uitgevoerd door een erkende technicus en omvatten :

1° een visuele controle van de opslaginstallatie met inbegrip van een controle van de wanden van de houder indien mogelijk zonder dat dit het uitgraven van de houder of het verwijderen van het aanvullingsmateriaal vereist;

2° een controle van de doeltreffendheid van het waarschuwings- of overvulbeveiligingssysteem;

3° een controle naar de aanwezigheid van water en slib in de houder;

4° een controle van de doeltreffendheid van het eventueel aanwezig lekdetectiesysteem;

5° een nazicht van het certificaat en het proces-verbaal van de vorige controle;

6° indien mogelijk een meting van het potentiaalverschil tussen de rechtstreeks in de grond ingegraven metalen houder en de omhullende bodem of aanvulling;

7° de uitvoering van een dichtheidsbeproeving op rechtstreeks in de grond ingegraven houders die niet zijn uitgerust met een permanent lekdetectiesysteem, bij een overdruk van minstens 30 kPa gedurende minimum 1 uur of bij een onderdruk van hoogstens 30 kPa; beproeving bij een overdruk van meer dan 30 kPa mag enkel geschieden indien de houders daartoe volledig worden gevuld met water; niet toegankelijke enkelwandige leidingen moeten worden beproefd bij een overdruk van ten minste 30 kPa gedurende 1 uur of bij een onderdruk van hoogstens 30 kPa. Een gelijkwaardige beproeving die toelaat de kwaliteit en de levensduur van de houder in te schatten, waarbij maximaal gezocht wordt naar het detecteren van niet-dichte houders en/of het classificeren van houders naargelang de kwaliteitstoestand, uitgevoerd overeenkomstig een door de afdeling bevoegd voor milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie aanvaarde code van goede praktijk, is eveneens toegelaten;

Na de uitvoering van de controle stelt de erkende technicus een certificaat op waaruit ondubbelzinnig moet blijken of de opslaginstallatie al dan niet voldoet aan de bepalingen van dit hoofdstuk. Dit certificaat vermeldt bovendien de naam en het erkenningsnummer van de erkende technicus die de controle heeft uitgevoerd, de datum van de controle en de uiterste datum van de eerstvolgende controle.

Al naargelang het resultaat van de controle is de houder gemerkt met een duidelijk leesbare en onuitwisbare groene, oranje of rode merkplaat. Op deze merkplaat wordt onuitwisbaar het erkenningsnummer van de erkende technicus, de datum van de controle en de uiterste datum van de eerstvolgende controle aangebracht.

Een groene merkplaat betekent dat de opslaginstallatie voldoet aan de bepalingen van dit hoofdstuk en verder mag worden gebruikt.

Een oranje merkplaat betekent dat de opslaginstallatie niet voldoet aan de bepalingen van dit hoofdstuk doch dat de vastgestelde gebreken geen aanleiding kunnen geven tot verontreiniging buiten de houder. De opslaginstallatie mag nog worden gevuld of bijgevoerd tijdens een overgangperiode van maximum 6 maanden die ingaat de eerste van de maand volgend op de maand vermeld op de oranje merkplaat. De exploitant dient alle nodige maatregelen te treffen, overeenkomstig het verslag van de erkende technicus, om de opslaginstallatie terug in goede staat te brengen. Vóór het verstrijken van voormelde overgangperiode dient de opslaginstallatie terug aan een controle onderworpen.

Een rode merkplaat betekent dat de opslaginstallatie niet voldoet aan de bepalingen van dit hoofdstuk. In dergelijk geval is het verboden de opslagtank te vullen of te laten vullen. De exploitant dient alle nodige maatregelen te treffen, overeenkomstig het verslag van de erkende technicus, om de opslaginstallatie terug in goede staat te brengen waarna de opslaginstallatie terug aan een controle dient onderworpen. Binnen de veertien dagen nadat een rode merkplaat aangebracht werd maakt de exploitant of op zijn verzoek de erkende technicus hiervan melding bij de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij bevoegd voor grondwater.

Art. 6.5.5.4. De exploitant dient er zorg voor te dragen dat de opslaginstallatie steeds in goede staat van werking en onderhoud verkeert en in het bijzonder dat elke verontreiniging van het milieu wordt voorkomen. Hij draagt er zorg voor dat de merkplaat steeds leesbaar blijft.

Indien zich een verontreiniging voordoet of lekkage vastgesteld of vermoed wordt, dienen onverwijld alle maatregelen genomen om de schade en verstoring van het milieu te beperken. Indien verdere verontreiniging van bodem en grondwater niet onmiddellijk tegengehouden kan worden, wordt de opslaginstallatie buiten gebruik gesteld en wordt de houder geleidigd. In dit laatste geval wordt de toezichthoudende ambtenaar onmiddellijk verwittigd.

Behalve in het geval van een ernstige verontreiniging en wanneer de voortschrijding ervan de saneringskosten sterk opdrijft, mag het buiten gebruik nemen van de installatie enkele dagen uitgesteld worden in de periode tussen 1 november en 31 maart om de exploitant en de gebruikers de mogelijkheid te geven om te voorzien in een alternatieve verwarmingsbron.

Na vakkundige herstelling mag de houder slechts opnieuw in gebruik worden genomen nadat een attest is afgeleverd door een erkende technicus. Rechtstreeks in de grond ingegraven houders dienen een geslaagde dichtheidsbeproeving als vermeld in artikel 6.5.5.3. te hebben ondergaan.

Uit het attest moet ondubbelzinnig blijken dat de houder en de installatie voldoen aan de voorschriften van dit hoofdstuk.

Art. 6.5.5.5. Onverminderd de toepasselijke wettelijke bepalingen met betrekking tot het beheer van afval dienen de houders van een opslaginstallatie die de eigenaar definitief buiten gebruik stelt, geleidigd.

Rechtstreeks in de grond ingegraven houders dienen bovendien verwijderd; bij onmogelijkheid om de houder te verwijderen dient in overleg met een erkende technicus, de houder gevuld met zand, schuim of enig ander inert materiaal. Alle nodige maatregelen worden genomen om milieuverontreiniging te voorkomen.

Naar aanleiding van de buitengebruikstelling van de rechtstreeks in de grond ingegraven houder stelt de erkende technicus een certificaat op waaruit ondubbelzinnig moet blijken dat de buitengebruikstelling werd uitgevoerd volgens de regels van het vak. Dit certificaat vermeldt bovendien de naam en het erkenningsnummer van de erkende technicus.

ERKENDE TECHNICI EN GEMACHTIGDE INSTALLATEURS

Art. 6.5.6.1. Onder gecertificeerde onderdelen van een installatie wordt verstaan de onderdelen waarvoor in uitvoering van ofwel de wet van 20 juli 1990 betreffende de accreditatie van de certificatie- en keuringsinstellingen, alsmede van de beproevingslaboratoria, ofwel een andere door de Vlaamse Regering goedgekeurde certificeringprocedure een certificaat van overeenkomst met de code van goede praktijk of technische specificatie werd afgeleverd.

Art. 6.5.6.2. De gemachtigde installateur is een natuurlijk persoon die een kaderfunctie bekleedt binnen een eenmanszaak of een vennootschap die opslaginstallaties voor brandstof installeert en met vrucht een opleiding heeft gevolgd in een door de Vlaamse minister erkende instelling. Deze opleiding bestaat uit minstens 10 uren theorielessen en 10 uren praktijk over volgende leerstof :

- 1° kenmerken van brandstoffen;
- 2° de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de bouw, het transport en de plaatsing van opslaginstallaties voor brandstof (inkuipingen inbegrepen);
- 3° de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de bescherming tegen corrosie en de bepaling van corrosiviteit van de bodem;
- 4° de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de controle van opslaginstallaties en dichtheidsbeproevingen;
- 5° begrippen over brandweerstand en weerstand van materialen tegen de inwerking van brandstoffen;
- 6° de methodes en systemen voor lekdetectie;

Het attest afgeleverd door de erkende instelling geldt als erkenningsbewijs.

Als kaderpersoneel wordt beschouwd het personeel, vermeld in artikel 11, § 3, van het koninklijk besluit van 26 september 1991 tot vaststelling van bepaalde toepassingsmaatregelen van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken.

Art. 6.5.6.3. De erkende technicus is een natuurlijke persoon die erkend is voor de controle van verwarmingsinstallaties in uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater en aanvullend met vrucht een opleiding heeft gevolgd in een door de Vlaamse minister erkende instelling. Deze opleiding bestaat uit minstens 10 uren theorielessen en 10 uren praktijk over volgende leerstof :

- 1° kenmerken van brandstoffen;
- 2° de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de bouw, het transport en de plaatsing van opslaginstallaties voor brandstof (inkuipingen inbegrepen);
- 3° de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de bescherming tegen corrosie en de bepaling van corrosiviteit van de bodem;
- 4° de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de controle van opslaginstallaties en dichtheidsbeproevingen;
- 5° begrippen over brandweerstand en weerstand van materialen tegen de inwerking van brandstoffen;
- 6° de methodes en systemen voor lekdetectie;

Het attest afgeleverd door de erkende instelling geldt als erkenningsbewijs.

Art. 6.5.6.4. De inrichtingen die de opleiding, vermeld in artikel 6.5.6.2 en 6.5.6.3 verschaffen, kunnen erkend worden door de Vlaamse minister indien zij :

- 1° voorzien in het onderwijs van de leerstof als vermeld in artikel 6.5.6.2 en 6.5.6.3;
- 2° beschikken over een werkplaats voor praktische oefeningen met de nodige voorzieningen zodat alle proeven, volgens de stand van de technologie en minstens deze die erkend zijn door afdeling bevoegd voor milieuvergunningen, op houders van werkelijke grootte kunnen worden uitgevoerd;
- 3° examens organiseren over de onderwezen leerstof. De examens worden gehouden onder toezicht van een commissie bestaande uit minstens drie specialisten in de onderwezen vakken onder het voorzitterschap van een academische ingenieur of een ingenieur van academisch niveau. De Vlaamse minister kan zich in de examencommissie laten vertegenwoordigen;
- 4° personeel in dienst hebben met een voldoende geachte kwalificatie en onder leiding van een academische ingenieur of een ingenieur van academisch niveau.

Art. 6.5.6.5. De inrichtingen, vermeld in artikel 6.5.6.4, richten hun aanvraag tot erkenning aan de Vlaamse minister op het adres van de afdeling bevoegd voor erkenningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie of van het kabinet van de Vlaamse minister.

De aanvraag bevat volgende gegevens :

- 1° de bedrijfsgegevens;
- 2° de personalia van het leidinggevend personeel en van de lesgevers;
- 3° het programma van de lessen;
- 4° een beschrijving van het beschikbare materieel voor demonstratie, metingen en oefening.

Art. 6.5.6.6. In afwijking van de bepalingen van de artikelen 6.5.6.2, 6.5.6.3 en 6.5.6.4 zijn overeenkomstig de EU-richtlijn 2005/36/EG van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties en de EU-richtlijn 2006/123/EG van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt, voor de toepassing van dit besluit van rechtswege als gemachtigde installateur respectievelijk als technicus erkend, de onderdanen van een EU-lidstaat die in het bezit zijn van het bekwaamheidsattest dat of de opleidingstitel die in het andere Gewest of in de andere EU-lidstaat verplicht wordt gesteld voor de toegang tot of uitoefening van hetzelfde beroep van gemachtigde installateur respectievelijk erkende technicus in de overeenkomstige discipline(s) of deeldomein(en) van deze discipline(s).

De onderdanen, vermeld in het eerste lid, moeten door middel van een schriftelijke verklaring, met daarin de gegevens betreffende verzekeringsdekking of soortgelijke individuele of collectieve vormen van bescherming inzake beroepsaansprakelijkheid, de afdeling bevoegd voor erkenningen vooraf in kennis stellen van het zullen verrichten van bedoelde diensten in het Vlaamse Gewest. Overeenkomstig artikel 7 van de EU-richtlijn 2005/36/EG moet deze verklaring vergezeld gaan van de volgende documenten :

- 1° een bewijs van de nationaliteit van de dienstverrichter;
- 2° een attest dat de houder ervan rechtmatig in een lidstaat gevestigd is om er de betrokken werkzaamheden uit te oefenen, en dat hem op het moment van afgifte van het attest geen beroepsuitoefeningsverbod is opgelegd, ook al is het maar tijdelijk;
- 3° bewijs van beroepskwalificaties.

De van rechtswege erkenning als gemachtigd installateur respectievelijk als erkende technicus, als vermeld in het eerste lid, gaat in vanaf de datum van akteneming van deze schriftelijke verklaring door de afdeling bevoegd voor erkenningen.

AFDELING 6.5.7.

VOORWAARDEN VOOR BESTAANDE HOUDERS

Art. 6.5.7.1. Als bestaande houders worden beschouwd de houders die vóór 1 augustus 1995 een eerste maal zijn gevuld.

Bestaande houders dienen uiterlijk op 1 augustus 2000 uitgerust te zijn met een waarschuwings- of beveiligingssysteem zoals bepaald in artikel 6.5.1.3.

Onverminderd de overige bepalingen van dit hoofdstuk zijn de bepalingen van dit hoofdstuk betreffende de verbods- en/of afstandsregels alsmede de constructie- en de installatiewijzen niet van toepassing op bestaande houders.

Bij vervanging van de bestaande houder dient de nieuwe houder aan de voorschriften van dit hoofdstuk te voldoen, behalve voor wat betreft de verbods- en/of afstandsregels.

Art. 6.5.7.2. § 1. Opslaginstallaties met bovengrondse houders dienen vóór 1 augustus 2003 onderworpen aan een controle door een erkende technicus. Deze opslaginstallaties dienen niet onderworpen aan verdere periodieke controles.

§ 2. Opslaginstallaties met ondergrondse houders dienen vóór 1 augustus 2002 onderworpen aan een controle als vermeld in artikel 6.5.5.3.

Vanaf de datum van deze controle dienen periodieke controles uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van artikelen 6.5.5.2 en 6.5.5.3.

De controles die overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk vóór 1 augustus 2000 werden uitgevoerd, blijven onverminderd rechtsgeldig ook wanneer deze de dichtheidsbeproeving niet hebben omvat. ».

HOOFDSTUK IV. — *Wijzigingen van bijlagen van titel II van het vlarem*

Art. 207. In bijlage 2.2.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het laatst gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 22 september 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° In de titel worden de woorden "en richtwaarden" geschrapt;
- 2° in het opschrift boven de tabel worden de woorden "Richtwaarden in dB(A) in open lucht" vervangen door de woorden "Milieukwaliteitsnormen in dB(A) in open lucht";
- 3° in de tabel wordt een punt *5bis*° ingevoegd dat luidt als volgt :

«

<i>5bis</i> ° Agrarische gebieden	45	40	35
-----------------------------------	----	----	----

».

Art. 208. In bijlage 2.2.4.2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juli 2005, wordt het punt 2, derde lid, vervangen door wat volgt :

« Voor WEGVERKEERSLAWAAI : de Nederlandse berekeningsmethode RMW 2002 : « Reken- en Meetvoorschrift Wegverkeerslawaaai 2002, Regeling van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

van 27 maart 2002, nr. LMV 2002 025825, houdende vaststelling van een reken- en meetvoorschrift wegverkeerslawaaai en bepaling aftrek resultaat berekening en meting geluidsbelasting vanwege een weg ».

Art. 209. In bijlage 2.3.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in artikel 2, § 1, wordt het woord « waarnemingsdrempel » vervangen door het woord »rapportagegrens »;
- 2° in artikel 2, § 1, wordt het woord « nauwkeurigheid » vervangen door het woord « juistheid ».

Art. 210. In de bijlage 2.5.1, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, 14 maart 2003, 14 maart 2003 en 22 december 2006, wordt aan de tabel onder « 2° Overige » een zevende rij toegevoegd die luidt als volgt :

«

Asbest TEM (transmissie elektro-nenmicroscopie)	Asbest-vezels/m ³ (l>5 m ³ , d < 3 m ³)	500 als jaarlijkse gemiddelde concentratie, te meten op 24-uurs of 48-uursbasis	1.000 als jaarlijkse gemiddelde concentratie, te meten op 24-uurs of 48-uursbasis 5.000 als maximaal gemiddelde concentratie over 24 uur	-
---	---	---	--	---

»

Art. 211. In bijlage 4.2.5.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 24 maart 1998 en 19 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in artikel 3, § 2, wordt het woord »detektielimit » vervangen door het woord »rapportagegrens »;
- 2° artikel 4 »Meetmethode » wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 4 Meetmethode :

§ 1. Voor de controle op de naleving van de emissiegrenswaarden, dient voor de volgende parameters de referentiemethode met rapportagegrens, precisie en juistheid toegepast zoals hierna aangegeven :

parameter	Rapportagegrens	precisie	juistheid	Ref. meetmeth.
Organoleptische parameters				
Kleur	1 ΔE^*_{ab}	20%		WAC/II/A
Anorganische parameters				
Algemene anorganische parameters				
temperatuur		0,5 °C	1 °C	WAC/III/A
elektrische geleidbaarheid		10%	10%	WAC/III/A
zuurtegraad		0,2 pH-eenheid	0,2 pH-eenheid	WAC/III/A
vlampunt	> 40 °C	20%		WAC/III/A
debiet			20%	
Elementen				
Opm.: tenzij uitdrukkelijk anders vermeld, wordt hier steeds de totaalconcentratie bedoeld.				
arsen	15 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
chrom	10 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
koper	25 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
lood	25 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
nikkel	10 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
zilver	10 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
zink	25 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
cadmium	2 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
kwik	0,25 $\mu\text{g/l}$	20%	20%	WAC/III/B
ijzer	50 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
mangaan	20 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
seleen	5 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
barium	10 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
antimoon	20 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
tin	40 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
aluminium	100 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
kobalt	10 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
molybdeen	20 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
titanium	20 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
cerium	100 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
fosfor	150 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
boor	200 $\mu\text{g/l}$	20%	10%	WAC/III/B
Anionen				
chloride	25 mg/l	20%	10%	WAC/III/C
sulfaat	25 mg/l	20%	10%	WAC/III/C
nitraat	0,5 mg/l (0,1 mg N/l)	20%	10%	WAC/III/C
nitriet	0,1 mg/l (0,03 mg N/l)	20%	10%	WAC/III/C
orthofosfaat	0,15 mg/l (0,05 mg P/l)	20%	10%	WAC/III/C

parameter	Rapportagegrens	precisie	juistheid	Ref. meetmeth.
opgelost fluoride	0,2 mg/l	20%	10%	WAC/III/C
totaal anorganisch gebonden fluoride	0,2 mg/l	20%	20%	WAC/III/C
vrije cyanide	0,01 mg/l	20%	10%	WAC/III/C
sulfiet	0,2 mg/l	20%	10%	WAC/III/C
opgelost sulfide	0,2 mg/l	20%	10%	WAC/III/C
zuur milieu oplosbare sulfide	0,2 mg/l	20%	20%	WAC/III/C
chrom VI	0,01 mg/l	20%	10%	WAC/III/C
vrije chloor	0,1 mg/l	20%	20%	WAC/III/C
totaal chloor	0,1 mg/l	20%	20%	WAC/III/C
Groepsparameters				
bezinkbare stoffen	0,1 ml/l	som 20%		WAC/III/D
zwevende stoffen	2 mg/l	20%	20%	WAC/III/D
afmeting zwevende stoffen				WAC/III/D
BZV	3 mg O ₂ /l	som 40%		WAC/III/D
CZV	7 mg O ₂ /l	30%	10%	WAC/III/D
Kjeldahl stikstof	2 mg/l	20%	10%	WAC/III/D
totaal stikstof	2 mg/l	20%	10%	WAC/III/D
TON		20%	10%	WAC/III/D
totaal cyanide	0,01 mg/l	20%	10%	WAC/III/D
TOC	10 mg/l	20%	10%	WAC/III/D
Kationen				
ammonium	0,25 mg/l (0,2 mg N/l)	20%	10%	WAC/III/E
Organische parameters				
Fenolen				
fenol	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2-chloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
3-chloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
4-chloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
o-cresol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
m-cresol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
p-cresol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2,6-dimethylfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
o-ethylfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2,4-dimethylfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2,5-dimethylfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
p-ethylfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
m-ethylfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
3,5-dimethylfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2,3-dimethylfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
3,4-dimethylfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
nonylfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
bisfenol A	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2,4-dichloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2,5-dichloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2,3-dichloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2,6-dichloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
3,5-dichloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
3,4-dichloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001

parameter	Rapportagegrens	precisie	juistheid	Ref. meetmeth.
4-chloor-3-methylfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
4-chloor-3,5-dimethylfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2,3,5-trichloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2,4,6-trichloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2,4,5-trichloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2,3,4-trichloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2,3,6-trichloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
3,4,5-trichloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2,3,5,6-tetrachloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2,3,4,5-tetrachloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
2,3,4,6-tetrachloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
pentachloorfenol	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/001
Monocyclische aromatische koolwaterstoffen (MAK)				
BTEXS:				
benzeen	1 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
tolueen	1 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
xylenen	1 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
ethylbenzeen	1 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
styreen	1 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
andere:				
isopropylbenzeen	1 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
propylbenzeen	1 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,3,5-trimethylbenzeen	1 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
tert.butylbenzeen	1 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,2,4-trimethylbenzeen	1 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
sec-butylbenzeen	1 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
p-isopropyltolueen	1 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
n.butylbenzeen	1 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
Polycyclische aromatische koolwaterstoffen				
naftaleen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/002
acenaftyleen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/002
acenaftteen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/002
fluoreen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/002
fenanthreen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/002
anthraceen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/002
fluoranteen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/002
pyreen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/002
benzo(a)anthraceen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/002
chryseen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/002
benzo(b)fluoranteen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/002
benzo(k)fluoranteen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/002
benzo(a)pyreen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/002
indeno(1,2,3-cd)pyreen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/002
dibenzo(a,h)anthraceen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/002
benzo(g,h,i)peryleen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/002
Gechloreerde aromatische amines (1)				
o-chlooraniline				
m-chlooraniline				

parameter	Rapportagegrens	precisie	juistheid	Ref. meetmeth.
p-chlooraniline				
2,3-dichlooraniline				
2,4-dichlooraniline				
2,5-dichlooraniline				
2,6-dichlooraniline				
3,5-dichlooraniline				
3,4-dichlooraniline				
Pesticiden				
Organochloorpesticiden (OCP)				
α -hexachloorcyclohexaan (α -HCH)	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
β -hexachloorcyclohexaan (β -HCH)	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
γ -hexachloorcyclohexaan (γ -HCH, lindaan)	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
δ -hexachloorcyclohexaan (δ -HCH)	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
aldrin	400 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
isodrin	400 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
dieldrin	400 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
endrin	1000 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
telodrin	400 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
hexachloorbenzeen (HCB)	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
heptachloor	500 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
heptachloorepoxide	400 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
α -endosulfan	400 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
β -endosulfan	400 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
endosulfansulfaat	400 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
trans-chloordaan	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
cis-chloordaan	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
o,p'-DDD	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
o,p'-DDT	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
o,p'-DDE	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
p,p'-DDD	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
p,p'-DDT	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
p,p'-DDE	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
2,3,5,6-tetrachloor-nitrobenzeen (tecnazene)	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
pentachloornitrobenzeen (quintozene)	400 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
methoxychlor	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
Organofosforpesticiden (OPP)				
azinfos-ethyl	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
azinfos-methyl	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
bromophos	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
bromophos-ethyl	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
chlorfenvinphos	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
chlorpyrifos	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
chlorpyrifos-methyl	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
diazinon	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
dichloorvos	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010

parameter	Rapportagegrens	precisie	juistheid	Ref. meetmeth.
dimethoaat	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
ethoprosfos	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
fenitrothion	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
fenthion	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
fonofos	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
malathion	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
methidathion	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
mevinfos	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
parathion-ethyl	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
parathion-methyl	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
pirimiphos-methyl	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
terbufos	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010
Stikstofpesticiden				
triazinetype herbiciden				
atrazine	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010 WAC/IV/A/027
cyanazine	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010 WAC/IV/A/027
desethylatrazine	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010 WAC/IV/A/027
desisopropylatrazine	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010 WAC/IV/A/027
hexazinone	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010 WAC/IV/A/027
prometryn	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010 WAC/IV/A/027
propazine	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010 WAC/IV/A/027
sebutylazine	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010 WAC/IV/A/027
simazine	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010 WAC/IV/A/027
terbutryn	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010 WAC/IV/A/027
terbutylazine	50 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/010 WAC/IV/A/027
uronen (fenylurea) en anilides				
alachlor	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/027
chloortoluron	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/027
diuron	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/027
isoproturon	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/027
linuron	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/027
metabenzthiazuron	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/027
metabromuron	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/027
metazachlor	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/027
metolachlor	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/027
metoxuron	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/027
monolinuron	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/027
Andere stikstofpesticiden				
chloridazon (pyrazon)	200 ng/l	25%	25%	
trifluralin	200 ng/l	25%	25%	

parameter	Rapportagegrens	precisie	juistheid	Ref. meetmeth.
Zure herbiciden				
(2,4,5-trichloorfenoxy) azijnzuur (2,4,5-T)	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/011
(2,4-dichloorfenoxy) azijnzuur (2,4-D)	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/011
2,4-DB4- (2,4-dichloorfenoxy) butaanzuur (2,4-DB)	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/011
bentazon	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/011
dichlorprop	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/011
fenoprop (2,4-TP)	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/011
fluroxypyr	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/011
MCPA	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/011
MCPB	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/011
mecoprop (MCP)	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/011
Polychloorbifenylen (PCB)				
PCB 28	20 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
PCB 52	20 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
PCB 101	20 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
PCB 118	20 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
PCB 138	20 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
PCB 153	20 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
PCB 180	20 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
Polychloorterfenylen (PCT)				
Vluchtige organische halogeenverbindingen				
dichloordi fluormethaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
chloormethaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
vinylchloride	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
broommethaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
chloorethaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
trichloorfluormethaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,1-dichlooretheen	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
dichloormethaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,2-dichlooretheen, trans	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,1-dichloorethaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
2,2-dichloorpropaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,2-dichlooretheen, cis	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
broomchloormethaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
chloroform	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,1,1-trichloorethaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,1-dichloorpropeen	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
koolstoftetrachloride	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,2-dichloorethaan (EDC)	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
trichloorethyleen (TRI)	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,2-dichloorpropaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
dibroommethaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
broomdichloormethaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,3-dichloorpropeen, cis	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,3-dichloorpropeen, trans	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,1,2-trichloorethaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016

parameter	Rapportagegrens	precisie	juistheid	Ref. meetmeth.
tetrachlooretheen (PER)	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,3-dichloorpropaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
dibroomchloormethaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,2-dibroomethaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
chloorbenzeen	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,1,1,2-tetrachloorethaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
bromoform	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,1,2,2-tetrachloorethaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
broombenzeen	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,2,3-trichloorpropaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
2-chloortolueen	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
4-chloortolueen	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,3-dichloorbenzeen	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,4-dichloorbenzeen	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,2-dichloorbenzeen	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
1,2-dibroom-3-chloorpropaan	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/016
Matig vluchtige organische halogeenvormingen				
hexachloorethaan	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
1,3,5-trichloorbenzeen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
1,2,4-trichloorbenzeen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
1,2,3-trichloorbenzeen	100 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
hexachloorbutadieen (HCBd)	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
1,2,3,5-tetrachloorbenzeen	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
1,2,4,5-tetrachloorbenzeen	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
1,2,3,4-tetrachloorbenzeen	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
2-chloornaftaleen	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
1-chloornaftaleen	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
pentachloorbenzeen	200 ng/l	25%	25%	WAC/IV/A/015
Anionische oppervlakteactieve stoffen				
alkylbenzeensulfonaten (LAS en ABS): C10-C14	40 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/020
alkylsulfaten (AS): C10-C18	20 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/020
alkylethersulfaten (AES): C10-C15, NEO met n = 1-4	60 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/020
α-olefinesulfonaten (AOS): C12-C18	80 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/020
Niet-ionogene oppervlakteactieve stoffen				
alcoholethoxylaten (AE)	20 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/021
alkylfenolethoxylaten (APE)	20 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/021
vetzuuresterethoxylaten (FAE)	20 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/021

parameter	Rapportagegrens	precisie	juistheid	Ref. meetmeth.
Kationische oppervlakteactieve stoffen (indiv.)	10 µg/l	25%	25%	WAC/IV/A/022
Organofluorverbindingen				
perfluorbutaanzuur				WAC/IV/A/025
perfluorhexaansulfonzuur				WAC/IV/A/025
perfluorhexaanzuur				WAC/IV/A/025
perfluoroctaansulfonamide				WAC/IV/A/025
perfluoroctaansulfonzuur				WAC/IV/A/025
perfluoroctaanzuur				WAC/IV/A/025
Adsorbeerbare organische halogeenverbindingen (AOX)	20 µg/l	25%	25%	WAC/IV/B/011
Extraheerbare organische halogeenverbindingen (EOX)	5 µg Cl/l	25%	25%	WAC/IV/B/010
Perchloorethyleen extraheerbare apolaire stoffen	0,4 mg/l	25%	25%	WAC/IV/B/026
Petroleumether extraheerbare stoffen	10 mg/l	25%	25%	WAC/IV/B/005
Biologische parameters				
Bacteriologisch				
totale colibacteriën	1 kve /100ml	-	-	WAC/V/A/002
<i>E. coli</i>	1 kve /100ml	-	-	WAC/V/A/002
enterokokken	1 kve /100ml	-	-	WAC/V/A/003
<i>Salmonella</i>	1 kve /1.000 ml	-	-	WAC/V/A/004

§ 2. Voor de parameters die niet in § 1 zijn vermeld, dienen meetmethodes toegepast volgens een code van goede praktijk waarbij de som van precisie en juistheid maximaal 50% bedraagt.

§ 3. Met betrekking tot de lozingen van residuen van de productieprocessen van titaandioxide alsmede van behandlungsprocessen van voormelde residuen dienen daarenboven op kosten van de exploitant, hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline water, hetzij door voormelde milieudeskundige zelf, de volgende controleproeven op het ontvangende oppervlaktewater ten minste driemaal per jaar te worden uitgevoerd, waarbij de watermonsters telkens in dezelfde periode van het jaar en op dezelfde plaats, zo mogelijk 50 cm onder de oppervlakte, dienen genomen :

1° in geval van lozing in zoet oppervlaktewater :

a) onderzoeken op het niet gefiltreerd oppervlaktewater :

parameter	referentiemeetmethode
temperatuur	WAC/III/A, de meting wordt in situ uitgevoerd bij de monsterneming
elektrische geleidbaarheid	WAC/III/A
zuurtegraad	WAC/III/A, de meting wordt in situ uitgevoerd bij de monsterneming
opgeloste O ₂	WAC/III/A
troebelheid of gehalte zwevend stof	WAC/III/D
ijzer (opgelost en gesuspendeerd)	WAC/III/B
titaan	WAC/III/B

b) onderzoeken op oppervlaktewater gefiltreerd over membraan 0,45 Fm :

parameter	referentiemeetmethode
opgelost ijzer	WAC/III/B

c) onderzoeken op zwevend stof opgevangen op membraan 0,45 Fm :

parameter	referentiemeetmethode
ijzer	WAC/III/B
gehydrateerde ijzeroxide en ijzerhydroxiden	extractie van het monster in een geschikt milieu : bepaling door WAC/III/B; bij alle monsters die van dezelfde plaats komen, moet hetzelfde zuurextractieprocedé worden toegepast

d) onderzoeken op het sediment, de oppervlaktelaag van het sediment of zo dicht mogelijk bij de oppervlakte :

parameter	referentiemeetmethode
titaan	na passende voorbehandeling van monster (mineralisatie langs natte of droge weg en zuivering) bepaling door WAC/III/B; het metaalgehalte moet steeds bepaald voor een bepaalde korrelgrootteklasse
ijzer	na passende voorbehandeling van monster (mineralisatie langs natte of droge weg en zuivering) bepaling door WAC/III/B; het metaalgehalte moet steeds bepaald voor een bepaalde korrelgrootteklasse

e) onderzoeken op levende organismen (soorten die representatief zijn voor het oppervlaktewater op de plaats van lozing) :

parameter	referentiemeetmethode
chromium ijzer lood nikkel titaan zink	(voor alle metalen) WAC/III/B, na voorbehandeling van het samengesteld monster van gemalen vlees (mineralisatie langs natte of droge wegen zuivering); het onderzoek naar metalen wordt verricht : § bij vissen, op het spierweefsel of ander geschikt weefsel; het monster dient ten minste 10 exemplaren te omvatten; § bij week- en schaaldieren, op het vlees; het monster dient ten minste 50 exemplaren te omvatten;

f) onderzoeken inzake acute toxiciteit op bepaalde weekdieren, schaaldieren, vissen en plankton die normaal voorkomen in het lozingsgebied : bij deze proeven inzake deze acute toxiciteit mag gedurende een in functie van het voorwerp van de test technisch te hanteren standaardperiode [48 respectievelijk 96 uur] en bij een verdunningsgraad van de residuen van 1/5.000 :

- geen sterfte voorkomen van meer dan 20 % onder de volwassen exemplaren van de geteste soorten;
- geen grotere sterfte onder de larven voorkomen dan in een controlegroep;

g) onderzoeken op de verscheidenheid en relatieve rijkdom van benthonische fauna, plankton en flora : kwalitatief en kwantitatief onderzoek naar de representatieve soorten waaruit het aantal exemplaren per soort, de dichtheid en de dominerende soort moeten blijken;

h) onderzoeken op de aanwezigheid van pathologisch-anatomische letsels bij vissen : keuring met het oog van de monsters van de representatieve soorten die voor de chemische analyse zijn genomen;

2° in geval van lozing in zeewater (estuaria) :

a) onderzoeken op het niet gefiltreerd oppervlaktewater :

parameter	referentiemeetmethode
temperatuur	WAC/III/A, de meting wordt in situ uitgevoerd bij de monsterneming
elektrische geleidbaarheid	WAC/III/A
zuurtegraad	WAC/III/A, de meting wordt in situ uitgevoerd bij de monsterneming
opgeloste O ₂	WAC/III/A
troebelheid of gehalte zwevend stof	WAC/III/D
ijzer (opgelost en gesuspendeerd)	WAC/III/B
titaan	WAC/III/B

b) onderzoeken op oppervlaktewater gefiltreerd over membraan 0,45 µm :

parameter	referentiemeetmethode
opgelost ijzer	WAC/III/B

c) onderzoeken op zwevend stof opgevangen op membraan 0,45 µm :

parameter	referentiemeetmethode
ijzer	WAC/III/B
gehydrateerde ijzeroxide en ijzerhydroxiden	extractie van het monster in een geschikt milieu : bepaling door WAC/III/B; bij alle monsters die van dezelfde plaats komen, moet hetzelfde zuurextractieproces worden toegepast

d) onderzoeken op het sediment, de oppervlaktelaag van het sediment of zo dicht mogelijk bij de oppervlakte :

parameter	referentiemeetmethode
titaan	na passende voorbehandeling van monster (mineralisatie langs natte of droge weg en zuivering) bepaling door WAC/III/B; het metaalgehalte moet steeds bepaald voor een bepaalde korrelgrootteklasse
ijzer	na passende voorbehandeling van monster (mineralisatie langs natte of droge weg en zuivering) bepaling door WAC/III/B; het metaalgehalte moet steeds bepaald voor een bepaalde korrelgrootteklasse

e) onderzoeken op levende organismen (soorten die representatief zijn voor het oppervlaktewater op de plaats van lozing) :

parameter	referentiemeetmethode
chromium ijzer lood nikkel titaan zink	(voor alle metalen) WAC/III/B, na voorbehandeling van het samengesteld monster van gemalen vlees (mineralisatie langs natte of droge wegen zuivering); het onderzoek naar metalen wordt verricht : • bij vissen, op het spierweefsel of ander geschikt weefsel; het monster dient ten minste 10 exemplaren te omvatten; • bij week- en schaaldieren, op het vlees; het monster dient ten minste 50 exemplaren te omvatten;

f) onderzoeken inzake acute toxiciteit op bepaalde weekdieren, schaaldieren, vissen en plankton die normaal voorkomen in het lozingsgebied :

bij deze proeven inzake deze acute toxiciteit mag gedurende [een periode van 48 of 96 uur] en bij een verdunningsgraad van de residuen van 1/5.000 :

- geen sterfte voorkomen van meer dan 20 % onder de volwassen exemplaren van de geteste soorten;
- geen grotere sterfte onder de larven voorkomen dan in een controlegroep;

bovendien dienen proeven genomen op exemplaren van de pekelkreeft (*Artemia salina*);

g) onderzoeken op de verscheidenheid en relatieve rijkdom van fauna en flora :

kwalitatief en kwantitatief onderzoek naar de representatieve soorten waaruit het aantal exemplaren per soort, de dichtheid en de dominerende soort moeten blijken;

h) onderzoeken op de aanwezigheid van pathologisch-anatomische letsels bij vissen : keuring met het oog van de monsters van de representatieve soorten die voor de chemische analyse zijn genomen.

§ 4. Met betrekking tot de lozingen van asbest geldt de meetmethode, vermeld in sub A van bijlage 4.4.5 bij titel II van het VLAREM. ».

Art. 212. In bijlage 4.4.2 van hetzelfde besluit, wordt punt 1° vervangen door wat volgt :

«

1° stofdeeltjes totaal, met inbegrip van fijn stof, bij een massastroom van :			
a) ≤ 200 g/h	150,0 mg/Nm ³	fotocel BETA-stralen VDI 2066/4 & 6	NBN T95101 NBN X44-002 ISO 9096; NPR 2788; VDI 2066/1,2,3 & 7
b) 200 tot 500 g/h	— tot 31 december 2011 : 150,0 mg/Nm ³ ; — vanaf 1 januari 2012 : 20,0 mg/Nm ³		
c) 500 of meer g/h	— tot 31 december 2011 : 50,0 mg/Nm ³ ; — vanaf 1 januari 2012 : 20,0 mg/Nm ³		
Van de voornoemde emissiegrenswaarde van 20 mg/Nm ³ voor de parameter "stofdeeltjes totaal, met inbegrip van fijn stof", kan conform artikel 1.2.2.1 van Vlarem II worden afgeweken. De individueel afwijkende emissiegrenswaarde mag in dit geval echter maximaal 50 mg/Nm ³ bedragen.			

».

Art. 213. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 september 2006, wordt een bijlage 4.4.6 ingevoegd, die luidt als volgt :

« BIJLAGE 4.4.6.

MEET — EN BEHEERSPROGRAMMA VOOR FUGITIEVE VOS-EMISSIES

HOOFDSTUK I.

TOETSING DREMPEL MEET — EN BEHEERSPROGRAMMA

Voor de toetsing aan de drempelwaarde, vermeld in artikel 4.4.6.1.1 van afdeling 4.4.6 moet de jaarlijkse fugitieve VOS-emissie van de inrichting als volgt ingeschat worden :

1° Bepaal per productstroom het aantal apparaten van elk type zoals weergegeven in tabel 1. Indien het aantal flenzen niet exact geteld wordt voor toetsing, mag dat aantal gelijkgesteld worden met viermaal het aantal overige apparaten. De overige apparaten moeten altijd exact geteld worden. (Apparaten als vermeld in artikel 4.4.6.1.3 hoeven niet meegerekend te worden.)

2° Bepaal voor elke productstroom het type : G of LL :

a) gasvormige productstromen (G) die bestaan uit meer dan 10 vol% koolwaterstoffen (exclusief methaan) met een dampspanning groter dan 0,3 kPa bij 20 °C;

b) vloeibare productstromen die bestaan uit koolwaterstoffen (exclusief methaan) waarvan de som van de concentraties van de individuele componenten, met een dampdruk groter dan 0,3 kPa bij 20 °C groter of gelijk is aan 20 gew% (LL).

3° Bepaal voor elke productstroom van het type G of LL de gemiddelde fractie koolwaterstoffen (exclusief methaan) met een dampdruk groter dan 0,3 kPa bij 20 °C.

4° Bepaal per apparaat het jaarlijkse aantal werkingsuren.

Tabel 1

Productstroom						
Type apparaat		Emissiefactor (1) (2) EF VOS (kg/uur,apparaat)	FA (%VOS)	N	Werkingsduur (h/j)	E VOS (kg)
Klep	G	0,00597/0,0268				
	LL	0,00403/0,0109				
Pomp	LL	0,0199/0,114				
Compressor	G	0,228/0,636				
Veiligheidsklep	G	0,104/0,16				
	LL					
Flens/ Schroefdraad-verbinding	G en LL	0,00183/0,00025				
Open eind	G en LL	0,0017/0,0023				
Monsternamepunt	G en LL	0,0150/0,0150				

(1) SOCMI-emissiefactoren volgens EPA4-53/R95-017; vaste emissiefactoren volgens VDI 2440 zijn eveneens toegestaan.

(2) De tweede waarde geldt voor inrichtingen als vermeld in de rubrieken 1 en 20.1.2. van de indelingslijst

5° Bepaal de jaarlijkse fugitieve emissie van elke productstroom met behulp van onderstaande formule :

$$E_{VOS} = F_A \times EF_{VOS} \times N \times h/j$$

waarin :

E_{VOS} = de jaarlijkse fugitieve VOS-emissie van alle apparaten in de productstroom voor een bepaald type apparaat (kg)

EF_{VOS} = de emissiefactor : die moet in tabel 1 opgezocht worden en is afhankelijk van het type apparaat en de productstroom (kg/uur, apparaat)

F_A = de gemiddelde fractie aan koolwaterstoffen met een dampspanning groter dan 0,3 kPa bij 20 °C in de productstroom (gew%)

N = het aantal apparaten van een bepaald type in de productstroom.

6° De totale jaarlijkse fugitieve emissie van de inrichting wordt verkregen door de totale emissies van de individuele productstromen samen te tellen.

HOOFDSTUK II. MEETMETHODE VOOR FUGITIEVE EMISSIES

Een van de volgende meetmethoden kan gebruikt worden voor het meten van de fugitieve emissies :

1° de toepasselijke CEN norm, zodra die beschikbaar is;

2° de methode EPA-453/R-95-017 B Appendix F. Reference method 21 « Determination of Volatile Organic Compound Leaks »;

3° een gelijkwaardige methode, na schriftelijke goedkeuring ervan door de toezichthoudende overheid.

Naast de sub 1° en 2° beschreven meetmethoden kan de toezichthoudende overheid andere meettechnieken aanwenden als bewakingstechniek/controlemogelijkheid van het in subafdeling 4.4.6.2 beschreven meet- en beheersprogramma voor fugitieve emissies, zoals :

1° « Differential Adsorption Light Detection and Ranging systems » (DIAL);

2° « Radial Plume Mapping method » (RPM) hoofdzakelijk gebruik makend van « open path Fourier Transform infrared spectroscopy » (OP-FTIR) maar ook van « Ultra Violet Differential Optical Absorption Spectroscopy » (UV-DOAS) of « Open Path Tunable Diode Laser Absorption Spectroscopy » (OP-TDLAS);

3° « Solar Occultation Flux » (SOF) gebruik makend van passieve FTIR en de zon als stralingsbron;

4° « GasFind IR video camera ».

HOOFDSTUK III. STEEKPROEVEN

Tabel 2 de meet- en herstelprocedure

BRON		MEETPROCEDURE BEPALING GROOTTE STEEKPROEF EN FREQUENTIE			HERSTELPROCEDURE		
type apparaat	Product type	initiele steekproef (%)	JAARLIJKSE VOORTGANG LDAR		herstelcriterium (ppm)	maximale herstelperiode	
			CRITERIUM percentage lekkende apparaten uit vorige steekproef (%)	AANGEPASTE STEEKPROEF (%)		Herstelling zonder vervanging van apparaat of onderdeel	Herstelling waarbij vervanging van apparaten of onderdeel noodzakelijk is
Overige Kleppen [1]	1	100	≤ 5 ≥ 5	100 25	1.000	1 maand	3 maanden [2]
	2	100	> 5 2 B 5 ≤ 2	100 25 12,5	1.000/ 10.000 [3]	1 maand	3 maanden [2]
Regelkleppen Open einden [1]	1	100	> 5 2 B5 ≤ 2	100 50 25	1.000	1 maand	3 maanden [2]
	2	100	> 5 5 B 2 ≤ 2	100 25 12,5	1.000/ 10.000 [3]	1 maand	3 maanden [2]
Veiligheids-kleppen, pompen, compressoren en roerwerken [1] Monsternamenpunten	1	100		100	1.000	1 maand	3 maanden [2]
	2	100		100	10.000	1 maand	3 maanden [2]
Flenzen en andere verbindin- gen [1]	1	25	> 5 ≤ 5	100 25	1.000	1 maand	3 maanden [2]
	2	25	> 5 5 B 2 2 B 1 ≤ 1	100 25 12,5 5	1.000/ 10.000 [3]	1 maand	3 maanden [2]

[1] Flensverbindingen of andere verbindingen van kleppen, pompen, compressoren en roerwerken worden apart bij de flenzen en andere verbindingen gerekend.

[2] Herstellingen die een vervanging van het apparaat zelf of een onderdeel ervan vereisen, moeten binnen drie maanden na de meting uitgevoerd worden.

[3] Tot 1 januari 2012 geldt de tweede waarde : vanaf 1 januari 2012 geldt de eerste waarde.

HOOFDSTUK IV. TECHNISCH DICHTE APPARATEN

1° Pompen : busmotorpompen, pompen met magneetkoppeling, pompen met meervoudige glijringafdichting (met sper- of buffermedium), membraanpompen of vouwbalpompen.

2° Compressoren : compressoren met meervoudige glijringdichting waarbij de spervloeistof (natte dichting) of de ontgassing (droge dichting) niet in de vrije atmosfeer ontlucht, of met dichtingen met een overdrukkamer

3° Ventielen : ventielen met vouwbalgafdichting met nageschakelde stopbusafdichting of gelijkwaardige dichtingssytemen. De gelijkwaardigheid wordt bewezen via een verificatietest die het langdurig functioneren van het dichtingssytem en het beperkte lekdebet aantoot. Voorbeelden van verificatietesten worden toegelicht in VDI 2440 (november 2000) § 3.3.1.3, of in DIN-ISO 15848.

4° Flenzen : flenzen met metalen of gelaste afdichtingen, of gelijkwaardige dichtingssytemen. De gelijkwaardigheid wordt bewezen via een verificatietest die het langdurig functioneren van het dichtingssytem en het beperkte lekdebet aantoot, en verifieert of de ontwerp-dichtingskarakteristieken zoals in DIN 28090-1 en DIN EN 1591 werden gevolgd. Voorbeelden van verificatietesten worden toegelicht in VDI 2440 (november 2000), § 3.3.1.4.

5° Staalnamesystemen : gesloten staalnamesystemen, dit is met volledige opvang van de voor- en naloop of terugvoer ervan naar de installatie.

HOOFDSTUK V. BEREKENING VAN FUGITIEVE JAAREMISSIES

Jaarlijks moet op basis van de uitgevoerde steekproeven de totale fugitieve VOS-emissie van de inrichting berekend worden. Hiervoor wordt de onderstaande berekeningsmethode gehanteerd.

Andere methoden kunnen aanvaard worden indien hiervoor de schriftelijke toestemming van de toezichhoudende overheid werd verkregen.

Berekening fugitieve VOS-emissies per apparaat in kg/uur/apparaat

Voor de jaarlijkse berekening van de fugitieve VOS-emissie per apparaat in kg/uur wordt de correlatiemethode gebruikt. Hierbij worden de emissies per apparaat ingeschat door gebruik te maken van een vergelijking waarin de emissie (uitgedrukt in massa VOS / uur / apparaat) uitgedrukt wordt als een functie van de meetwaarde van een bepaald type apparaat.

De volgende methoden uit het document 'protocol for equipment leaks emission estimates'(EPA- 453/R-95-017) worden hierbij toegepast :

1° de correlation approach;

2° de unit-specific correlation approach.

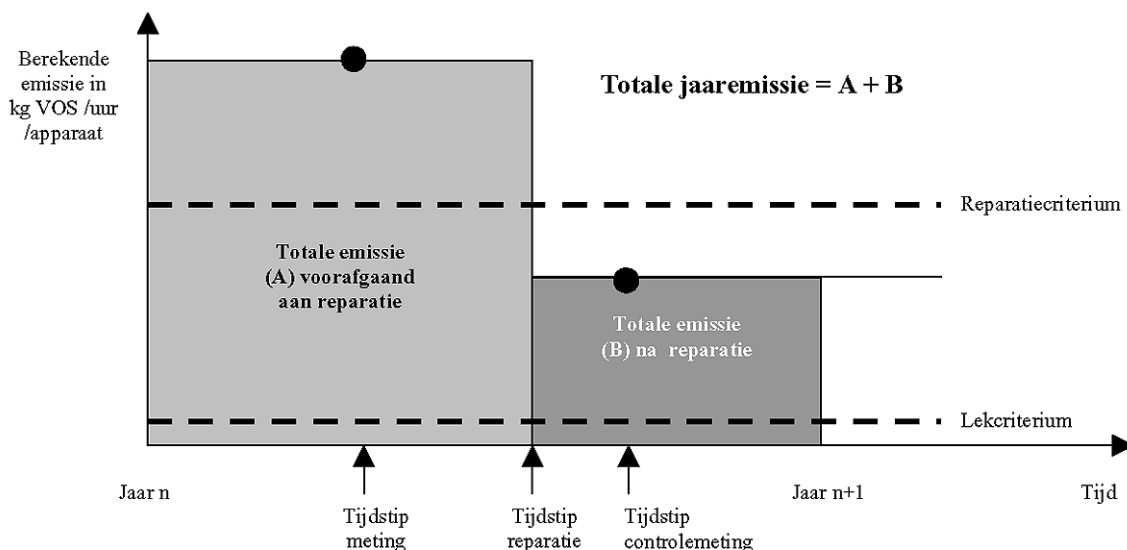
Berekening jaarlijkse fugitieve VOS-emissies per apparaat in kg/jaar/apparaat

1) De fugitieve emissies van een apparaat in kg/uur/apparaat, berekend volgens bovenstaande methode, moet vermenigvuldigd worden met het aantal werkingsuren van het apparaat in kwestie.

2) Als één meetwaarde beschikbaar is gedurende het jaar dan moet de omrekening naar jaaremissies gebeuren op basis van die ene meetwaarde, waarbij verondersteld wordt dat de afgeleide emissiefactor (kg/uur/apparaat) constant is gedurende het hele jaar.

3) Als twee of meer meetwaarden beschikbaar zijn gedurende het jaar, met name voor en na een reparatie, dan moet het voorbeeld in de onderstaande figuur 1 gevolgd worden als benadering van de jaarlijkse emissie van het betreffende apparaat.

Figuur 1 : Voorbeeld verrekening naar jaaremissies bij een reparatie

Berekening jaarlijkse fugitieve VOS-emissies van de inrichting in kg/jaar/apparaat

1) Per type apparaat wordt een inschatting gemaakt van de jaarlijkse fugitieve emissies volgens de bovenvermelde methoden.

2) Als een steekproef wordt uitgevoerd en dus niet alle apparaten van het type werden opgemeten tijdens het jaar, moet het resultaat geëxtrapoleerd worden naar de volledige populatie van dit type.

3) De totale jaarlijkse emissie van de inrichting wordt verkregen door de som te maken van de jaarlijkse emissie van elk type apparaat voor alle apparaten van de inrichting. ».

Art. 214. In bijlage 4.5.4 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in de eerste rij van de tabel in bijlage 4.5.4 het woord "milieukwaliteitsnormen" vervangen door het woord "richtwaarden";

2° in de tabel wordt een punt 5bis° ingevoegd dat luidt als volgt :

«

5bis° Agrarische gebieden	45	40	35
---------------------------	----	----	----

».

Art. 215. Bijlage 4.8 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 24 maart 1998, wordt opgeheven.

Art. 216. In bijlage 5.3.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 24 maart 1998, 19 januari 1999 en 12 mei 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° sub 21 wordt vervangen door wat volgt :

« 21. LABORATORIA (INRICHTINGEN BEDOELD IN RUBRIEK 24 VAN DE INDELINGSLIJST) :

21.1. Laboratoria bedoeld in rubriek 24.1.1° van de indelingslijst :

Het bedrijfsafvalwater van het laboratorium mag onder de hierna vermelde preventiemaatregelen rechtstreeks met het huishoudelijk afvalwater worden geloosd en wordt voor toepassing van dit besluit gelijkgesteld met huishoudelijk afvalwater.

Er wordt geacht dat aan de lozingsvoorwaarden is voldaan wanneer de volgende preventiemaatregelen zijn getroffen :

1) de exploitant hanteert het zorgvuldigheidsprincipe en stimuleert het gebruik van milieuvriendelijke stoffen door :

- i. het opnemen van afvalinzamelingsprocedures in interne reglementen;
- ii. beperkt en gestructureerd gebruik van schoonmaakproducten en desinfectantia met het laagste aanvaardbare milieueffect;
- iii. beperkt en verantwoord gebruik van sterk milieubelastende chemicaliën;
- iv. chemische afvalstoffen, zowel geconcentreerde afvalstromen als verontreinigde spoel- en/of restvloeistoffen, alsook medische afvalstoffen indien milieubelastend, worden ingezameld en als afval afgevoerd ten einde de lozing van gevaarlijke stoffen te beperken;

2) de exploitant houdt een register bij van :

- i. aard en hoeveelheden aangekochte chemische producten;
- ii. de aard en wijze van afvoer van de gevaarlijke afval.

21.2. Overige niet onder 21.1 vallende laboratoria bedoeld in rubriek 24 van de indelingslijst :

1° Individueel genormeerde parameters :

a) lozing in oppervlaktewater :

ondergrens pH	A	6,5	Sörensen
bovengrens pH	A	9,0	Sörensen
temperatuur	A	30,0	°Celsius
zwevende stoffen	A	60,0	mg/l
BZV	A	25,0	mg/l
CZV	A	125,0	mg/l
Totaal stikstof	A	15,0	mg/l
Totaal fosfor	A	2,0	mg/l
AOX	G	1,0	mg/l
kwik en -verbindingen	G	0,005	mg Hg/l
totaal zink	G	0,2	mg Zn/l
totaal koper	G	0,010	mg Cu/l
totaal cadmium	G	0,004	mg Cd/l
Totaal lood	G	0,3	mg Pb/l

b) lozing in riolering :

ondergrens pH	A	6,5	Sörensen
bovengrens pH	A	9,5	Sörensen
temperatuur	A	45,0	°Celsius
zwevende stoffen	A	1.000,0	mg/l
AOX	G	1,0	mg/l
kwik en -verbindingen	G	0,005	mg Hg/l
totaal zink	G	0,8	mg Zn/l
totaal koper	G	0,2	mg Cu/l
totaal cadmium	G	0,004	mg Cd/l
Totaal lood	G	0,3	mg Pb/l

c) legende van de emissiegrenswaarden die zijn vermeld in de 3de kolom van de tabellen weergegeven onder sub a) en sub b) :

de emissiegrenswaarden die zijn vermeld in de 3de kolom van de tabellen weergegeven onder sub a) en sub b) betreffen :

— wanneer in de 2de kolom van dezelfde rij de letter A is vermeld, de absolute waarden van debietproportionele dagmonsters;

— wanneer in de 2de kolom van dezelfde rij de letter G is vermeld, het voortschrijdend gemiddelde van alle debietproportionele dagmonsters die gedurende de laatste 24 kalendermaanden zijn genomen;

d) metingen :

In afwijking van de algemene en andere sectorale voorschriften, moet de exploitant van een laboratorium dat volgens rubriek 24.1 van de indelingslijst in de 2de klasse is ingedeeld, ten minste om de 6 kalendermaanden de concentratie meten van de in a) of b) genormeerde parameters op basis van debietsproportionele dagmonsters van het geloosde afvalwater.

2° Overige gevaarlijke stoffen :

a) Bepaalde zwarte lijststoffen (zie bijlage 2C, lijst I, van titel I van het VLAREM) en prioritaire gevaarlijke stoffen (zie bijlage 2C, lijst III, van titel I van het VLAREM) :

Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning geldt voor de volgende stoffen een emissiegrenswaarde van 10 maal de overeenkomstige milieukwaliteitsnorm van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam :

1) zwarte lijst- stoffen :

- kwik
- cadmium
- hexachloorcyclohexaan
- tetrachloorkoolstof (CCl₄)
- DDT en isomeren
- pentachloorfenol (PCP)
- aldrin, dieldrin, endrin, isodrin
- hexachloorbenzeen
- hexachloorbutadien
- chloroform
- 1,2-dichloorethaan (EDC)
- tetrachloorethyleen (PER)
- trichloorbenzeen (technisch mengsel en 1,2,4-TCB)
- trichloorethyleen (TRI)

2) prioritaire gevaarlijke stoffen :

- pentabroombifenyylether
- cadmium
- c10-13-chlooralkanen
- hexachloorbenzeen
- hexachloorbutadien
- hexachloorcyclohexaan
- kwik
- nonylfenolen
- pentachloorbenzeen
- PAKs
- waaronder wel B(a)P, B(b)Flu, B(ghi)Py, B(k)Flu, I(123-cd)P, maar niet anthraceen, naftaleen of fluorantheen
- TBT

b) Overige zwarte lijststoffen (zie bijlage 2C, lijst I, van titel I van het VLAREM) en prioritaire gevaarlijke stoffen (zie bijlage 2C, lijst III, van titel I van het VLAREM) :

Er wordt geacht dat aan de lozingsvoorwaarden is voldaan wanneer de volgende preventie maatregelen zijn getroffen :

1) de exploitant hanteert het zorgvuldigheidsprincipe en stimuleert het gebruik van milieuvriendelijke stoffen door :

- i. het opnemen van afvalinzamelingsprocedures in interne reglementen;
- ii. beperkt en gestructureerd gebruik van schoonmaakproducten en desinfectantia met het laagste aanvaardbare milieueffect;
- iii. beperkt en verantwoord gebruik van sterk milieubelastende chemicaliën;
- iv. chemische afvalstoffen, zowel geconcentreerde afvalstromen als verontreinigde spoel- en/of restvloeistoffen, alsook medische afvalstoffen indien milieubelastend, worden ingezameld en als afval afgevoerd ten einde de lozing van gevaarlijke stoffen te beperken;

2) de exploitant houdt een register bij van :

- i. de aard en hoeveelheden aangekochte chemische producten;
- ii. de aard en wijze van afvoer van de gevaarlijke afval. »;

2° sub 24bis wordt vervangen door wat volgt :

« 24BIS. MESTBEWERKINGS- EN VERWERKINGSINSTALLATIES (INRICHTINGEN BEDOELD IN SUBRUBRIEK 28.3 VAN DE INDELINGSLIJST) :

a) Grootschalige installaties (> 60.000 ton/jaar) voor varkensmest :

CZV	125	mg/l
BZV	25	mg/l
totaal stikstof	15	mg/l
totaal fosfor	2	mg/l
chloriden	1.000	mg/l
totale hoeveelheid gesuspendeerde stoffen	35	mg/l

b) Installaties voor kalvergier (alle groottes) :

CZV	125	mg/l
BZV	25	mg/l
totaal stikstof	15	mg/l
totaal fosfor	2	mg/l
chloriden	2.800	mg/l
totale hoeveelheid gesuspendeerde stoffen	35	mg/l

c) overige installaties :

Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, gelden voor de kleinschalige en middelgrote installaties voor varkensmest en alle

andere installaties die niet onder punt a) of b) vallen, dezelfde normen als vermeld onder punt a), met uitzondering van de norm voor chloriden. »;

3° in sub 28 worden de woorden « totaal kwik < waarnemingsdrempel » vervangen door de woorden « totaal kwik < rapportagegrens »;

4° sub 36 « reinigen van wagens en binnenschepen welke vloeibare producten transporteren (inrichtingen bedoeld in subrubriek 2.2.6. van de indelingslijst) » wordt vervangen door wat volgt :

« 36. REINIGEN DOOR INWENDIG WASSEN VAN RECIPIËNTEN WAARIN STOFFEN WERDEN OPGESLAGEN OF GETRANSPORTEERD (INRICHTINGEN BEDOELD IN SUBRUBRIEK 2.2.6. VAN DE INDELINGSLIJST) :

Parameters In mg/l tenzij anders vermeld	Sectorale lozingsnormen oude 36° reinigen van wagens en binnenschepen welke vloeibare producten transporteren. — Van toepassing tot 31 december 2009	Sectorale lozingsnormen oude 48° vatenreiniging — Van toepassing tot 31 december 2009	Sectorale lozingsnormen 36° — Van toepassing vanaf 1 januari 2010
Ondergrens pH Sørensen	6,5	6,5	6,5
Bovengrens pH Sørensen	9,0	9,0	9,0
Temperatuur °C	30,0	30,0	30,0
Zwevende stoffen	60,0	60,0	60,0
Bez. Stof	0,50	0,50	0,50
Perchloorethyleenextraheerbare apo- laire stoffen	5,0	30,0	5,0
Anionische oppervlakreactieve stoffen	3,0	3,0	3,0
Olie en vet	n.v.w.b.	n.v.w.b.	n.v.w.b.
BZV	50	15,0 of 30,0	25
Vrije cyanide	0,10	0,10	0,10
CZV	1.200	150	500 en een voortschrijdend 10-daags gemiddelde van 300 voor bedrijven die che- micaliën reinigen 150 voor andere (uitsluitend voedingsproducten en/of inerte bulkstoffen en voor vatenreinigers)
fenolen	1,0	0,50	0,5
Kjeldahl stikstof	60,0		
Ammonium		100	
Totaal stikstof			60 voor bedrijven die che- micaliën reinigen 15 voor andere (uitsluitend voedingsproducten en/of inerte bulkstoffen en voor vatenreinigers)
Totaal fosfor		2,0	5 voor tankreiniging 2 voor vatenreiniging
Totaal anorganisch gebonden fluoride		10,0	15,0
Organische fosforesters		Verbod	Verbod voor vatenreini- ging
Totaal arseen		0,10	0,05
Totaal koper		0,50	0,2
Totaal mangaan		1,0	1,0
Totaal nikkel		0,50	0,5
Totaal tin		2,0	2,0
Totaal zilver		0,10	0,02

Parameters In mg/l tenzij anders vermeld	Sectorale lozingsnormen oude 36° reinigen van wagens en binnensche- pen welke vloeibare pro- ducten transporteren. — Van toepassing tot 31 december 2009	Sectorale lozingsnormen oude 48° vatenreiniging — Van toepassing tot 31 december 2009	Sectorale lozingsnormen 36° — Van toepassing vanaf 1 januari 2010
Totaal aluminium	6,0	2,0	6,0
Chroom VI	0,2	0,050	0,05
Totaal chroom	2,0	0,50	0,3
Totaal ijzer	10,0	2,0	6,0
Totaal lood	0,10	0,50	0,1
Totaal zink	3,0	2,5	2
Totaal cadmium	0,20	0,60	0,01
Totaal kwik	0,00100	0,010	0,001
Boor		3,0	10
Totaal kobalt			0,03 tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, met een maximum van 0,2
EOX			Maximum : 0,2 Voortschrijdend 10 daags gemiddelde : 0,1
Totaal MAK			0,02
PAK (16 van EPA)			0,001
Organochloorpesticiden		0,003	
Som metalen Co+Ni+Zn+Cr+ Pb		6,0	
TOC	350	60	
Chloroform		1,0	0,025
Som van vluchtige organische halo- geenverbindingen, matig vluchtige organische halogeenvverbindingen, PCB's en organochloorpesticiden		0,50	
Vrije chloor		0,50	
Referentievolumen van het effluent	2,5 m ³ /reiniging van een tankinhoud van 10 m ³	0,012 m ³ /gereinigd vat	2,5 m ³ /reiniging van een tankinhoud van 10 m ³

»;

5° sub 37 « slachthuizen (inrichtingen bedoeld in subrubriek 45.1. van de indelingslijst) » wordt vervangen door wat volgt :

« 37. SLACHTHUIZEN (INRICHTINGEN BEDOELD IN SUBRUBRIEK 45.1 VAN DE INDELINGSLIJST) :
Lozing in oppervlaktewater

Parameters in mg/l tenzij anders vermeld	Sectorale lozingsnormen 37° a) pluimveeslachterijen — Van toepassing tot 31 december 2009	Sectorale lozingsnormen 37° b) overige slachthuizen en private slachterijen — Van toepassing tot 31 december 2009	Sectorale lozingsnormen 37° (Geen opsplitsing) — Van toepassing vanaf 1 januari 2010
Ondergrens pH Sørensen	6,5	6,5	6,5
Bovengrens pH Sørensen	9,0	9,0	9,0
Temperatuur °C	30,0	30,0	30,0
Zwevende stoffen	60,0	60,0	60,0
Bezinkbare stoffen ml/l	0,50	0,50	0,50
Perchloor-ethyleen- Extraheerbare apolaire stoffen	5,0	5,0	5,0
Anionische oppervlakteactieve stoffen	3,0	3,0	3,0
Olie en vet	n.v.w.b.	n.v.w.b.	n.v.w.b.
BZV	50	50	25
CZV	200	200	125

Parameters in mg/l tenzij anders vermeld	Sectorale lozingsnormen 37° a) pluimveeslachterijen — Van toepassing tot 31 december 2009	Sectorale lozingsnormen 37° b) overige slachthuizen en private slachterijen — Van toepassing tot 31 december 2009	Sectorale lozingsnormen 37° (Geen opsplitsing) — Van toepassing vanaf 1 januari 2010
Totaal fosfor			3
Totaal stikstof			15 tenzij anders bepaald in de vergunning met een max. van 40
Kjeldahl stikstof	60	60	
Bloed		dient maximaal te worden gerecupereerd	dient maximaal te worden gerecupereerd
Varkenshaar		het afvalwater mag geen varkenshaar bevatten	het afvalwater mag geen varkenshaar bevatten
Stercoraire		ten minste voor 95 % te recupereren	ten minste voor 95 % te recupereren
Referentievolumen van het effluent	1m ³ /100 geslachte dieren	(*)	(**)

Lozing in riolering :

Parameters In mg/l tenzij anders vermeld	Sectorale lozingsnormen 37° a) pluimveeslachterijen — Van toepassing tot 31 december 2009	Sectorale lozingsnormen 37° b) overige Vlareem — Van toepassing tot 31 december 2009	Nieuwe sectorale lozingsnormen (geen opsplitsing) — Van toepassing vanaf 1 januari 2010
Ondergrens pH Sørensen	6,0	6,0	6,0
Bovengrens pH Sørensen	9,5	9,5	9,5
Temperatuur °C	45,0	45,0	45,0
Afmeting zwevende stoffen mm	10,0	3,0	10
Zwevende stoffen	1000,0	1000,0	1000,0
Petroleum ether extraheerbare stoffen	500,0	500,0	500,0
Bloed		dient maximaal te worden gerecupereerd	dient maximaal te worden gerecupereerd
Varkenshaar		het afvalwater mag geen varkenshaar bevatten	het afvalwater mag geen varkenshaar bevatten
Stercoraire		ten minste voor 95 % te recupereren	ten minste voor 95 % te recupereren
Kjeldahl stikstof	v.g.t.g.	v.g.t.g.	
BZV		2.500,0	
CZV		5.000,0	
Referentievolumen van het effluent	1m ³ /100 geslachte dieren	(*)	(**)

(*) VLAREM : de voormelde emissiegrenswaarden gelden voor een specifiek referentievolumen van het effluent van :

- 3 m³ per ton karkas, voor een slachthuis dat de versnijding van darmen en magen niet toepast;
- 4,5 m³ per ton karkas, voor een slachthuis dat de versnijding doch niet de reiniging van darmen en magen toepast;

- 7,5 m³ per ton karkas, voor een slachthuis dat de versnijding en de reiniging van darmen en magen toepast;

voor de toepassing van deze bepalingen worden de volgende waarden voor het gewicht van de karkassen in aanmerking genomen :

- runderen en paarden : 350 kg per geslacht dier;
- kalveren : 105 kg per geslacht dier;
- varkens : 73 kg per geslacht dier
- schapen : 40 kg per geslacht dier

bloed : dient maximaal te worden gerecupereerd

varkenshaar : het afvalwater mag geen varkenshaar bevatten
stercoraire : ten minste voor 95 % te recupereren

(**) BBT-studie : Tabel 25 uit BBT-studie p 106 : Maximaal vereiste hoeveelheid hoogkwalitatief water in een gemiddeld slachthuis voor varkens, runderen en braadkippen

Type slachthuis	Vereiste max. totale hoeveelheid (liter/dier)	MAXIMAAL aantal liter Hoogkwalitatief water vereist per dier	MAXIMAAL bijkomend aantal liter Hoogkwalitatief water vereist per dier
Varkens	275	160	Verwerken van darmen : 40
Runderen	1.175	665	Verwerken van darmen : 400
Braadkippen	17	13	Dompelkoelen : 4 (dier < 2,5 kg) ^a verwerken van eigen slachtafvallen : 0,5 ^b

a. Dompelkoelen wordt meestal toegepast in diepvriesslachthuizen; per dier tussen 2,5-5 kg is bijkomend 6,5 liter water vereist en per dier > 5 kg is bijkomend 9,5 liter water vereist.

b. Daarnaast is nog ongeveer 1 liter/dier alternatief water vereist. »

6° in sub 44 « textiel » wordt punt a) vervangen door wat volgt :

« a) textielveredeling, met uitzondering van de productie van chemische vezels, het wassen of karboniseren van wol en de vlasbereiding (inrichtingen bedoeld in subrubriek 41.4 van de indelingslijst) :

Lozing in oppervlaktewater :

Parameters In mg/l tenzij anders vermeld	Sectorale lozingsnormen 44°, a) textielveredeling — Van toepassing tot 31 december 2009	Sectorale lozingsnormen — Van toepassing vanaf 1 januari 2010
Onderg. pH Sørensen	6,5	6,5
Boveng. pH Sørensen	9,0	9,0
Temperatuur °C	30,0	30,0
Zwev. Stof	100,0	60,0
Bez. Stof	0,50	0,50
perchloorethyleenextraheerbare apo- laire stoffen	5,0	5,0
Anionische oppervlakreactieve stoffen	3,0	3,0
Olie en vet	n.v.w.b.	n.v.w.b.
BZV	25,0	25
CZV	400	160 tenzij anders bepaald in de vergunning met een max. van 250
Kjeldahl stikstof	50,0	
Nitraat	15,0	
Totaal stikstof		15 tenzij anders bepaald in de vergunning met een max. van 30
Totaal fosfor	5,0	2 tenzij anders bepaald in de vergunning met een max. van 5
Organochloor-pesticiden	0,003	0,0003
Organofosfor-pesticiden	verbod	0,0003
Totaal kobalt	0,50	0,5
Totaal koper	0,20	0,2 tenzij anders bepaald in de vergunning met een max. van 0,5
Totaal mangaan	1,0	1,0
Totaal nikkel	0,50	0,5
Chroom VI	0,05	0,05

Parameters In mg/l tenzij anders vermeld	Sectorale lozingsnormen 44°, a) textielveredeling — Van toepassing tot 31 december 2009	Sectorale lozingsnormen — Van toepassing vanaf 1 januari 2010
Totaal chroom	1,0	0,5
Totaal ijzer	2,0	2,0 tenzij anders bepaald in de vergunning met een max. van 5,0
Totaal lood	0,10	0,10
Totaal zink	5,0	2
AOX	1	1
Chloroform	1,0	0,024
Lozing van latex	Verbod	Verbod
PCB en PCT	verbod	verbod
Synthetische pyrethroiden		0,0003 mg Cl/l
Totaal boor		10
PAK (16 van EPA) met uitz. van naftaleen		0,001
Naftaleen		0,04
Lozing van C10-13 hooggechloreerde korte keten paraffines		Verbod
Lozing van pentachloorfenol		Verbod
Lozing van organotinverbindingen		verbod
Lozing van chloorafplitsende bleekmiddelen, met uitz. van natriumchloriet		Verbod
Kationisch detergent	0,50	
Niet-ionisch detergent	10,0	
Acrylonitrilen	0,060	
Fenolen	3,0	
Som metalen Co+Cr+ Cu+ Pb+Mn+Fe+Zn+Ni	5,0	
Vrije cyanide	0,10	
Gechloreerde solventen	0,50	
Som van opgelost sulfide en in zuur milieu oplosbare sulfide en sulfiet	Afwezig	
Totaal cadmium	0,010	
Totaal kwik	0,02	
N nitrosodipropylamine	Verbod	
Gefluoreerde polymeren (PFT) : — PFOA — PFOS — som PFT met uitzondering van PFOA en PFOS	— 0,05 — 0,01 — 0,2	— 0,05 — 0,01 — 0,2
Referentievolume van het effluent	80 m ³ /ton behandeld product	80 m ³ /ton behandeld product

Lozing in riolering :

Parameters In mg/l tenzij anders vermeld	Sectorale lozingsnormen 44° textiel Van toepassing tot 31 december 2009	Sectorale lozingsnormen Van toepassing vanaf 1 januari 2010
Onderg. pH Sørensen	6,0	6,0
Boveng. pH Sørensen	9,5	9,5
Temperatuur °C	45,0	45,0
Zwev. Stof	1000,0	1.000,0
Petroleum ether extr. Stoffen	500,0	500,0
Sulfaten		2.000
Organochloorpesticiden	0,03	0,0003
Totaal kobalt	1,0	0,5
Totaal koper	0,5	0,2 tenzij anders bepaald in de vergunning met een max. van 0,5
Totaal mangaan	1,0	1,0
Totaal nikkel	1,0	0,5
Chroom VI	0,30	0,05
Totaal chroom	4,0	0,5
Totaal ijzer	2,0	2,0 tenzij anders bepaald in de vergunning met een max. van 5,0
Totaal lood	0,10	0,10
Totaal zink	5,0	2
Lozing van latex	Verbod	Verbod
PCB en PCT	Verbod	Verbod
Chloroform	1,0	0,024
Organofosforpesticiden		0,0003
Synthetische pyrethroiden		0,0003 mg Cl/1
Totaal ijzer		2,0
Totaal boor		10
PAK (16 van EPA) met uitz. van naftaleen		0,001
Naftaleen		0,04
AOX		1,0
Lozing van C10-13 hooggechloreerde korte keten paraffines		Verbod
Lozing van pentachloorfenol		Verbod
Lozing van organofinverbindingen		verbod
Lozing van chloorafplitsende bleekmiddelen, met uitz. van natriumchloriet		Verbod

Parameters In mg/l tenzij anders vermeld	Sectorale lozingsnormen 44° textiel — Van toepassing tot 31 december 2009	Sectorale lozingsnormen — Van toepassing vanaf 1 januari 2010
Actief chloor en broom	10,0	
Biodegradeerbaarheid %	90	
Fenol en fenolderivaten	30,0	
Kjeldahl stikstof	v.g.t.g.	
Som van opgelost sulfide en in zuur milieu oplosbare sulfide	1,0	
Som metalen Co+Cr+ Cu+ Pb+Mn+Fe+Zn+Ni	10,0	
Vrije cyanide	0,50	
Totaal cadmium	0,05	
Totaal kwik	0,02	
Chloriden	Het gehalte aan chloriden mag de waarde overeenstemmend met 200 kg per ton bewerkt product niet overschrijden	
Gefluoreerde polymeren (PFT) : — PFOA — PFOS — som PFT met uitzondering van PFOA en PFOS	— 0,05 — 0,01 — 0,2	— 0,05 — 0,01 — 0,2
Referentievolume van het effluent	80 m ³ /ton behandeld product	80 m ³ /ton behandeld product

»;

7° sub 48° « vatenreiniging » wordt opgeheven.

Art. 217. In bijlage 5.9 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, wordt het hoofdstuk VII vervangen door wat volgt :

« HOOFDSTUK VII.

RICHTLIJNEN VOOR DE OPSLAGCAPACITEIT VOOR MEST

§ 1. Mengmest

De opslagcapaciteit dient te beantwoorden aan het volume voor de opslag gedurende 6 maanden of 9 maanden voor zover dit vereist is volgens de bepalingen van VLAREM II.

Hierbij wordt er van uitgegaan dat slechts in extreme gevallen de volledige periode zal dienen benut te worden. Het vooropgezette volume beantwoordt dan ook aan het volume dat voor de mengmestkelder(s) of -silo's kan geëist worden. In de bedoelde extreme gevallen kan dan bij mengmestkelders worden toegelaten dat de mest tot tegen de roosters komt, voor zover het stalconcept dit toelaat. Wanneer bijvoorbeeld de stalventilatie gebeurt door afzuiging onder de roosters dient rekening gehouden te worden met de afzuighoogte en het overeenkomend extra-volume.

Hierna worden de waarden vermeld die overeen stemmen met een opslagperiode van zes maanden. Voor de opslagperiode van 9 maand dient de waarde met de helft vergroot.

1) Varkens

a) Vleesvarkens (afmesten van af de leeftijd van 10 weken tot een eindgewicht van ca. 100 kg)

— bij gebruik van drinkwaterbesparende systemen (lage debietnippel in of over de trog of andere gelijkwaardige systemen voor zover de waterbesparing effectief werd bewezen (*)) : 0,6 m³/dierplaats

— andere gevallen : 0,8 m³/dierplaats

b) Kweekvarkens

— kraamhokken : 2,3 m³/kraamhok

— drachtige en lege zeugen, beren : 2,0 m³/dierplaats

— jonge zeugen : 1 m³/dierplaats

— biggen- en varkensopfok :

- tot 10 weken : 0,2 m³/dierplaats

- 11 tot 15 weken : 0,4 m³/dierplaats

2) Kippen

a) Legkippen (natte mest) : 30 m³ per 1000 dierplaatsen

b) Vleeskippen : niet van toepassing

c) Opfokkippen (natte mest) : 10 m³ per 1000 dierplaatsen

3) Rundvee

a) Melkvee : 9,0 m³/koe

b) Vleeskalveren : 2 m³/dierplaats

c) Runderen van 3 maanden - = 2 jaar : 3,5 m³/dierplaats

d) Andere runderen : 7,0 m³/dierplaats

(*) Momenteel kunnen worden aanvaard :

— Brijbak

— turbomat

— of evenwaardig als beide voorgaande

§ 2. Ingestrooide bindstallen voor rundvee

Vlarem II definieert mengmest als "dierlijke mest in vloeibare vorm, met een gehalte aan droge stof lager dan 20 %".

Vlarem II definieert « dierlijke mest » : excrementen van vee of een mengsel van strooisel en excrementen van vee, alsook producten daarvan, met inbegrip van champost en van afval van visteeltbedrijven; »

Er kunnen dus verschillende zienswijzen naar voren geschoven worden bij de vraag of gier ("aal", "aalt"), d.i. de urine die uit de "natuurlijke afvalstoffen" wordt afgezonderd, als mengmest moet worden beschouwd.

Veiligheidshalve wordt aangeraden voor gieropslag eveneens 6 maanden of 9 maanden te voorzien.

Uit landbouwkundige en leefmilieuoverwegingen is het verder aangewezen voor de dierlijke mest ("stalmest", "stromest",...) een opslagcapaciteit van 3 maanden buiten de loop- en ligruimte van de stal te voorzien. Hierbij wordt uitgegaan van een stroverbruik van 2 à 3 kg/dag/500 kg levend gewicht.

Categorie	Opslagcapaciteit voor "stalmest" voor 3 maanden (m ³ /dierplaats)	Opslagcapaciteit voor gier ("aal", "aalt") voor 6 maanden (m ³ /dierplaats)
zoogkoeien, reformekoeien, runderen > 2 jaar	4,5	1,5
melkvee	5,4	1,8
runderen < 1 jaar	1,2	0,375
runderen 1 - 2 jaar	2,7	0,9
vleesstieren 6 - 12 maand	2,2	0,75
vleesstieren > 1 jaar	4,5	1,5

§ 3. Gedeeltelijk ingestrooide loopstallen voor rundvee

Het betreft stallen waarin het vee niet gebonden is. Het vee beschikt over een ingestrooide ligplaats (met een stroverbruik van 0,6 tot 1 kg/dag/m² ingestrooide oppervlakte) en een loopgang (achter het voederhekken). De mest op deze loopgang wordt ofwel verwijderd met een mestschuif ofwel door de roosters getrapd (ingeval de loopgang is uitgerust met roosters).

Voor de "stalmest » wordt een opslagcapaciteit vooropgesteld van 3 maanden (zie ook § 2). De ligplaats dient zodanig te worden uitgevoerd dat het strooisel niet eerder dan na 3 maanden dient te worden verwijderd. Daar deze ruimte blijft dienst doen als ligplaats voor de dieren wordt zij niet beschouwd als "een opslagplaats voor dierlijke mest" zoals bedoeld in rubriek 28.2. van de lijst en indeling van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen (bijlage 1 van VLAREM I).

Voor de mengmest, afkomstig uit de kelders onder de roosters op de loopgang, of van het schrappen met de mestschuif op de loopgang, is een opslagcapaciteit van 6 of 9 maanden vereist. Deze mest, weliswaar rijk aan stro, doch met een droge stof-gehalte van 13 - 15 %, moet ingevolge de definities van Vlarem II (zie § 2) als mengmest worden beschouwd. (Hetzelfde geldt voor de mest afkomstig van de wachtruimte voor het melkvee, bij melkvee).

Categorie	Opslagcapaciteit voor "stalmest" voor 3 maanden (m ³ /dierplaats)	Opslagcapaciteit voor storrijke mengmest afkomstig van de loopgang met mechanische mestverwijdering of mengmest afkomstig van de loopgang met roosters (of van de wachtruimte voor het melkvee) voor 6 maanden (m ³ /dierplaats)
zoogkoeien, reformekoeien, runderen > 2 jaar	2,8	4,35
melkvee	3,3	5,25
runderen < 1 jaar	0,7	1,00
runderen 1 - 2 jaar	1,8	2,7
vleesstieren 6 - 12 maand	1,4	2,25
vleesstieren > 1 jaar	2,7	4,2

§ 4. Volledig ingestrooide loopstallen voor rundvee ("potstallen")

Het betreft stallen met een volledig ingestrooide lig- en loopruimte.

De urine wordt volledig geabsorbeerd door het stro.

Er wordt bijgevolg geen afzonderlijke gier- of mengmestopslag voorzien. Het stroverbruik bedraagt 0,6 à 1 kg/dag/m² ingestrooide oppervlakte.

Overeenkomstig de bemerkningen onder § 2 wordt aangeraden voor "stalmest" een opslagcapaciteit voor 3 maanden te voorzien buiten de loop- en ligruimte van de stal. De loop- en ligruimte dient zodanig te worden uitgevoerd dat het strooisel niet eerder dan na 3 maanden dient te worden verwijderd. Daar deze ruimte blijft dienst doen als ligplaats voor de dieren wordt zij niet beschouwd als "een opslagplaats voor dierlijke mest" zoals bedoeld in rubriek 28.2. van de lijst en indeling van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen (bijlage 1 van VLAREM I).

Categorie	Opslagcapaciteit voor "stalmest" voor 3 maanden (m ³ /dierplaats)	Opslagcapaciteit voor dierlijke mest of mengmest voor 6 maanden (m ³ /dierplaats)
zoogkoeien, reformekoeien, runderen > 2 jaar	5,8	-
melkvee	6,9	-
runderen < 1 jaar	1,5	-
runderen 1 - 2 jaar	3,5	-
vleesstieren 6 - 12 maand	2,9	-
vleesstieren > 1 jaar	5,8	-

§ 5. Volledig ingestrooide varkensstallen ("potstallen")

Het betreft stallen met een volledig ingestrooide lig- en loopruimte.

De urine wordt volledig geabsorbeerd door het stro.

Er wordt bijgevolg geen afzonderlijke gier- of mengmestopslag voorzien.

Overeenkomstig de bemerkingsen onder § 2 wordt aangeraden voor de "stalmest" een opslagcapaciteit voor 3 maanden te voorzien buiten de loop- en ligruimte van de stal. De loop- en ligruimte dient zodanig te worden uitgevoerd dat het strooisel niet eerder dan na 3 maanden dient te worden verwijderd. Daar deze ruimte blijft dienst doen als ligplaats voor de dieren wordt zij niet beschouwd als "een opslagplaats voor dierlijke mest" zoals bedoeld in rubriek 28.2. van de lijst en indeling van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen (bijlage 1 van VLAREM I).

Categorie	Opslagcapaciteit voor "stalmest" voor 3 maanden (m ³ /dierplaats)	Opslagcapaciteit voor dierlijke mest of mengmest voor 6 maanden m ³ /dierplaats)
zeugen :		
• groepshuisvesting voor lege en drachtige zeugen	2,4	-
vleesvarkens :		
• gewoon	0,7	-
• diepstrooiselstal(*)	-	-

(*) Gegevens nog onvoldoende bekend.

§ 6. Stallen voor kippen gehouden op de grond

Vleeskippen en moederdieren worden uitsluitend op de grond gehouden. De mest, bestaande uit een mengsel van gehakseld stro of houtkrullen, enz. enerzijds en uitwerpselen anderzijds wordt verwijderd en onmiddellijk afgevoerd van het bedrijf na elke "ronde", dit is de cyclus na dewelke de dieren vervangen worden.

Het systeem is dus te vergelijken met het potstalsysteem. Er wordt dus evenmin een afzonderlijke mestopslagruimte buiten de stal voorzien.

Categorie	Mestproductie
opfok leghennen	
• volstrooisel	4 kg/ronde/dierplaats
• gedeeltelijk rooster	4,8 kg/ronde/dierplaats
• rolrooster	7,2 kg/ronde/dierplaats
legghennen	
• volstrooisel	24 kg/jaar/dierplaats
• gedeeltelijk rooster	29 kg/jaar/dierplaats
• volrooster	45 kg/jaar/dierplaats
opfok slachtkuiken moederdieren	
• volstrooisel	4,7 kg/ronde/dierplaats
• gedeeltelijk rooster	5,9 kg/ronde/dierplaats
• volrooster	9,0 kg/ronde/dierplaats
slachtkuiken moederdieren	
• volstrooisel	28,6 kg/jaar/dierplaats
• gedeeltelijk rooster	37,0 kg/jaar/dierplaats
slachtkuikens	
slachtkuikens	1,5 kg/ronde/dierplaats

Art. 218. Bijlage 5.16.4 van hetzelfde besluit wordt opgeheven.

Art. 219. Aan hetzelfde besluit, laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni 2008, wordt de nieuwe bijlage 5.16.6 ingevoegd die is vastgesteld in bijlage 4 bij dit besluit.

Art. 220. In bijlage 5.17.1 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden in punt 1°, tweede lid, derde opsommingstekens, de woorden « ingedeeld in rubriek 17.1 » vervangen door de woorden « ingedeeld in rubriek 17.2.2 ».

Art. 221. Bijlage 5.30.1, 2, § 1, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2003, wordt vervangen door wat volgt :

« § 1. De rookgassen afkomstig van de verhittingsinstallaties worden gemeten volgens de bepalingen van de afdeling 4.4.4 van titel II van het VLAREM. Bij installaties, waar een nageschakelde rookgasreinigingstechniek wordt toegepast, wordt evenwel minstens jaarlijks een meting uitgevoerd van de verontreinigende stoffen waarvoor een sectorale emissiegrenswaarde geldt, met uitzondering van de dioxines en furanen. Bij installaties waarin afvalstoffen, of toeslagstoffen die een kans op de vorming van dioxinen en furanen inhouden worden verwerkt, moet ook de concentratie van dioxinen en furanen in de rookgassen minstens jaarlijks worden bepaald. ».

Art. 222. In hetzelfde besluit wordt de bijlage 5.53.1 ingevoegd, die is vastgesteld in bijlage 5 bij dit besluit.

HOOFDSTUK V. — Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne ter invoeging van integrale voorwaarden voor standaardgarages en -carrosseriebedrijven en standaardhoutbewerkingsbedrijven

Art. 223. In artikel 3, § 4, tweede lid, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne ter invoeging van integrale voorwaarden voor standaardgarages en -carrosseriebedrijven en standaardhoutbewerkingsbedrijven worden de woorden « die samen met inrichtingen van eerste of tweede klasse » vervangen door de woorden « die samen met inrichtingen van eerste klasse ».

HOOFDSTUK VI. — Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

Art. 224. Artikel 21 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 21. De lijst van risico-inrichtingen is vastgesteld in kolom 8 van de indelingslijst opgenomen in bijlage 1 van titel I van het VLAREM.

Tijdelijke inrichtingen en verplaatsbare inrichtingen als vermeld in het Milieuvergunningendecreet worden voor de toepassing van het Bodemdecreet en dit besluit niet beschouwd als risico-inrichtingen. ».

Art. 225. Bijlage I van hetzelfde besluit wordt opgeheven.

HOOFDSTUK VII. — Slotbepalingen

Art. 226. § 1. De meldingen van inrichtingen van klasse 3, mededelingen van veranderingen, vergunningsaanvragen en meldingen van overnames die vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit werden ingediend met toepassing van titel I van het VLAREM, worden afgehandeld volgens de procedure die van toepassing was op het ogenblik dat ze werden ingediend.

§ 2. Voor de inrichtingen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit besluit in bedrijf gesteld zijn en die onder de toepassing vallen van een nieuwe of gewijzigde (sub)rubriek van de indelingslijst, moet geen milieuvergunningsaanvraag overeenkomstig artikel 38, § 1, worden ingediend, als diezelfde inrichting al vergunningsplichtig was op basis van de indelingslijst die van toepassing was vóór de inwerkingtreding van dit besluit. In dat geval blijft de lopende milieuvergunning onverminderd geldig.

§ 3. Voor de inrichtingen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit besluit in bedrijf gesteld zijn en die onder de toepassing vallen van een nieuwe of gewijzigde (sub)rubriek van de indelingslijst, moet geen melding overeenkomstig artikel 3, worden gedaan, als diezelfde inrichtingen al meldings- of vergunningsplichtig waren op basis van de indelingslijst die van toepassing was vóór de inwerkingtreding van dit besluit. In dat geval blijft de gedane melding onverminderd geldig of wordt in voorkomend geval de oorspronkelijke vergunningsaanvraag of mededeling kleine verandering met toepassing van artikel 2, § 5 van titel I van het VLAREM voor de toekomst als de melding van de inrichting derde klasse aangezien.

Art. 227. De bepalingen van dit besluit treden in werking de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum van de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 228. De Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 19 september 2008.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
K. PEETERS

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,
Mevr. H. CREVITS